

PLA D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL

AJUNTAMENT DE ROSES

TOM II - DOC 6.1 - RELACIÓ DE BÉNS PROTEGITS

EQUIP REDACTOR

La redacció del text refós de l'aprovació definitiva de data 11/02/2010, ha estat redactat per la Oficina Municipal del Pla, integrada pel propi equip tècnic municipal i els consultors externs contractats

Direcció:
Amador Ferrer i Aixalà, Dr. arquitecte

Estudi d'avaluació de la mobilitat generada:
Assessoria d'Infraestructures i Mobilitat (AIM)

Memòria social:
Amador Ferrer i Aixalà, Dr. arquitecte

Estudi d'inundabilitat:
Martí Corominas i Blanch, enginyer de CCiP
Lluís Gorgorió i Solà, enginyer de CCiP

Dictamen geològic:
Estudis i Projectes Empordà,SL

Documentació i informació:
Arxiu municipal de Roses

Redacció i confecció dels documents:
Serveis tècnics, econòmics, jurídics i administratius de l'Ajuntament de Roses

ÍNDEX

TOM II

DOCUMENT 1 TEXT REFÓS

DOCUMENT 2 TEXT REFÓS

DOCUMENT 3 TEXT REFÓS

DOCUMENT 4 TEXT REFÓS

DOCUMENT 5 TEXT REFÓS

DOCUMENT 6 TEXT REFÓS

DOCUMENT 7 TEXT REFÓS

ANNEXES TEXT REFÓS

1 – MEMÒRIA

- 1.1 MEMÒRIA DESCRIPTIVA I JUSTIFICATIVA
- 1.2 OBJECTIUS
- 1.3 MEMÒRIA SOCIAL
- 1.4 INFORME DE SOSTENIBILITAT ECONÒMICA

1 – MEMÒRIA AMBIENTAL

1 – PLÀNOLS D'INFORMACIÓ

- 1.1 CARACTERÍSTIQUES DEL TERRITORI
- 1.2 LA PROPIETAT
- 1.3 PLANEJAMENT VIGENT

2 – PLÀNOLS D'INFORMACIÓ

- 1.4 USOS I APROFITAMENT DEL SÒL
- 1.5 IDENTIFICACIÓ DE RISCS NATURALS
- 1.6 ÀMBITS OBJECTES DE PROTECCIÓ
- 1.7 XARXES GENERALS DE SERVEIS
- 1.8 XARXA GENERAL VIÀRIA
- 1.9 ESPAIS LLIURES I DOTACIONS

1 – PLÀNOLS D'ORDENACIÓ

- 0.1 CLASSIFICACIÓ DEL SÒL I ZONIFICACIÓ DEL SNU
- 0.2 ESTRUCTURA GENERAL I ORGÀNICA
- 0.3 ZONIFICACIÓ, ALINEACIONS I RASANTS
- 0.4 XARXES GENERALS DE SERVEIS

1 – NORMES URBANÍSTIQUES

2 – CONVENIS URBANÍSTICS

1 – RELACIÓ DE BÉNS PROTEGITS

2 – RELACIÓ DE MASIES I CASES RURALS

1 – AGENDA I AVALUACIÓ ECONÒMICA I FINANCERA

1 – ESTUDI D'AVUACIÓ DE LA MOBILITAT GENERADA

2 – ESTUDI D'INUNDABILITAT

3 – DICTAMEN GEOLÒGIC

ÍNDEX

MEMÒRIA

- 1.1 INTRODUCCIÓ
- 1.2 OBJECTE DEL CATÀLEG

FITXES

Denominació:	Nú
BALMA DE LA REGULLOSA	1
BALMA DEL CAP DE L'HOME	2
BARRACA DE JÓNCOLS	3
BARRACA DE LA PELOSA	4
BARRACONS DE LA REGULLOSA	5
BARRACONS DEL LLOAR	6
BUNQUERS DE FALCONERA	7
EDIFICI DE LES ROQUES D'EN JANOT	8
CAMP DE PRESONERS DE LA PELOSA	9
CAP DE L'HOME	10
CASA CAMPRUBÍ	11
CASAL SALVATORE	12
CASTELL DE BUFALARANYA	13
CAU DE LES GUILLES	14
DOLMEN DE LA CASA CREMADA	15
CISTA DE LA CASA CREMADA	16
CISTA DEL PLA DE LES GATES	17
CISTA DEL PUIG ALT	18
CISTA DEL PUIG RODÓ	19
CONSTRUCCIONS DEL PLA DE LES GATES	20
COVA DE LES ERMITES	21
CREU D'EN COBERTELLA	22
DOLMEN DEL PUIG SAQUERA	23
TORRE A LLEVANT DEL MAS FABAR	24
EDIFICI AL CIM DEL PUIG ALT	25
EDIFICI AL CIM DEL PUIG DE LA MORISCA	26
EDIFICI DE LA CASA CREMADA	27
EDIFICI DE LA FARELLA	28
EDIFICI DE PUIG ALT	29
EDIFICI DE QUERALBS	30
EDIFICI DEL FITOR	31
EDIFICI DEL RENEGO	32
EDIFICI SOBRE PUIG MARÉS	33
EMBARCADOR DEL LLEDÓ	34
FORN DE CALÇ DEL CANADELL	35
FORN DE CALÇ DEL FORNÀS	36
FORNS DE CALÇ DE MONTJOI DE BAIX	37
JACIMENT DE LA CREU D'EN COBERTELLA	38
JACIMENT DE LA VALL DE LA TRENCADA	39
JACIMENT DE LA VALL DE L'ALZEDA	40
LA GUARDIOLA	41
LA TORRETA	42

LLIT DE LA GENERALA	43
NECRÒPOLIS DE PUIG ALT	44
EDIFICI AL CIM DEL PUIG DE L'ÀLIGA	45
CASTELL DE LA GARRIGA	46
PAS DEL LLOP	47
PEDRERA PREHISTÒRICA	48
PONT DES BARRAL	49
REC DE LA GALERA	50
REFUGI DEL RENEGO	51
INSCULTURES DE LA RIERA DE LA QUARENTENA	52
ROCA DE PUIG ALT I	53
ROCA DEL MAS ROMANYACH	54
RUÏNES DE PENIDA	55
RUÏNES DEL PLA D'EN SENIQUEDA	56
CAL GÜERO,	57
TOMBA DEL GENERAL	58
VIL·LA DE LES ARENES	59
CASA VALLMITJANA	60
CASA DÍAZ BONET	61
MOLÍ DE MONTJOI DE BAIX	62
MENHIR DE LA CASA CREMADA I	63
MENHIR DE LA CASA CREMADA II	64
COVA DOLMEN DE LA RIERA DE LA QUARENTENA I	65
COVA-DOLMEN DE LA RIERA DE LA QUARENTENA II	66
CASAL DE L'ULLASTREDA	67
TORRE DE NORFEU	68
CORRAL DEL PLA DE LA REGULLOSA	69
BUNQUERS DEL FAR	70
CASTELL DE LA TRINITAT	71
POBLAT DEL PUIG ROM	72
COVES DE LA LLOBA	73
COVA DEL CORTALÀS	74
JACIMENT DE CALA JÓNCOLS	75
JACIMENT DE LA CALA MONTJOI	76
MENHIR DEL MAS MARES	77
TERRENYS DEL MONESTIR DE SANTA MARGARITA	78
ENTORN DE LA CIUTADELLA	79
BARRACA DE L'ALMADRAVA	80
TORRE DEL POU	81
MAS DE LA LLOBATERA	82
MAS MARÉS	83
TORRE DEL SASTRE	84
MAS DE LA REGULLOSA	85
MAS FIGA	86
MAS D'EN COLL	87
MAS DE LES FIGUERES	88
MONTJOI DE BAIX	89
BATERIA DE SANT ANTONI	90
FAR	91
TORRE QUIMETA	92
TORRE CALSINA	93
SAFAREIG MUNICIPAL	94

REFUGI ANTIAERI	95
ESGLÉSIA PARROQUIAL DE SANTA MARIA	96
CEMENTIRI MUNICIPAL	97
CASA ROZES	98
CASA RAMÓN RAHOLA	99
CASA MALLOL	100
CASA DEL MARQUÉS DE LLINÀS	101
CASA CANALS	102
CASA MATES	103
CONJUNT DE LA CIUTADELLA	104
ANTIC EDIFICI DE CORREOS	105
EDIFICI APARTSOL	106
RHODE, 103	107
PASSEIG, 2	108
PASSEIG, 3	109
PASSEIG, 5	110
PASSEIG, 6	111
PASSEIG, 9	112
PASSEIG, 11	113
PASSEIG, 12	114
FAR, 43	115
FAR, 47	116
FAR, 63	117
FAR, 65	118
FAR, 67	119
CASA REIG	120
CANYELLES, 70-74	121
DÍAZ PACHECO, 65	122
DÍAZ PACHECO, 67	123
DÍAZ PACHECO, 69	124
DÍAZ PACHECO, 71-73	125
DÍAZ PACHECO, 75	126
DÍAZ PACHECO, 81-83	127
DÍAZ PACHECO, 85-89	128
DÍAZ PACHECO, 91	129
DÍAZ PACHECO, 93	130
AVDA. RHODE, 263-277	131
RHODE, 119	132
RHODE, 139	133
PI I SUNYER, 3	134
PI I SUNYER, 5	135
VILLA NEUS, AVDA. RHODE,75	136
SANT TELM,15	137
PEONS CAMINERS DE LA CTRA DE CADAQUÉS	138
PEONS CAMINERS DE LA CTRA DE MONTJOI	139
NAU DEL PORT	140
MAS PUIG	141
PEDRA DEL COLL DE SANT GENÍS	142
COLL DE SAQUERA	143
BASE MILITAR DEL PENÍ	144
CAPELLA DE SANT SEBASTIÀ	145

FITXES GENÈRIQUES

-1 BARRAQUES DE PEDRA SECA

-2 PARETS DE PEDRA SECA

-3 POUS-FONTS

-4 COVES

-5 ARBRES

-6 CASES DE POBLE

-7 MASIES

-8 CAMINS

-9 CARTA ARQUEOLÒGICA

PLÀNOLS DE SITUACIÓ A1: E. 1/5.000 A3: 1/10.000

MEMÒRIA

1.1 INTRODUCCIÓ

Pel que se sap fins avui, la història de Roses comença a la prehistòria i més concretament al paleolític superior. Les úniques restes conegudes a Roses, i a tot l'Alt Empordà, són les restes lítiques tallades en sílex trobades al cau de les Guilles que varen ser fabricades fa més d' 11.000 anys. Aquestes troballes pertanyen a una època en la que té lloc l'aparició de l'home modern caracteritzat per un aprofundiment en el coneixement que aquest té del medi ambient i la possibilitat d'explotar-ne els recursos, la millora de les arts de la caça i les tècniques de la talla de la pedra. Tot això portarà a un increment de la població i la transició d'una economia depredadora a una economia productiva.

És en el neolític quan l'home, havent acumulat coneixements sobre el seu entorn, ja no depèn del que la natura li ofereix, sinó que és ell qui pot avançar-se a les seves pròpies necessitats. Les primeres comunitats neolítiques s'instal·len a l'aire lliure en agrupacions de cabanes fetes de fusta i pells i també utilitzen les coves com a lloc d'habitació temporal (cova del pla d'Estar, per exemple), punts de repòs i refugi, magatzems o llocs d'enterrament. Aquestes comunitats tenen unes creences religioses i ideològiques que es manifesten en els seus rituals funeraris, en la tria de cavitats per a ús funerari i la construcció de sepulcres megalítics, així com en el traçat de signes gravats sobre les roques. A Roses s'han conservat nombroses mostres d'aquestes pràctiques (dòlmens, cistes, menhirs, coves-dolmen, roques amb inscultures) que es localitzen a la part muntanyosa del terme i que formen part del grup megalític de la serra de Rodes-cap de Creus. L'exemple més important és el dolmen de la Creu d'en Cobertella, el més gros de Catalunya.

Les formes de vida van evolucionant i es dona un pas més amb la aparició de la metal·lúrgia i els treball dels metalls. La comunitat humana de Roses d'aquella època passa per un moment a destacar quan a partir del 1200aC. s'introdueixen un seguit d'influències centroeuropees que es materialitzen en canvis en la cultura material, en noves tècniques decoratives aplicades a la ceràmica i nous objectes metàl·lics. La transformació més destacada però és l'abandonament progressiu del ritual funerari tradicional, les inhumacions en sepulcres megalítics, i la implantació del ritus d'incineració amb la dipositació de les cendres del difunt en un vas ceràmic. A la necròpolis del puig Alt s'han trobat més de trenta-cinc tombes on la urna cinerària s'enterra al centre d'un cercle enllosat amb pedres planeres i delimitat per un anell de lloses verticals.

L'entrada de Roses a l'època històrica pròpiament dita està lligada indissolublement a l'arribada dels grecs a les costes empordaneses. La qüestió de la data de fundació de Rhode, la Roses grega, encara avui és un dels misteris que la història no ha pogut resoldre. Mentre no apareguin noves dades que resolguin l'enigma, l'arqueologia només disposa de la informació obtinguda a les excavacions realitzades al lloc de la Ciutadella on s'han trobat restes de la ciutat grega fundada al segle V aC. El jaciment conegut com "barri hel·lenístic" mostra una ciutat ja plenament consolidada on s'aplica un urbanisme ortogonal i on té lloc una activitat artesanal centrada en la producció de ceràmica de vernís negre i on també es treballen els metalls. Les activitats econòmiques de la ciutat es sustentaven en una moneda pròpia, el dracma, un paradigma de la numismàtica d'època antiga.

La decadència de la Rhode grega, a finals del segle IIIaC. coincideix amb un moment d'inseguretat a causa de la guerra entre Roma i Cartago. El conflicte es va resoldre quan l'exèrcit romà comandat per Gneu Corneli Escipió va derrotar als cartaginesos l'any 218aC. Aquests esdeveniments marcaren un canvi substancial respecte a la situació anterior i suposaren l'inici d'una nova etapa en la qual la presència romana serà des d'ara efectiva. Els primers segles de la dominació romana a Rhode, des de primers del s.IIaC fins a mitjans s.IIdC, són un període desconegut sobre el qual l'arqueologia no proporciona moltes dades. L'únic jaciment d'aquesta

època es situa al rerpais de l'antic nucli urbà de Rhode, és una vil·la agrícola coneguda actualment amb el nom de vil·la de les Arenes.

El període històric que compren el baix imperi romà i l'època de dominació visigoda suposaran importants transformacions a l'Empordà. Rhode, després d'una època tardorepublicana i altimperial molt discreta, a partir del s.IVdC ressorgeix amb força i mostra una revitalització basada en un augment demogràfic i un increment dels contactes comercials amb el nord d'Àfrica que perduraran fins el s.VIdC.

Però a finals del segle VI Roses entra en una nova fase de recessió amb l'abandonament del nucli al lloc de la Ciutadella per part de la població i la utilització de la zona com a necròpolis. Aquesta circumstància coincidiria amb una dada general que situa a la fi del període visigòtic una tendència d'abandonament del nucli de població a la vora del mar i el trasllat dels seus habitants a llocs més segurs en punt elevats. En aquest context cal situar el poblat de puig Rom, el "castro visigodo" com diu la gent de Roses, un probable poblat emmurallat que dataria de finals del s.VI i principis del s.VII. El fet de que Roses, juntament amb Empúries, fos porta d'entrada del culte cristià a la comarca explica que a documents dels segles VIII-IX s'esmentin diferents edificis religiosos escampats per la part muntanyosa del terme. Montjoi, puig Alt, Seniqueda, etc. són llocs de població associats a edificis religiosos que entronquen amb el fenomen del monaquisme visigòtic.

El procés de feudalització de la contrada s'explica amb altres jaciments com serien la Garriga o Penida, exemples de vilars i el castell de Bufalaranya com a motor d'un procés de repoblació de la vall de la Trencada.

La fundació del monestir de santa Maria al s.X es considera el punt de partida d'una nova Roses que creixerà al voltant del monestir benedictí. La restauració del temple i la implantació de la comunitat monàstica va funcionar com a pol d'atracció d'un nou poblament. La vila de Roses concentrarà tota la població que abans estava escampada i creixerà a ponent del monestir. La vila va ser protegida amb muralles en els segles X-XI però el creixement urbà i l'increment de població va provocar que en època baixmedieval s'hagués de construir una nova muralla de perímetre superior. La vida de Roses durant tota l'època medieval està localitzada al nucli urbà al voltant del monestir i regida pel poder del comte d'Empúries i el del abat del monestir de santa Maria.

Com a població establerta a vora mar estava exposada a perills i servituds que van ser una constant durant tota l'edat mitjana però és el segle XVI, temps de pirates nordafricans i barbarescs, el que determina una sèrie de fets que marcaran el devenir de Roses en època moderna. L'any 1543, el rei Carles I visita Roses i, adobant-se de la importància estratègica de Roses amb un port natural de gran valor, decideix fortificar la badia construint un castell a l'entrada d'aquesta i una fortalesa al lloc de la vila. A mitjans del segle XVI, l'any 1544, comencen les obres del que serà la Ciutadella i del castell de la Trinitat.

A partir d'aquesta data la vila de Roses passa de ser un nucli de població independent a formar part d'un recinte militar i quedar sotmès a les dinàmiques bèl·liques que això comporta. El desenvolupament urbanístic de la vila queda constret primer per les estructures defensives de la fortificació i després per les servituds de la fortificació pel que fa al perímetre exterior.

L'urbanisme modern de Roses s'inicia a la segona meitat del segle XVII, després que els estralls de la Guerra dels Segadors i els seus epifenòmens posteriors (1635-1659) provoquessin el despoblament gairebé absolut de la vila medieval, sobretot després que l'11 d'abril de 1645 volés un polvorí situat al baluart de Sant Jordi i provoqués la destrucció d'una tercera part de les cases de la població i la mort d'unes 200 persones. De fet, era el cop final –o, millor, el principi d'un procés finalista que s'allargarà una mica més d'un segle– a l'estructura urbana medieval organitzada al voltant del monestir benedictí de Santa Maria de Roses, un procés que s'inicià el 1544, sota la direcció de l'enginyer Pizaño, i, de manera definitiva, el 1552, quan Gianbattista Calvi defineix el projecte de plaça forta que haurà d'enclercar l'anterior trama ciutadana, una actuació a mig camí entre les noves tècniques militars i l'experiment de crear una nova ciutat sota els criteris renaixentistes.

El retorn de la població autòctona i dels nous efectius humans –atrets pels enfranquiments reials, d'una banda, però, alhora, també reticents davant el volum de l'endeutament de la comunitat– a

partir de 1660 –amb la represa de les institucions i l’activitat parroquials– i, sobretot, el 1663 –amb la refundació de la universitat després de 24 anys d’inactivitat– propicià, convenientment incentivada per les restriccions de les autoritats militars a retornar a l’antiga vila medieval, l’ocupació de l’espai situat a l’est de la fortalesa, en un territori anomenat el Carner. Aquest incipient raval data de principis de segle XVI i estava format per magatzems o “botigues” dedicades a les activitats marítimes. Tanmateix, es tractava d’un barri molt reduït que el 1565, després de les destruccions ocasionades per la construcció de la Ciutadella (l’erròniament anomenada Ciutadella), només el conformaven un total de set cases de pescadors. De fet, aquest canvi d’ubicació física de la població, més enllà de la continuïtat *de iure* entre la Roses d’origen medieval i la nova Roses d’època moderna –de la qual no només heretarà les restes materials i humanes, sinó també els deutes de guerra contrets–, significa *de facto* una refundació urbana total de la vila: l’antic solar medieval acabarà convertit, lentament, en un camp de runes, mentre que la població retornada s’assentà, desplaçada, a llevant de la plaça forta.

Els orígens de la nova població, tanmateix, no foren senzills. Diversos factors incidiren en la primerenca construcció de la nova ciutat. D’una banda, els deutes generats pels conflictes bèl·lics retragueren el retorn de la població. El 1665, dos anys després de la reconstitució de la Universitat, es devien més de setze mil lliures de capital censal, mentre que les pensions no satisfetes d’exercicis passats ascendien a catorze mil lliures més. A l’altre costat de la balança, els ingressos anuals només rondaven les cinc-centes lliures. Aquest panorama financer obligarà la Universitat a cercar una concòrdia amb els creditors, obtinguda el 1668, i a iniciar un llarg procés de lluïció de censals que comportà que, entre 1668 i 1689, s’haguessin de destinar a aquesta finalitat, aproximadament, un 60% dels ingressos recaptats. Evidentment, aquest panorama financer desincentivà poderosament el retorn de la població desplaçada durant el període bèl·lic i/o l’aportació de nous habitants provinents d’altres poblacions del voltant. Tanmateix, aquest context econòmic potser caldria matisar-lo amb la possibilitat que la monarquia dels Habsburg hagués compensat, encara que fos mínimament, les desgràcies sofertes per la vila. Com caldria entendre, si no, que la Universitat de Roses fos capaç d’afrontar la compra, el 1685, del castell de la Garriga, juntament amb el castell de Bufalaranyes, inclosa la jurisdicció civil i criminal, per un import de mil tres-centes lliures, un fet que si bé desequilibrarà el precari pressupost de la corporació, és una mostra clara de la millora de la situació? O, dins d’aquest procés d’increment del patrimoni de la Universitat, l’adquisició a l’abat d’Amer, per establiment, el 9 d’abril de 1690, de l’heretat de la Guardiola i de Norfeu, ambdues per un cens anual de 74 rals i 4 maravedis? És casual que l’abadia de Roses i Amer pertangués al patrimoni reial i que el preu del cens fos tan reduït?

En segon lloc, la pèrdua del Rosselló amb la Pau dels Pirineus (1659) suposava un veritable desastre estratègic, atès que la frontera militar amb França s’acostava a l’Empordà. La conseqüència més directa d’aquest fet serà que l’Empordà esdevindrà al llarg del que queda de segle XVII un territori indefensable, on les forces franceses hi intervindran sempre que ho creguin necessari. Entretant, la Ciutadella de Roses es convertirà, fins a la construcció del castell de Sant Ferran, en una fortalesa de frontera, amb unes funcions per a les quals no havia estat creada i que li resultava impossible de realitzar, atesa la seva situació descentrada respecte la ruta de penetració dels exèrcits invasors. La inestabilitat política i militar del darrer terç de segle XVII, per tant, no fou precisament un factor que potenciés la repoblació de la vila.

Sigui com sigui, hom detecta un creixement urbà, potser incipient i feble, però real i constant. Així ho constatava Pella i Forgas quan, amb motiu del setge que el duc de Noailles efectuà el 1693, descrivia els esforços que havia efectuat la població per redreçar la seva situació: *“habíase reducido con las guerras pasadas a 50 vecinos, y éstos, miserables, viviendo en chozas y celebrando consejo a orillas del mar por no tener mejor asilo, habían, con los quinze años que duró la paz de Nimega [1678] y su industria, levantado afanosamente la villa actual a oriente de la plaza y población antigua, cuando en 1693 el duque de Noailles púsola sitio y la bloqueó una escuadra francesa. Ante todo, por orden de D. Pedro Rubí, gobernador de la plaza, talaron los de Rosas sus propios olivares, sus ricas viñas y destruyeron los sembrados...”*.

El nou raval, ara ampliat i transformat en el nou poble, s’articulava a partir de dos sectors clarament diferenciats: el barri de la Punta (Bol Nou) –situat a llevant de la riera Ginjolers– i el barri de Roses (Bol de la Somera) –emplaçat entre l’esmentada riera i la plaça forta–, un sector que coincidia amb la zona polèmica que establiria l’ordenança específica de 1703 i en la qual es prohibia qualsevol edificació. En aquest sentit, fins a mitjan segle XIX, les autoritats militars tutelaren fèrriment –amb l’enderroc, fins i tot, dels habitatges que podien comprometre la defensa de la Ciutadella– el procés urbanístic del barri de Roses, tot limitant les alçades de les construccions i les dimensions dels murs de càrrega. Es tractava, a més, d’una divisió urbanística que, en el transcurs del segle XVIII, accentuarà en paral·lel una divisió social. Si la Punta fou el barri popular, mariner i pescador i més altament densificat, Roses esdevingué el sector d’habitació dels grups socialment i econòmicament dominants, que orientaven les seves activitats predominants al comerç marítim.

No obstant aquesta nova ocupació del territori, que serà l’origen de l’assentament actual de la població, i dels impediments de l’estament militar, l’antiga vila medieval continuarà essent habitada, encara que el procés de degradació urbana, de decadència demogràfica i d’obstaculització militar a la vida civil s’anirà accentuant durant tot el segle XVIII, fins al punt que, quan el viatger Francisco de Zamora visita Roses el 1790, ja es tractava d’un sector absolutament abandonat. L’inici de la construcció de la nova església parroquial de Santa Maria de Roses, el 1792, certifica el final de la vila medieval i la confirmació de l’existència d’una nova Roses bastida des de les acaballes del segle XVII i consolidada al llarg d’un vuitcents esplendorós.

Roses creix espectacularment a redós del llarg període de pau iniciat després de 1714 i va passar de 377 habitants el 1718 a 1952 el 1787, de manera que es converteix en la població de la demarcació gironina amb un creixement demogràfic més important. L’índex de naixements, entre 1715 i 1735, se situa entorn del 250% en tot el període (índex 100: 1661-1665), amb un valor absolut de 913 nounats. Aquest creixement és degut, en bona mesura, a un procés migratori positiu causat per les bones expectatives econòmiques que ofería una Roses amb empenta i oportunitats. Malgrat les poques dades disponibles, sembla que els fluxos immigratoris són a la base d’aquest creixement demogràfic. Una dada sembla corroborar-ho: segons el cens de Floridablanca (1787) el percentatge de població que depassava els 50 anys era del 12%, sis punts per sota de la mitjana del Corregiment de Girona, un fet que permet intuir un corrent immigratori de joves de la comarca atrets per les possibilitats que ofería la població. Però, quins eren els atractius econòmics que ofería Roses a aquests nous habitants?

Dins el procés general de creixement econòmic que afectà tot Catalunya al llarg del segle XVIII, Roses s’insereix plenament en l’extensió d’una agricultura comarcal fortament orientada als mercats exteriors, basada en una producció agrària de béns –bàsicament, vi i oli, però també blat i, fins i tot, suro– fàcilment comercialitzables en els mercats barcelonins i mediterranis/europeus. Les dades disponibles sobre la producció vitivinícola són prou eloqüents: Roses exportava unes 2.500 pipes de vi i unes 300 d’aiguarent, un producte capdavanter en el comerç marítim català de l’època i que, a Roses, es produïa amb finalitats exportadores com a mínim des de 1741. Un exemple concret d’aquest creixent valor de les vinyes empordaneses el trobem en l’espectacular increment de preu que tingué l’anomenat Mas Boscà de Roses, que dedicava la major part de les seves terres al conreu de la vinya, el qual fou venut el 1778 per 10.600 lliures per ser rebut el 1790 per 16.500, és a dir, amb un increment del seu valor d’un 55,66%. En paral·lel, el port rosinc va prenent una importància comercial destacable com a punt de sortida dels excedents agraris de la comarca i d’entrada d’aquells productes que es necessitaven. Efectivament, el 1770 els representants municipals de Roses, conjuntament amb els comerciants de l’Empordà i la vila d’Olot, redactaren un memorial adreçat al Consejo de Castilla. El síndic personer de Girona –juntament amb els homònims de Mataró, Tarragona i Tortosa– demanà que s’habilitessin els ports de Sant Feliu de Guíxols i de Roses per, com diu el memorial, *“...tomar practica a qualquier embarcacion procedente de Levante, y de qualquier otra parte fuera de Reino”*. Fins aleshores, només el port de Barcelona disposava d’aquesta prerrogativa, una situació que perjudicava les transaccions comercials de la costa

gironina. Els vaixells mercants no podien ser despatxats directament a Roses i calia que anessin a Barcelona a enllestir els tràmits burocràtics. Aquest entrebanc provocava la pèrdua de temps i de diners, a més de posar en perill les tripulacions, les naus i les mercaderies, sempre cobejades pels corsaris que freqüentaven les costes catalanes.

Malgrat que el fiscal José Moñino havia donat suport a la demanda presentada, l'oposició del governador de Barcelona provocà que només s'habilitessin pel comerç, segons l'ordre de 2 de maig de 1770, duanes a Palamós i Mataró, a més de Barcelona i, per la Costa Daurada, Salou, Tarragona i Tortosa (en els ports d'El Alfacs i El Fangar). S'adduïa que *"...el puerto de Rosas no es conveniente por no ser fácil la salida de las Embarcaciones, ser malsano en el Verano, y no tener las comodidades de Palamós..."*. De fet, eren unes raons que es contradien amb el que afirmaven les autoritats locals rosines i el conjunt de comerciants comarcals, que opinaven que el port rosinc era estratègic en el difícil pas del Cap de Creus, ben defensat *"...de los recios Levantes y Nortes, por medio de los montes que la ciñen..."* i disposava *"...de un fondo profundo y limpio, que facilita el arrimo a la Playa aun de Navíos de Guerra, a distancia de tiro de Fusil, y el de las mayores de comercio a tiro de Pistola, y protegido del Cañon de la Plaza y Fuerte de la Trinidad..."*; uns avantatges que convertien en única la badia de Roses per *"...no hallar se otra de iguales circunstancias en la costa Mediterranea del Reyno"*.

El memorial aportava proves fefaents: l'Armada francesa havia fet sojorn a la badia de Roses diverses vegades (i cita els anys 1693 i 1719, en moments de conflicte bèl·lic) i, fins i tot, l'espanyola *"...de quatrocientas velas en el año de 1732, con ocasión de dirigir se, y passar a Italia"*. La favorable consideració de les condicions nàutiques del port de Roses, doncs, era un lloc comú en la literatura de tot tipus de l'època. Però, a més, hom en destacava la seva importància comercial, com ho féu el polític i escriptor francès Alexandre de Laborde (1774-1842), que entre 1794 i 1797 visità i recorregué Catalunya. També Francisco de Zamora esmentava, el 1790, el bon moment del comerç marítim de la vila de Roses: *"...vi embarcar tarrissa de Breda, trapos de Francia (que los traen de contrabando) y hierro del mismo reino, la balería de la muga, trigo, maiz, etc. corcho, etc. vino y aguardiente de este territorio. Vi de Mahón, piedra para edificar..."*. Les raons econòmiques, lògicament, eren molt importants i caldrà prestar-hi l'atenció necessària. Nogensmenys, ajudaran a conèixer l'estructura econòmica de Roses en el transcurs del darrer terç del segle XVIII.

Els redactors del memorial recordaven que la badia de Roses era el centre d'exportació de multitud de productes *"...que se extrahen del Ampurdan..."*, com els vins, els aiguardents, l'oli, els grans, el suro i d'altres fruits que no especificaren. Tampoc s'oblidaren de consignar *"...las muchas cantidades de Yerro, que se reciben de las Herrarias del Rosellon, y Almacenadas en las Villas de Figueras, Perelada, y otros lugares se transportan a la de Rosas..."* i *"las Piezas de construccion para la Real Armada que en todos tiempos se han embarcado en ella..."*. També assenyalaven la importància del comerç generat per la indústria bèl·lica *"nuevamente establecida"* a Sant Llorenç de la Muga. És evident que, al darrer terç del segle XVIII, Roses es trobava a les antípodes de la llarga etapa de crisi que havia arruïnat totalment la població en el transcurs del segle XVII. El comerç marítim era un primer factor de creixement econòmic. Ara, Roses disposava d'una cada vegada més destacable flota d'embarcacions per al comerç –Zamora en quantifica 12–; al 1787, el cens de Floridablanca consignava 10 comerciants –una xifra que, a l'Alt Empordà, només superava Figueres–; o, per aportar una última dada de la capacitat del port de Roses, el 1786 hi sortiren 40.000 colzes de fusta de roure i alzina destinats a les drassanes militars de Cartagena.

És interessant de remarcar que els redactors del memorial de 1770 no deixaren de cartografiar l'àmbit d'influència del port de Roses, prou extens i significatiu: *"...proporciona el recibo, y desembarco de todos los generos que necesita dicho País, considerado des de la Frontera de Francia hasta la desembocadura del Ter, y tambien los que ofrecen a la Villa de Olot, y demas partes de la montaña hasta Camprodon..."* i continuaven *"...por manera que atendida la extencion del País figurado, que comprenderá unas Doscientas Poblaciones resulta no aver otra en el*

Principado (separado el correspondiente a la Capital) que necesite mas la habilitacion de un Puerto Maritimo...".

Malgrat el caràcter remarcable del reviscolament econòmic del segle XVIII rosinc, les autoritats locals maldaven encara *"...para restablecer las fabricas, y manufacturas que antiguamente tenia el País, y señaladamente la Villa Suplicante antes de 1640..."*.

Roses, tanmateix, havia orientat la seva estructura econòmica, juntament amb el comerç, envers les activitats pesqueres. Les autoritats no deixaven de constatar que la pesca era *"...abundante de Anxova, Sardina y Atun..."* –una apreciació que compartien José Jordan Frago (1779) i el funcionari i membre de la Sociedad Económica de Amigos del País de Madrid, el bagenc Bernat Espinalt (1781)– i que calia fomentar *"...la mayor Poblacion, y concurrencia de Vecinos, tanto por lo que mira a la Real Hacienda, como y beneficio Publico..."*. L'habilitació del port esdevenia així un nou factor d'atracció demogràfica que incidiria en la intensificació i l'especialització productiva. Encara, l'orientació pesquera es feia més pregona quan, el 2 de febrer de 1788, l'Estat atorgava una concessió per explotar una almadrava al metge figuerenc Josep Masdevall. La importància pesquera de Roses devia ésser prou significativa en el context de la província marítima, ja que en fou capital entre 1773 i 1787, una dada d'una importància cabdal que cal considerar en la seva justa mesura. L'economia de Roses, al capdavant, esdevenia en el transcurs del segle XVIII el paradigma vilarià.

Urbanísticament, l'antic nucli medieval, situat dins la Ciutadella, viu els darrers moments, en plena decadència. La pressió de l'estament militar, que incidia en tots els aspectes de la vida quotidiana, va acabar per allunyar els darrers habitants d'aquest sector. A més, les condicions materials i higièniques eren pèssimes a causa de la manca d'inversions per part de l'Estat. D'altra banda, el raval format a llevant de la plaça forta i davant la platja viu un procés de creixement important. En conseqüència, el segle XVIII rosinc representa una progressiva i constant ocupació de la nova trama urbana, un fenomen que obligarà les autoritats militars a tutelar-ne el procés, sobretot en l'últim terç de segle, mitjançant la planificació de les àrees de creixement, la reordenació dels espais ocupats en la zona polèmica definida el 1703 –és a dir, el barri de Roses o el Bol de la Somera– i la introducció de limitacions arquitectòniques i constructives, principalment en alçada i amplada dels murs de càrrega. És en aquest context que s'assaja la formació d'una nova vila, totalment *ex novo*, concretada en les propostes de Pedro Martín Cermeño (1772), Ramón de Anguiano (1788) i Antonio López Sopeña (1791) que, si bé no foren seguides fil per randa, sí que marcaren les característiques fonamentals de l'urbanisme del segle XIX. L'objectiu final no era un altre que l'abandonament i la neteja urbana de tot el sector més proper a la plaça forta –el barri de Roses–, una pretensió que implicava, en primer lloc, l'ordenació de la situació urbana existent al barri de la Punta i, segonament, el seu necessari complement –atès el creixement demogràfic– que es concretà en diferents propostes de projecció d'un nou espai urbà. Com era natural, la reacció de les elits locals –que, recordem-ho, vivien fonamentalment al barri de Roses– no es féu esperar i, al capdavant, hom comprova com tindran prou capacitat política i econòmica per incidir en les autoritats militars de la plaça i aconseguir una reforma o –més ben dit– una reorientació dels projectes urbanístics per tal que fossin menys dràstics amb les seves propietats.

En resum, al llarg del segle XVIII ha tingut lloc un important augment demogràfic que s'ha traduït urbanísticament en la consolidació de la nova trama urbana nascuda sobre el petit raval d'origen medieval. La configuració urbana divuitesca s'articulava a partir de dues àrees abocades al mar, on es desenvolupaven les principals activitats econòmiques de la població, la pesca –al barri de la Punta– i el comerç –al de Roses. Ambdós sectors, doncs, prendran tota la potència urbana de la població fins que anul·laran totalment l'antiga població, ja molt decadent, que esdevindrà, juntament amb la plaça forta, una nosa al creixement econòmic de la població. Sigui com sigui, Roses tenia una potencialitat urbana molt important i no ha de sorprendre que Francisco de Zamora afirmés, el 1794, amb contundència i convicció que *"el puerto es una playa natural, pero segurísima, abrigada de los vientos y de bastante profundidad y buen fondo, pero no hay ni siquiera puesta una piedra para mejorarla. Su situación es tan oportuna que a pesar del abandono...se ha formado esta población,*

sin el menor auxilio, desde principio del siglo... Está este puerto en tan bella situación que podría hacerse en él la ciudad más bonita y rica del Principado sin grande dispendio y con seguridad y certeza”.

Malgrat la pèrdua de les funcions bèl·liques de la plaça forta de Roses a partir de 1814, amb el final de la Guerra del Francès, el control urbanístic exercit per l'estament militar es deixà sentir durant bona part del segle XIX, almenys fins a la Primera República. No ha de sorprendre, per tant, que el 1836 encara es plantegés de fortificar la població, en un context d'enfrontaments civils en la construcció de l'Estat Liberal (revolta reialista el 1822, invasió dels Cent Mil Fills de Sant Lluís, revolta dels Malcontents el 1827-1828 i la Guerra Carlina entre 1833 i 1840). Tanmateix, l'estancament demogràfic de la primera meitat de segle (1840: 1948 habitants) no permeté una modificació substancial de les bases urbanes divuitesques de Roses.

L'abolició del món feudal i la introducció d'unes noves formes de relacions socials i econòmiques modificaren profundament Roses, d'altra banda exactament igual que qualsevol altra població del país. La petja del seguit de fenòmens històrics que es coneixen sota la denominació de Revolució Liberal fou ben visible al llarg de tot el segle XIX rosinc. Un dels exemples més desconeguts, però, alhora, més representatius del que significà la implantació de les relacions socials i econòmiques de caràcter capitalista a Roses fou la colonització de la primera línia de costa, en un procés de privatització d'una sèrie de terrenys guanyats al mar que, sovint, es coneixien com a aigualeixos. Fou, al capdavant, una concreció històrica d'un procés general de creació i d'afermament de la sagrada –jurídicament consagrada– propietat absoluta capitalista.

Les primeres notícies disponibles d'aquest procés urbanístic s'inicien el 1834, quan el gremi de pescadors de Roses aixecà la barraca del tint a la Perola, sense el permís explícit de l'abat d'Amer i Roses, que n'era el senyor directe i útil. Aquesta erosió contundent dels drets feudals del monestir rosinc continuà l'any següent amb l'establiment de Joan Trull Feliu –fill de l'apoderat de l'esmentat abat– en el terreny situat davant del mas de les Figueres, fins al rec de les Meriques, una zona litoral que havia estat guanyada al mar. El posicionament de les elits locals davant les noves oportunitats nascudes de la incipient Revolució Liberal no es féu esperar i el fill del procurador abacial cedí la meitat del terreny a Ferran Miralles, fill de l'ajudant militar de Marina de Roses i capità del port. En tots dos casos, els terrenys eren espais que havien estat deixats per l'aigua del mar i que havien tingut antigament un ús comunal. Anys després, la zona dels Estenedors encara era motiu de polèmica entre particulars, àvids per privatitzar aquest espai, i l'Ajuntament de Roses que maldava per destinar-la a ús públic.

Tanmateix, aquest procés privatitzador de les zones costaneres guanyades al mar continuà amb molta força a partir de la dècada de 1870 en altres indrets de la població. Eren terrenys que se solien anomenar significativament aigualeixos i que provocaren nombrosos conflictes legals per dirimir la seva propietat. Així, des de 1870 hom troba nombroses referències documentals sobre l'ocupació d'aquests espais.

Era, en definitiva, l'ofensiva d'uns determinats grups socials, beneficiats per la nova situació creada pel Règim Liberal, per apropiarse i privatitzar uns terrenys que originàriament eren de domini públic. Roses era un població en construcció. El radical procés urbanístic iniciat el segle XVIII continuava: hi havia, encara, zones per ocupar, algunes prou atractives –com els espais guanyats al mar, anomenats, ací i allà, aigualeixos– pel que suposaven d'oportunitat econòmica, a mig camí entre la indefinició jurídica i la inexistència de títols de propietat. En aquest context general, les noves classes socials que saberen aprofitar les oportunitats del nou Règim Liberal maldaren per apropiarse d'aquests espais urbans “deixats pel mar”.

Els terrenys més cobdiciats foren els situats davant el carrer del Mar que, paulatinament, a mesura que s'anava edificant pel costat de mar, anà denominant-se, primer carrer del Mar Major, i, posteriorment, carrer Major, en una lenta evolució toponímica que delata el tancament del carrer

principal per la banda marítima. En aquesta zona –actualment és la plaça Catalunya–, nombroses famílies benestants rosinques i figuerenques pretengueren edificar cases d'esbarjo o “recreo”. Foren els casos, per exemple, de Francesc de Puig Descals, casat amb una filla de l'excalde Ferran Arola i cunyat de l'alcalde Narcís Bonet Morell (1877-1878), que des d'agost de 1875 intentà construir en aquest terreny d'aigualeix; de Francesca Ferrer Capdevila, el mateix any; de l'exministre Francesc Sunyer Capdevila, de l'advocat figuerenc Josep Ribot Sala, o Jaume Andreu Camps, l'any següent, el 1876.

La conflictivitat no es féu esperar i, davant la pretensió municipal de considerar aquests espais de domini públic, alguns “propietaris” pogueren aportar títols de propietat –d'origen, almenys, misteriosos–, com Jaume Andreu Camps. D'altres, com Francesc de Puig Descals, aprofitaren les bones relacions familiars i polítiques per obtenir les oportunes llicències edificatòries. I, encara, algun altre membre d'aquest grup pogué esgrimir una trajectòria política del màxim nivell estatal que el situà per sobre el bé i el mal. Evidentment, ens referim a Francesc Sunyer Capdevila. Aquesta pressió urbanística repercutí en la unanimitat política del consistori: sovintegen les votacions nominals, es formen bàndols entre els propicis a les ocupacions –tot donant per bons els “miraculosos” títols de propietat aportats pels sol·licitants– i els reacis a renunciar a la consideració de domini públic d'aquests espais guanyats al mar i, en definitiva, s'entaula un *tour de force* ciutadà que implica tota la població.

Tanmateix, la conflictivitat generada per les pretensions urbanístiques d'aquests grups socials no se circumscriu als Aigualeixos, sinó que les ribes de la riera Ginjolars i la platja de la Perola també patiren la pressió urbanística. El fenomen s'estenia al llarg de tota la faixa costanera local. Fins i tot, el duc de Medinaceli demanà inscriure a l'amillament municipal una finca que, com s'afirmava, ocupava uns terrenys guanyats al mar per les rieres d'en Forquilla i de la Trencada. L'Ajuntament considerava que “según las leyes vigentes pertenece al Común y que al inscribirse en el amillaramiento para el pago de la contribución es reconocer la propiedad del mismo...” fet pel qual s'acordava “...no puede efectuarse lo que se solicita mientras no se presenten los títulos que acrediten la propiedad”.

En definitiva, aquest procés d'ocupació de terrenys guanyats al mar, protagonitzat per les elits locals i comarcals –ben connectades políticament i familiar– i que conduí a una situació política complexa, no deixa de ser un bon exemple per caracteritzar com es desenvolupà la Revolució Liberal a l'Estat i identificar amb precisió els seus límits socials.

Més important fou el creixement econòmic experimentat en les dècades centrals del segle –fins al 1880–, un procés caracteritzat per una puixança remarcable del comerç de cabotatge. El port de Roses esdevé el segon centre marítim distribuïdor de mercaderies de la costa de Llevant i el setè de Catalunya (1860 i 1900). La vida ciutadana s'enriqueix amb una trama econòmica complexa, amb grans comerciants i agents empresarials, amb consignataris de vaixells i representants consulars de França, Àustria, Itàlia, Portugal o Suècia, amb fàbriques de sabó i societats de socors mutus com La Bienhechora de Obreros (1872), amb una florida de professionals liberals (notari, dos metges, dos farmacèutics, dos veterinaris...) i l'aparició d'una nova classe social proletaritzada provinent del món de la pesca, que s'articula com la base social d'un important corrent republicà federal, el fill més significatiu del qual és Francesc Sunyer i Capdevila. El 1844 ja es parlava de connectar ferroviàriament el port de Roses amb Camprodon, una iniciativa de desenvolupament econòmic que s'anà repetint al llarg del temps, encara que sense resultats concrets: el 1873 es projectà una línia fèrria amb Figueres (que havia d'arribar al Berguedà); el 1900 amb Figueres també; el 1909 amb Vilajuïga, i el 1925, amb Guardiola de Berguedà. D'altres infraestructures foren una realitat: la carretera Figueres-Roses el 1856; el far de la Poncella, el 1864, i les instal·lacions portuàries, des de 1902. El 1877 s'arriba a un màxim històric de 3219 habitants i l'espai urbà s'hagué d'ampliar amb un eixample que acabà de donar la forma urbana de Roses fins a la revolució turística dels anys 60 del segle XX. Foren gairebé 100 anys d'uns límits urbans molt precisos i immutables –encara que no exempts de propostes d'intervenció més o menys radicals– durant els quals hom cercà de trobar un

model de creixement econòmic que superés la crisi finisecular causada per l'enfonsament dels mercats europeus de l'agricultura empordanesa i per la irrupció de la fil·loxera.

Tot continuant una línia certament estesa d'intervenció urbanística, l'objectiu primordial durant el primer terç de segle XX fou l'enderroc de les "muralls", percebudes com un fre al creixement urbà i a les capacitats turístiques de la població; unes capacitats, d'altra banda, enteses en base a un model de creixement econòmic elitista i minoritari. Roses hauria de ser una estació turística d'alt nivell, internacional, cosmopolita i, al caldaval, emmirallada en l'Europa avançada. Sota aquest prisma es produïren diferents projectes de ciutat-jardí (Heinrich Zoeller de Vissel i Narcís Amigó, el 1916; Nicolau Maria Rubió i Tudurí, el 1918, complementat per l'exemple de 1929 de Francesc Ferriol), darrere dels quals s'amagaven complexes trames especulatives i piruetes polítiques d'alta volada (en quin grau intervingueren, entre bambolines, el banquer Joan March i el capità general de Catalunya, Valerià Weyler?). Paral·lelament, la façana marítima, durant les dues primeres dècades, guanyava qualitat estètica amb la construcció d'una sèrie d'habitatges, destinats a les elits locals d'arrel comercial i agrícola, caracteritzats per l'eclecticisme, el deix historicista i l'assimilació d'un llenguatge modernista: són les cases Mallol, Mates, Jordà o de les Marqueses, Canals, de Ramon Rahola, de Pere Rahola, de Baldiri Llorens o de Pere Pi i Calleja. Paulatinament, la població es converteix, sota la proposta colonial de l'estiueig burgès –indolent i confortable–, en un paisatge urbà plausible i cívic, la conclusió del qual quedà estroncada per la Guerra Civil. Nogensmenys, Carles Pi-Sunyer, el 1935, consignava des de les pàgines de *L'Autonomista* els efectes beneficiosos del turisme en la societat civil rosina i la necessitat d'assumir aquest fenomen en l'entramat econòmic local: *"Després d'uns anys en què Roses va romandre estacionada, torna a viure ara una hora de floreixement i de creixença... La importància de Roses com a lloc d'estiueig i de turisme és una conseqüència obligada de la valoració general de la Costa Brava. Per la seva situació i la seva bellesa, Roses pot crear un gran centre de turisme i un plaent lloc de repòs. Però, per això, cal sobretot una mica de seny i sensibilitat"*. La Guerra Civil, però, significa un trencament radical d'una línia de desenvolupament, no només econòmic, sinó, i sobretot, ciutadà i, conseqüentment, urbà.

Les limitacions econòmiques de la postguerra imposaren un fre a la construcció privada, de la qual només es pot destacar la colonització de la carretera del Far. Caldrà esperar a la dècada de 1960 per comprovar com el sector de la construcció es desenvoluparà sota l'empenta de la demanda turística. El règim franquista, mentrestant, intentarà superar les limitacions de l'habitatge a través d'una política de promoció de l'habitatge popular que, en darrera instància, deixarà al descobert, d'una banda, les seves limitacions econòmiques, i de l'altra, la migradesa de la seva voluntat i dels resultats, que foren una pura delícia de mediocritat i de manca d'ambició social. L'Obra Sindical del Hogar projectà una promoció el 1942, signada per Josep Antoni Coderch de Sentmenat; la Dirección General de Arquitectura, mitjançant el Plan Nacional de Mejoramiento de las Viviendas en los Poblados de Pescadores, intentà realitzar el 1945 un projecte magnífic, obra de Ricard Giralt Casadesús i Joan Margarit Serradell, que suposava crear un autèntic pol de desenvolupament pesquer i que, al capdaval, només es concretà en el grup Lutgardo López (1959 i 1968), un seguit de blocs de pisos sense espais comunitaris i equipaments públics; el 1956 es construeix el grup d'habitatges sindicals del Camp de la Cortina, amb tupinada inclosa en la seva adjudicació.

A partir de la dècada de 1960, també, es concreta la ruptura definitiva de l'urbanisme nascut al llarg del segle XVIII i de les veleïtats de crear una estació balneàrica i amablement burgesa. Si el 1955 es donaven 8 llicències d'obres, el 1960 n'eren ja 51, el 1962 en foren 137 i el 1965 s'assolien les 229 llicències de construcció (amb més de 95.000 m² construïts només aquell any). S'ocupen territoris desagregats amb el nucli urbà històric, a la recerca de les millors situacions costaneres i/o muntanyenques. En aquest procés, l'antiga oligarquia agrícola troba un nou rendiment a les seves propietats rústiques, que pateixen una clara tendència baixista de les seves rendes agràries. La transformació de les finques dels patrimonis de Pere Rahola i Molinas (Canyelles Petites i Grosses), Joan Martí i Fuster (Puig Rom), Miquel Mateu Pla (Santa Margarida) o Joaquim Coll de Cendra (Mas Fumats) –per citar només els casos més espectaculars– en una simple explotació

adotzenada de cases d'estiueig o de blocs impersonals d'apartaments, indica clarament quins foren els grups socials que es beneficiaren d'aquesta veritable revolució turística. Es planifica tot el territori que s'ha ocupat des d'aleshores –i que dona lloc a la fesomia urbana actual– i es configura definitivament una ocupació del sòl de caràcter suburbà, usualment amb greus mancances infraestructurals i amb importants dèficits en l'articulació del teixit urbà general. L'anàlisi de la cronologia del planejament urbanístic és molt reveladora per valorar en quin moment es transforma el sòl rústic en ús turístic: Mas Fumats (1963, 1964, 1965, 1966 i 1967), Mas Oliva (1964), La Garriga (1964), Puig Giralt (1964), Canyelles Petites i Canyelles Grosses (1964), Puig Rom (1965), Santa Margarida (1965, 1967 i 1969), Mas Mates (1965), Mas de les Figueres (1965 i 1969), Quatre Camins (1965), La Muntanyeta (1965), Montjoi (1966), Oliveres-Marais (1968), Mas Boscà (1969).

Roses esdevé l'escenari d'un nou fenomen turístic, massificat i internacional, nascut de la ferma recuperació econòmica dels països de l'Europa Occidental i la conseqüent extensió social de l'estat del benestar. Es tracta d'un procés econòmic desmesurat que altera els paràmetres urbanístics del moment i les condicions socials locals –amb l'arribada d'un flux d'immigració molt considerable–, ambdues convenientment auspiciades per les autoritats franquistes. Tanmateix, no ha estat un fenomen purament lineal, sense alts i baixos, sinó amb períodes diversos de creixement i de refredament de l'activitat edificadora. Un paràmetre certament vàlid per valorar el desenvolupament de l'ocupació del sòl urbà és la quantificació del nombre de metres quadrats construïts de sostre nou –és a dir, de noves construccions–. Fins a l'any 1961, aquest indicador no és especialment significatiu: la mitjana del període 1955-1960 se situa en 2.583 m² anuals. Són els prolegòmens d'una autèntica febre del totxo, en què, any rere any, el total de metres de sostre nou aixecat augmenta en la mateixa mesura que creixia la demanda d'allotjaments turístics. Els 14.145 m² de 1961 foren 23.112 m² l'any següent, 36.774 m² i 38.496 m², el 1963 i 1964, respectivament, fins a assolir les puntes de la dècada el 1965 (94.682 m²) i 1966 (88.800 m²). Aquests anys coincideixen amb el moment d'arribada massiva de nous contingents de mà d'obra, provinents bàsicament d'Andalusia i d'Extremadura, i dedicats exclusivament a la indústria de la construcció i al sector serveis.

Aquesta fase clarament expansiva es veu retallada durant la segona meitat de la dècada de 1960, en què, des d'un mínim de 55.313 m² el 1967, s'inicia una recuperació gradual que culmina, a principis dels 70, amb els màxims històrics del període estudiat (1978). D'una banda, una primera onada d'equipaments hotelers i de grans promocions d'apartaments s'havia clos el 1965-1966 i havia deixat pas a una intensificació de la construcció de petits habitatges unifamiliars de segona residència. En aquest sentit, el volum d'ocupació de noves zones suburbanes, malgrat que els guarismes totals siguin inferiors, no és gens negligible: 59.144 m², el 1968 i 68.061 m², el 1969.

El quadrienni següent recuperava amb fermesa i superava amb escreix els índexs superiors de la dècada anterior –94.014 m², el 1970; 90.719 m², el 1971; 96.792 m², el 1972, i 118.388 m², el 1973–, sota l'influx de la revifalla de les grans obres plurifamiliars, que representaren durant el període 1971-1974 el 81% del total de metres quadrats nous construïts (mentre que només eren un 40% de les llicències d'obres concedides durant aquests anys). Són els feliços anys de la Roses turística, de l'autèntic *boom* turístic, que es trencà amb la crisi energètica de 1973. En la mesura que els principals inversors –quantitativament– eren ciutadans europeus que invertien els seus estalvis en la construcció d'un habitatge d'estiueig, la tendència regressiva es deixà sentir amb vigor. No cal dir que les grans inversions encara patiren més la contracció dels mercats immobiliaris (les 291 llicències d'edificis plurifamiliars i equipaments hotelers dels anys 1971-1974 es convertiren en 125 en el següent quadrienni, 1975-1978). Una època de crisi ben palesa en les xifres: el 1974 es construïren 54.941 m²; el 1975, 39.983 m²; el 1976, 42.838 m²; 33.135 m² el 1977, i 63.980 m², el 1978.

S'acabava un període de la història més recent de Roses i el saldo era prou espectacular: entre 1955 –de fet, podríem considerar el 1961 com el veritable primer any– i 1978 –just abans de l'arrencada de la vida local democràtica– es construïren 1.128.815,79 m² de nou sostre. L'agressió a

l'estructura urbana tradicional de Roses estava perpetrada. El pas endavant, sense possibilitats de retorn, havia estat donat.

Amb tot, s'aconseguien salvar alguns fragments de la història urbanística de Roses, com la Ciutadella –declarada Monument Historicoartístic Nacional el 23 de febrer de 1961– o el castell de la Trinitat. Tanmateix, aquests “trionfs” no poden amagar el llarg camí recorregut entre el “*somni noucentista de l'estiueig urbà benestant*”, en paraules de Joan Falgueras, i el model urbanístic de desarrelament i massificació. Una altra –la darrera– refundació de Roses, en definitiva.

1.2 OBJECTE DEL CATÀLEG

“Els béns que integren el patrimoni cultural constitueixen una herència insubstituïble, que cal transmetre en les millors condicions a les generacions futures. La protecció, la conservació, l'acreciment, la investigació i la difusió del coneixement del patrimoni cultural és una de les obligacions fonamentals que tenen els poders públics”. Aquesta idea expressada a la Llei del Patrimoni Cultural Català ha presidit l'elaboració del Pla especial del catàleg de patrimoni de la vila de Roses.

El conjunt catalogat es caracteritza per una heterogeneïtat marcada (tipologia, ventall cronològic, estat de conservació, rellevància històrica, potencialitat documental, etc). Això respon a una voluntat expressa d'exhaustivitat en la catalogació dels elements i una no discriminació segons l'entitat global dels elements.

Els elements d'aquest catàleg declarats BCIN estan sotmesos al requeriment d'informe previ del Departament de Cultura – Comissió Territorial de Patrimoni en el cas de realitzar-hi qualsevol tipus d'obra o intervenció.

El present catàleg recull en les seves fitxes genèriques 1 i 2 (barraques de pedra seca i parets de pedra seca) elements analitzats des d'un punt de vista informatiu global. Aquest grau de catalogació implica l'aplicació d'una protecció general a qualsevol element coincident amb el concepte de catalogació. La redacció d'un Pla Especial comportarà l'inventari de tots els elements i la concreció de l'àmbit en el grau de protecció i línies d'actuació.

Els castells, esglésies i masies d'època medieval i/o moderna, ateses la seva expectativa arqueològica per la documentació de l'evolució històrica del municipi, hauran de contemplar la corresponent intervenció arqueològica per a qualsevol actuació en aquests tipus d'edificis.

“D'acord amb la normativa vigent, el Catàleg de Patrimoni - Edificis i béns d'interès del POUM inclou tots els elements inventariats a la Carta Arqueològica de l'Alt Empordà, terme de Roses (Inventari del Patrimoni Arqueològic Català) segons la carta arqueològica revisada l'any 2008.

A efectes d'una millor gestió dels béns patrimonials catalogats s'han superposat els valors arqueològics dels elements i els requeriments tècnics del document urbanístic amb el resultat d'una reorganització dels continguts.

Així, per exemple, un cas de reorganització de continguts ha estat la unificació en una sola fitxa dels diferents elements que configuren una unitat, sia estructural, funcional, històrica o monumental, i que a la carta arqueològica es recullen separatament, com és el cas del conjunt de la Ciutadella. El mateix criteri s'ha aplicat a la zona foramuralles, on ha estat delimitada una zona a

l'entorn de la Ciutadella que reuneix i recull tots els punts on s'han constatat evidències arqueològiques de desigual entitat.

El catàleg de patrimoni no inclou les fitxes que van del número 17148 fins al 17208 de la C.A. (ambdós inclosos) per tractar-se de jaciments subaquàtics, elements aquests que queden fora del marc d'intervenció del POUM.

El treball de camp realitzat ha posat de manifest la no existència d'algun dels elements inventariats. En altres casos la localització ha estat impossible per la poca concreció topogràfica aportada per les fitxes. No obstant, tots els casos (10 béns) han quedat documentats en una fitxa genèrica FG 9).

S'adjunta el llistat de l'IPAC referit a Roses i la correspondència amb les fitxes del Catàleg de Patrimoni del POUM.”

Inventari del Patrimoni Arqueològic de Catalunya

ROSES - Resultats de la cerca (96 Registres)

Nom	POUM Roses		
5751 ANCORATGE DE RHODE EMISSARI DE ROSES / CTRA C-260, ROTONDES, ZONA URBANA DE ROSES (PK 44+530 I PK 45+625) / PARCEL·LA SITUADA ENTRE EL C/MIQUEL OLIVA, C/SEVILLA I EL C/MADRID	PAT 79	5777 CIUTADELLA DE ROSES: MONESTIR DE SANTA MARIA MURALLA DEL MONESTIR DE SANTA MARIA / MURALLA SUD DEL MONESTIR DE SANTA MARIA	PAT 104
5780 ARENES, LES VINYA D'EN GUERRA	PAT 59	11356 CIUTADELLA DE ROSES: PATI D'ARMES DE LA CIUTADELLA	PAT 104
14173 AVINGUDA DE RHODE, 81-83	PAT 79	8337 CIUTADELLA DE ROSES: POBLAT MEDIEVAL CARRER DE LA CREU / TORRE ALT MEDIEVAL / MURALLA	PAT 104
5765 BARRI DE LES MURALLES CASA DEL MOSAIC / CASA CARLES DÍAZ / VINYA D'EN GALLET	PAT 79	5789 CIUTADELLA: COLÒNIA GREGA DE RHODE BARRI HEL·LENÍSTIC	PAT 104
5763 CAMÍ DE CADAQUÉS	GEN 8	19617 CIUTADELLA: CONJUNT BAIXIMPERIAL CIUTADELLA: NECRÒPOLIS DE SANTA MARIA / CELLA MEMORIAE	PAT 104
5737 CAMÍ DE LA CREU D'EN COBERTELLA	GEN 8	15897 COLL DE SANT GENÍS	GEN 8
5791 CAMÍ DEL COLL DE SANT GENÍS	GEN 8	15898 COLL DE SAQUERA	PAT 144
8034 CAMÍ DEL MAS OLIVA	GEN 8	5757 CONJUNT DE LA CIUTADELLA DE ROSES	PAT 104
5753 CAMÍ DEL REC DE LA CALÇ	GEN 8	19646 CONSTRUCCIONS DEL PLA DE LES GATES TOMBES DE LA PESTA / BARRAQUES DE LA PESTA / CONSTRUCCIONS DE LA PUDA	PAT 20
8036 CAMÍ MEDIEVAL DE L'ALZEDA A LA TRENCADEA	GEN 8	5833 CORRAL DEL MAS D'EN FIGA	PAT86 – M 18
8032 CAMP D'EN BATALLER	PAT 79	5741 COVA DE LA LLOBA I	PAT 63, GEN 4
5778 CAP DE L'HOME CAP DE L'HOME / SUREDA D'EN MAIRÓ	PAT 10	5793 COVA DE LA LLOBA II	PAT 63, GEN 4
5768 CARRER TRINITAT	PAT 79	5788 COVA DE LA LLOBA III	PAT 63, GEN 4
17899 CARRERADA DEL COLL DE SANT GENÍS	GEN 8	19644 COVA DE LES ERMITES COVA DELS PASTORS	PAT 21
13978 CASTELL DE BUFALARANYA	PAT 13	19638 COVA DE LES MONGETES	GEN 4
5736 CAU DE LES GUILLES	PAT 14	8865 COVA DEL CORTALÀS COVA DEL PLA DE L'ESTAR	PAT 74
5748 CISTA DEL PUIG ALT PUIG ALT	PAT 18	19643 COVA DEL FORAT	GEN 4
5786 CISTA DEL PUIG RODÓ PUIG RODÓ	PAT 19	19641 COVA DEL GUILL TABAL DE TERRA	GEN 4
5790 CIUTADELLA DE ROSES: FACTORIA ROMANA DE SALAONS DE PEIX EDIFICI A / EDIFICI CONSTANTINIÀ / VILLA NUEVA I VILLA ANTIGUA / EDIFICI BAIX-IMPERIAL	PAT 104	19640 COVA DEL LLIRI COVA DE LES ENCANTADES	GEN 4
8335 CIUTADELLA DE ROSES: FORTIFICACIÓ RENAIXENTISTA CASA DEL GOVERNADOR; MURALLA DE LLEVANT DE LA CIUTADELLA DE ROSES	PAT 104	19642 COVA DEL TABAL TABAL DE FORA	GEN 4
		19645 COVA DEL TRAIRE	GEN 4
		19639 COVA DELS DORMIDORS	GEN 4
		16955 COVA-DOLMEN DE LA QUARENTENA II	PAT 66
		11402 COVA-DOLMEN DE LA RIERA DE LA QUARENTENA I	PAT 65

5775 CREU D'EN COBERTELLA, LA	PAT 22	5750 OLIVAR DE LA PETITOTA	PAT 75
5787 CRUÏLLA DE SANT TOMÀS DE PENÍ CRUÏLLA DE SANT TOMÀS DE PUIG ALT / PAS DEL LLOP	PAT 47	5779 PARATGE DE LA CASA CREMADA CASA CREMADA (ESGLÉSIA) / RUÏNES DEL PARATGE DE LA CASA CREMADA	PAT 27
5743 DOLMEN DE LA CASA CREMADA	PAT 15	19637 PARATGE DEL MAS D'EN CAUSSA	PAT 12
8864 DOLMEN DEL PUIG SAQUERA	PAT 23	8863 PEDRA DEL COLL DE SANT GENÍS COLL DE SANT GENÍS	PAT 143
19648 FITOR RUÏNES AL PARATGE DEL FITOR	PAT 31	13445 PEDRA DEL PUIG ALT	PAT 53
5764 GARRIGA, LA ÇA GARRIGA	PAT 46	13446 PEDRES 1-2 DE RIERA QUARENTENA	PAT 52
INSCULTURES DE PUIG RODÓ PEDRES 1-2 DEL PUIG RODÓ	PAT 19	5744 PELOSA, LA	GEM 9
19650 LA FARELLA PARATGE DE LA FARELLA / RUÏNES DE LA FARELLA / EDIFICI DE LA FARELLA	PAT 28	8031 PENIDA RUÏNES DE PENIDA, VILAR DE PENIDA, VILALLONGA	PAT 55
19647 LA GUARDIOLA CASTELL DEL PLA DE LA GUARDIOLA	PAT 41	19649 PLA D'EN SENIQUEDA RUÏNES DEL PLA D'EN SENIQUELLA / CORRAL DEL CENOBI	PAT 56
5772 LLIT DE LA GENERALA SUREDA D'EN FALP / CASA CREMADA	PAT 43	8019 PLA DE LA REGULLOSA SANTSÚS	PAT 69
5742 LLOSA DE LA COVA DE LA LLOBA	PAT 63, GEN 4	5782 PLA DE LES GATES PLA DE LES ESCOMBRARIES	PAT 17
5751 MAS DE L'ALZEDA	PAT 40	PLAÇA CATALUNYA	PAT 79
19652 MAS DEL RENEGO MAS DELS HORTELLS	PAT 32	5745 PLATJA DE MONTJOI	PAT 76
5747 MAS MATES	GEN 9	5795 PORT MEDIEVAL	PAT 79
5749 MAS OLIVA	GEN 9	5740 PUIG ALT	PAT 29
13423 MENHIR DE LA CASA CREMADA - II	PAT 64	5834 PUIG DE L'ÀLIGA	PAT 45
11400 MENHIR DE LA CASA CREMADA I	PAT 63	5783 PUIG DE LES ÀLIGUES ESTABLIMENT HEL·LENÍSTIC DE LA CREU D'EN COBERTELLA	PAT 38
16959 MENHIR DEL MAS MARES PEDRA DRETA DEL MAS MARÈS	PAT 77	8035 PUIG DEL CARALL	GEN 9
8336 MONTJOI DE BAIX CASTELL DE MONTJOI DE BAIX / MAGRIGUL-MONTJOI / MAS DE MONTJOI DE BAIX II	PAT 86, M 3	5770 PUIG ROM PUIG DE LES MURALLES	PAT 72
5754 MORISCA, LA TORRE MORISCA	PAT 26	5785 QUERALBS	PAT 30
5739 NECRÒPOLIS DE PUIG ALT ROCAPLANA DE SANT TOMÀS (O DE PUIG ALT)	PAT 44	5738 REC DE LA GALERA CAP NORFEU	PAT 50
17914 NECRÒPOLIS DEL SALATÀ DESDOBLAMENT DE LA CARRETERA C-260 A L'ENTRADA DEL TERME MUNICIPAL DE ROSES	GEN 9	5776 ROCA DEL PUIG RODÓ INSCULTURES DEL PUIG RODÓ	PAT 19
		5766 RONDA MIQUEL OLIVA I PRAT C/ MIQUEL OLIVA (SOLAR 4) / RONDA MIQUEL OLIVA PRAT, 36.	PAT 79
		5740 SANT TOMÀS DE PUIG ALT ROCAPLANA DEL PUIG ALT / ROCAPLANA DE SANT TOMÀS / SANT	PAT 29

RELACIÓ DE BÉNS PROTEGITS

7962

TOMÀS DE PENÍ

5773 SANTA MARGARIDA

PAT 78

5792 SOLELL DE CAN BERTA

PAT 39

5784 SORRAL D'EN BERTA (*església*)

GEN 9

5774 TOMBA DEL GENERAL
COLL DE FITÓ

PAT 58

19651 TORRE DE NORFEU
TORRE DEL REI

PAT 68

8866 TORRETA, LA

PAT 42

5781 TURÓ DE L'ESCORXADOR
ANTIC ESCORXADOR / L'ESCORXADOR / MERCAT MUNICIPAL /
CARBÒNIQUES FERRER / CAMP D'EN BATALLER

PAT 79

En resposta a una de les consideracions de l'informe arqueològic s'adjunta relació de BCIL inclosos en el planejament urbanístic vigent confrontat amb la nova proposta.

PGOU vigent	Proposta nou POUM		
Casa Rozes	Casa Rozes	P-98	
Mas de la Regullosa	Mas de la Regullosa	P-85	
Santa Maria de Roses – església del monestir	Conjunt de la Ciutadella	P-104	
Runes del paratge de la Casa Cremada	Mas de la Casa Cremada	7G	
La Torreta, restes de la masia	La Torreta	P-42	
La Torreta, torre	""	P-42	
Castell de Bufalaranya	Castell de Bufalaranya	P-13	
Mas de la Perafita	Mas Perafita	M-15	
Sant Sebastià de can Coll, capella	0		Destruida
Mas Romanyac	Mas Romanyach	M-16	
Bordes del mas Romanyac	""	M-16	
Despendències del mas de la Llobatera	Mas de la Llobatera	P-82 M-8	
Castell visigòtic de Puig Rom	Poblat del Puig Rom	P-72	
La Ciutadella de Roses	Conjunt de la Ciutadella	P-104	
Muralles medievals de Roses	""	P-104	
Edifici dins el recinte medieval de Roses	""	P-104	
Casernes de la Ciutadella i altres edificis	""	P-104	
Claustres de Santa Maria de Roses	""	P-104	
Recinte mural del monestir de santa Maria de Roses	""	P-104	
Santa Maria de Roses, església parroquial	Església parroquial de santa Maria	P-96	
Castell de la Trinitat o de la Poncella	Castell de la Trinitat	P-71	
Ruïnes del Puig Alt	Edifici de Puig Alt	P-29	
Mas de la Jacona	Mas de la Jacona	7G	
Mas d'en Just	Mas d'en Just	7G	
Can Figa	Mas Figa	P-86 M-18	
Casa Mallol o casa Cambó	Casa Mallol	P-100	
Casa del Marqués de Llinars	Casa del Marqués de Llinars	P-101	
Cova de les Ermites	Cova de les Ermites	P-21	
La Guardiola	La Guardiola	P-41	
Ruïnes del Pla d'en Seniqueda	Ruïnes del Pla d'en Seniqueda	P-56	
Ruïnes de la Farella	Edifici de la Farella	P-28	
La Torre del Sastre	Torre del Sastre	P-84 M-1	
Mas Marès	Mas Marès	P-83 M-2	
Mas Montjoi de Baix	Montjoi de Baix	P-89 M-3	
Mas d'en Coll	Mas d'en Coll	P-87 M-11	
Can Bach	Mas d'en Bech	M-14	
Mas dels Arbres	Mas dels Arbres	M-13	
Pou del Mas dels Arbres	""	M-13	
Mas d'en Causa	Mas d'en Causa	M-17	
Ruïnes prop del mas d'en Causa	Casal Salvatore	P-12	
Far de Roses	Far	P-91	
Torres i caserna del Mas d'en Coll	Mas d'en Coll	P-87 M-11	
Capella-oratori i fornícula del Mas d'en Coll	""	P-87 M-11	
Trull del mas d'en Coll	""	P-87 M-11	

Art. 195 Subzona a: D'interès històric i arquitectònic

Torre de Montjoi de Baix	Montjoi de Baix	P-89 M-3	
Torre del Mas Marès	Mas Marès	P-83 M-2	
Font de can Figa	Mas Figa	P-86 M-18	
Restes d'un absis encastat a l'església de Sta Maria	Conjunt de la Ciutadella	P-104	
Mare de Déu romànica de Roses			Patrimoni moble
La Porta de Mar de la Ciutadella de Roses	Conjunt de la Ciutadella	P-104	
"El Cosi de la reina" – La Ciutadella	Conjunt de la Ciutadella	P-104	
Portavia de santa Maria de Roses – Ciutadella	Conjunt de la Ciutadella	P-104	
Feixa d'hort de la Perafita		2G	
Pont des Barral	Pont des Barral	P-49	
Fonts de la Llobatera, presa, feines i rec		3G	
Pons i horts del mas Romanyar		3G	
Fita de separació de finques, masies Llobatera		3G	
Cau de les Guilles	Cau de les Guilles	P-14	
Creu d'en Corbetella	Creu d'en Cobertella	P-22	
Tomba del General	Tomba del General	P-58	
Puig Rodó	Cista del Puig Rodó	P-18	
Cap de l'Home	Cap de l'Home	P-10	
Llit de la Generala	Llit de la Generala	P-43	
Cista de la Casa Cremada	Cista de la Casa Cremada	P-16	
Puig Saquera	Dolmen de Puig Saquera	P-23	
Puig Alt	Necròpolis de Puig Alt	P-44	
Poblat de la Creu d'en Corbetella	Jaciment de la Creu d'en Corbetella	P-38	
Ciutadella de Roses	Conjunt de la Ciutadella	P-104	
Montjoi de Baix	Montjoi de Baix	P-89 M-3	
Puig Rom	Poblat de Puig Rom	P-72	
Rec de la Galera (dintre mar i terra)	Rec de la Galera	P-50	
Sant Tomàs de Roca Plana	Edifici de Puig Alt	P-29	
Castell d'en Bufalaranya	Castell de Bufalaranya	P-13	
Castell del Pla de la Guardiola	La Guardiola	P-41	
Senobi de Can Saniqueda	Ruïnes del Pla d'en Seniqueda	P-56	
Corral del C. de Can Saniqueda	""	P-56	
Corral del Mas d'en Figa	Mas Figa	P-86 M-18	
Església rectangular de la Casa Cremada	Edifici de la casa Cremada	P-27	
La Farella	Edifici de la Farella	P-28	
Tombes de la Pesta	Construccions del Pla de les Gates	P-20	
Mas Marès	Mas Marès	P-83 M-2	
Castell de la Garriga	Castell de la Garriga	P-46	
Torre de Lofeu	Torre de Norfeu	P-68	
Torre del Sastre	Torre del Sastre	P-84 M-1	
Castell de la Trinitat	Castell de la Trinitat	P-71	
El Tabal (cova amb possibilitats que hi hagi jaciment arqueològic)	Cova del Tabal (Norfeu-mar)	4G	
El Guill (cova amb possibilitats que hi hagi jaciment arqueològic)	Cova del Guill (Norfeu-mar)	4G	
Els Dormidors (cova amb possibilitats que hi hagi jaciment arqueològic)	Cova Dormidors (Norfeu-mar)	4G	

Art. 196 Subzona b: D'interès arqueològic

Les Ermites(cova amb possibilitats que hi hagi jaciment arqueològic)	Cova de les Ermites	P-21	
El Lliri (cova amb possibilitats que hi hagi jaciment arqueològic)	Cova del Lliri o de les Encantades (Norfeu-terra)	4G	
El Forat (cova amb possibilitats que hi hagi jaciment arqueològic)	Cova del Forat (Norfeu-terra)	4G	
El Tafre (cova amb possibilitats que hi hagi jaciment arqueològic)	Cova del Traire (Norfeu-mar)	4G	
Les Mongetes (cova amb possibilitats que hi hagi jaciment arqueològic)	Cova de les Mngetes o Cova Gran /(Norfeu-mar)	4G	
La Lloba (cova amb possibilitats que hi hagi jaciment arqueològic)	Coves de la Lloba (vall de l'Alseda, vessant sud)	P-73 4G	
	BALMA DE LA REGULLOSA	P-1	
	BALMA DEL CAP DE L'HOME	P-2	
	BARRACA DE JÓNCOLS	P-3	
	BARRACA DE LA PELOSA	P-4	
	BARRACONS DE LA REGULLOSA	P-5	
	BARRACONS DEL LLOAR	P-6	
	BUNQUERS DE FALCONERA	P-7	
	EDIFICI DE LES ROQUES D'EN JANOT	P-8	
	CAMP DE PRESONERS DE LA PELOSA	P-9	
	CASA CAMPRUBÍ	P-11	
	DOLMEN DE LA CASA CREMADA	P-15	
	CISTA DE LA CASA CREMADA	P-16	
	CISTA DEL PLA DE LES GATES	P-17	
	TORRE A LLEVANT DEL MAS FABAR	P-24	
	EDIFICI AL CIM DEL PUIG ALT	P-25	
	EDIFICI AL CIM DEL PUIG DE LA MORISCA	P-26	
	EDIFICI DE QUERALBS	P-30	
	EDIFICI DEL FITOR	P-31	
	EDIFICI DEL RENEGO	P-32	
	EDIFICI SOBRE PUIG MARÉS	P-33	
	EMBARCADOR DEL LLEDÓ	P-34	
	FORN DE CALÇ DEL CANADELL	P-35	
	FORN DE CALÇ DEL FORNÀS	P-36	
	FORNS DE CALÇ DE MONTJOI DE BAIX	P-37	
	JACIMENT DE LA VALL DE LA TRENCADA	P-39	
	JACIMENT DE LA VALL DE L'ALZEDA	P-40	
	EDIFICI AL CIM DEL PUIG DE L'ÀLIGA	P-45	
	PAS DEL LLOP	P-47	
	PEDRERA PREHISTÒRICA	P-48	
	REFUGI DEL RENEGO	P-51	
	INSCULTURES DE LA RIERA DE LA QUARENTENA	P-52	
	ROCA DE PUIG ALT I	P-53	
	ROCA DEL MAS ROMANYACH	P-54	
	RUÏNES DE PENIDA	P-55	
	CAL GÜERO,	P-57	
	VIL·LA DE LES ARENES	P-59	
	CASA VALLMITJANA	P-60	
	CASA DÍAZ BONET	P-61	
	MOLÍ DE MONTJOI DE BAIX	P-62	
	MENHIR DE LA CASA CREMADA I	P-63	
	MENHIR DE LA CASA CREMADA II	P-64	
	COVA DOLMEN DE LA RIERA DE LA QUARENTENA I	P-65	

	COVA DOLMEN DE LA RIERA DE LA QUARENTENA II	P-66	
	CASAL DE L'ULLASTREDA	P-67	
	CORRAL DEL PLA DE LA REGULLOSA	P-69	
	BUNQUERS DEL FAR	P-70	
	COVA DEL CORTALÀS	P-74	
	JACIMENT DE CALA JÓNCOLS	P-75	
	JACIMENT DE LA CALA MONTJOI	P-76	
	MENHIR DEL MAS MARES	P-77	
	TERRENYS DEL MONESTIR DE SANTA MARGARITA	P-78	
	ENTORN DE LA CIUTADELLA	P-79	
	BARRACA DE L'ALMADRAVA	P-80	
	TORRE DEL POU	P-81	
	MAS DE LES FIGUERES	P-88	
	BATERIA DE SANT ANTONI	P-90	
	TORRE QUIMETA	P-92	
	TORRE CALSINA	P-93	
	SAFAREIG MUNICIPAL	P-94	
	REFUGI ANTIAERI	P-95	
	CEMENTIRI MUNICIPAL	P-97	
	CASA RAMÓN RAHOLA	P-99	
	CASA CANALS	P-102	
	CASA MATES	P-103	
	ANTIC EDIFICI DE CORREOS	P-105	
	EDIFICI APARTSOL	P-106	
	RHODE, 103	P-107	
	PASSEIG, 2	P-108	
	PASSEIG, 3	P-109	
	PASSEIG, 5	P-110	
	PASSEIG, 6	P-111	
	PASSEIG, 9	P-112	
	PASSEIG, 11	P-113	
	PASSEIG, 12	P-114	
	FAR, 43	P-115	
	FAR, 47	P-116	
	FAR, 63	P-117	
	FAR, 65	P-118	
	FAR, 67	P-119	
	CASA REIG	P-120	
	CANYELLES, 70-74	P-121	
	DÍAZ PACHECO, 65	P-122	
	DÍAZ PACHECO, 67	P-123	
	DÍAZ PACHECO, 69	P-124	
	DÍAZ PACHECO, 71-73	P-125	
	DÍAZ PACHECO, 75	P-126	
	DÍAZ PACHECO, 81-83	P-127	
	DÍAZ PACHECO, 91	P-128	
	DÍAZ PACHECO, 93	P-129	
	AVDA. RHODE, 263-277	P-131	
	RHODE, 119	P-132	
	RHODE, 139	P-133	
	PI I SUNYER, 3	P-134	
	PI I SUNYER, 5	P-135	
	VILLA NEUS, AVDA. RHODE,75	P-136	
	SANT TELM,15	P-137	
	PEONS CAMINERS DE LA CTRA DE CADAQUÉS	P-138	

	PEONS CAMINERS DE LA CTRA DE MONTJOI	P-139	
	NAU DEL PORT	P-140	
	MAS PUIG	P-141	

P- : número de fitxa del Catàleg de Patrimoni, Edificis i Béns d'interès.

M-: Número de fitxa del Catàleg de Masies i Cases Rurals en sòl no urbanitzable.

(núm)G: Número de fitxa genèrica del Catàleg de Patrimoni, Edificis i Béns d'interès.

SITUACIÓ:

COORDENADES UTM: X=4680650 Y=519975

PROPIETAT: Propietat privada

DADES CADASTRALS: 500016

RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural

TIPOLOGIA: Construcció agropecuària

ÚS ORIGINAL: Lloc per tancar ramats (?)

ÚS ACTUAL: En desús

ESTAT DE CONSERVACIÓ: -

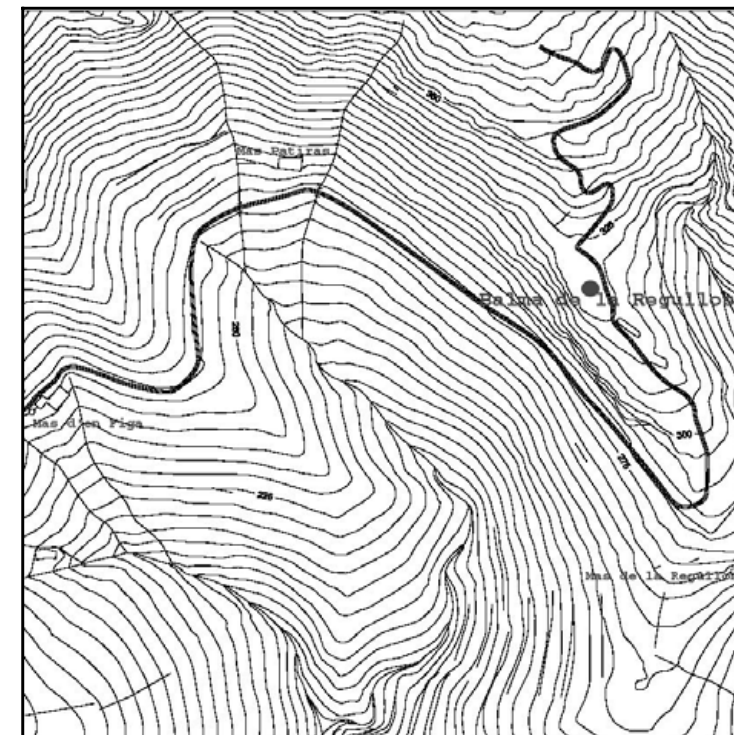
CRONOLOGIA: Indeterminada

AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Balma natural localitzada al vessant sud del puig Paní, a prop de la pista que, des del mas Figa, puja cap a la base militar. És una cova de gran altura però poca profunditat. Fa entre 30 i 35 m de llarg, i uns 3-4 m d'ample. Al fons, la roca natural, licorella de color marronós, fa paret inclinada. Davant de la balma es forma un tancat delimitat per una paret de pedra seca de traçat irregular. La superfície encerclada té un 400 m², hi ha una part sota cobert i una altra a l'aire lliure. A l'interior hi ha punts on la roca aflora amb contundència i, en d'altres, el terra és planer. S'observen restes d'una paret perpendicular a l'eix longitudinal de la balma. La paret presenta dos portes o espais d'accés.

SITUACIÓ:

COORDENADES UTM: X=7940000 Y=515750

PROPIETAT: Propietat privada

DADES CADASTRALS: 700049

RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural

TIPOLOGIA: Construcció agropecuària?

ÚS ORIGINAL: Espai per guardar animals?

ÚS ACTUAL: Espai abandonat

ESTAT DE CONSERVACIÓ: -

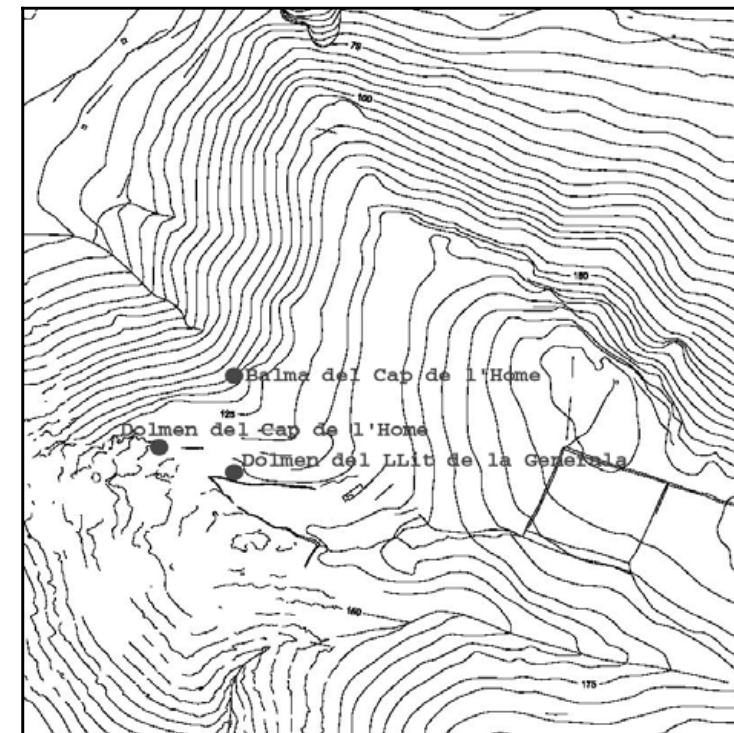
CRONOLOGIA: Indeterminada

AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Balma natural situada al vessant de tramuntana del Cap de l'Home, a pocs metres per sota d'on es troba el dolmen del mateix nom. És una cova natural de gran altura però poca profunditat. L'espai que queda cobert està tancat per una paret de pedra seca de traçat irregular que es conserva de manera poc uniforme. La superfície interior presenta un terra força uniforme i planer. No s'observa cap evidència de que la roca hagi estat rebaixada o modificada en la seva forma natural.

SITUACIÓ: Platja de cala Jóncols
COORDENADES UTM: X=4678100 Y=520950
PROPIETAT: Desconegut **DADES CADASTRALS:** -
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-Ordenació específica

TIPOLOGIA: Construcció pesquera
ÚS ORIGINAL: Barraca de pescadors
ÚS ACTUAL: Barraca comunal
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo

CRONOLOGIA: S.XIX

AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Aquesta barraca de pescadors, tot i les reformes estructurals patides i la reorientació en l'ús, és un exemple d'arquitectura popular estretament lligat al territori i a les persones.

Les barraques de pescadors eren refugis comunals on hi havia el necessari (estrís de cuina, llar de foc, etc) per a passar curtes temporades en cas de condicions climàtiques adverses. A Roses hi havia barraca de pescadors a la platja de Jóncols, Montjoi, La Pelosa, Canyelles Grosses o l'Almadrava i Canyelles Petites (?).

S.XVII: en documentació que fa referència als plets entre les universitats de Roses i Cadaqués sobre drets de pesca a les cales de Jóncols i la Pelosa s'explica que "...en elles (les dites cales) hi ha botigas de pescadors..."

DESCRIPCIÓ:

Edifici civil situat a la platja de cala Jóncols, a l'extrem de ponent. És el que, antigament, es deia una botiga comunal de pescadors. Aquesta barraca ha estat objecte de diferents intervencions arquitectòniques de manteniment.

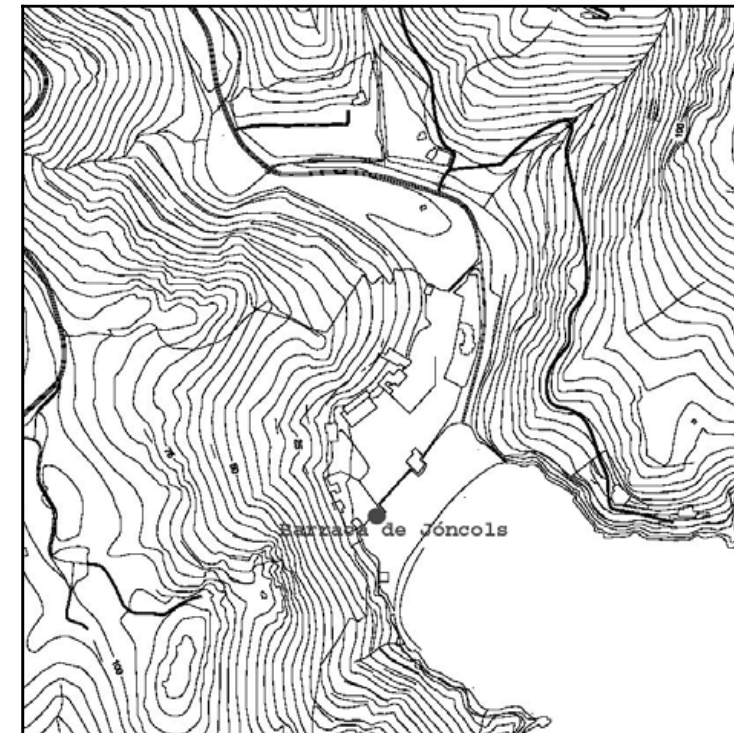
És una casa rectangular de planta baixa, coberta amb una teulada a un vessant amb ràfec de canaló de ceràmica vidriada verda, que cau sobre el costat de la façana. Encarada al sud, presenta una porta al centre i, a banda i banda, un banc d'obra.

L'espai interior originàriament estava compartimentat, a l'angle N hi havia la llar de foc i uns pedrissos. El sostre és d'embigat i cabirons.

Els paraments estan coberts amb una capa d'enlluït emblanquinat que amaga una construcció feta amb pedres irregulars lligades amb morter.

A poc metres d'aquesta barraca, a migdia, hi havia hagut la barraca més antiga. Les escasses restes que en quedaven van ser eliminades en construir a sobre una petit edifici modern.

Es fa constar que el present element ocupa la zona de domini públic marítime-terrestre, per la qual cosa està sotmesa a l'obligat compliment de les disposicions de la llei de costes i al seu reglament. Es preveu expressament la seva legalització concessional.

SITUACIÓ: Cala de la Pelosa
COORDENADES UTM: X= 4677750 Y=520250
PROPIETAT: Desconegut **DADES CADASTRALS:** -
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-PNIN

TIPOLOGIA: Construcció pesquera
ÚS ORIGINAL: Barraca de pescadors
ÚS ACTUAL: Barraca comunal
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo

CRONOLOGIA: S.XVII-XIX
AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Aquesta barraca de pescadors, tot i les reformes estructurals patides i la reorientació en l'ús, és un exemple d'arquitectura popular estretament lligat al territori i a les persones.

Les barraques de pescadors eren refugis comunals on hi havia el necessari (estrís de cuina, llar de foc, etc) per a passar curtes temporades en cas de condicions climàtiques adverses. A Roses hi havia barraca de pescadors a la platja de Jóncols, Montjoi, La Pelosa, Canyelles Grosses o l'Almadrava i Canyelles Petites (?).

En el segle XVII ja existia una barraca comunal a la cala Pelosa. Això es desprèn de la documentació conservada a l'arxiu de Cadaqués (Memorial imprès de l'any 1672) que fa referència al plets sobre drets de pesca en la cala Pelosa i Cala Jóncols entre les universitats de Roses i Cadaqués: "...ditas calas son mes cerca de Cadaques, que de Rosas, y que en ellas hi ha botigas de pescadors de Cadaqués..."

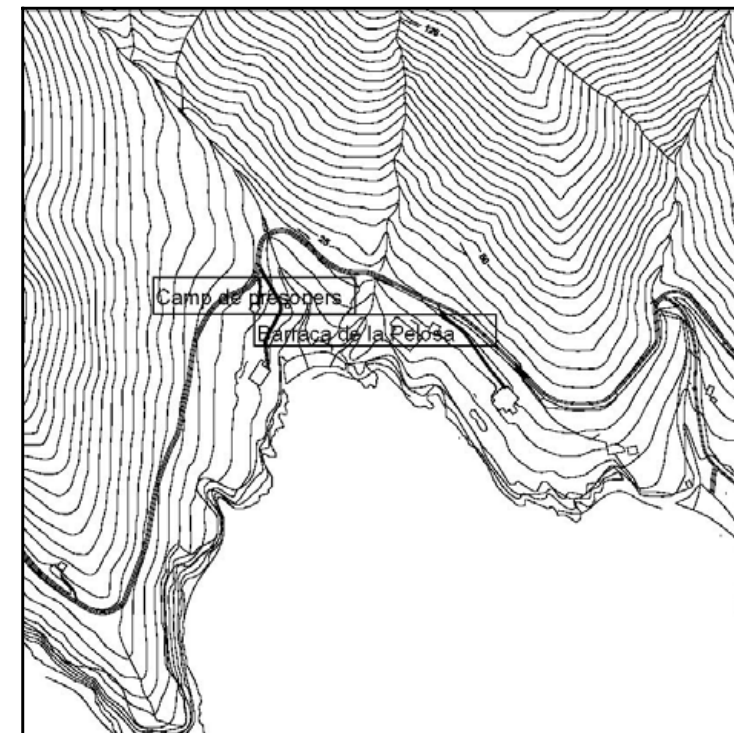
DESCRIPCIÓ:

Barraca de pescadors situada a la cala Pelosa, en el seu extrem de llevant. Aquesta barraca ha estat arreglada i han estat realitzades diferents intervencions arquitectòniques que han modificat la planta i configuració externa.

L'edifici originari és de planta rectangular amb l'eix més llarg orientat en sentit NS, aproximadament. La coberta és a una vessant amb la caiguda cap a ponent. La porta s'obre al centre de la paret de llevant. A la paret posterior hi ha una finestra. A l'angle NW s'hi ha afegit un petit cos quadrangular amb una finestra que dona a ponent. L'interior de la barraca no està compartimentat. Hi ha dues llars de foc i un banc d'obra adossat a la paret.

Modernament, a l'esplanada situada a migdia de la barraca s'han construït bancs i taules d'obra.

Es fa constar que el present element ocupa la zona de domini públic marítime-terrestre, per la qual cosa està sotmesa a l'obligat compliment de les disposicions de la llei de costes i al seu reglament. Es preveu expressament la seva legalització concessional.

SITUACIÓ:

COORDENADES UTM: X=4679450 Y= 520650

PROPIETAT: Propietat privada

DADES CADASTRALS: 500025

RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus- Parc natural

TIPOLOGIA: Construcció militar

ÚS ORIGINAL: Allotjament de militars

ÚS ACTUAL: En desús

ESTAT DE CONSERVACIÓ: Dolent

CRONOLOGIA: S.XX

AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

1940-1945: construcció de la pista militar que comunicava Roses amb Cadaqués per la costa. Aquesta obra va ser realitzada pel cos d'enginyers de l'exèrcit franquista. La mà d'obra eren presoners polítics condemnats a treballs forçats que eren confinats als camps de presoners de la Pelosa. Els militars devien haver utilitzat els barracons del Lloar com a magatzems, i els de la Regullosa com a allotjament.

DESCRIPCIÓ:

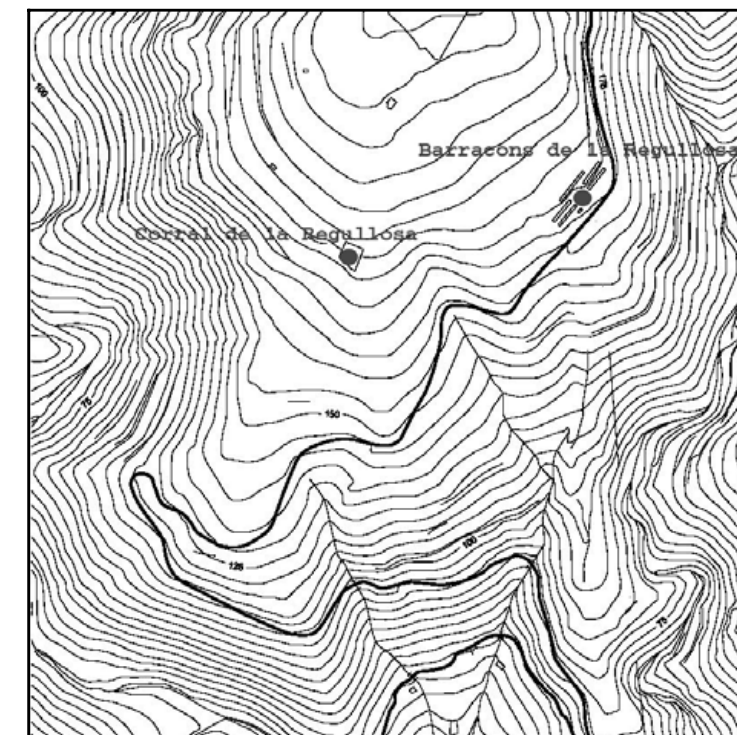
Restes d'un establiment militar construït a tocar la pista que comunica Roses amb Cadaqués per la costa, a un quilòmetre del pont de Jóncols, a l'indret conegut com pla de la Regullosa.

Es tracta d'un conjunt de set barracons construïts per l'exèrcit franquista durant la dècada dels quaranta, destinats a allotjar els militars que controlaven l'construcció de l'esmentada pista litoral.

S'observen barracons de tres mides organitzats simètricament en un terreny de lleu pendent. Hi ha un espai central lliure de construccions i, a banda i banda, una barraca petita i dues de mitjanes que presenten les parets de tramuntana alineades. Per ponent, el campament queda tancat pel barracó més llarg. El conjunt de l'establiment militar devia funcionar de cares a llevant, costat que dona a la pista.

Els barracons es caracteritzen per una planta llarga (40, 30 i 10 m) i estreta. Les parets estan fetes amb lloses de pissarra disposades planeres i lligades amb ciment. No se n'ha conservat cap coberta, però les parets curtes mantenen el perfil d'un sostre a dos vessants. Les parets de llevant conserven les obertures de portes i petites finestres de forma quadrada.

A prop d'aquest establiment, en un talús de ciment de la carretera, s'observa, en relleu, l'emblema del cos militar d'enginyers (una torre) acompanyat d'un rètol amb el text "2º B - 2ª C". Al costat, grafitat, es llegeix "A 12-4-43 - RIPOLL".

SITUACIÓ:

COORDENADES UTM: X=4678050 Y=520600

PROPIETAT: Propietat privada

DADES CADASTRALS: 500039

RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-PNIN

TIPOLOGIA: Construcció militar

ÚS ORIGINAL: Habitatge. Magatzem

ÚS ACTUAL: En desús

ESTAT DE CONSERVACIÓ: Ruïna

CRONOLOGIA: S.XX

AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

1940-1945: Construcció de la pista militar que comunicava Roses amb Cadaqués per la costa. Aquesta obra va ser realitzada per el cos d'enginyers de l'exèrcit franquista. La ma d'obra eren presoners polítics condemnats a treballs forçats que eren confinats en els camps de presoners de la Pelosa i, probablement, de Jóncols. Els militars haurien utilitzar aquests barracons del Lloar, com a magatzems potser, els barracons de la Regullosa com allotjament.

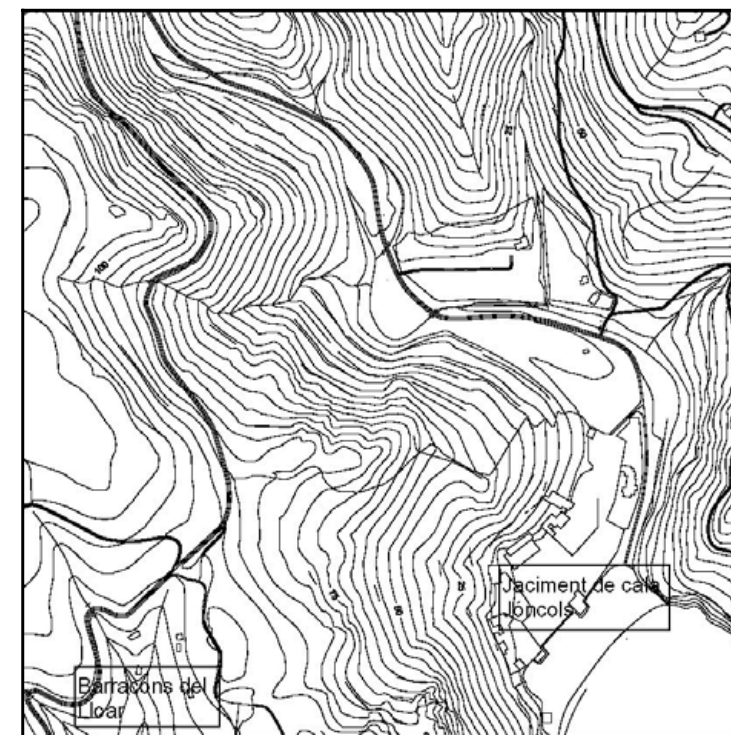
DESCRIPCIÓ:

Restes d'uns edificis militars localitzats a la dreta de la pista que va de Roses a Cadaqués, un cop s'ha passat el cap Norfeu. Les construccions s'escampen per un terreny en pendent, a banda i banda del rec que baixa cap la cala del Canadell.

Es tracta d'un conjunt de barraques utilitzades pels militars mentre es construïa la pista abans esmentada.

Són construccions molt rústegues de planta quadrangular edificades amb pedres planeres lligades amb fang. Probablement el material petri prové del desmantellament d'antigues feixes de vinya, ja que en aquest sector han desaparegut. Els barracons només mantenen les parets perimetrals a una alçada variable. No se n'ha conservat cap coberta.

La majoria dels barracons són de petites dimensions, 2 per 2 m. Amb prou feines una persona es pot instal·lar a l'interior amb un mínim de comoditat; per la qual cosa es podria pensar que varen ser utilitzats com a magatzems d'eines. Hi ha un segon tipus de barracó que es localitza a les cotes més altes. En aquest cas, les mides són uns 5 m d'amplada per 2 m de profunditat. Alguns conserven una paret que compartimenta l'espai interior en dues habitacions.

SITUACIÓ: Punta Falconera
COORDENADES UTM: X=4676000 Y=518200
PROPIETAT: Ajuntament de Roses **DADES CADASTRALS:** Finca registral 312
RÈGIM DEL SÒL: SU-Sistema gral d'espais lliures públics

TIPOLOGIA: Construcció militar
ÚS ORIGINAL: Instal·lació militar-Búnquer
ÚS ACTUAL: En desús
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo

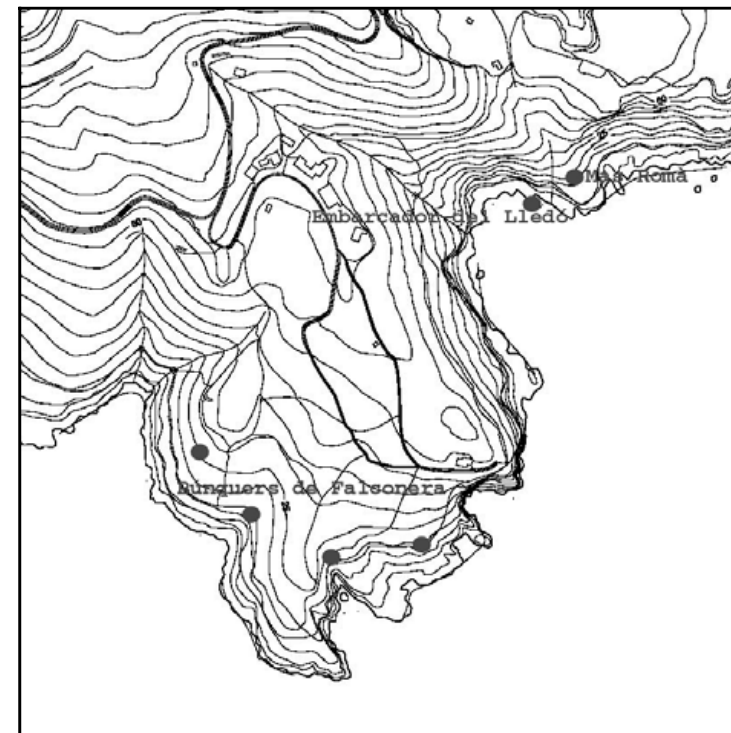
CRONOLOGIA: S.XX
AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Els anys 1945 i 1946 el Servicio Militar de Construcción va ser l'organisme responsable de la construcció d'aquests búnquers. De la mateixa època són els de punta Poncella. La construcció de la base militar es va fer prèvia afectació d'uns terrenys a particulars. La bateria de Falconera i la de punta Montgó tenien com a missió de defensar els dos extrems de la badia. Cap a finals del 80 la base es abandonada per els militars i s'inicia un procés de saqueig i destrucció de les instal·lacions.

DESCRIPCIÓ:

Instal·lació militar ubicada a la punta Falconera. És una zona denominada Bateria Punta Falconera, L-8; abans propietat del Ministeri de Defensa. En el mateix indret hi ha diferents edificis destinats als militars: residència de suboficials, cos de guàrdia, enfermeria, cantina, residència d'oficials, edifici de serveis, magatzem, garatge, etc. El complex artiller està format per quatre casamates per a una peça, sistema Vickers de 152,40 mm i un lloc de direcció de tir. Les quatre primeres tenen una superfície aproximada de 440 m² i 80 m² de galeria lateral d'accés. Són construccions fetes amb formigó armat, els murs tenen un gruix entre 1,5 i 2 m. Hi ha una part excavada al terreny i coberta amb una capa de pedres, per evitar els efectes de penetració dels projectils, i camuflada amb terra i vegetació. La sala del canó, amb l'obertura, té forma de quart de cercle. A la paret del fons es veuen quatre fornícules (?). Al fons hi ha l'accés personal des de un passadís de recorregut angulós. L'edifici del puesto de direcció de tir era des d'on es dirigien els canons de les quatre casamates abans esmentades. Aquest edifici està situat a la part més alta del complex artiller. Consta d'una part soterrada i una part en superfície. La primera es localitza a uns 11 metres de profunditat. Té uns 185 m² i consta de diversos locals: la sala de direcció de tir (Polígon i Costella), un gabinet de treball, l'estació de radio i dos grups electrògens. A l'exterior hi ha una espècie de búnquer que protegeix un espai d'uns 50 m² amb les dependències destinades al puesto de comandament i el telèmetre. En aquest cas, també es va fer servir formigó armat. La bateria allotjava canons fabricats l'any 1942 a la fàbrica d'armes de Reinos. Actualment el lloc està abandonat i els diferents edificis dels militars de la superfície estan arruïnats.

SITUACIÓ: Vall de l'Alzeda
COORDENADES UTM: X=4679550 Y=516800
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 700041
RÈGIM DEL SÒL: SNU- Espais de protecció paisagística

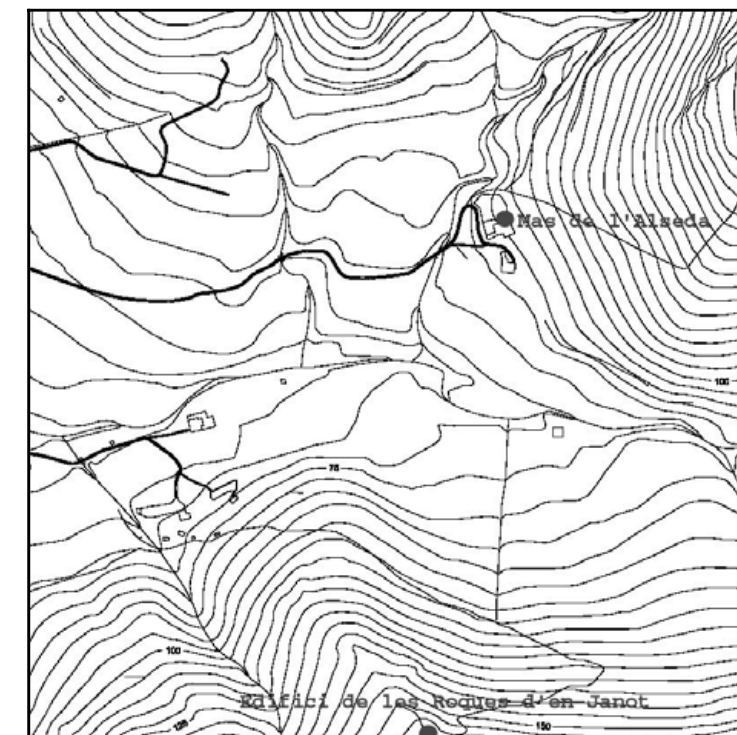
TIPOLOGIA: Masia
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: En desús
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Ruïna

CRONOLOGIA: Indeterminada
AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Restes d'un edifici situat en un replà elevat al vessant de llevant del puig del Romualdo, el que dona a la vall de l'Alzeda.
Es tracta d'un edifici de planta quadrada, del qual es conserven les parets amb una alçada màxima d'1'50 m o 2 m. L'edifici es localitza al costat d'un antic camí que parteix d'un altre situat més amunt (el que va des del paratge de la Casa Cremada, a l'alçada del Cap de l'Home, fins al pla de les Gates). De fet, el mur de migdia de l'edifici enllaça amb la paret que delimita el camí. L'espai interior de l'edifici està cobert de vegetació i d'enderrocs, per la qual cosa es fa difícil resseguir la planta. A migdia es distingeix una estança llarga i estreta. A llevant s'identifiquen dues petites habitacions quadrades amb les respectives portes. L'angle S-W de l'edifici presenta restes d'altres parets i el que sembla un altre pas. L'edifici forma part, pel costat de ponent, d'una paret de pedra seca de forma corba que ressegueix el replà natural i marca la represa del pendent de la muntanya. A uns 60 m, formant part d'aquesta mateixa paret de pedra seca, s'observa un pany de mur fet amb pedres lligades amb fang, similar als de l'edifici proper, i que sembla pertànyer a una construcció anterior completament enderrocada.

SITUACIÓ: Cala de la Pelosa
COORDENADES UTM: X=4677775 Y=520250
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 500055
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-PNIN

TIPOLOGIA: Construcció militar
ÚS ORIGINAL: Presó
ÚS ACTUAL: Barraca d'estiueig
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo

CRONOLOGIA: S.XX

AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

1940-1945: Construcció de la pista militar que comunicava Roses amb Cadaqués per la costa. Aquesta obra va ser realitzada per el cos d'enginyers de l'exèrcit franquista. La ma d'obra eren presoners polítics condemnats a treballs forçats que eren confinats en els camps de presoners de la Pelosa i, probablement, de Jóncols. Els militars haurien utilitzat els barracons del Lloar, com a magatzems i els barracons de la Regulosa com allotjament.

També es diu que el camp de presoners de la Pelosa, durant la guerra, va servir per confinar presoners nacionals.

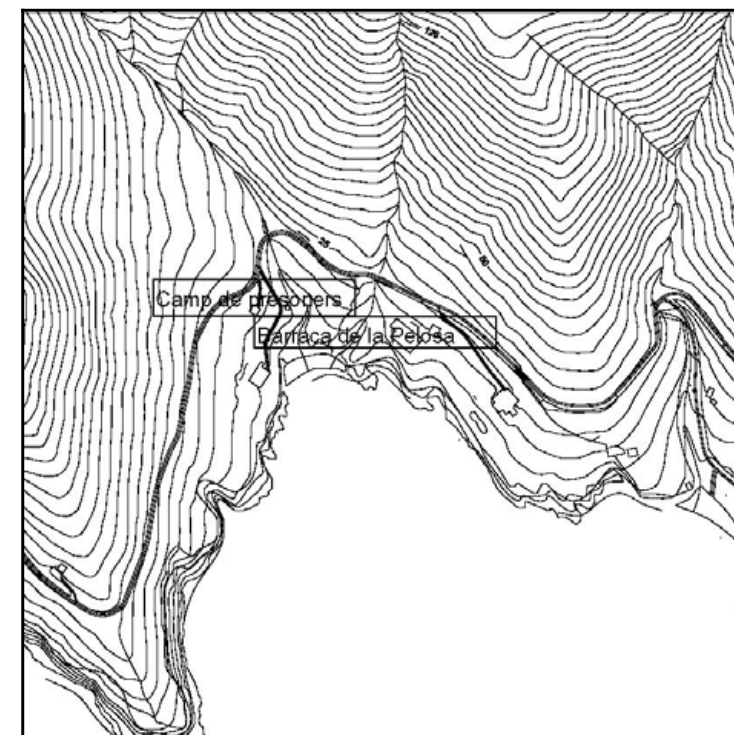
DESCRIPCIÓ:

Restes d'un edifici militar que formava part d'un camp de presoners condemnats a treballs forçats i empleats en la construcció de la carretera costanera que anava de Roses a Cadaqués. D'aquesta presó només es conserven les parets perimetrals a l'altura de la part baixa de les finestres. Hi manca tota la meitat superior i la coberta. Les restes mantingudes mostren una construcció on s'utilitzen trossos de pedra o maó barrejats amb morter i ciment.

A pocs metres, en direcció a ponent hi ha un altre edifici que també formava part del camp de presoners. És de dimensions més reduïdes i també està en ruïnes (?).

Finalment, un altre element del camp de presoners és una garita situada sobre les roques a vora del mar, a uns 100 m en direcció SW.

A tocar el camí, a l'esplanada de davant del camp de presoners, hi ha un pou comunal. És circular, amb el brocal cobert amb un element d'obra. Aquest pou ha estat arranjat i refet modernament.

SITUACIÓ: Sureda d'en Mairó
COORDENADES UTM: X=4679390 Y=515730
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 700047
RÈGIM DEL SÒL: SU (solar 54949)

TIPOLOGIA: Construcció megalítica - Jaciment arqueològic
ÚS ORIGINAL: Lloc d'enterrament
ÚS ACTUAL: Element patrimonial consolidat
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo

CRONOLOGIA: 3500-3000 aC.

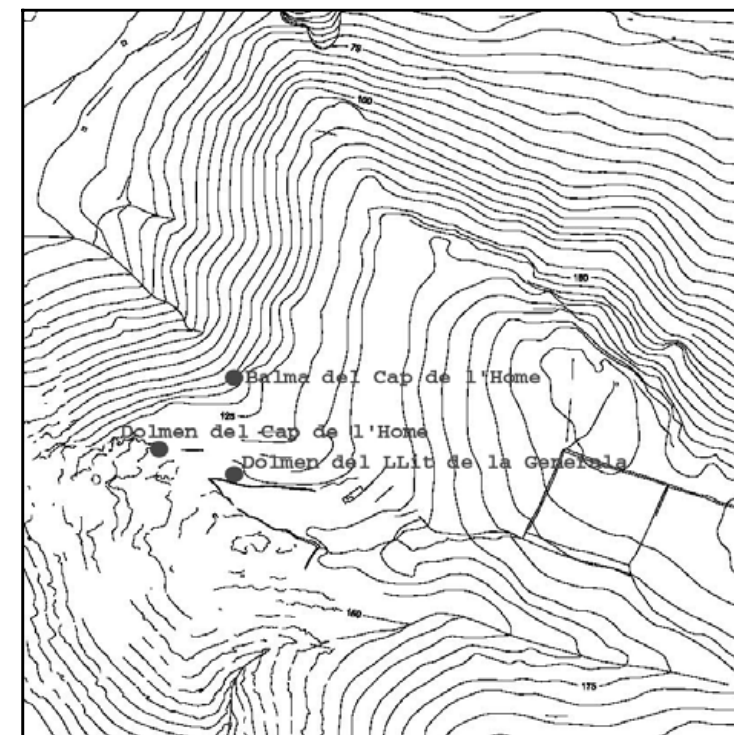
AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Dolmen que forma part d'un conjunt megalític de tipologia variada en relació amb una àrea geogràfica centrada al paratge de la Casa Cremada.

DESCRIPCIÓ:

Dolmen situat al turó del Cap de l'Home, està bastit en terreny planer a pocs metres del vessant pronunciat de la muntanya que baixa cap a la vall de l'Alseda. A pocs metres hi ha les cases situades al punt més alt de la urbanització els Grecs. És un dolmen amb cambra de tendència trapezoïdal, curta, i corredor o passadís estret. Aquest darrer element ha desaparegut. El monument aniria atrinxerat en un túmul artificial de tendència circular que no s'ha conservat. L'orientació de l'entrada és de 250°+- 5°. En la seva construcció es van fer servir grans lloses de granit, cinc lloses verticals perimetral (dos a cada lateral i una de fons) i una més gran de coberta. Sepulcre megalític d'inhumació múltiple successiva, reutilitzable des de la vora del túmul.

SITUACIÓ: Cala Montjoi
COORDENADES UTM: X=4677900 Y=518300
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 600054
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-Ordenació específica

TIPOLOGIA: Habitatge unifamiliar
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: Habitatge
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo

CRONOLOGIA: S.XVIII-XIX?

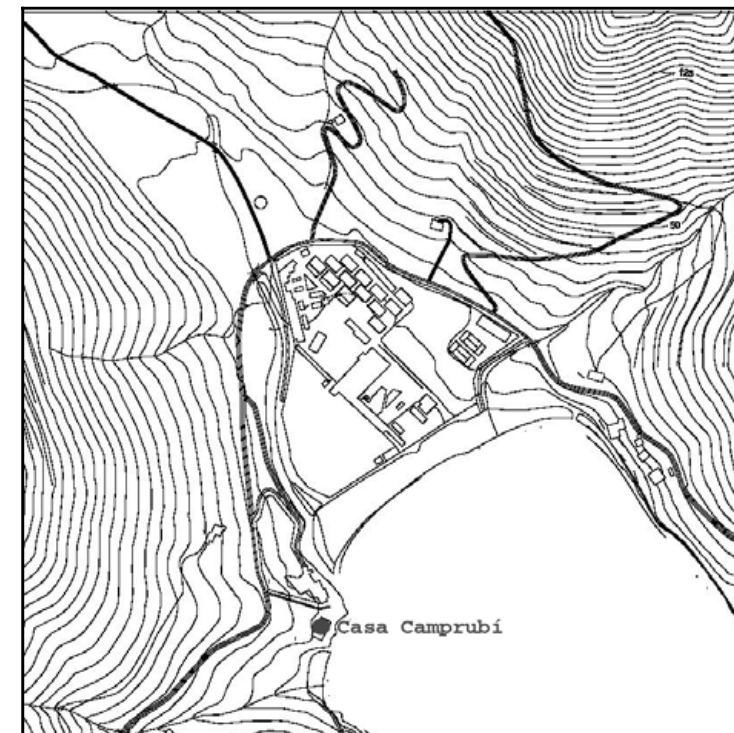
AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Mitjan S.XIX: Josep Camprubí i Escudero (militar de carrera amb grau de general) compra l'edifici a uns frares.
1936-1939: l'edifici queda quasi completament destruït, el recinte delimitat per les parets perimetrals es utilitzat com a estable.
Anys 50: l'edifici és rehabilitat com a vivenda.
Anys 60: unes reformes fetes a l'edifici sembla que van afectar un àmbit semisoterrani, al qual s'hi accedia baixant unes escales. Els records de membres de la família Camprubí descriuen aquest lloc com una capella.
A l'Arxiu Municipal de Roses es conserva una foto dels anys on es veu la capella abans de la guerra civil

DESCRIPCIÓ:

Edifici situat sobre la cala Calís, a la badia de Montjoi. És un edifici de planta rectangular cobert amb teulada d'un vessant. La façana principal de l'edifici dona a migdia i està precedida d'una gran terrassa. L'estructura arquitectònica de l'edifici actual respon a intervencions en diferents èpoques que n'han modificat la configuració original. Probablement només les parets perimetrals es corresponen amb l'edifici primitiu. Aquesta casa forma part d'una gran propietat que, antigament, s'estenia fins a la cala Montjoi i incloïa tot el terreny a redós de la platja. En aquell sector hi havia l'horta on en coreaven arbres fruiters i d'altres classes. Sembla que antigament aquí mateix hi havia existit un edifici, possiblement una barraca de pescadors o una barraca al servei de l'explotació agrícola.

SITUACIÓ: Terme de Roca Negra
COORDENADES UTM: X=4681000 Y=518000
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 300061
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural

TIPOLOGIA: Edifici indeterminat - Jaciment arqueològic
ÚS ORIGINAL: Habitatge?
ÚS ACTUAL: En desús
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Ruïna

CRONOLOGIA: Indeterminada

AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

En documentació del S.X s'esmenta el casal de Salvador ("casale de Salvatore"). Aquestes restes probablement corresponen a un edifici, potser un habitatge, d'època medieval construït en un lloc resguardat, però a prop d'antics camins que comunicaven la badia de Roses amb la part nord de la costa.

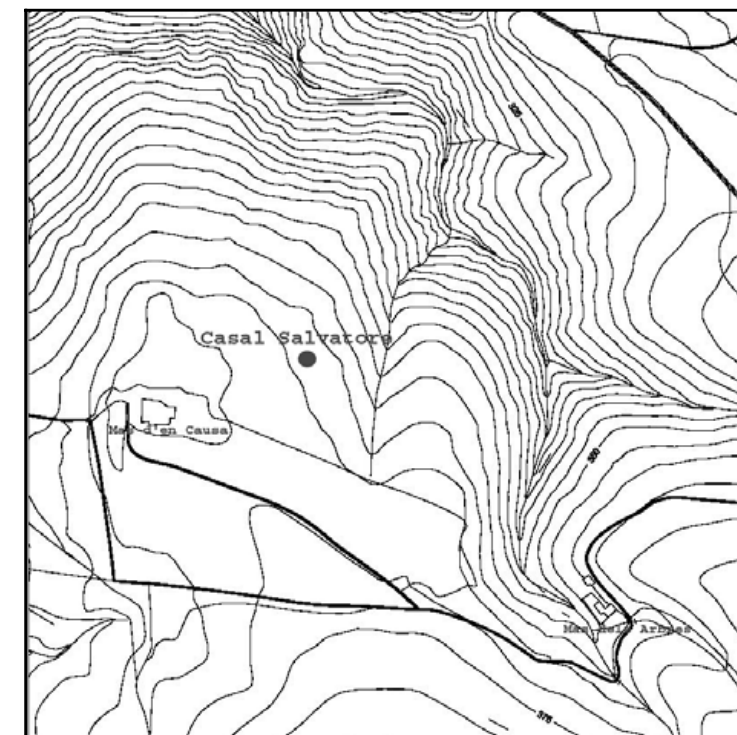
DESCRIPCIÓ:

Ruïnes d'un edifici medieval situades als peus del puig de l'Àliga, a uns 200 metres del mas Causa. Les restes es localitzen al vessant que baixa cap a la capçalera de la riera de la Trencada, al paratge conegut com el salt del Llop.

Les estructures conservades corresponien a un edifici de planta trapezoïdal que faria uns 15 m x 25 m. Els murs perimetrals es mantien sobretot a migdia i a ponent. De la compartimentació interior s'observaven algunes estructures muràries que conformarien estances rectangulars de diferents mides. Al S-E es veia un petit cos que sobresortia de la planta general. A aquest sector és on es conservaven els fragments més importants de parets; en alguns punts assolien els 80 cm. d'alçada. El gruix dels murs era d'uns 80 cm, només en algunes de les parets interiors l'amplada era menor.

Les parets estaven construïdes amb pedres disposades en sec, amb reompliment intern. El material constructiu eren lloses de pissarra, procedents dels voltants, sense treballar, de mides grosses i formes allargades. La col·locació de les pedres era acurada: mantenien una disposició horitzontal i estaven ben ajustades. Als angles s'observaven pedres més grosses i gruixudes, que es col·locaven al llarg i del través. L'edifici estava assentat en part sobre els afloraments de pissarra del voltant, que s'aprofitaven per adossar-hi sectors de la construcció.

ELEMENT NO LOCALITZAT DURANT LA VISITA AL LLOC PER A LA REALITZACIÓ DEL PRESENT CATÀLEG

SITUACIÓ: Serrat de can Berta

COORDENADES UTM: X=4682770 Y=516120

PROPIETAT: Varios propietaris privats

DADES CADASTRALS: 1000(14,15,11 o 17

RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural

TIPOLOGIA: Recinte fortificat - Jaciment arqueològic

ÚS ORIGINAL: Defensiva. Habitatge

ÚS ACTUAL: En desús

ESTAT DE CONSERVACIÓ: Dolent

CRONOLOGIA: S.IX-XIV

AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Aquest castell seria un component del nucli de població unitari d'època medieval situat a la vall de la riera de la Trencada i del qual també formarien part el vil·lar de Penida o la desapareguda església del Sorral d'en Berta.

1642 - Capbreu de l'abadia de Roses "Castell de Bufagranges" (còpia d'un pergami de 1361)

1789-1802. Capbreus de l'abadia de Roses, "Mas Isern del castell de Bufalaranya"

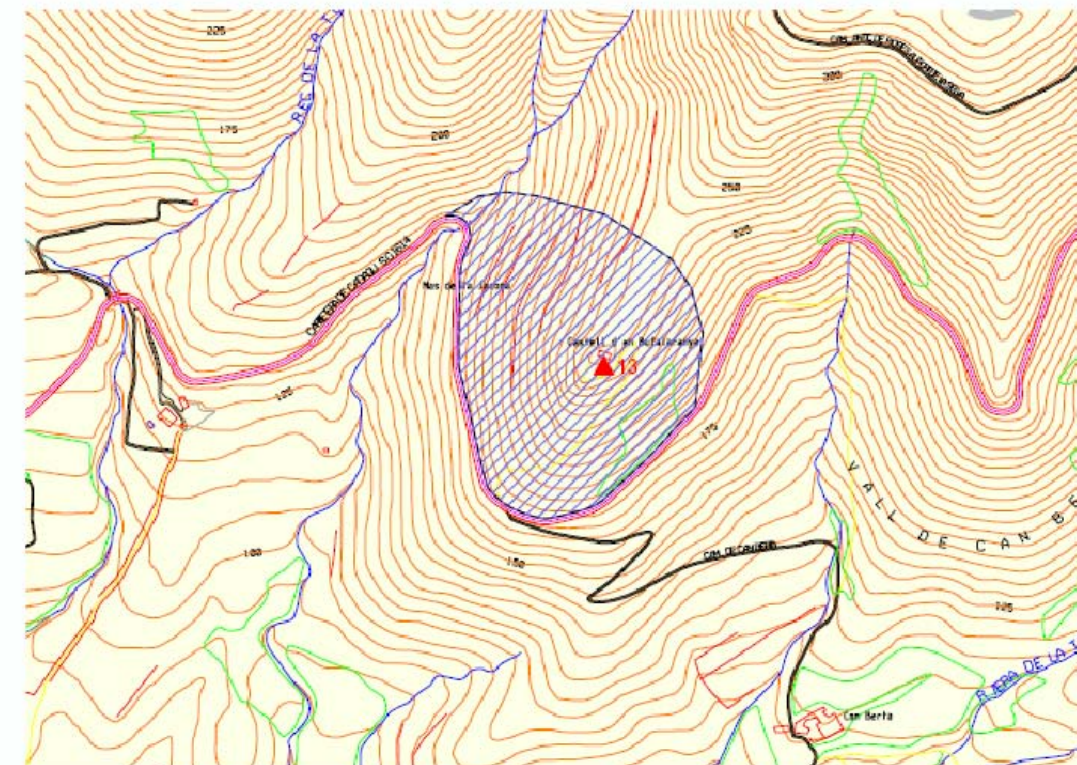
1895- Sebastià Aguilar, en una llista de llocs del comtat d'Empúries, esmenta "Brufaganyes"

DESCRIPCIÓ:

Restes d'un castell situades en un punt elevat sobre un replà que es forma al vessant d'una muntanya del serrat de can Berta. Les estructures muràries es conserven amb diferents alçades. En conjunt, es veu la part alta ocupada per les estructures conservades amb més alçada i cap a migdia, pendent avall, s'observen les fileres inferiors d'altres parets. El castell consta d'una muralla de planta pentagonal irregular que s'adapta a les irregularitats del terreny on s'aixeca. Es conserva en tot el seu perímetre encara que de manera irregular. Els paraments més visibles són a llevant i a tramuntana, on hi ha rengles de petites sageteres, estructurades en dos nivells i molt pròximes entre si, que estan fetes amb simples lloses paral·leles. L'entrada al recinte es localitza a llevant. Els murs de la muralla presenten gruixos variables segons els punts. En conjunt, presenten un aparell més poc acurat que les edificacions interiors. Per a la seva construcció s'utilitzen pedres més petites, l'opus spicatum és molt puntual.

El recinte interior presenta dos planells esglaonats. Al punt més alt (N) hi ha una edificació, la torre, de planta rectangular que fa 14,5m (NS) per 8,7 m (EW) amb murs de 0,80 m d'amplada. Al centre hi ha una pilastra de secció quadrangular. Els murs perimetrals tenen una banqueteta enlairada que forma un reguixament per a un paviment/sostre. Al mur de llevant hi ha dues finestres de diferents mides que coincideixen a nivell de la llinda. La torre està construïda amb lloses de licorella allargades i primes, sense treballar, lligades amb morter i disposades molt ajustadament. S'observen filades de lloses inclinades en un sol sentit i altres d'opus spicatum, algunes molt espectaculars, fetes amb lloses de 70 cm. La porta per accedir a l'interior d'aquest espai estaria a migdia. L'accés es faria a través d'una altra estança situada en aquell costat. És un àmbit també de planta rectangular, amb la mateixa llargada, però uns 4m d'amplada interior, que només s'ha conservat a nivell de fonaments. Adossada als llenços del SW del recinte murat, al replà més baix, s'ha conservat una altra estança de forma rectangular amb l'eix llarg orientat en sentit NS. Presenta una porta estreta a llevant. Les parets d'aquest àmbit només conserven uns 20-30 cm. d'alçada. Al SE hi ha el pati central del castell des d'on es distribueixen els diferents circuits interns. Al nord del castell, fora muralles, a l'istme que enllaça el puig amb la serralada hi ha un doble fossar excavat en la roca natural.

Es correspon amb la pedrera oberta per extreure el material amb el que es va construir el castell.

SITUACIÓ: Paratge de la Casa Cremada
COORDENADES UTM: X=4679800 Y=515800
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 700087
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural

TIPOLOGIA: Jaciment arqueològic
ÚS ORIGINAL: Habitatge. Lloc d'enterrament
ÚS ACTUAL: Cova
ESTAT DE CONSERVACIÓ:

CRONOLOGIA: 11.000 - 7.000 aC

AUTOR:

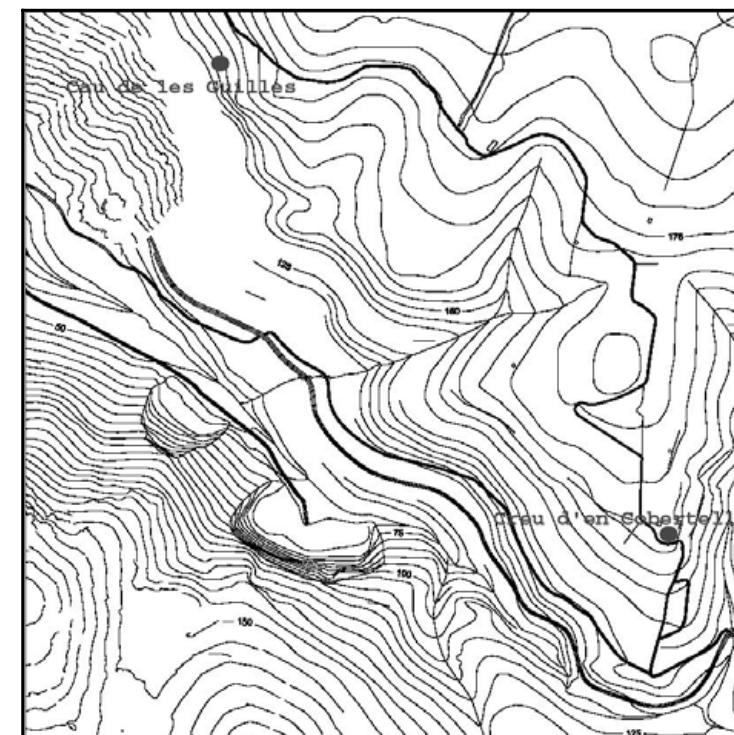
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Aquest és un jaciment representatiu d'una ocupació humana del territori d'època prehistòrica. El seu principal valor és que es tracta d'un exemple únic dins el panorama del paleolític gironí per proporcionar materials atípics dins la cultura magdalenià.

DESCRIPCIÓ:

Cavitat, d'origen no càrstic, formada per l'espai lliure que deixen blocs de granit entre ells. Aquest abric natural presenta una mena de corredor cap a l'interior, d'entrada difícil. L'entorn geològic és un nucli granític amb moltes cavitats, en un punt a on creixen lledoners. El cau no ha conservat estratigrafia, les excavacions van proporcionar poc material, encara que molt interessant, que aniria des del final de l'edat del Bronze fins a començament de la del Ferro alhora que també ha proporcionat indústria lítica, la major part tallada en sílex. Aquest últim fet ja proporciona evidència suficient que permet identificar una indústria del Paleolític superior o posterior. L'anàlisi del conjunt de la indústria procedent de les excavacions ha mostrat l'existència de nombrosos burins (48%) que superen àmpliament els raspadors (7%) Hi ha també moltes ascles retocades (38%) i només dues laminetes de dors. El conjunt d'indústria lítica es podria definir com magdalenià atípic. El cau de les Guilles es pot considerar un jaciment del magdalenià mitjà.

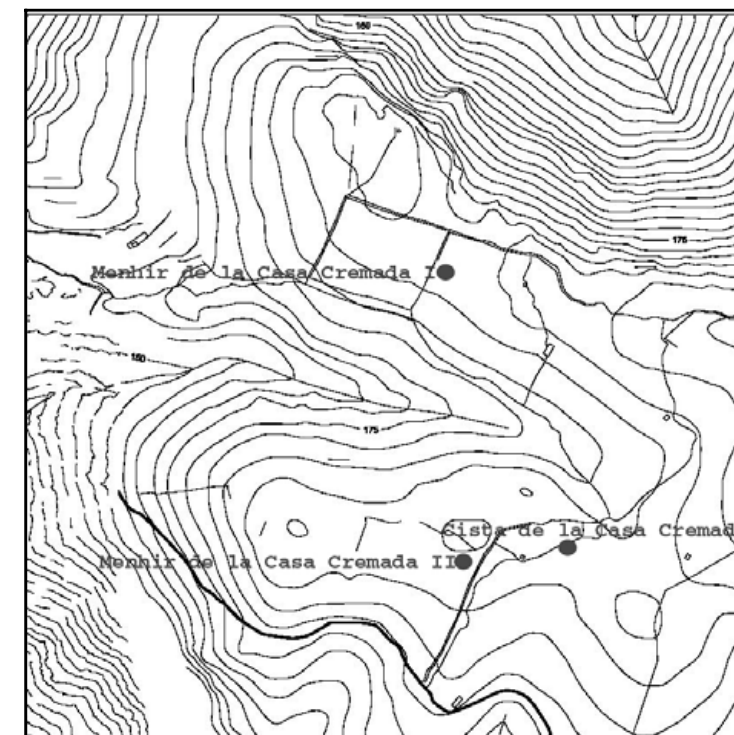
SITUACIÓ: Paratge de la Casa Cremada
COORDENADES UTM: X=4679100 Y=516330
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 700073 o 700058
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural
TIPOLOGIA: Construcció megalítica - Jaciment arqueològic
ÚS ORIGINAL: Lloc d'enterrament
ÚS ACTUAL: En desús
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Dolent
CRONOLOGIA: 3500 - 2500 aC. (CC)
AUTOR:
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

El dolmen de la Casa Cremada està situat en un terreny planer, a la part nord del paratge d'on pren el nom, a la part baixa del puig d'en Romualdo. És un territori ple de parcel·les delimitades amb paret seca on antigament s'havia cultivat l'olivera, però que actualment són terrenys erms coberts de matolls.

La tipologia d'aquest megalit és un tema dubtós, possiblement es tracta d'un sepulcre de corredor per paral·lismes amb els dòlmens del voltant. Es creu que constava d'una cambra de tendència trapezoïdal o rectangular de la que només s'en conserven dues lloses i una d'elles ha estat resituada modernament. La llosa de coberta ha desaparegut. Del possible corredor no es conserva res. El túmul devia ser de forma circular amb reompliment de terra i pedregam. No es veuen restes de cap anell de contenció extern.

L'orientació de l'entrada era $90^{\circ} \pm 5^{\circ}$ a l'est.

SITUACIÓ: Paratge de la Casa Cremada
COORDENADES UTM: Indeterminades
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 700079EB
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-Parc natural

TIPOLOGIA: Construcció megalítica
ÚS ORIGINAL: Lloc d'enterrament
ÚS ACTUAL: -
ESTAT DE CONSERVACIÓ:

CRONOLOGIA: 3.500 - 2.200 aC.

AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Aquesta cista formaria part de l'important conjunt megalític centrat al paratge de la Casa Cremada i que inclou diferents tipus de sepulcres.

DESCRIPCIÓ:

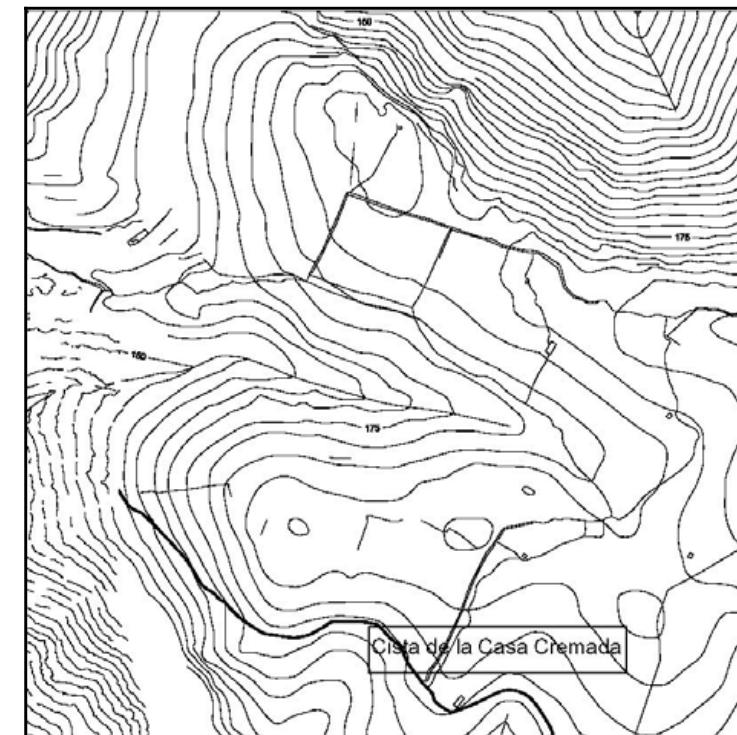
Cista situada a prop de les ruïnes del mas de la Casa Cremada, a uns 12 m en direcció nord-est. Fins a l'any 1985 conservava part de la cambra, formada per diverses lloses disposades paral·lelament, i la coberta, dos o tres lloses.

A partir de l'any esmentat la cista va patir greus destrosses, quedant només dempeus part d'un dels laterals de la cambra.

Actualment, d'aquest megalit no hi ha res a la vista.

Les darreres visites al lloc per tal de localitzar aquest element han estat infructuoses i no s'ha trobat cap evidència mai més. És possible que el poc que es conservi d'aquest sepulcre megalític estigui amagat entre les verdisses que envolten les ruïnes del mas, però també cap la possibilitat de que hagi desaparegut completament.

ELEMENT NO LOCALITZAT DURANT LA VISITA AL LLOC PER A LA REALITZACIÓ DEL PRESENT CATÀLEG

SITUACIÓ: Pla de les Gates
COORDENADES UTM: X=4679300 Y=517400
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 500126
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural

TIPOLOGIA: Construcció megalítica - Jaciment arqueològic
ÚS ORIGINAL: Lloc d'enterrament
ÚS ACTUAL: En desús
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Regular-dolent

CRONOLOGIA: 4000-3500 aC. (CC)

AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Aquesta és una cista perifèrica que forma part d'un conjunt megalític de tipologia variada en relació amb una àrea geogràfica centrada al paratge de la Casa Cremada.

DESCRIPCIÓ:

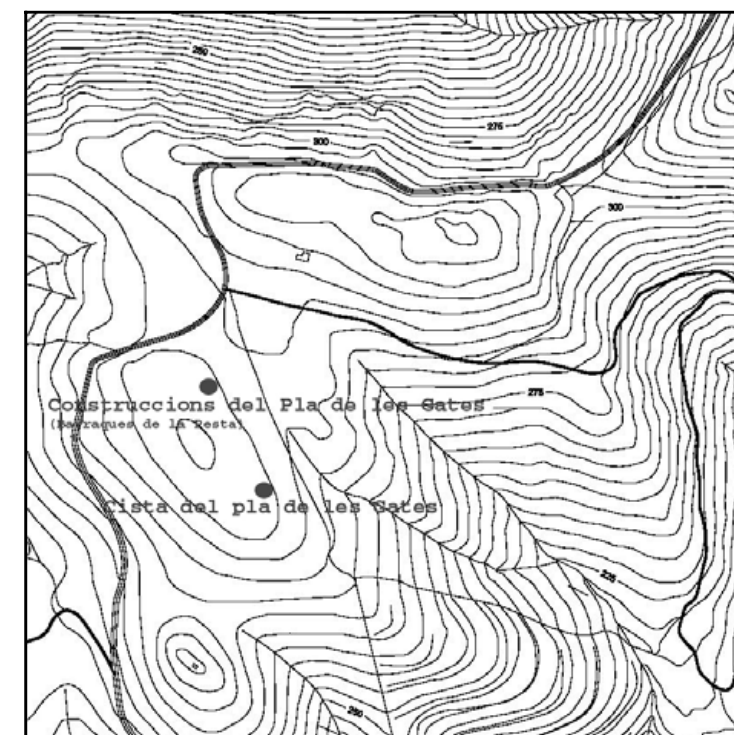
La cista del pla de les Gates, tal com el seu nom indica, està situada en una zona plana que s'estén al sud del puig de la Malaterra, pròxima a on fins fa uns anys hi havia l'abocador d'escombraries municipal. Se situa al costat d'un aflorament rocós, que sembla retallat artificialment.

És un megalit del tipus cista amb una cambra de forma més o menys quadrangular fonamentada en una trinxera, que fins i tot rebaixa la roca natural. La cista anava coberta amb un túmul artificial de forma circular fet amb pedres i terra. El túmul tenia el perímetre delimitat amb una paret seca de la qual encara es conserven restes al S i a l'W. També queda ben definit un peristàlit de blocs ajaguts.

És un sepulcre d'inhumació primària individual o de parella, no reutilitzable.

En la construcció del monument es varen fer servir lloses de pissarra.

L'alineament longitudinal és de 150° SE i 330° NW +/- 5°.

SITUACIÓ: Puig Alt
COORDENADES UTM: X=4680150 Y=518600
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 500001
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural

TIPOLOGIA: Construcció megalítica - Jaciment arqueològic
ÚS ORIGINAL: Lloc d'enterrament
ÚS ACTUAL: En desús
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Regular

CRONOLOGIA: 4000-3500 aC. (CC)

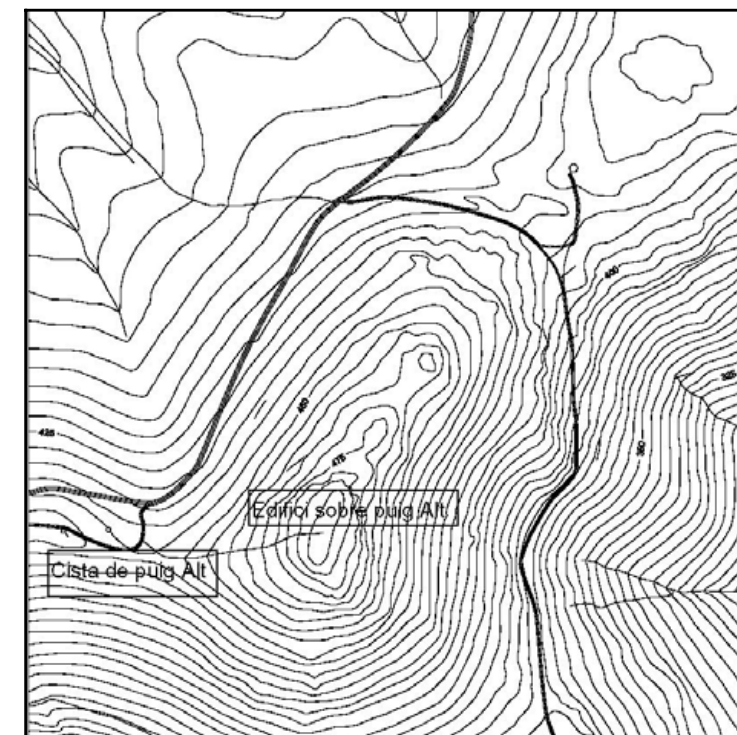
AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Aquesta és una cista perifèrica que forma part d'un conjunt megalític de tipologia variada en relació amb una àrea geogràfica centrada al paratge de la Casa Cremada.

DESCRIPCIÓ:

La cista del puig Alt està situada als peus del vessant sud del puig Rodó, a tocar els molins del parc eòlic.
És una cista de forma rectangular allargada, feta amb lloses de pissarra. Fa 0,50 m d'amplada per 0,60 m d'alçada. Les lloses de coberta que es veuen ara no són les originals, la coberta no s'ha conservat, però es probable que fos d'una sola peça. El nivell original de la roca va ser rebaixat per formar unes ranures on es recolzaven les lloses perimetrals de la cambra, així es pot dir que la cista era aèria, amb la cambra rebaixada. La cista estava coberta per un túmul circular fet amb terra i petites lloses, d'uns 5,50 m de diàmetre i un metre, aproximadament, d'alçada. Probablement el túmul duia un peristàlit construït amb blocs ajaguts, encara que d'aquest element no se n'ha conservat cap resta. L'orientació global del sepulcre és N-S.

SITUACIÓ: Puig Rodó
COORDENADES UTM: X=4679550 Y=517340
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 500128
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural

TIPOLOGIA: Construcció megalítica - Jaciment arqueològic
ÚS ORIGINAL: Lloc d'enterrament
ÚS ACTUAL: En desús
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo

CRONOLOGIA: 4000-3500 aC. (CC)

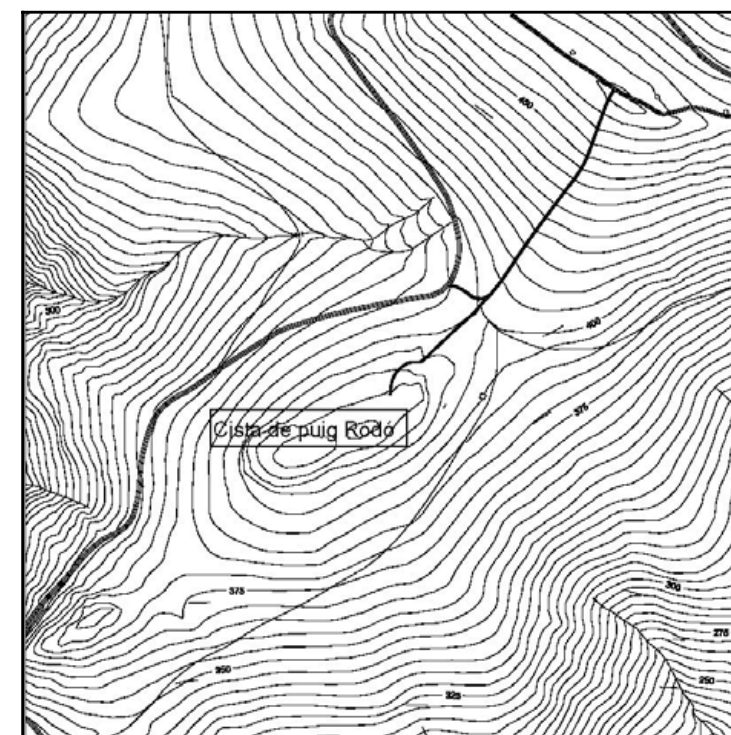
AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Cista perifèrica que forma part d'un conjunt megalític de tipologia variada en relació amb una àrea geogràfica centrada al paratge de la Casa Cremada. Aquest megalit estaria en relació amb una llosa amb inscultures situada a prop.

DESCRIPCIÓ:

Monument megalític del tipus cista amb túmul. En aquest cas la cambra no s'ha conservat, només queden els encaixos a la roca per fonamentar les lloses perimetrals verticals. La cambra devia ser de forma rectangular curta, les mesures aproximades serien d' 1'50 m per 1 m. Tampoc s'ha conservat la coberta, que segurament era d'una sola peça. La cista anava coberta amb un túmul que s'ha conservat en força bon estat. És un túmul de forma circular d'uns 15'5 m de diàmetre i una alçada aproximada d'1 m. Probablement, existia un peristàlit de blocs ajaguts que el delimitava, però que no s'ha conservat. L'estructura interna del túmul és força complexa: hi ha un radial de grans blocs que va des de la cambra fins al perímetre extern. La base del túmul està formada per lloses grans, algunes posades en paret tombada, a tocar la cambra. També s'ha documentat un nivell més superficial de lloses més petites posades planeres. En una d'aquestes lloses exteriors s'hi ha identificat una cassoleta. Una troballa important ha estat la de dues lloses amb inscultures a uns 50 m de la cista. Igualment, per les rodalies de la cista, s'han identificat roques amb cassoletes i reguerons. La cista està orientada longitudinalment en sentit NW-SE.

SITUACIÓ: Pla de les Gates
COORDENADES UTM: X=4679300 Y=517425
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 500126
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural

TIPOLOGIA: Edifici habitatge - Jaciment arqueològic
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: En desús
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Dolent

CRONOLOGIA: Indeterminada

AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Aquests edificis estarien en relació amb una ocupació molt concreta (lloc de confinament de malalts contagiosos) que ha determinat toponímicament el paratge.

La tradició popular explica que en aquests edificis eren confinats els malalts de pesta per allunyar-los de la població i evitar-ne els contagis. Per això, potser serien contemporànies a l'epidèmia de l'any 1348, any de la Pesta Negra. També hi ha notícies de les greus conseqüències sofertes per la vila de Roses a causa de la pesta de l'any 1588.

El nom popular amb el qual són conegudes aquestes construccions, Barraques de la pesta, estaria en relació amb el nom de la riera que neix en aquesta zona: la riera de la Quarantena. Un altre nom associat a aquest lloc és construccions de la Puda.

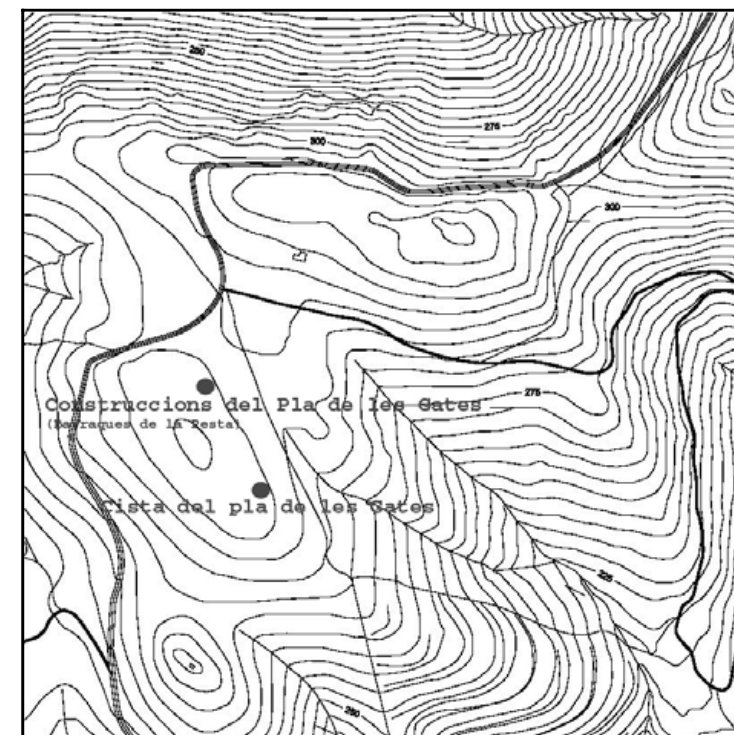

DESCRIPCIÓ:

Restes de diverses construccions situades al pla de les Gates, al sector de llevant d'aquesta esplanada, en un punt en el qual el terreny fa una pendent lleu. S'hi observen dues edificacions separades entre si uns 50 m. La que està situada a tramuntana presenta un espai de planta rectangular d'uns 12 m² i unes altres parets localitzades al costat sud que configuren tres àmbits més de dimensions més reduïdes. El primer edifici conserva gran part de les quatre parets construïdes amb pedres de pissarra de mides molt diferents disposades de manera poc acurada, sense formar filades. Els paraments tampoc no presenten una línia a plom. La resta d'estructures muràries tenen unes característiques constructives similars, però de gruix menor. S'observa com en algun sector les parets han estat reconstruïdes modernament amb un sistema poc ortodox: amb caixes de plàstic, plenes de pedres, apilonades.

En direcció S-E hi ha una altra construcció. En aquest cas és un únic edifici de planta rectangular construït de la mateixa manera. Les parets no conserven més d'uns 60-70 cm d'alçària. Presenta una compartimentació interior en dos àmbits.

L'estat de conservació és força dolent. Les estructures estan molt degradades, envoltades d'enderrocs, i amb restes d'intervencions modernes molt desafortunades.

SITUACIÓ: Cap Norfeu
COORDENADES UTM: X=4677200 Y=521000
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 500041
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural Cap de Creus- Reserva Natural Intgra

TIPOLOGIA: Lloc d'hàbitat - Jaciment arqueològic
ÚS ORIGINAL: Ermita-església.
ÚS ACTUAL: Cova
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo

CRONOLOGIA: Indeterminada
AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

La cova de les Ermites és un exemple de cavitat natural ocupada de forma eremítica en una època indeterminada, probablement altmedieval. Hi ha la possibilitat de relacionar aquesta cova ermita amb el centre de culte que probablement existia a Montjoi (Magrigul).

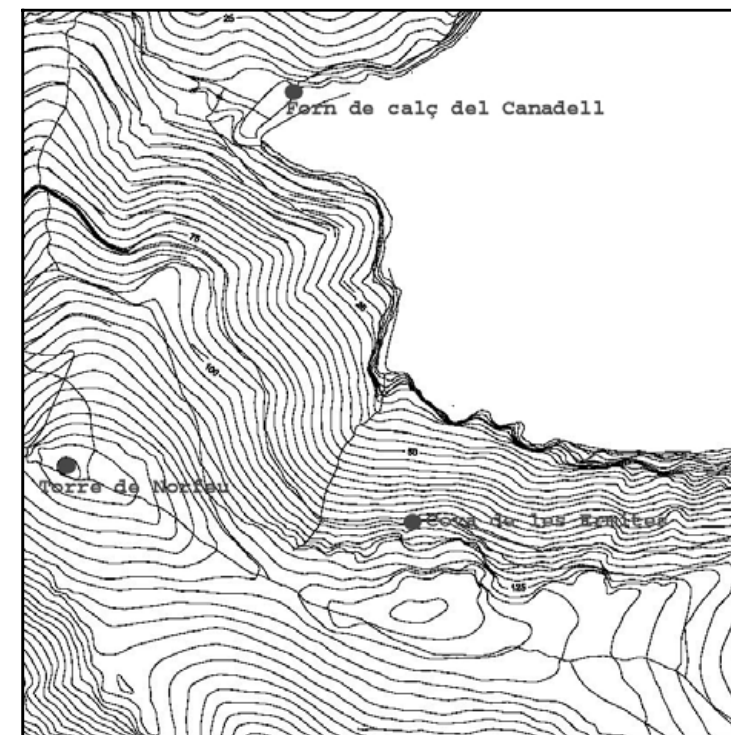
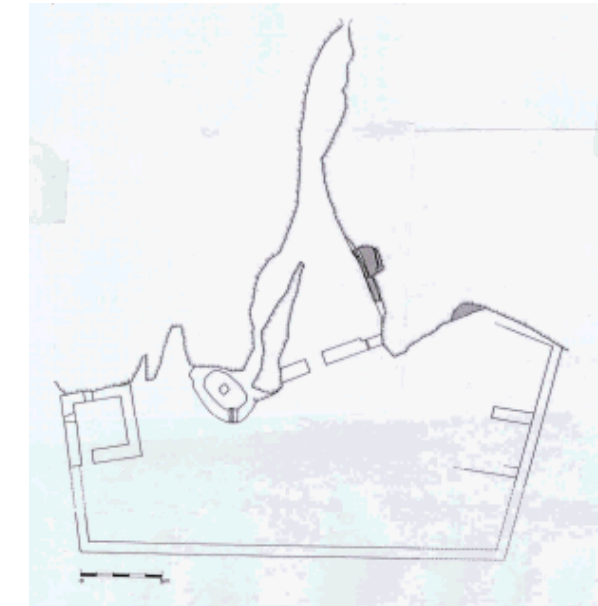
DESCRIPCIÓ:

Cova natural localitzada al cap Norfeu, al vessant nord, en una zona de pendent lleuger. És una cova de planta triangular, amb la zona d'entrada ampla però que es va fent estreta cap al fons. El nivell del sòl és força planer. El sostre va baixant fins al punt que a la part del fons l'espai es fa impracticable. A la part de l'entrada de la cova, la roca natural forma un passadís lateral estret que dóna a l'exterior pel costat de llevant. Aquesta galeria està precedida per un dipòsit. A la paret rocosa del costat N de la cova s'observa la pedra retocada i rebaixada per tal d'aconseguir una mena de banc i uns replans superiors en forma de lleixes. En altres punts de la cova, per exemple al sostre, també es fa evident un treball de retoc de la roca natural.

La boca de la cova, de 7 m d'amplada, està tancada amb una paret de pedra seca feta amb lloses de pissarra disposades planeres. La porta se situa al cantó sud

Davant de la cova s'extén una superfície d'uns 25 m de llargada per 12 m d'amplada que es correspon, en la part inferior sobretot, amb una terrassa artificial continguda per una paret de pedra seca. Es conserva quasi completament, només hi manca l'angle N-W. A tocar la paret rocosa de l'extrem de tramuntana s'observen unes parets conservades amb més alçada que delimiten un espai compartimentat. En aquest mateix sector la roca natural apareix retocada en forma de bancal.

A l'extrem de migdia de la terrassa, adossada a la paret rocosa, es conserva una construcció de planta quadrada feta amb lloses de pissarra i pedres retocades, més grosses, col·locades acuradament als angles. La porta se situa a l'extrem sud de la façana de la paret de llevant. A les parets sud i oest s'observen dues obertures o finestres.

SITUACIÓ: Paratge de la Casa Cremada
COORDENADES UTM: X=4678530 Y=516360
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 700117
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural

TIPOLOGIA: Construcció megalítica - Jaciment arqueològic
ÚS ORIGINAL: Lloc d'enterrament
ÚS ACTUAL: Element patrimonial consolidat
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo

CRONOLOGIA: 3500-3000 aC.

AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

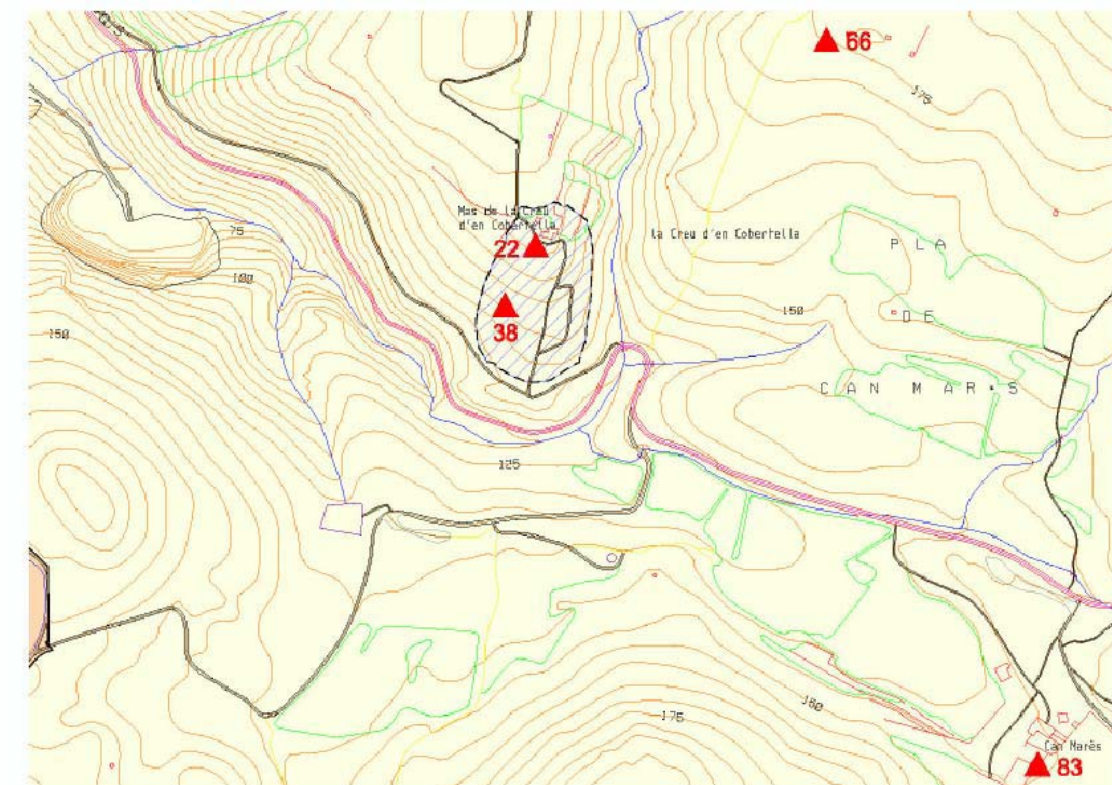
El dolmen de la Creu d'en Cobertella és el monument megalític més gran de Catalunya. Aquest dolmen forma part d'un conjunt megalític de tipologia variada en relació amb una àrea geogràfica centrada al paratge de la Casa Cremada.
 S.XIII- Aquest lloc apareix documentat com "pedre Coperte", "petra Coperta" i "petra Cooperta".
 S.XIX- El dolmen formava part de la masia que s'hi construï al voltant. Rematat i completat amb parets de pedra seca es feia servir de corral o estable.

DESCRIPCIÓ:

Dolmen situat al paratge de la Casa Cremada, és bastit en terreny pla però en una zona elevada, a l'extrem d'un vessant que baixa cap a la riera de la Quarentena pel cantó de ponent. És un megalit d'inhumacions múltiples successives, reutilitzable des de la vora del túmul, del tipus sepulcre de corredor amb cambra de tendència trapezoïdal amb avantcambra. Està construït amb grans lloses de gneis granític, de densitat 2'6. La cambra està formada per 7 lloses laterals col·locades de manera que queden espais buits entre elles. La coberta, que fa 5'65m x 4'10 m x 0'40 m de gruix, es calcula que deu pesar unes 18 tones. La cambra amida interiorment 3'90 m de llarg, per 3'20 m d'ample, per 2'45 m d'altura màxima. L'avantcambra està formada per dues lloses i coberta, i presenta una alçada menor que la de la cambra. L'orientació de l'entrada és de 170°+ 5° al SE. Aquesta part del megalit va ser reconstruïda. Del corredor que precedia l'avantcambra no es conserva res. Sabem de la seva existència gràcies a l'excavació arqueològica que va deixar al descobert les ranures d'implantació a la roca mare on es fonamentaven les lloses verticals del corredor.

Tot el monument s'hauria atrinxerat en un túmul artificial de tendència circular, actualment desaparegut, que deuria ser un reompliment de terra i pedregam petit. Emmarcant el túmul, probablement es disposà una sèrie de pedres o blocs ajaguts que constituïrien el peristàlit. S'han identificat algunes cassoles a les lloses de la cambra (a l'interior de la cambra i una a l'exterior de la llosa de capçalera). No hi ha consens entre els especilistes sobre si són ritualso d'origen natural.

Davant de l'avantcambra, a uns 2 m, hi havia un gran basi granític ritual. Era de forma circular molt irregular amb la concavitat repicada de forma quadrangular. Entre els anys 1983 i 1987 va desaparèixer i s'en desconeix el parador actual.

SITUACIÓ: Serralada de Rodes
COORDENADES UTM: X=4683280 Y=514890
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 100008
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural

TIPOLOGIA: Construcció megalítica - Jaciment arqueològic
ÚS ORIGINAL: Lloc d'enterrament
ÚS ACTUAL: En desús
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Regular

CRONOLOGIA: 3500-3000 aC.

AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Aquest dolmen formaria part del conjunt megalític de la serra de Rodes, amb altres exemplars als termes municipals de Palau, Pau o Vilajuïga. Se situaria en un punt geogràfic d'enllaç, entre la zona abans esmentada i la zona megalítica de la Casa Cremada.

DESCRIPCIÓ:

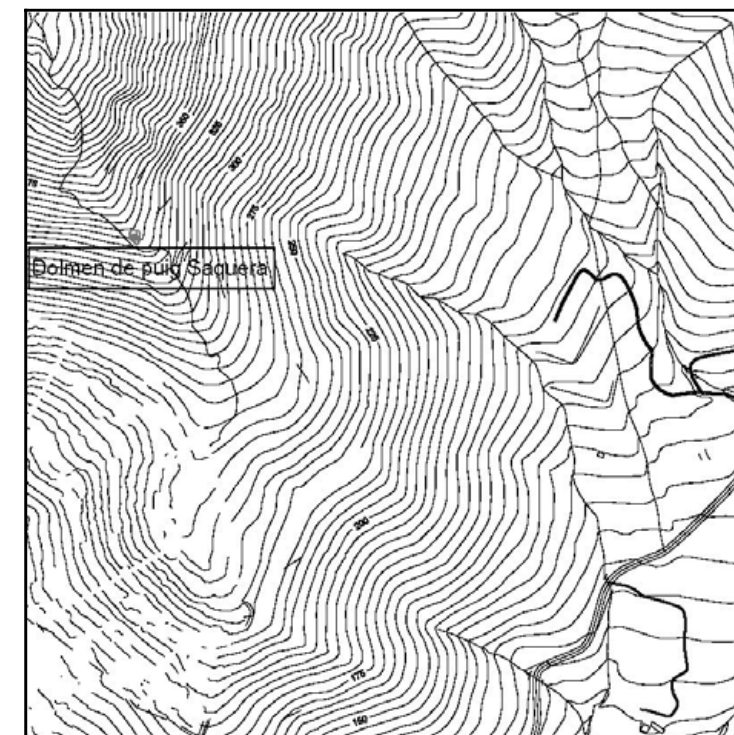
El dolmen de puig Saquera està bastit en un terreny amb molt pendent, a la carena de la muntanya, per sobre de la urbanització Mas Fumats, a uns 300 m s.n.m.

És un sepulcre de càmera trapezoïdal o rectangular, no existeixen prou dades per assegurar-lo. Està construït amb lloses gruixudes de pissarra. La cambra està pràcticament enrunada, només es conserva al seu lloc la llosa lateral esquerra i aquesta té l'extrem superior trencat. La llosa de la capçalera està sencera però entregirada cap a dins de la cambra. La llosa lateral de la dreta està sencera encara que no és a puesto, ha relliscat pendent avall uns cinc metres. D'una suposada llosa-porta només en queda un fragment molt arranat i està també desplaçada. La coberta està tombada davant la cambra i presenta una fisura transversal.

No queden restes del corredor, podria haver estat obert longitudinalment a l'abim i en part bastit damunt de terreny terraplenat. El dolmen s'hauria atrinxerat en un túmul artificial de tendència circular potenciat vers migdia, avui molt erosionat, però que podria ser reconeixible a l'oest de la cambra

L'orientació de l'entrada estaria a 170°+5° al SE.

És un sepulcre megalític d'inhumació múltiple successiva, reutilitzable des de la vora del túmul.

SITUACIÓ: Vall de la Trencada
COORDENADES UTM: X=4682100 Y=515675
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 200053
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-Parc natural

TIPOLOGIA: Edifici indeterminat
ÚS ORIGINAL: No definit. Barraca?
ÚS ACTUAL: En desús
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Ruïna

CRONOLOGIA: No definida

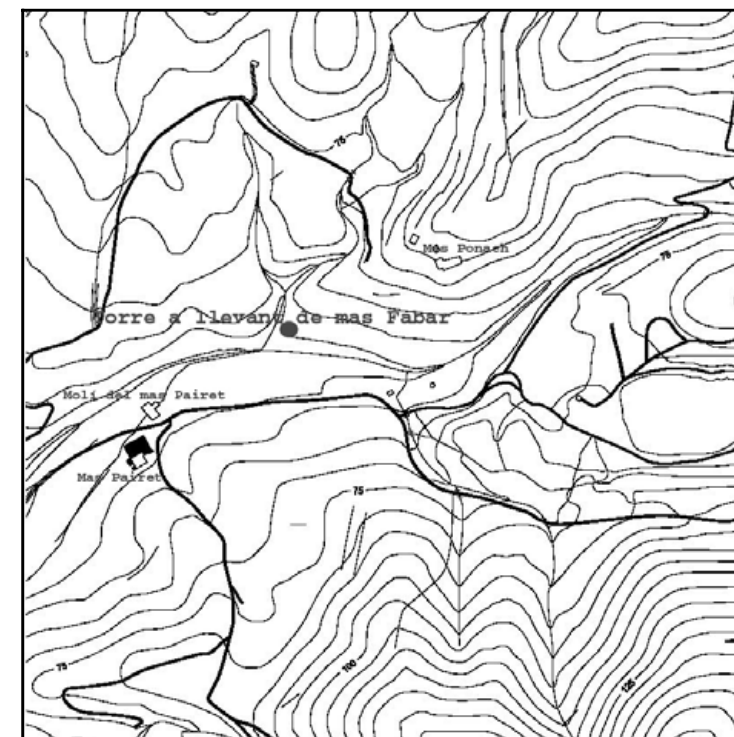
AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Aqueste edifici podria equiparar-se a la Torreta, un altre element del present catàleg, tant pel que fa a la planta i l'alçat com per analogies constructives.

DESCRIPCIÓ:

Restes d'una torre situades sobre una petita elevació al nord de la riera de la Trencada, a uns 100 m a llevant del mas Fabar. És tracta d'un edifici de planta quadrada, d'uns 5 m de costat. Es conserva en molt estat i només es manté dempeus la paret de llevant amb tota la seva alçada, uns 8 m. Les parets de migdia i tramuntana estan molt deteriorades i de la de ponent només en resten les filades inferiors. La paret de llevant conserva la línia de teulada, que era a un vessant amb la caiguda cap al sud. Igualment, en el parament interior, amb restes d'arrebossat de calç, s'observen els forats de l'embigat que suportava un primer pis. En la construcció de les parets s'han utilitzat pedres de formes i mides irregulars lligades amb morter, sense formar filades. Les cantonades exteriors estan fetes amb carreus retallats, de formes regulars, col·locats acuradament. Tot al voltant de les estructures muràries hi ha una gran quantitat de pedres procedents de l'enderroc. No s'observen altres parets corresponents a un possible edifici associat a aquesta torre.

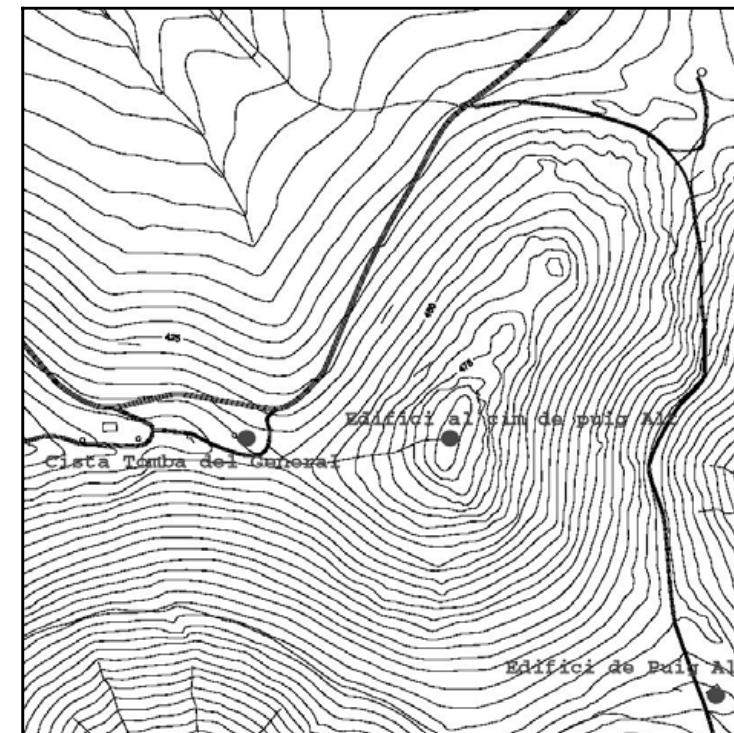

SITUACIÓ: Puig Alt
COORDENADES UTM: X=4680150 Y=518800
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 500002 ó 500128
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural
TIPOLOGIA: Edifici indeterminat - Jaciment arqueològic
ÚS ORIGINAL: Punt de vigilància (?)
ÚS ACTUAL:
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Ruïna
CRONOLOGIA: S.XIII-XV?
AUTOR:
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Restes molt enrunades d'un edifici, o d'una possible torre de vigilància, situat al cim del puig Alt, en un punt d'absolut domini sobre el territori (Pení, Montjoi, Norfeu) i la costa (Llançà - badia de Roses).
Es tracta d'un edifici de planta rectangular de 6 m (EW) per 4 m (NS). Les parets es conserven amb poca altura; en la major part del perímetre només presenten una o dues filades. Només pel costat de llevant es pot observar l'estructura amb uns 40-50 cm. Tenen un gruix d'uns 85 cm i estan construïdes amb carreus de pedra força grossos disposats sense cura. Observacions realitzades anys enrere fant esment de blocs dispossats en opus spicatum. Actualment, aquest fet no és pot verificar. Igualment la porta, que es localitzaria a l'angle SW, no s'identifica amb claredat.
A pocs metres de les ruïnes, al vessant sud del puig, hi ha una rasa excavada a la roca que fa uns 10 m de llarg per un metre d'amplada (en l'extrem de ponent és més ample) i un 1,20 m de profunditat, aproximadament. Podria tractar-se d'una antiga pedrera.

SITUACIÓ: Puig de la Morisca
COORDENADES UTM: X=4678050 Y=519400
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 500095
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural

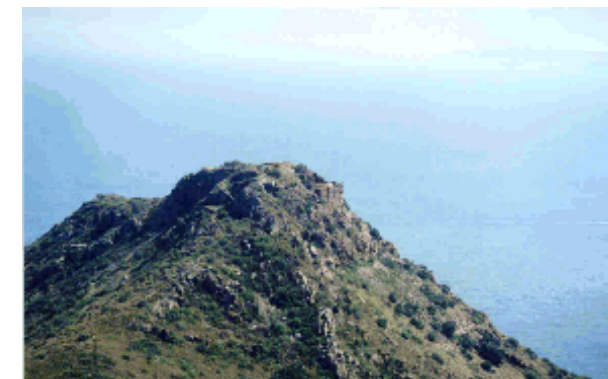
TIPOLOGIA: Torre - Jaciment arqueològic
ÚS ORIGINAL: Torre de guaita?
ÚS ACTUAL: -
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Ruïna

CRONOLOGIA: S.XIII-XV?

AUTOR:

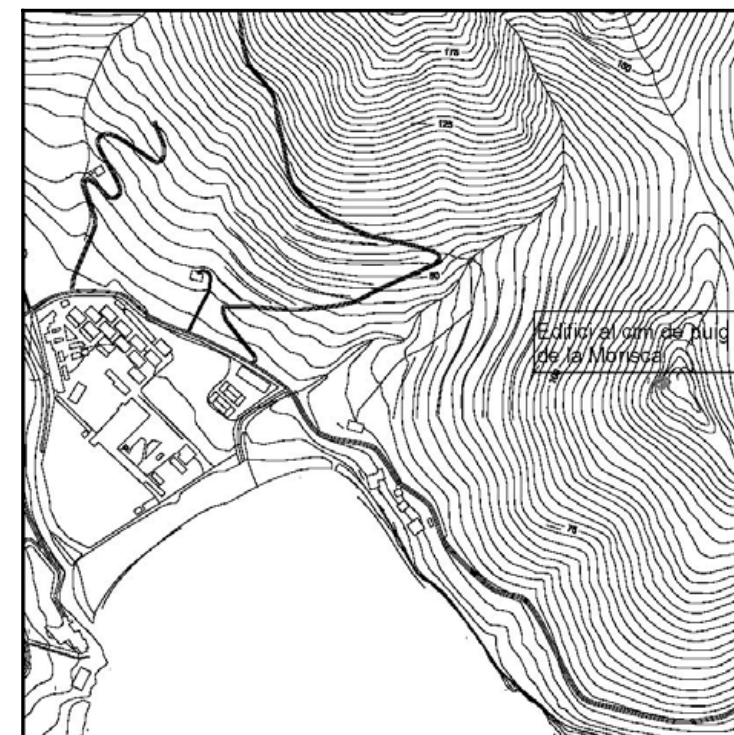
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

La toponímia del lloc, Torre Morisca o la Morisca, són un indicatiu a favor de l'existència d'una torre en el cim d'aquest puig en el passat.

DESCRIPCIÓ:

Restes localitzades al cim del puig de la Morisca, al costat esquerre de la cala Montjoi.
Es tractaria d'un edifici de planta circular avui en dia completament arrasat. De fet, d'aquesta possible torre només es deuen conservar els fonaments. La paret devia tenir un gruix de 90 cm. Tot al voltant sembla que hi havia restes de material constructiu, teules i fragments de ceràmica.
Sembla ser que abans de la Guerra Civil, l'estat de conservació d'aquesta construcció era millor ja que les parets es mantenien amb més alçada. Probablement, la construcció d'un edifici militar durant la postguerra va provocar la destrucció total del que quedava.

SITUACIÓ: Paratge de la Casa Cremada
COORDENADES UTM: X=4679250 Y=516225
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 700057 ó 700056
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural

TIPOLOGIA: Edifici religiós - Jaciment arqueològic
ÚS ORIGINAL: Església-cenobi-monestir
ÚS ACTUAL: En desús
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Dolent

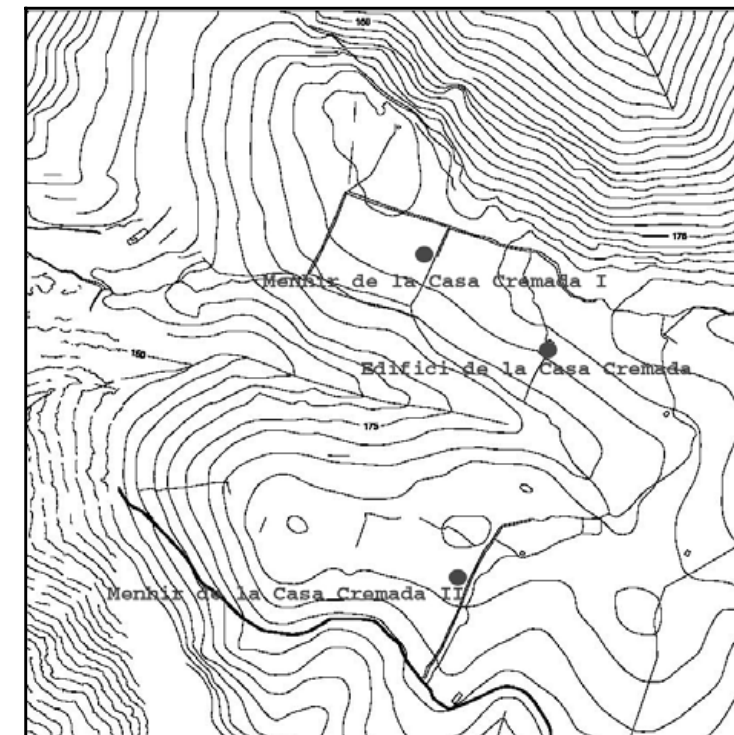
CRONOLOGIA: S.X - XI
AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Aquestes restes podrien correspondre's amb una antiga església rural d'època medieval.
 La seva localització al paratge de la Casa Cremada podria ser una pervivència de les connotacions culturals de l'àrea des d'època prehistòrica

DESCRIPCIÓ:

Restes d'un edifici situat en un replà a llevant de la zona del cap de l'Home, a les estribacions del puig d'en Romualdo.
 Conjunt format per dues construccions diferenciades: a tramuntana s'observa la part antiga de l'edifici i a migdia hi ha diferents estances afegides posteriorment. Aquesta posterioritat vindria donada per la forma d'adossar-s'hi, pel gruix dels murs i per la tècnica constructiva dels murs. En conjunt, les estances conservades formen un edifici de planta quadrangular.
 La part més antiga està coberta de vegetació que amaga i gairebé totes les parets. És un edifici de planta rectangular que fa 12m, eix EW, per 3'80m /mides exteriors/. S'observa una única porta, d'1'17m de llum, de la qual es conserven els muntants, i que es localitza a la meitat de llevant del mur sud. El gruix dels murs és força uniforme, uns 75cm. Els murs es conserven amb una alçada màxima d'1'50m, al costat de ponent.
 L'espai interior de l'edifici és ple d'enderrocs per a qual cosa no s'en pot determinar la distribució.
 Els murs estan construïts amb pedres (esquist i quarsita) sense treballar lligades amb fang. Les pedres es disposen i formen filades seguides.
 Encara que l'opus spicatum ben marcat hi és present, dominen les filades de pedra inclinades en un sol sentit, com de mitja espiga. Els angles de la construcció estan fets amb lloses llargues col·locades, en la mesura que ha estat possible, del llarg i del través.
 El gruix de les parets i l'amplada de l'edifici fan possible que l'edifici hagués estat cobert amb volta, encara que això no es pot afirmar amb rotunditat ja que no n'ha quedat cap indici.
 Al costat de migdia de l'edifici antic s'hi afegiren uns cossos, pel que sembla organitzats a banda i banda de la porta d'aquest edifici. Actualment, aquesta zona està neta de vegetació i queden a la vista gran part de les parets que la formen. A llevant s'ha identificat amb claredat una estança de planta trapezoïdal amb l'entrada oberta al costat de ponent, en un punt on el mur està molt destruït. En aquest sector de l'edifici les parets són fetes amb pedres de granit de petites mides lligades amb fang. En aquest cas, però, les lloses estan disposades planeres, molt ben ajustades, disposades sense cap ordre. L'espiga és inexistent així com les filades de pedres inclinades en un sentit. S'observen alguns encaixos o forats de forma quadrada relacionats amb el procés de construcció. El gruix dels murs és d'uns 60cm, i la part conservada amb més alçada no supera el 1'50m.
 Altres restes es localitzen a prop de la porta de la part més antiga i a tocar l'angle SW de la mateixa. Són parets molt destruïdes que no permeten definir la planta de les possibles estances.

SITUACIÓ:**COORDENADES UTM:** X=4679200 Y=517650**PROPIETAT:** Propietat privada**DADES CADASTRALS:** 500117**RÈGIM DEL SÒL:** Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural**TIPOLOGIA:** Edifici indeterminat - Jaciment arqueològic**ÚS ORIGINAL:** Habitatge. Agropecuària**ÚS ACTUAL:** En desús**ESTAT DE CONSERVACIÓ:** Ruïna**CRONOLOGIA:** S.VIII - XI**AUTOR:****NOTÍCIES HISTÒRIQUES:**

Aquest seria un possible edifici medieval en relació amb nucli de població de Magrigul, a Montjoi.

S.XII: referències al topònim Farella ("...ascendit per ipsa serra super domos Iohannis Iohanni usque locum quo vocatur Farela et descendit al collum de Ulzeda").

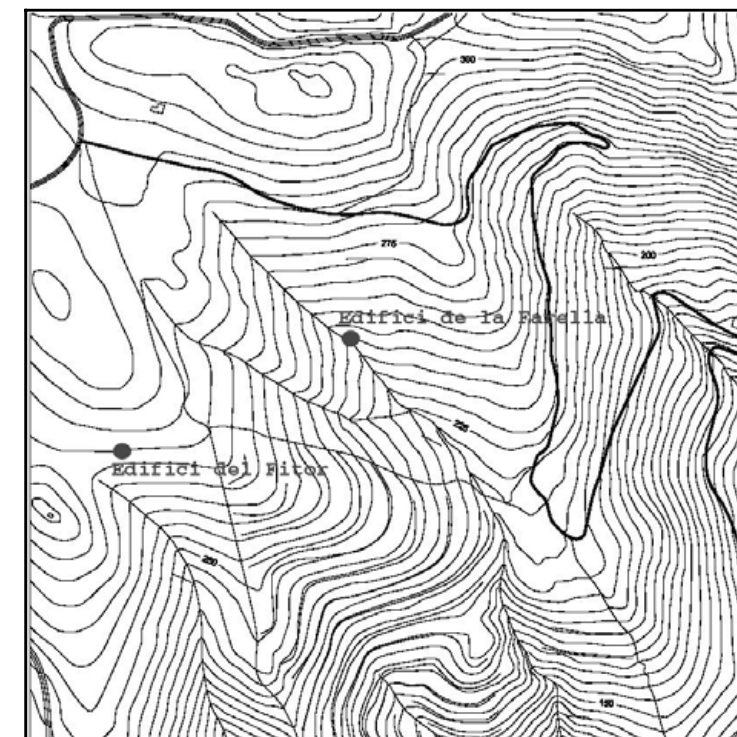
DESCRIPCIÓ:

Restes d'un edifici situat a llevant del coll de Fitor, en un punt més elevat respecte al pla de les Gates, del costat de Montjoi.

Es tracta d'una construcció molt mal conservada, que està edificada al costat d'un aflorament rocós, en un terreny erm cobert de matolls i vegetació baixa, que amaguen gran part de les restes.

Les parets conservades configuraven un edifici força gran, d'uns 25 m de llargada, de forma rectangular. Els murs perimetrals es conservaven amb una alçada màxima de 60 cm, l'amplada variava entre 60 i 80 cm. L'espai interior podria haver estat compartimentada en nou estances, estretes i allargades i de mides diverses. S'observaven diferents espais corresponents a portes interiors.

Les parets estaven construïdes amb lloses de pissarra sense treballar, disposades de manera irregular, però ben ajustades. En diferents punts es veien les lloses disposades de manera inclinada en un sol sentit i, en d'altres trams, es veia un opus spicatum ben marcat.

SITUACIÓ:

COORDENADES UTM: X=4679920 Y=519060

PROPIETAT: Propietat privada

DADES CADASTRALS: 500016

RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural

TIPOLOGIA: Edifici religiós - Jaciment arqueològic

ÚS ORIGINAL: Edifici religiós

ÚS ACTUAL: En desús

ESTAT DE CONSERVACIÓ: Ruïna

CRONOLOGIA: S.VIII - X

AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

De principis del segle XV es coneix una carta del rei Martí l'Humà on s'esmenta "una església que es damun Roses, apellada sant Basili...". Aquesta església de sant Basili s'associa a les restes descrites a la present fitxa.

DESCRIPCIÓ:

Restes d'un edifici situat a les estribacions del puig Alt, al vessant nord-est, al paratge conegut com a Rocaplana. És un edifici que conserva gairebé totes les parets, tant perimetrals com interiors, però amb una alçada màxima d'uns 40-50cm. Està construït sobre una antiga zona d'enterraments d'època prehistòrica.

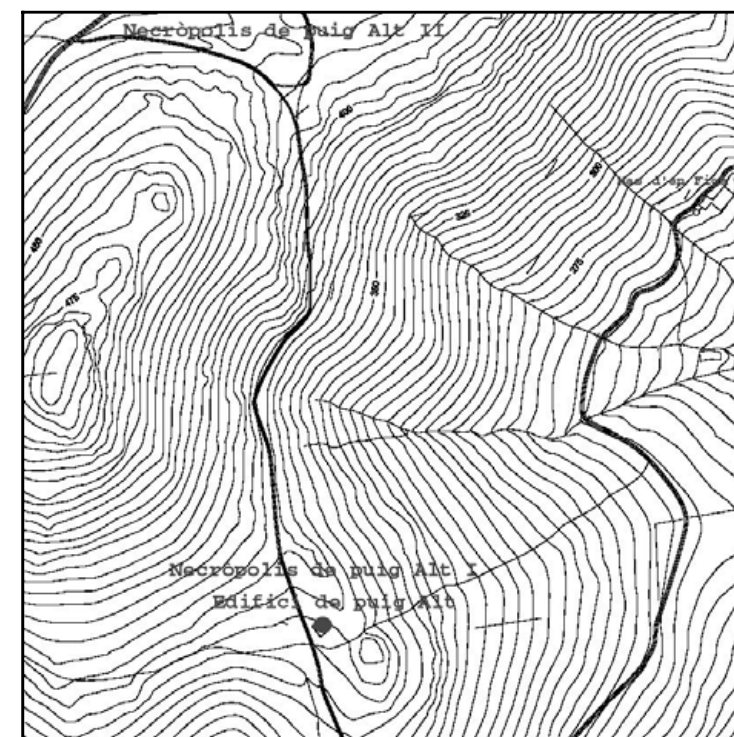
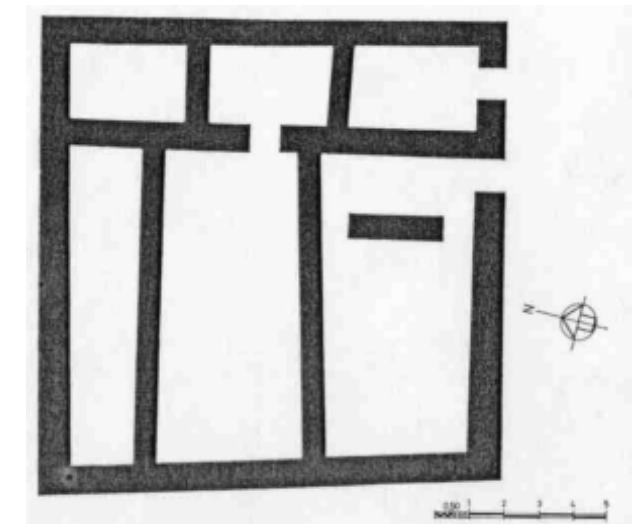
És un edifici de planta rectangular imperfecta, quasi quadrada ja que fa 15m (NS) per 14m (EW). L'espai interior apareix compartimentat en tres naus o aules seguint l'eix de l'edifici (EW). Aquestes són de mides molt irregulars, la més ampla és la del costat sud.

Al costat de llevant hi ha un espai o nau transversal que està dividida en tres petites sales rectangulars, la del centre comunica amb les naus llargues perpendiculars a través d'un pas estret. A la nau llarga de migdia hi ha un basament travesser a l'extrem E, que deixa dos passos als costats.

Han estat identificades dues entrades foranes al sector SE. És possible que hi hagués d'altres, tant cap a l'exterior com interiors. Devien ser una mica elevades i per això no n'han quedat vestigis.

El terra de tot l'edifici estava pavimentat amb peces de terrissa sense escairar o una mica retocades, col·locades directament sobre la roca natural que en algun punt apareix rebaixada.

En conjunt, les parets de l'edifici, perimetrals i interiors, es conserven amb unes alçades que oscil·len entre els 90 cm del sector de llevant i els 30 cm de ponent. Els murs estan fets amb pedres disposades en sec, sense cap material que les lligui. Són lloses de licorella, sense treballar, de forma allargada i estreta. Les lloses estan col·locades, majoritàriament, inclinades i en molts casos formant filades d'opus spicatum. Als angles de la construcció s'observen les cantonades fetes amb lloses més llargues i gruixudes col·locades al llarg i al través. Les parets perimetrals tenen una amplada d'un metre, les interiors són una mica més estretes. Això podria significar l'existència d'una coberta de fusta.

SITUACIÓ: Paratge de la Casa Cremada
COORDENADES UTM: X=4678530 Y=516360
PROPIETAT: Varios propietaris privats **DADES CADASTRALS:**
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural

TIPOLOGIA: Jaciment arqueològic
ÚS ORIGINAL: Lloc d'hàbitat
ÚS ACTUAL: Espai agrícola (olivar) no conreat
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Indeterminat

CRONOLOGIA: Indeterminada

AUTOR:

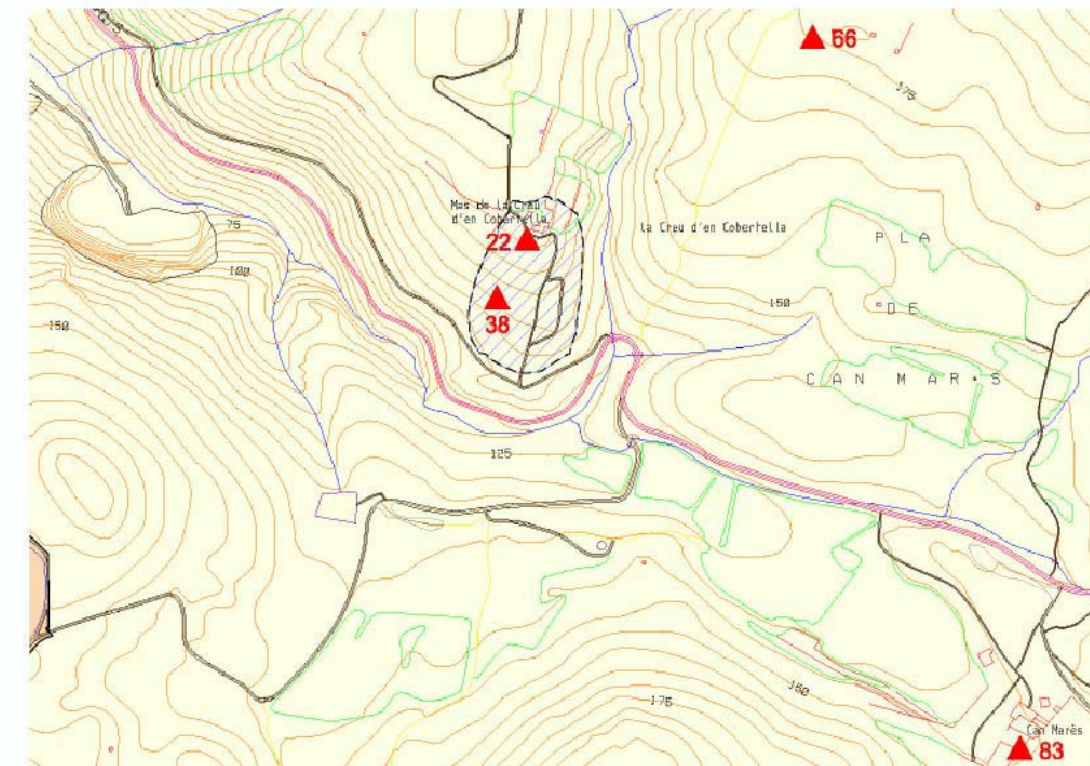
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Aquest jaciment és una evidència més d'una ocupació continuada al voltant del dolmen de la Creu d'en Cobertella.

DESCRIPCIÓ:

Possible poblat ibèric localitzat al voltant del dolmen de la Creu d'en Cobertella.
Aquest nucli d'hàbitat ve determinat per la troballa de gran quantitat de ceràmica en superfície. A simple vista no s'hi identifiquen estructures muràries. Els materials ceràmics recuperats abracen un marc cronològic ampli, encara que hi domina la terrissa ibèrica, de vernís negre i l'àmfora.

SITUACIÓ:**COORDENADES UTM:** X=4683715 Y=514445**PROPIETAT:** Propietat privada**DADES CADASTRALS:** 1000001**RÈGIM DEL SÒL:** SNU- Espai de protecció agrícola**TIPOLOGIA:** Edifici indeterminat - Jaciment arqueològic**ÚS ORIGINAL:** Habitatge. Agropecuària**ÚS ACTUAL:** En desús**ESTAT DE CONSERVACIÓ:** Dolent**CRONOLOGIA:** S.X - XII**AUTOR:****NOTÍCIES HISTÒRIQUES:**

Aquest edifici formaria part d'un nucli de població medieval localitzat al paratge de Queralbs i del qual també serien components altres masies que han arribat fins a època moderna i una xarxa de camins.

En un document del s.XI apareix el topònim Queralbs (" ipsam pennam que est super Cheros albos") referit al cim de la muntanya i utilitzat com a afrontament.

També S.Aguilar va publicar, a final del segle passat, una relació dels llocs que formaven el comtat d'Empúries entre els quals figura Queralbs.

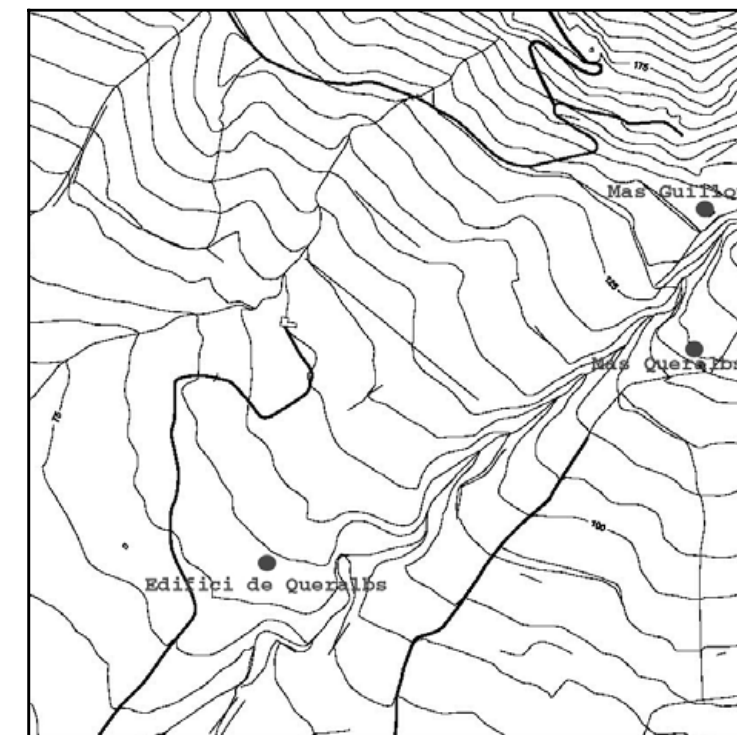
DESCRIPCIÓ:

Restes d'un possible edifici civil situades en un olivar a prop del marge dret de la riera de Queralbs. A construcció actualment té l'aparença d'un amuntegament de pedres i la vegetació lacobreix impedint l'aproximació.

Té una planta irregular, en forma de T aproximadament, formada per un cos de forma rectangular orientat longitudinalment E-W, que fa uns 12-13 m de llarg, i dos petits cossos situats a ambdós costats de l'extrem de ponent. A pocs metres al nord s'observen parets, conservades amb poca alçada, pertanyents a altres edificis del conjunt.

L'edifici principal conserva els murs amb una alçada màxima d'uns tres metres i està construït amb lloses de pissarra sense treballar lligades amb fang. No s'observa una disposició acurada de les pedres. Les cantonades estan fetes amb pedres retocades més grosses.

A la paret de l'est s'observa una porta tapiada de datació incerta.

SITUACIÓ: Vall de l'Alzeda
COORDENADES UTM: X=4679880 Y=517120
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 700123
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural

TIPOLOGIA: Edifici fortificat - Jaciment arqueològic
ÚS ORIGINAL: Habitatge. Agropecuària
ÚS ACTUAL: En desús
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Ruïna

CRONOLOGIA: S.XII - XIII

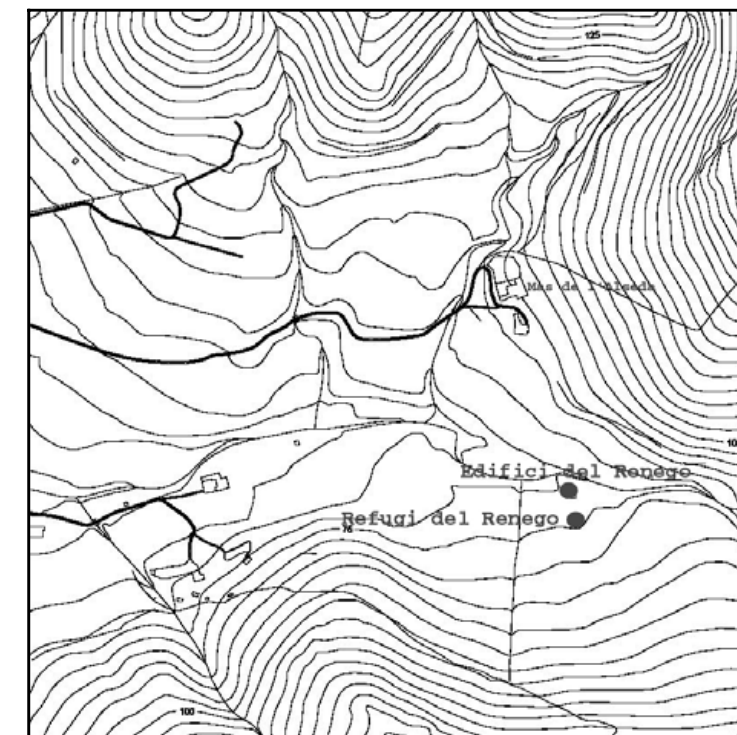
AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Aquest edifici podria correspondre's amb la masia medieval fortificada que estaria relacionada amb el llinatge dels Alseda o Salzedà que apareix esmentat en documentació dels segles XII i XIII.

DESCRIPCIÓ:

Restes d'un edifici situat a la capçalera de la riera Ginjolers, a la vall del mas de l'Alseda, en un punt lleugerament elevat. Des d'aquest punt es domina tota la vall de l'Alseda i arriba a veure's part de la plana.
L'edifici està en un estat molt ruïnós, i les seves parets conserven globalment amb una alçada de 60-70 cm. Només en un punt assoleixen uns 2 o 2,5 m d'alçada. L'estat de conservació de les estructures no permet definir amb precisió la planta. Amb tot s'ha identificat un espai de planta quadrada format per les estructures millor conservades que fa uns 20 per 15 m. A l'angle N-W es diferencia una estança rectangular que inclou una altra de més petita de forma quadrada. Aquesta darrera, en els paraments sud i est, presenta uns forats de bastida. La porta per accedir-hi devia ser del costat de tramuntana i presenta una estructura al davant que hi dificulta l'accés directe. A l'angle S-E de l'espai general es conserven altres parets que delimiten una altra petita estança de forma quadrada de petites dimensions. Podria tractar-se d'una torre.
Del cantó de migdia de l'espai central hi hauria més estances. S'observa una porta que donaria a aquests espais dels quals només són visibles dues parets que es perden en direcció nord.
Les parets estan construïdes amb pedres de diferents mides i formes disposades de manera poc acurada i lligades amb fang. L'amplada de les parets és força homogènia i està entre 60-70 cm. Els espais interiors dels diferents àmbits apareixen coberts d'enderrocs.
Per la part exterior (?) de l'edifici, del costat de llevant, s'observa un important amuntegament de pedres disposades amb certa cura, però sense formar una estructura regular.
Uns 30 m abans d'arribar a les restes hi ha un tram de camí antic (en direcció N-S) que conserva una filera de lloses disposades verticals a banda i banda.

SITUACIÓ:**COORDENADES UTM:** X=4679075 Y=518180**PROPIETAT:** Propietat privada**DADES CADASTRALS:** 500116**RÈGIM DEL SÒL:** Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural**TIPOLOGIA:** Edifici indeterminat**ÚS ORIGINAL:** Habitatge?**ÚS ACTUAL:** En desús**ESTAT DE CONSERVACIÓ:** Ruïna**CRONOLOGIA:** S.IX - XI**AUTOR:****NOTÍCIES HISTÒRIQUES:**

Aquestes restes serien el que queda d'un edifici en relació amb el nucli de població d'època medieval centrat a la vall de Montjoi.

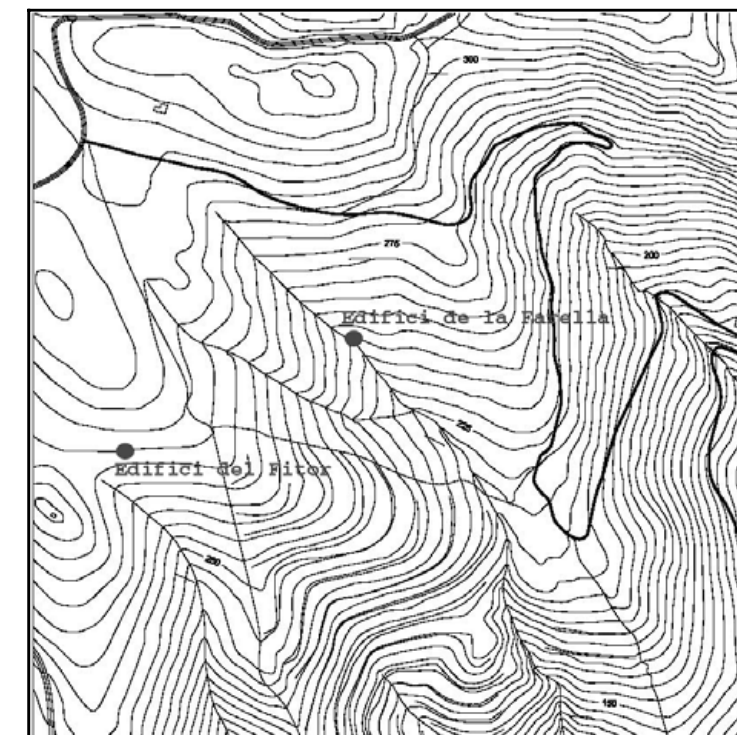
DESCRIPCIÓ:

Restes d'un edifici situat a la carena del Fitor, a la part alta del començament de la vall de Montjoi. Actualment, les restes es localitzen en un terreny erm cobert de mata baixa, amb pocs arbres. Precisament, un dels pocs arbres ha crescut al centre de la superfície ocupada per les restes. És un edifici de planta quadrangular, de tendència trapezoïdal, que fa uns 10 x 11,50 m, amb l'eix longitudinal orientat en sentit N-S.

Està construït en un terreny amb pendent, per la qual cosa s'estructura en dos nivells diferents. Al sector nord les parets s'adossen a la roca natural. L'espai interior de la construcció és plena de les pedres procedents de l'enderroc de les parets.

A l'espai interior de la meitat de tramuntana s'observa l'arrencament d'unes parets que formarien dos compartiments estrets i llargs. En aquest mateix sector, a la paret de ponent es conserva el que podria ser l'obertura d'una porta. Les parets es mantenen amb poca alçada, uns 90 cm com a màxim, i estan fetes amb pedres de pissarra grosses disposades de manera planera sense espais buits entre elles. En algun punt s'observen les lloses disposades de manera inclinada i en d'altres, formant opus spicatum. A les cantonades de la construcció hi ha lloses retallades col·locades al llarg i del través.

A pocs metres de les restes hi ha una fita, una llosa de pissarra clavada vertical al terra, que presenta una inscripció a cada cara. La que dona a la muntanya sembla la cara antiga i conté JCS 1847, la cara que dona al mar sembla gravada de fa poc i conté el mateix text. Una mica separat hi ha una altra fita de les mateixes característiques que conté el text JBG 1847.

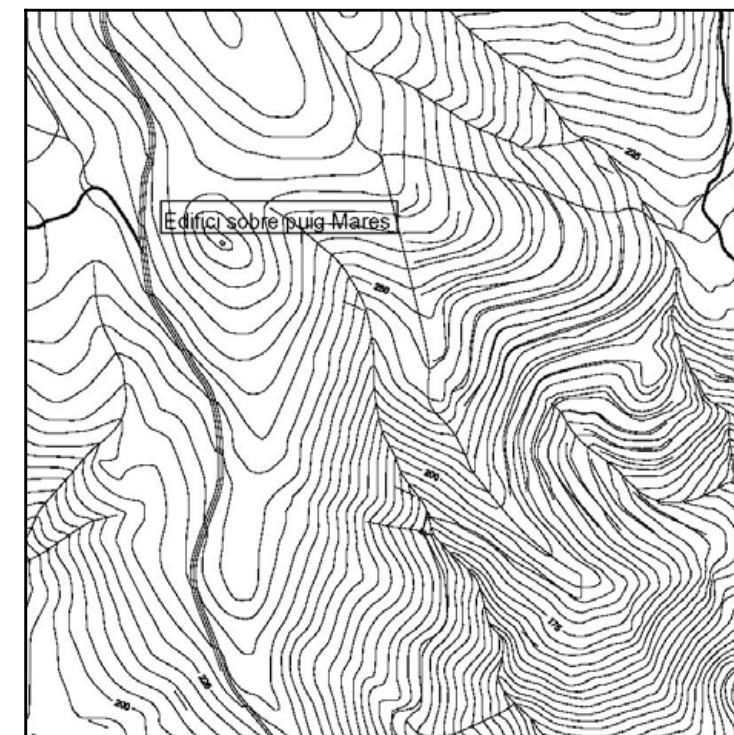
SITUACIÓ: Puig Marés
COORDENADES UTM: X=4679075 Y=517250
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 500125
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural

TIPOLOGIA: Edifici indeterminat
ÚS ORIGINAL: Habitatge(?)
ÚS ACTUAL: En desús
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Ruïna

CRONOLOGIA:
AUTOR:
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Restes d'un edifici civil situat al cim del puig Marés. Als peus del vessant de migdia hi ha el pla de les Gates. Aquest edifici gaudia d'una posició estratègica, ja que des d'aquest punt es controla la part nord del cap Norfeu així com tota la badia. Es tracta d'un edifici de planta rectangular que fa un 7 m de llarg per 4 m d'ample. L'espai interior apareix cobert de vegetació, per la qual cosa no es pot determinar si hi ha compartimentacions. Les parets perimetrals tenen un gruix de 90 cm aproximadament. Es conserven amb uns 70-90 cm d'alçada i en la seva construcció han estat emprades pedres de formes i mides irregulars, sense treballar i disposades en sec. L'edifici s'orienta longitudinalment en sentit NE-SW. L'obertura d'accés està situada a la paret NE i fa uns 88 cm d'amplada.

SITUACIÓ: Entre punta Falconera i punta Plana
COORDENADES UTM: X=4676250 Y=518290
PROPIETAT: Desconegut **DADES CADASTRALS:** -
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-PNIN

TIPOLOGIA: Lloc de producció
ÚS ORIGINAL: Embarcador
ÚS ACTUAL: En desús
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Regular

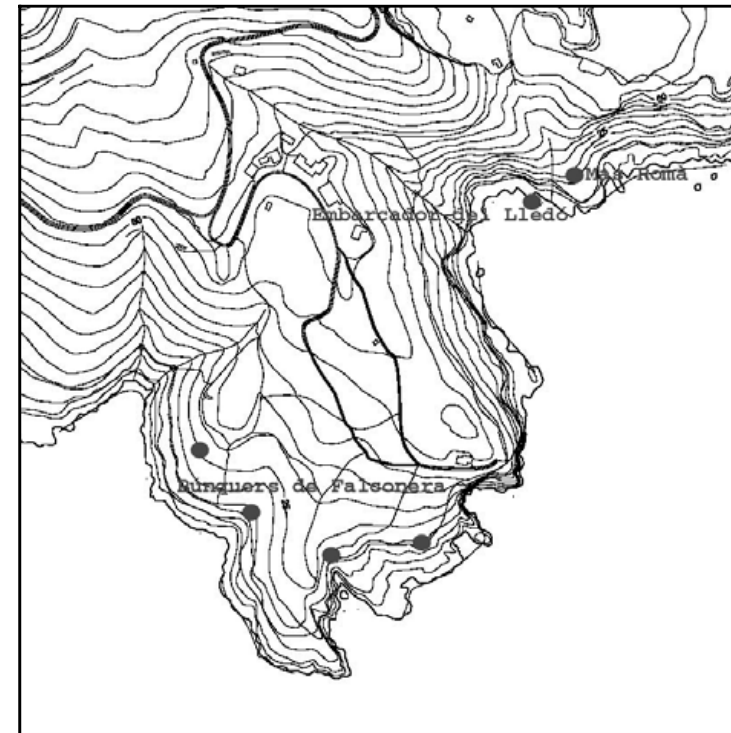
CRONOLOGIA: S.XX
AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Es creu que la pedrera de Falconera ja era explotada en l'època medieval. Així, la veu popular afirma que molts dels elements ornamentals i arquitectònics fets en marbre del país i autilitzats al monestir de Sant Pere de Rodes, procedien d'aquí. Encara que cal tenir en compte l'existència d'altres pedreres de marbre a la comarca, existeix un document medieval, la interpretació del qual pot fer suposar que en un moment determinat el monestir de Sant Pere entrà en possessió de la pedrera de Falconera.
 S.XIX i principi de S.XX: el marbre de la pedrera, caracteritzat per una gran fragilitat, era venut a indústries de Sevilla on era utilitzat, un cop triturat, per manufacturar porcellana i majòlica.
 S. XX :l'explotació de la pedrera de Falconera es va abandonar cap als anys 70. L'embarcador, però, va entrar en desús abans. La construcció, durant la postguerra, de la carretera costanera de Roses a Montjoi i Cadaqués va facilitar el transport rodat i, en conseqüència, la renúncia al transport per mar.

DESCRIPCIÓ:

Restes d'una estructura relacionada amb la pedrera de marbre situada a Falconera i l'edifici de l'anomenat mas Romà, a pocs metres sobre la roca a llevant. Les restes es localitzen al costat est de la cala del Lledó.
 Es tracta d'un mur de secció trapezoïdal amb la part superior amb pendent cap al mar i una pilastra construïda una mica més amunt. El primer element és construït amb grans carreus lligats amb morter. La pilastra de la part de dalt és feta amb rajoles. En algun punt s'observa la roca retallada per facilitar l'accés.
 Les dues estructures esmentades, enllaçades amb diferents elements metàl·lics que no s'han conservat, formaven una rampa que era utilitzada per carregar el marbre extret de la pedrera als vaixells fondejats a la cala. La rampa està alineada amb un rec o còrrec de pendent pronunciat que baixa des de la part alta de la cala.
 També es manté part d'una escala feta d'obra sobre la roca natural que baixa des de l'edifici conegut com mas Romà fins a nivell de l'aigua. Aquest embarcador era complementari d'unes altres estructures localitzades davant del mas Romà.

SITUACIÓ: Cala Canadell
COORDENADES UTM: X=4677425 Y=520875
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 500039
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-RNI

TIPOLOGIA: Lloc de producció
ÚS ORIGINAL: Forn de calç
ÚS ACTUAL: En desús
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Regular-dolent

CRONOLOGIA: No definit
AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

És possible que aquest forn de calç hagués proporcionat el material necessari per construir la torre de Norfeu.

DESCRIPCIÓ:

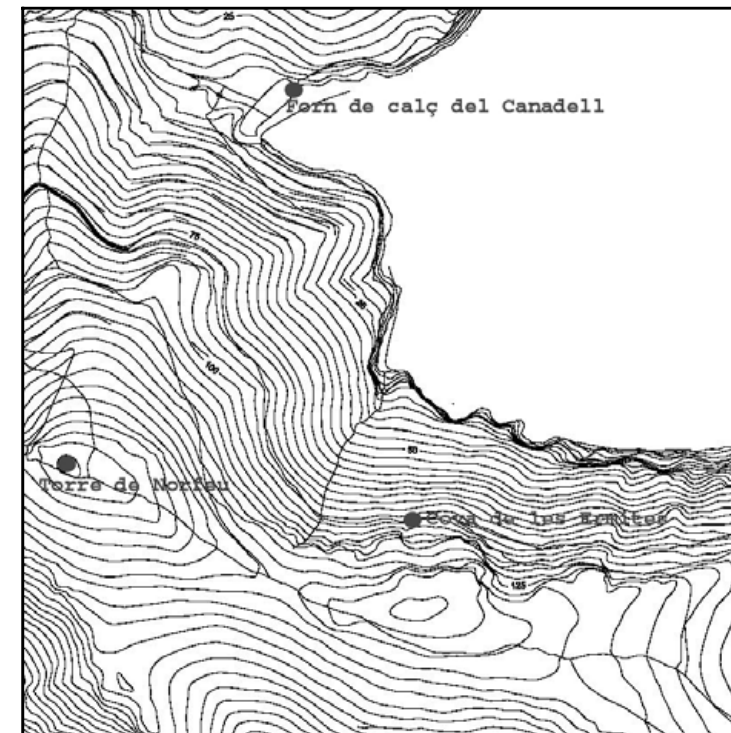
Restes d'un forn de calç situat al costat nord de la cala del Canadell.

El forn està construït contra la pendent de la muntanya. L'interior, així com la part frontal, estan coberts de vegetació per la qual cosa no es pot observar, detalladament, l'aspecte ni l'estat de conservació de la base ni de la boca.

El forn és de planta quasi circular, d'uns 5 m de diàmetre i uns 5 m de fondària. La boca del forn s'obre a migdia. A banda i banda, s'hi conserven dues estructures quadrangulars com a pilars de reforç. La paret del forn és feta amb carreus de pedra lleument treballada en una de les seves cares que es col·loca formant parament. L'interior del forn mostra els carreus, així com la roca natural, de color vermellós. La part inferior de la paret es recolza sobre la roca natural que ha estat retallada donant lloc a la base del forn, feta de roca.

Davant del punt on se situa la boca del forn, hi ha una acumulació del que semblaria material de rebuig del forn: pedres de mides molt diferents barrejades amb sorra i cal que formen una massa compacta i dura, de color blanquinós.

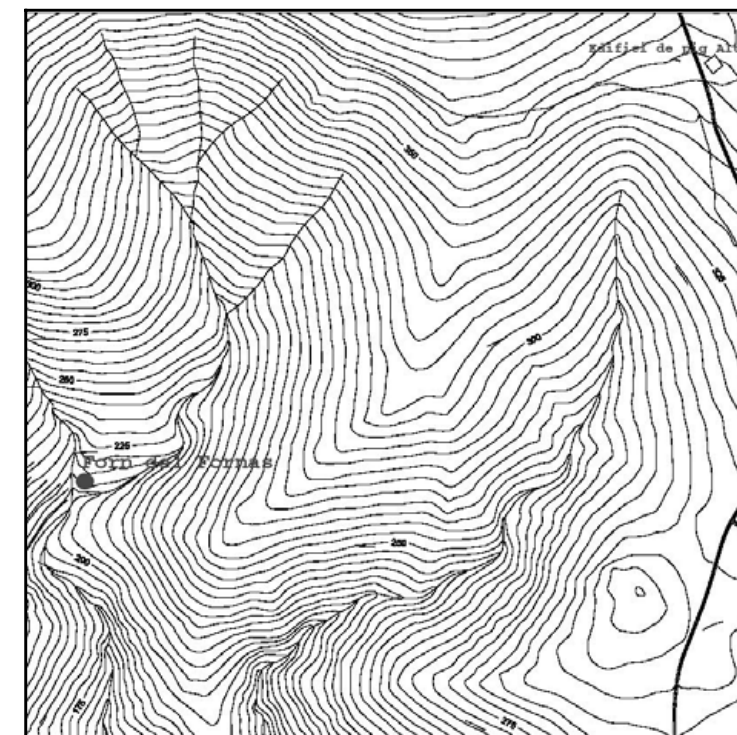
La pedrera d'on s'extreia el material per a fabricar la calç devia estar situada a l'extrem oposat de la cala, en un lloc on el perfil natural de la costa sembla retallat de manera artificial.

SITUACIÓ:**COORDENADES UTM:** X=4679510 Y=518500**PROPIETAT:** Propietat privada**DADES CADASTRALS:** 500128**RÈGIM DEL SÒL:** Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural**TIPOLOGIA:** Lloc de producció**ÚS ORIGINAL:** Forn de calç**ÚS ACTUAL:** En desús**ESTAT DE CONSERVACIÓ:** Bo**CRONOLOGIA:** S.XVIII-XIX**AUTOR:****NOTÍCIES HISTÒRIQUES:****DESCRIPCIÓ:**

Restes d'un forn de calç associat al mas del mateix nom. El conjunt es localitza als peus del vessant SE del puig Rodó, a prop del punt de confluència de dos recs que formen part del naixement de la riera de Montjoi, en un racó recondit i amagat. El forn és a uns 150 m de la masia, en direcció SE. A llevant passa un petit rec. L'estat de conservació és molt millor que el d'altres forns d'aquest tipus localitzats al terme.

És una construcció de planta circular, d'uns 5 m de diàmetre. Està construït en una zona amb pendent: la meitat de tramuntana està aixecada contra la pendent de la muntanya rebaixada, la meitat de migdia és exempta. Tota la paret del forn es conserva amb uns 7 m d'altura. La boca del forn, oberta al SW, apareix completa. L'interior és de color vermellós per haver estat sotmeses les pedres a altes temperatures. El parament exterior del forn presenta blocs de pedra de mides superiors a la resta que sobresurten del parament, formant una línia regular.

SITUACIÓ: Terrenys del mas de Montjoi de Baix
COORDENADES UTM: X=4678725 Y=518550
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 500113
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-PNIN

TIPOLOGIA: Lloc de producció
ÚS ORIGINAL: Forn de calç
ÚS ACTUAL: En desús
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bó

CRONOLOGIA: S.XVIII-XIX
AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

L'existència dels dos forns junts, les dimensions considerables d'ambdós i la mina i el volum d'extracció que comportaria la superfície perforada, sens dubte evidencien una activitat productiva important en relació amb el nucli de població de la vall de Montjoi en època medieval i moderna.

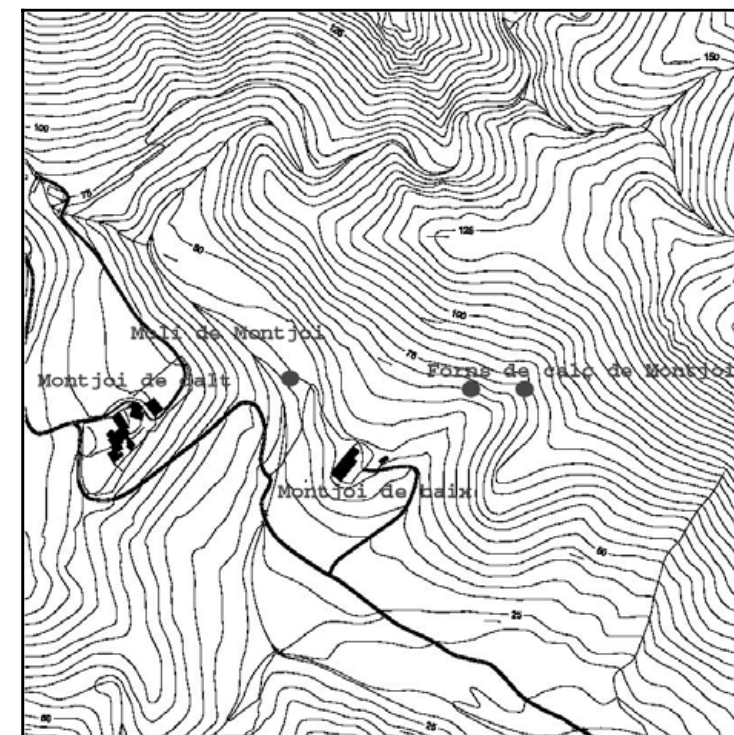
DESCRIPCIÓ:

Restes de dos forns de calç localitzats a llevant del mas Montjoi de baix, al replà superior de l'anomenat puig Golom. A poca distància, es conserva la mina oberta de la qual s'extreia un marbre de poca qualitat per obtenir la calç grassa. Les considerables dimensions del forat, aproximadament 90 m de llarg per uns 8 m d'amplada màxima i 20 m de profunditat, ens donen una idea de les importants quantitats del material extretes. Actualment, el forat està cobert de vegetació i no és possible observar-hi els senyals del procés d'extracció.

Els dos forns varen ser construïts contra el pendent de la muntanya de manera que la meitat de llevant es va aixecar després del rebaix de les terres i de la roca natural. Així, la part superior del forn va quedar a peu pla respecte de la mina i la boca a una cota més baixa, sobre el vessant. Ambdues estructures presenten una configuració similar i en la seva construcció s'ha emprat la mateixa tècnica. Són de planta quasi circular i estan construïdes amb pedres de mides mitjanes, sense treballar, lligades amb fang de color vermell. No s'ha conservat la part de la coberta, però el tram de secció que ha perdurat mostra un perfil de volta. La part inferior d'ambdós forns està retallada a la roca. Aquí, tant la roca natural com la part construïda mostren els senyals d'haver estat sotmeses a altes temperatures (pedres i fang vitrificat). De la base dels forns només s'ha conservat la part perimetral on es veuen restes d'un paviment o preparació que sembla flotant. La part central és un gran forat cobert de terra, possiblement enderroc, i vegetació.

La boca dels forns és de forma triangular. No se n'han pogut prendre mides ja que estan parcialment enderrocades i presenten esquerdes importants.

L'alçada original dels forns devia superar els 5 m. Actualment, un es conserva amb 4,90 m de profunditat i l'altre 4,20 m. L'amplada de la base està entre 3,50 m i 4 m respectivament.

SITUACIÓ: Vall de la riera de laTrencada
COORDENADES UTM: X=4682000 Y=516000
PROPIETAT: No determinada **DADES CADASTRALS:** Múltiple
RÈGIM DEL SÒL: SNU-Espais de protecció paisagística

TIPOLOGIA: Jaciment arqueològic
ÚS ORIGINAL: Estació indeterminada
ÚS ACTUAL: -
ESTAT DE CONSERVACIÓ: -

CRONOLOGIA: S.III - S.X

AUTOR:

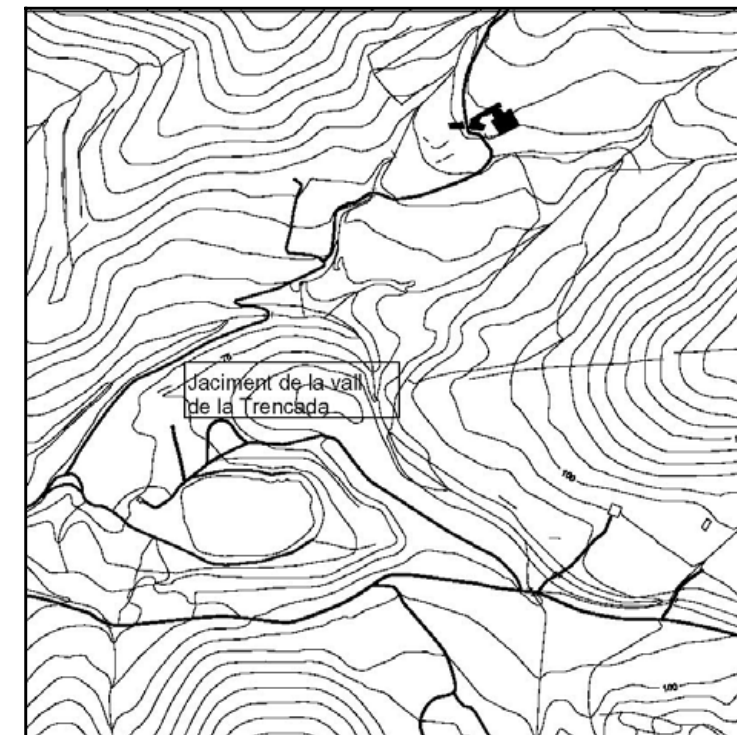
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Tot i la desaparició de l'església de Sant Cebrià de Penida, el jaciment arqueològic manté encara, probablement, un sector conservat important. L'estudi d'aquesta zona pot proporcionar dades fonamentals per conèixer la fase més antiga del nucli de població instal·lat a la vall de la Trencada. La seva evolució en època medieval es documenta a partir de les restes del vil·lar de Penida, la desapareguda església de Sant Cebrià i el castell de Bufalaranya.

DESCRIPCIÓ:

Jaciment arqueològic situat a la vall de la Trencada, al costat esquerre de la riera, en un pinar situat en una zona d'extracció de sorres. La notícia sobre l'existència d'un jaciment d'època romana en aquest indret va lligada a uns treballs arqueològics realitzats a finals dels 60 al voltant de les restes d'una església altmedieval. Efectivament, durant les tasques de prospecció al voltant de l'edifici religiós, es varen documentar vestigis d'una ocupació en època romana en forma de fragments de ceràmica comuna i d'altres tipus, tègules i imbrex. No s'hi varen localitzar, però, estructures.

De l'església actualment no es conserva res. A principis dels 70, el procés d'extracció de sorres va provocar-ne la desaparició. Era un edifici d'una nau amb la capçalera ocupada per un absis en forma d'arc de ferradura. Al sector de la façana encara era visible part d'un campanar d'espadanya. Tot i la precarietat de les estructures conservades, l'estudi arqueològic i arquitectònic va determinar que es tractava d'un edifici del S.X. Aquesta petita església ha estat identificada com Sant Cebrià de Penida, esmentada en diferents documents altmedievals dels segles IX i X. En altres punt de la vall s'ha trobat ceràmica en superfície (al costat nord de la riera) i en un punt concret (també en el costat nord de la riera) hi ha una feixa amb la base que és un farciment de fragments de ceràmica.

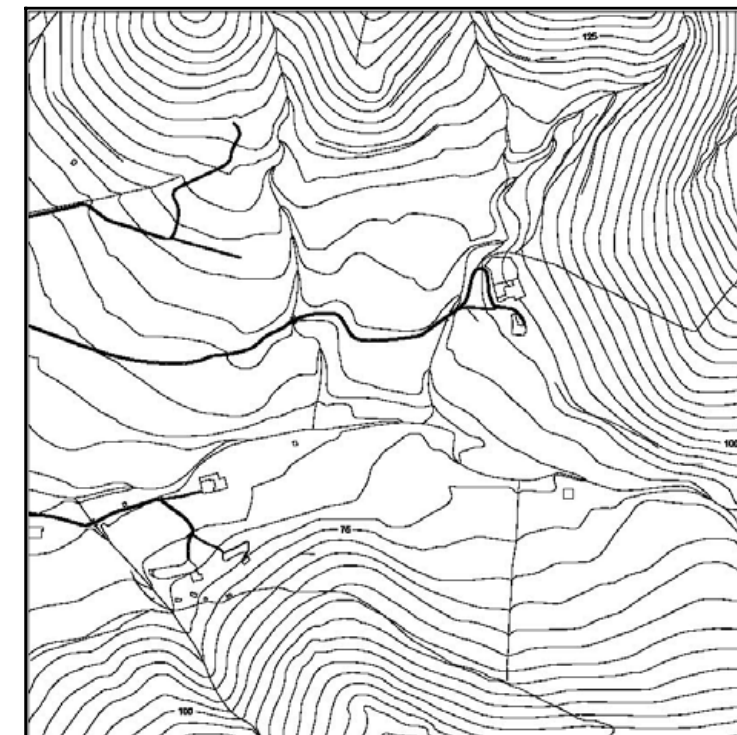

SITUACIÓ: Vall de l'Alzeda
COORDENADES UTM: X=4680150 Y=516175
PROPIETAT: No determinada **DADES CADASTRALS:**
RÈGIM DEL SÒL: SNU-Espais de protecció agrícola
TIPOLOGIA: Jaciment arqueològic
ÚS ORIGINAL: Estació indeterminada
ÚS ACTUAL: -
ESTAT DE CONSERVACIÓ: -
CRONOLOGIA: No definida
AUTOR:
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

A la vall de l'Alseda, situada al naixement de la riera Ginjolers, un cop s'ha superat la urbanització Mas Oliva, han estat documentats diferents indrets amb evidències arqueològiques de l'època romana.
Es tracta d'uns camps del mas de l'Alseda i dels voltants del mas Negre, més concretament, d'un serrat situat a 200 m al NE del mas. La troballa de ceràmica en superfície (fragments d'àmfora, tègules, dolia i bipedals) devia ser un testimoni d'ocupació humana i d'explotació agrícola de l'època romana. Igualment, la troballa de ceràmica medieval es probable que il·lustri un nucli de població que apareix esmentat en documentació del s.XIII.
Els masovers del mas de l'Alseda recorden haver sentit dir que algú havia trobat "vaixella vella" al cim del puig Sinols, situat al vessant nord de la vall.

SITUACIÓ: Pla de la Guardiola
COORDENADES UTM: X=4678260 Y=520275
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 500045
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-PNIN

TIPOLOGIA: Edifici fortificat - Jaciment arqueològic
ÚS ORIGINAL: Castell
ÚS ACTUAL: En desús
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Ruïna

CRONOLOGIA: S.IX - XI

AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Aquestes restes correspondrien a un edifici fortificat relacionat amb el nucli de població situat a la vall de Montjoi. La posició elevada del lloc, amb domini del sector de tramuntana del cap Norfeu, així com del de tramuntana de Montjoi, seria la principal característica en benefici de la vall sobre la qual domina. Així, hi ha la possibilitat de relacionar les restes de la Guardiola amb el castell de Magrivil.

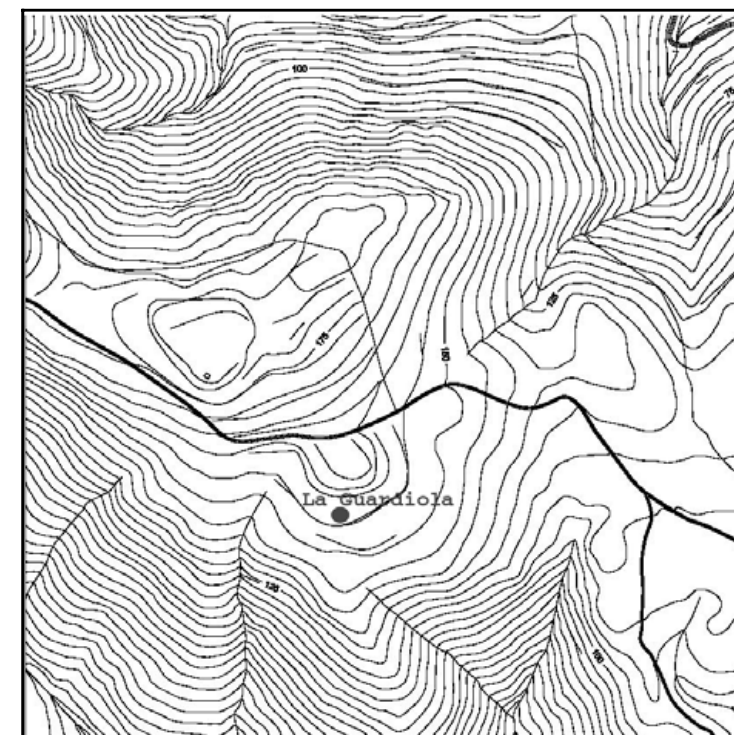
Pel que fa al topònim, en un document del S.XVII que parla de plets sobre jurisdiccions territorials i drets de pesca entre Cadaqués i Roses que es conserva a l'arxiu de Cadaqués, apareix citada "la muntanya de la Guardiola" en relació a Montjoi i la Pelosa en el terme de Roses. Una altre document del 1391 tracta sobre la venda de la quadra (tipus de jurisdicció senyorial menor) de Guardiola a la parròquia de Roses.

DESCRIPCIÓ:

Restes d'un castell o d'una fortalesa situats al pla de la Guardiola, en un planell elevat que domina la cala Montjoi pel NE.

Les ruïnes del castell es troben emmascarades per les parets d'una masia construïda al mateix lloc. A la banda SW del conjunt hi ha uns fragments de llenç molt llargs, en part soterrats, que formen angle i tenen un rengle llarg, en seqüència, d'espitlleres estretes i allargades. Al sector NW es distingeix la planta d'una torre, segurament quadrangular. Els murs són molt gruixuts i la construcció, de pedres i fang, amb un aparell irregular fet amb blocs de pedra de mides molt irregulars. Al costat septentrional del conjunt de ruïnes s'observa el basament d'un llarg mur, actualment visible en uns 4 m de llargada, que només sobresurt uns 20 cm del terra. És construït amb pedra i fang i presenta dues filades d'opus spicatum ben marcat, fet amb lloses estretes de pissarra. A l'extrem de llevant, pel costat on l'edifici era més accessible, hi ha rastres d'una vall excavada a la roca, molt malmesa en data recent.

L'indret també presenta diverses barraques agrícoles construïdes probablement amb pedres del castell. El lloc és ple d'escombraries i de deixalles.

SITUACIÓ: Vall de la Trencada
COORDENADES UTM: X=4682110 Y=515250
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 200009
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural

TIPOLOGIA: Torre - Jaciment arqueològic
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: Magatzem agrícola
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo

CRONOLOGIA: S.XVI - XVII

AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Torre pertanyent a una masia fortificada que presenta unes característiques arquitectòniques (obertures, cantonades, etc.) que la fan singular, malgrat les reformes posteriors que han afectat la forma original.

DESCRIPCIÓ:

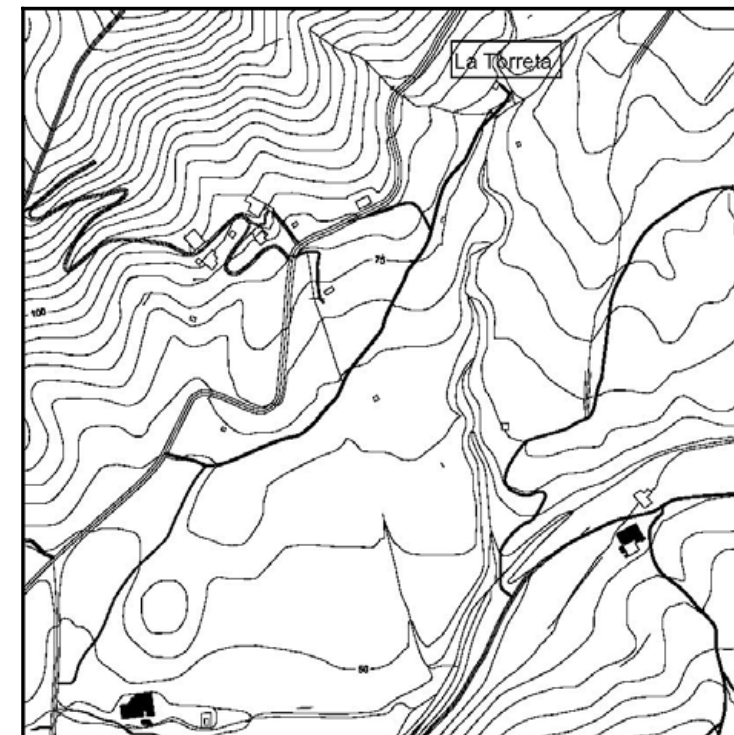
Torre pertanyent a una masia fortificada situada a la part nord de la vall de la riera de la Trencada, a pocs metres de la carretera que va de Roses a Cadaqués, al mig d'un olivar conreat. De la masia només es conserven algunes parets a tramuntana de la torre de defensa.

La Torreta és de planta quadrada i fa uns 5'80m de costat. Els murs són gruixuts, de quasi un metre, i estan construïts amb fragments de pissarra i pedres de diferents mides, tot lligat amb morter. La base, en una altura aproximada d'1'60m, és atalussada. A les cantonades s'observen grans carreus treballats de pedra de color clar disposats del llarg i del través. La porta s'obre a la façana de llevant, està enlairada aproximadament uns 2'50m respecte al nivell de pas actual. La llinda és un gran carreu de pedra grisa que al centre presenta un quadrat llis en relleu. Els brancals estan fets també amb carreus treballats d'aquesta mateixa pedra. En conjunt, les pedres estan treballades de manera que formen un doble marc. A sobre de la porta s'observa una sagetera tapiada. En aquesta mateixa paret es veuen dos espitlleres per a arma de foc, una al costat de la porta i l'altra, directament a sobre, a nivell del pis superior. A la porta s'hi arriba pujant per una rampa esglaonada que es construí a principi de segle. Les pedres per edificar els murs laterals que contenen les terres de la rampa van ser extreïdes de les parets enrunades de la masia.

A la paret de migdia hi ha una finestra, al primer pis, que té una llosa amb motllura com ampit i un gran carreu com a llinda. Ambdues, així com els carreus que formen els brancals, són de la mateixa pedra grisa utilitzada a la porta. Els carreus de la meitat superior de la finestra presenten una motllura rebaixada que decora el marc. A l'interior, aquesta obertura té festejadors. Per sota, a la planta baixa, hi ha una espitllera rectangular. A la paret nord hi ha una altra espitllera quadrada al nivell del pis superior. Les quatre espitlleres conservades són de forma quadrada amb esplandit.

L'interior està estructurat en planta baixa, coberta amb volta semiesfèrica feta amb pedres disposades de cantell lligades amb morter, i primer pis. Modernament, es va substituir l'antic terrat protegit amb barana de ferro, per una coberta de teulat a un vessant.

Les restes de la masia se situen al nord-est. Es veu un tram de paret que conserva el llindar d'una porta amb l'arrencament de l'arc i els muntants. En un altre punt hi ha una paret amb forats per a bastides.

SITUACIÓ: Puig del Cap de l'Home
COORDENADES UTM: X=4679350 Y=515780
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 700052
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural

TIPOLOGIA: Construcció megalítica - Jaciment arqueològic
ÚS ORIGINAL: Lloc d'enterrament
ÚS ACTUAL: En desús
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo

CRONOLOGIA: 3500-3000 aC

AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Aquest dolmen forma part d'un conjunt megalític de tipologia variada en relació amb una àrea geogràfica centrada al paratge de la Casa Cremada.

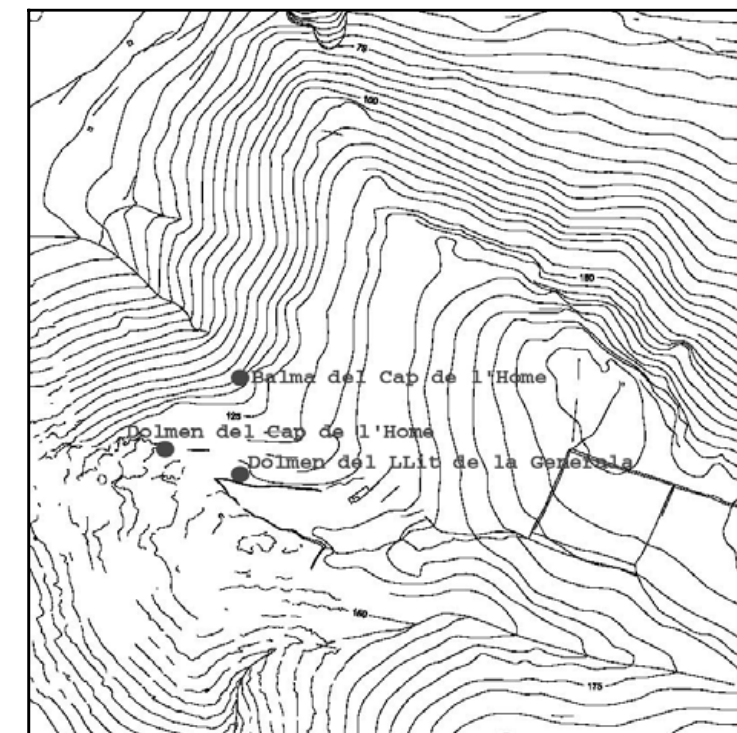
DESCRIPCIÓ:

El dolmen del Llit de la Generala està situat al mig d'una zona boscosa del paratge de la Casa Cremada, bastit transversalment en un terreny amb pendent antigament ocupat per vinyes. La implantació d'aquest conreu va afectar el megalit ja que una feixa de vinya es va construir parcialment sobre la coberta. A uns 100 m a l'est hi ha el dolmen del Cap de l'Home.

L'aspecte actual del dolmen és el resultat d'una campanya de reconstrucció endegada l'any 1997. Abans de la reconstrucció l'aspecte i conservació del megalit dificultava la comprensió global ja que el que es veia era una perspectiva lateral i no frontal. En conjunt, les restes conservades del dolmen patien la pressió de les terres contingudes per la feixa de vinya, que formaven una terrassa superior.

Com a resultat de la restauració s'identifica un sepulcre de corredor construït amb lloses de gneis, amb cambra trapezoïdal curta i passadís estret, envoltat per un túmul. La cambra està formada per 8 lloses i la coberta:

És un sepulcre megalític d'inhumació múltiple successiva, reutilitzable des de la vora del túmul.

SITUACIÓ:**COORDENADES UTM:** X=4679800 Y=519600**PROPIETAT:** Propietat privada**DADES CADASTRALS:** 500016**RÈGIM DEL SÒL:** Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural**TIPOLOGIA:** Jaciment arqueològic**ÚS ORIGINAL:** Lloc d'enterrament**ÚS ACTUAL:** En desús**ESTAT DE CONSERVACIÓ:** Dolent**CRONOLOGIA:** 1000-600 aC.**AUTOR:****NOTÍCIES HISTÒRIQUES:**

Aquest és un jaciment fonamental per documentar un període intermedi, de transició, que abarcaria el final de l'edat de bronze i el principi de l'edat de ferro. A més, es dona la circumstància que és una necròpolis de cronologia anterior a les àrees d'enterrament del mateix tipus situades als Pirineus, que serien de l'edat del ferro entrada.

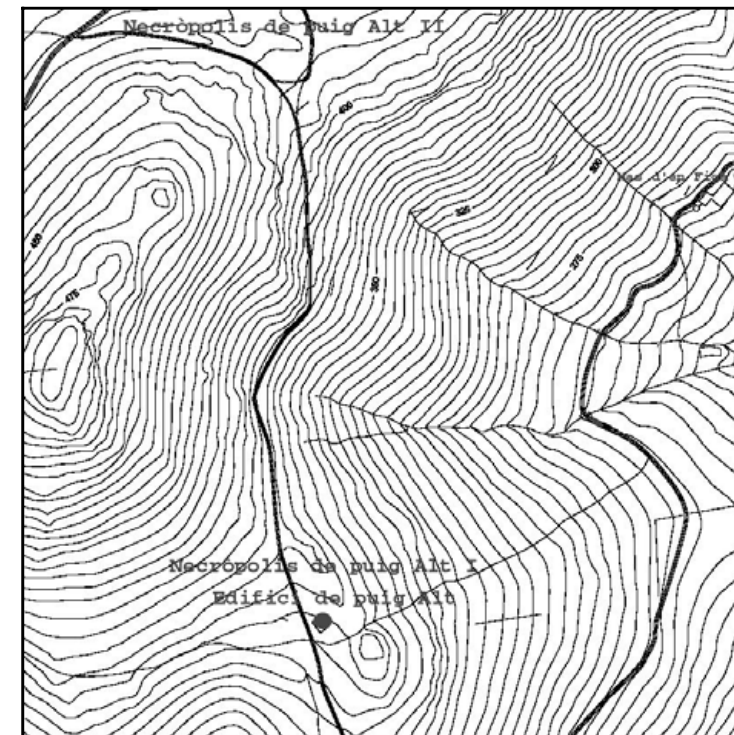
DESCRIPCIÓ:

La necròpolis es compon de dues àrees distanciades un quilòmetre. La necròpolis principal se situa al coll dels Sarraïns, al lloc anomenat Rocaplana de Sant Tomàs de Pení, i l'àrea septentrional o secundària es troba al coll de Puig Alt, a prop del pas del Llop. El conjunt d'enterraments principal està format per 36 tombes, unes molt a prop de les altres. La zona perifèrica o secundària està formada per cinc enterraments.

En conjunt es tracta d'una necròpolis d'incineració tumularia amb les seves tombes limitades per cercles de lloses verticals d'esquist. La distribució de la zona principal és força irregular, però sembla que segueixen una línia en forma d'essa. L'explicació a aquest fet no és possible, però podria tenir relació amb el fet que per aquesta zona, en èpoques històriques, sempre ha passat una ruta de transhumància. La distribució dels enterraments és irregular, però, gràcies a l'estructura exterior visible, no hi ha casos de superposicions.

Els enterraments tenen forma circular i mesuren entre 3, 5 i 7 metres de diàmetre. Els enterraments consten d'una estructura externa, de forma circular i limitada per un cercle de lloses d'esquist, originàries del lloc. Aquestes lloses estan col·locades en posició vertical i clavades al terra. Aquesta estructura circular limita una àrea interna protegida per un o diversos enllosats fets amb pedres d'esquist. El primer nivell de pedres planes és fet amb lloses de mides i disposició irregulars. L'enllosat principal és el segon nivell de pedres. Aquestes són d'una mida més grossa i regular que les de l'anterior i estan disposades més acuradament. Aquest nivell protegeix el lloc de l'urna cinerària o el forat de l'enterrament, no necessàriament centrat. El forat de l'enterrament és excavat al terra. Les cendres i les restes òssies cremades que s'han trobat en els enterraments són de color negre intens i homogeni i estan molt fragmentades; són producte d'una cremació reductora de 350°. Les cendres, en la majoria dels casos, han estat llençades sobre l'enllosat principal que cobreix la zona interna de l'enterrament. Només s'ha trobat una urna sencera al seu lloc. En aquest cas les cendres estaven separades de l'urna i concentrades en un forat excavat al terra. Els enterraments estaven desproveïts d'aixovar, i en molts casos no hi havia urna. Les cendres es llençaven sobre el recipient funerari, prèviament elegit, preparat, limitat i protegit.

La ceràmica recuperada en aquesta necròpolis és tota feta a mà. Destaquen les vores bisellades i els acanalats i les peces amb incisions que s'inclouen en el grup mailhacià (Bronze final III B).

SITUACIÓ: Puig de l'Àliga
COORDENADES UTM: X=4681150 Y=516995
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 300074
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural

TIPOLOGIA: Torre - Jaciment arqueològic
ÚS ORIGINAL: Torre de guaita?
ÚS ACTUAL: En desús
ESTAT DE CONSERVACIÓ: -

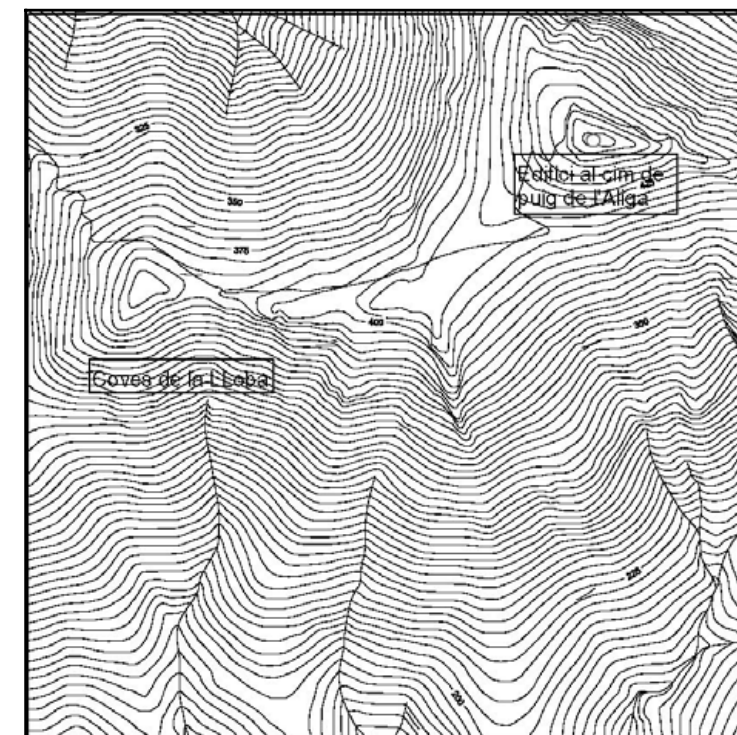
CRONOLOGIA: S.X-XII?

AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Restes d'una possible torre situades al cim del puig de l'Àliga.
El primer i únic esment d'aquesta possible torre el van fer els autors de la Carta Arqueològica de Roses, l'any 1991 quan van descriure una paret d'un 6 m de llargada i quasi 2 m d'alçada. Aquesta estructura va ser identificada com la paret nord d'una torre baix medieval.
ELEMENT NO LOCALITZAT DURANT LA VISITA PER A LA REALITZACIÓ DEL PRESENT CATÀLEG

SITUACIÓ: Paratge de la Garriga
COORDENADES UTM: X=4681100 Y=512760
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 900088
RÈGIM DEL SÒL: SNU- Espai de Protecció paisagística

TIPOLOGIA: Castell - Jaciment arqueològic
ÚS ORIGINAL: Habitatge. Defensiva
ÚS ACTUAL: Espai agrícola (olivar) no conreat
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Dolent

CRONOLOGIA: S. XI-XVI

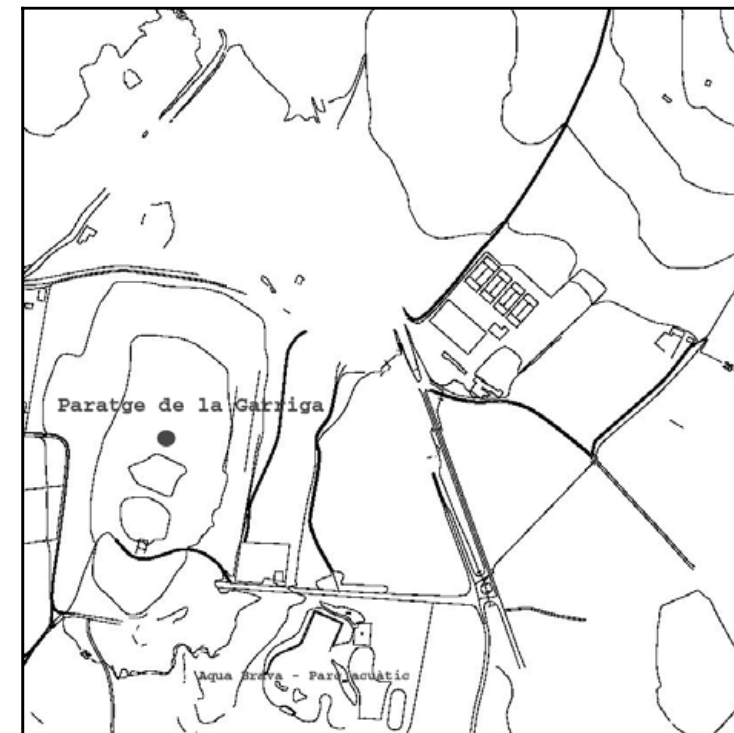
AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

El puig de la Garriga conté evidències d'una ocupació humana continuada des de temps reculats fins a l'època moderna. És probable que existeixi un jaciment arqueològic de l'època antiga. Igualment, en aquest lloc s'havia aixecat un castell de l'època medieval, les poques restes que se'n conserven es confonen entre estructures modernes. Aquest edifici està en documentat i se sap que al S.XIV el castell de la Garriga va ser construït o reconstruït per Francesca de Vilamarí gràcies a la protecció de la seva filla Sibila de Fortià, quarta esposa de Pere el Cerimoniós. A la mort del rei, el comte Joan I d'Empúries, com a represàlia contra la família de Sibila, es va apropiat del castell. Durant el S.XV el castell va ser motiu de disputes que varen obligar a intervenir-hi tres cops el rei Martí l'Humà, que imposà la restitució del castell als hereus de la família Fortià. En l'època moderna l'evolució del lloc estaria en estreta relació amb el que succeeix a la vila de Roses, com seria el cas dels esdeveniments bèl·lics dels segles XVII, XVIII i, probablement, XIX. En gravats del S.XVII apareix la Garriga com a punt bèl·lic d'importància estratègica.

DESCRIPCIÓ:

Zona que conserva restes de diferents èpoques, situada en un petit turó que es localitza a uns 250 m de la carretera de Roses a Palau, al costat W. La superfície ocupada per aquest jaciment seria d'uns 25,000 m². A la part de migdia es conserven tres búnquers de la Guerra Civil. Més al centre, a tocar el vessant sud del turó, hi ha un conjunt de parets corresponents a una masia d'època moderna. A la part alta del turó hi ha material d'enderroc d'una fortalesa construïda en aquest punt en la mateixa època que la Ciutadella. Són grans blocs de parament construït a base de pedres fortament lligades amb morter. Igualment al cim, però a l'extrem de ponent, s'observen unes parets que presenten un aspecte arcaic. Formen un petit espai de planta rectangular i sembla que podrien ser restes de l'antic castell de la Garriga, d'origen medieval. Finalment cal esmentar que en superfície és possible de trobar fragments de ceràmica d'època romana que testimoniarrien una ocupació molt més antiga.

SITUACIÓ: Puig Alt
COORDENADES UTM: X=4680425 Y=518975
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 500002 ó 500003
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural

TIPOLOGIA: Via de comunicació - Jaciment arqueològic
ÚS ORIGINAL: Pas de camí
ÚS ACTUAL: -
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo

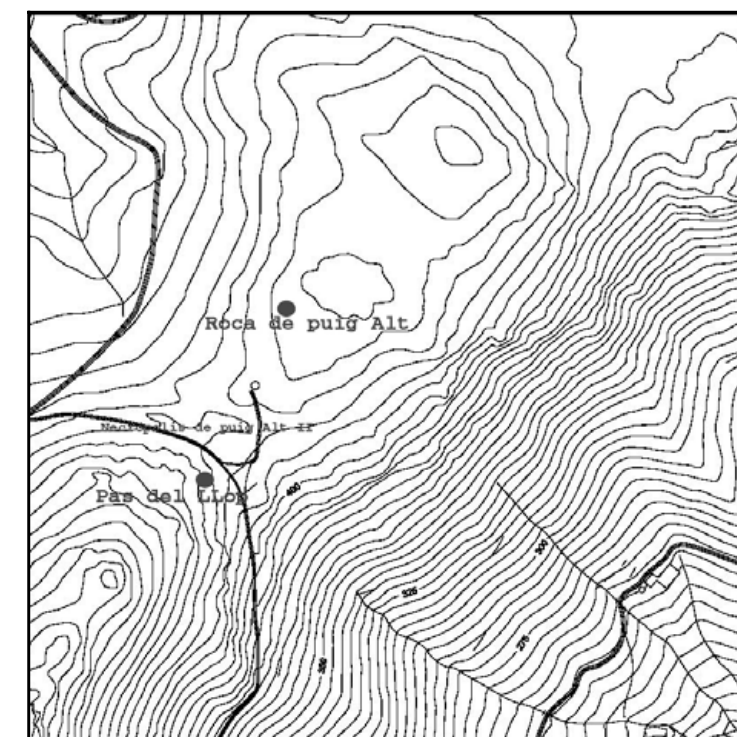
CRONOLOGIA: No definida
AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

La utilització del terme "llop" i derivats per identificar diferents elements localitzats a la plana que s'estén als peus del puig Pení és una clara referència a l'ecosistema d'aquest territori en èpoques pretèrites. Així, a tramuntana del mas Causa hi ha el Salt del Llop, una mena de barranc, i a llevant del mas Romanyach, el mas de la Llobatera.

DESCRIPCIÓ:

Punt de pas d'un antic camí situat al vessant nord del puig Alt, a tocar la pista moderna que des d'aquest puig baixa cap a la costa. Malgrat que la topografia de l'indret ha estat substancialment modificada amb l'obertura de nous camins i altres intervencions, l'antic camí que comunicava Roses i Cadaqués en aquest punt es desviava cap a la zona del cap Norfeu i la vall de Montjoi, seu d'un important assentament humà. El pas queda situat de manera estratègica amb un control de la costa (Port de la Selva i nord del cap Norfeu) i de la planúria situada als peus del puig Pení. En aquest punt, l'afiorament natural rocós de la muntanya ha estat rebaixat de manera que queda un pas planer. Al terra s'observen els senyals deixats per les rodes dels carros que hi van passar al llarg dels temps.

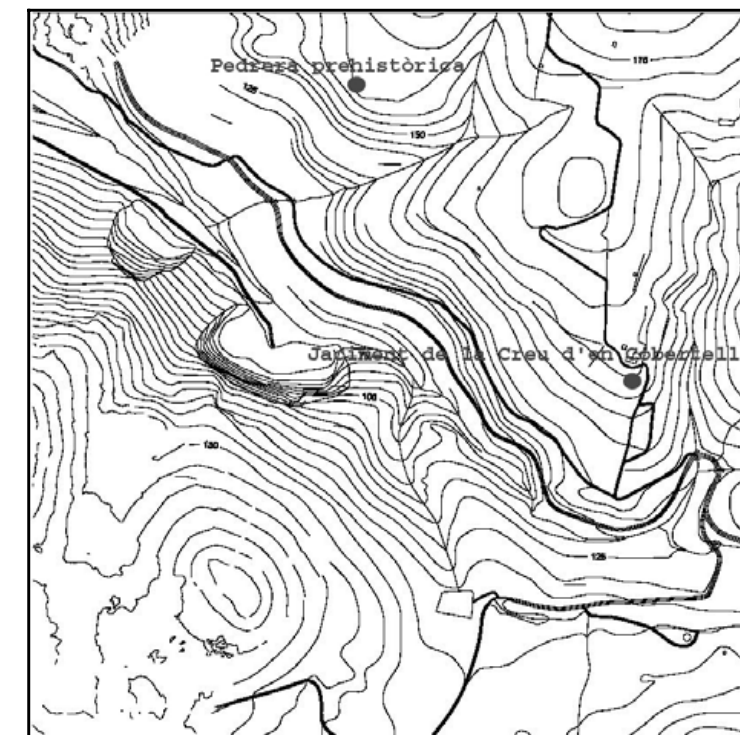
SITUACIÓ: Paratge de la Casa Cremada
COORDENADES UTM: X=4679060 Y=516060
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 700081
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural

TIPOLOGIA: Jaciment arqueològic
ÚS ORIGINAL: Pedrera
ÚS ACTUAL: En desús
ESTAT DE CONSERVACIÓ:

CRONOLOGIA: Indeterminada
AUTOR:
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Indret situat al paratge de la Casa Cremada, a la part alta del vessant que baixa cap a la riera de la Quarantena. És un punt on aflora la roca natural (gneis), la qual aquesta apareix fragmentada i esquerpada. S'observen grans carreus i lloses separades de la roca mare.

SITUACIÓ: Carretera de Cadaqués, km.
COORDENADES UTM: X=4681925 Y=518410
PROPIETAT: Desconegut **DADES CADASTRALS:**
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural

TIPOLOGIA: Via de comunicació
ÚS ORIGINAL: Pont
ÚS ACTUAL: Pont no útil
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo

CRONOLOGIA: S.XIX

AUTOR:

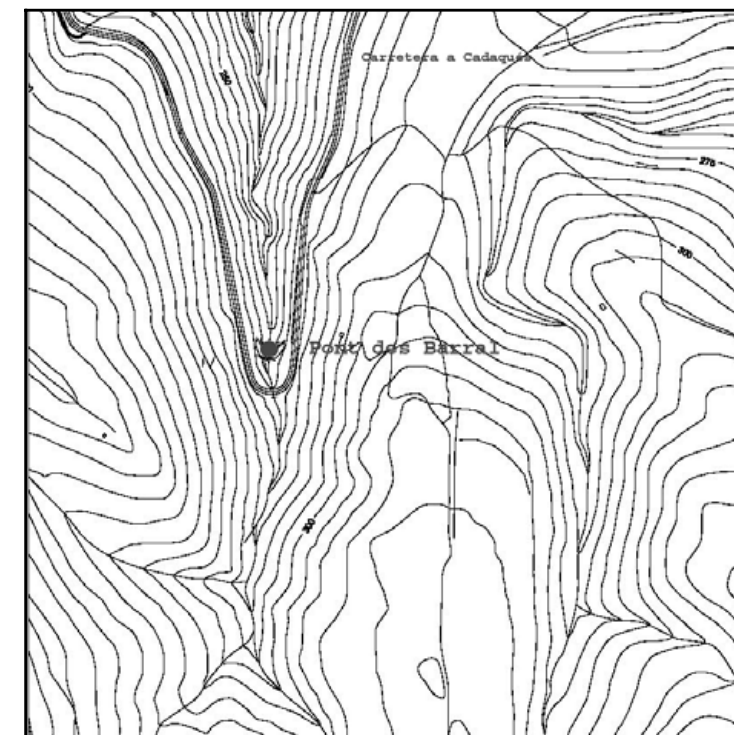
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Aquest pont és un exemple d'una obra d'enginyeria de factura popular, que presenta unes característiques tècniques remarcables.

DESCRIPCIÓ:

Pont de la carretera de Roses a Cadaqués, situat després d'uns metres del quilòmetre 9. El pont queda uns metres per sota de la carretera actual, en un punt on aquesta fa un gir pronunciat. És una estructura de forma corba, que s'adapta a la topografia del terreny i que pertany a l'antic camí, anterior a l'esmentada carretera.
Les parets del pont estan fetes amb lloses de pissarra disposades de manera planera, en sec, de forma molt acurada. L'ull del pont és de forma triangular i fa 3,50 m d'altura per 2,80m d'amplada a la base.
En conjunt, el pont fa uns 6,60m d'altura; a la base l'amplada és de 10,80 m mentre que a la part superior és d'uns 10,60m.

SITUACIÓ: Cap Norfeu
COORDENADES UTM: X=4677000 Y=521660
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 500041
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural Cap de Creus- Reserva Natural Integra

TIPOLOGIA: Via de comunicació - Jaciment arqueològic
ÚS ORIGINAL: Camí
ÚS ACTUAL: En desús
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Regular

CRONOLOGIA: Indeterminada
AUTOR:

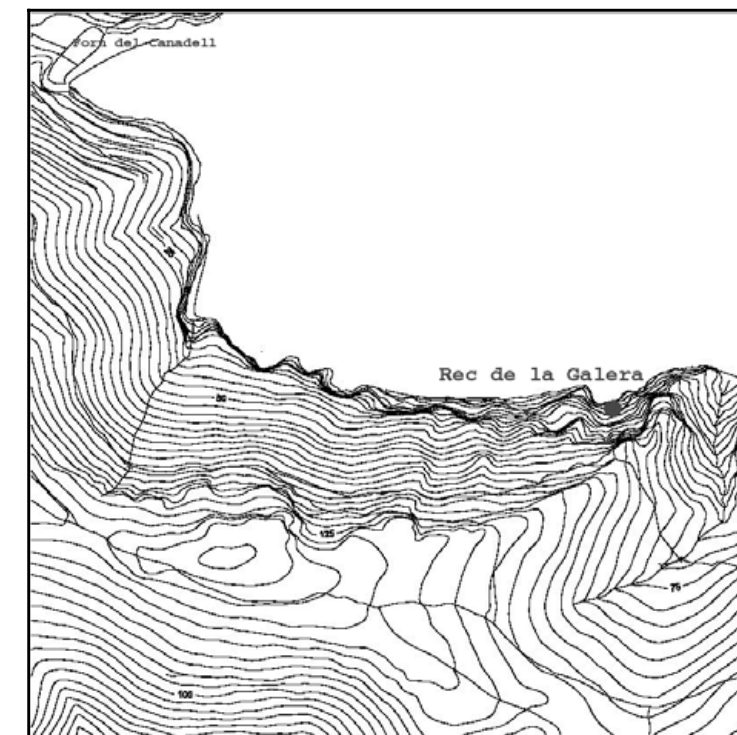
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

En aquest sector del cap Norfeu es localitzen restes de diferent entitat que evidencien un nucli de població en relació amb una activitat productiva indeterminada (producció de calç (?)) que tindria sortida per mar a través d'un petit port natural.

DESCRIPCIÓ:

Paratge situat al cap Norfeu, a la costa de tramuntana. És un petit rec que neix en una fondalada en forma de circ natural que baixa cap a una vall estreta, que és per on davalla fins al mar. El rec, en el seu recorregut superior i mitjà corre per un terreny boscos. La part baixa són afloraments de roca natural. En conjunt, presenta un pendent pronunciat i desemboca en un punt de la costa que forma un petit racó rocallós bastant resguardat.

En aquest paratge han estat localitzades restes d'època indeterminada, però que es pensa que podrien ser d'època clàssica. En primer lloc, a la fondalada situada a la capçalera del rec s'ha localitzat ceràmica en superfície. Encara que no es veuen estructures en aquest lloc podria ser que hi hagués un nucli d'hàbitat. A l'inici de la vall per on corre el rec es conserven unes estructures de forma indefinida que es localitzen paral·leles al recorregut del curs d'aigua. Estan construïdes amb un morter molt fort que lliga petites pedres. Sembla que es tracta d'una estructura de contenció en relació amb el rec. Finalment, al vessant de llevant de l'estreta vall per on baixa el rec es conserva, de forma irregular, una passera que va baixant cap al mar adaptant-se al terreny. Així, té trams rectes i en d'altres punts va fent girs, etc. A la part superior, entremig del bosc, es construeix paret per obtenir superfícies planeres per on circular. Al tram final, sobre la roca mare, la passera és feta amb una espècie de pilars que suporten una estructura continua construïda amb lloses i pedres lligades amb morter. En aquest sector ha desaparegut gran part de la superfície de pas i només es conserven els pilars de suport. A tocar l'aigua queden els tres darrers esglaons.

SITUACIÓ: Vall de l'Alzeda
COORDENADES UTM: X=4679700 Y=517250
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 700123
RÈGIM DEL SÒL: SNU- Espais de protecció paisagística

TIPOLOGIA: Indeterminada
ÚS ORIGINAL: Indeterminada
ÚS ACTUAL: En desús
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo

CRONOLOGIA: Indeterminada

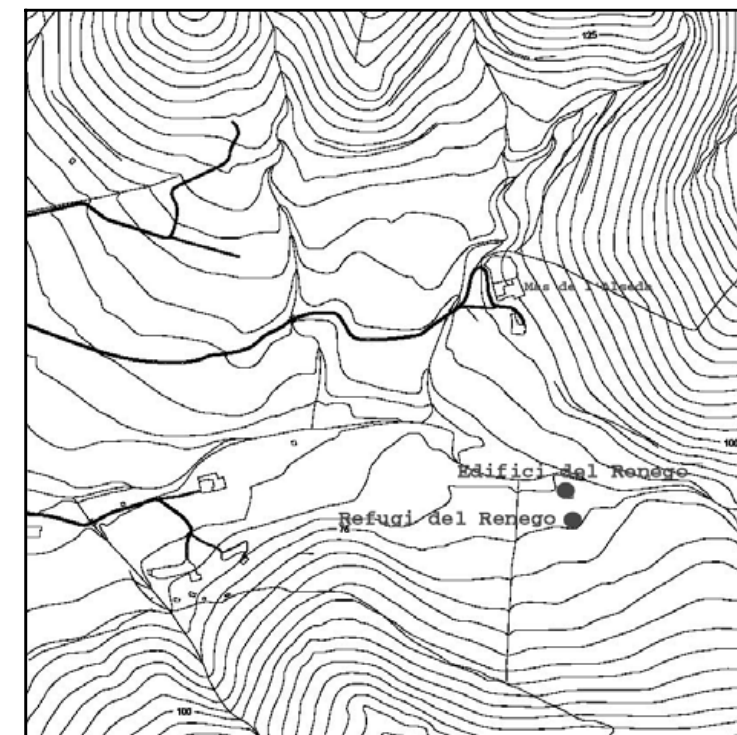
AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Construcció situada a la capçalera de llevant de la riera Ginjolers, a la vall de l'Alzeda. Es localitza al marge rocós de llevant de la riera, a uns 200 m de l'edifici del Renego.

És una construcció adossada a la paret rocosa que presenta una planta interior quadrangular, de petites dimensions, amb uns tres metres de profunditat i entre 1 i 2 m d'amplada. L'altura de l'espai és d'1'20 m aproximadament. Els paraments N, S, i W són parets construïdes amb lloses de pissarra disposades planeres. El costat de llevant és la roca mare, en algun punt completada també amb paret de pedra seca. El sostre està format per grans lloses de pissarra col·locades transversals i alineades. L'entrada al refugi es localitza a l'extrem sud. En aquest punt la roca presenta un possible rebaix de forma cilíndrica, com si fos un tub o una xemeneia de ventilació cap a l'exterior per la part de sobre. La part superior de la construcció és un terreny erm; en certa manera es podria dir que és una construcció soterrada.

SITUACIÓ:**COORDENADES UTM:** X=4678900 Y=516800**PROPIETAT:** Propietat privada**DADES CADASTRALS:** 700121**RÈGIM DEL SÒL:** Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural**TIPOLOGIA:** Lloc de representació gràfica - Jaciment arqueològic**ÚS ORIGINAL:** Indeterminat**ÚS ACTUAL:** En desús**ESTAT DE CONSERVACIÓ:** Bo**CRONOLOGIA:** 4.000-2.500 a.C.**AUTOR:****NOTÍCIES HISTÒRIQUES:**

Aquesta roca és una manifestació de la cultura megalítica i està en relació directa amb una cova dolmen. Ambdues formen part de la zona megalítica de la Casa Cremada i enllaçen amb la de la carena del NE (puig Alt i puig Rodó)

DESCRIPCIÓ:

Conjunt de cassoles gravades sobre un aflorament rocós de granit situat al vessant est de la riera de la Quarantena, a prop dels guills del puig d'en Romualdo o guills del mas Marés.

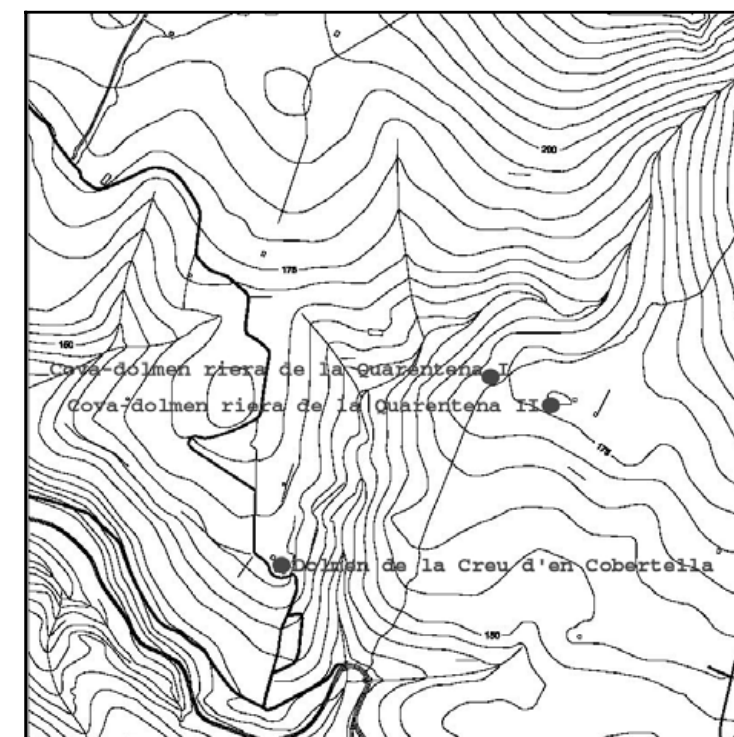
En realitat el conjunt d'inscultures es troben sobre dues pedres: una (nº1) està just sobre la cova-dolmen de la riera de la Quarantena I, a uns 15m a l'est, l'altre (nº2) és a uns 225m a l'est de l'anterior, prop del repla superior i arran del camí que baixa del Pla de les Gates.

Ambdues són lloses unides encara a l'aflorament local de gneis.

A la pedra 2 només hi ha un signe complex de forma cruciforme unit a una cassola proveïda d'un regueró paral·lel a la branca llarga de la creu.

A la pedra 1 hi ha 11 cassoles simples, cinc grups de cassoles unides per un regueró (halteriformes), un regueró rectilini, un cruciforme simple en creu llatina i un criciforme amb base potaçada (barrada) i altres concavitats de diferents mides d'origen natural però retocades.

Els gravats semblen fets per percussió directa amb una eina de pedra.

SITUACIÓ:

COORDENADES UTM: X=4680100 Y=519150

PROPIETAT: Propietat privada

DADES CADASTRALS: 500006

RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural

TIPOLOGIA: Lloc de representació gràfica - Jaciment arqueològic

ÚS ORIGINAL: Indeterminat

ÚS ACTUAL: En desús

ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo

CRONOLOGIA: 4.000-2.000 aC.

AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

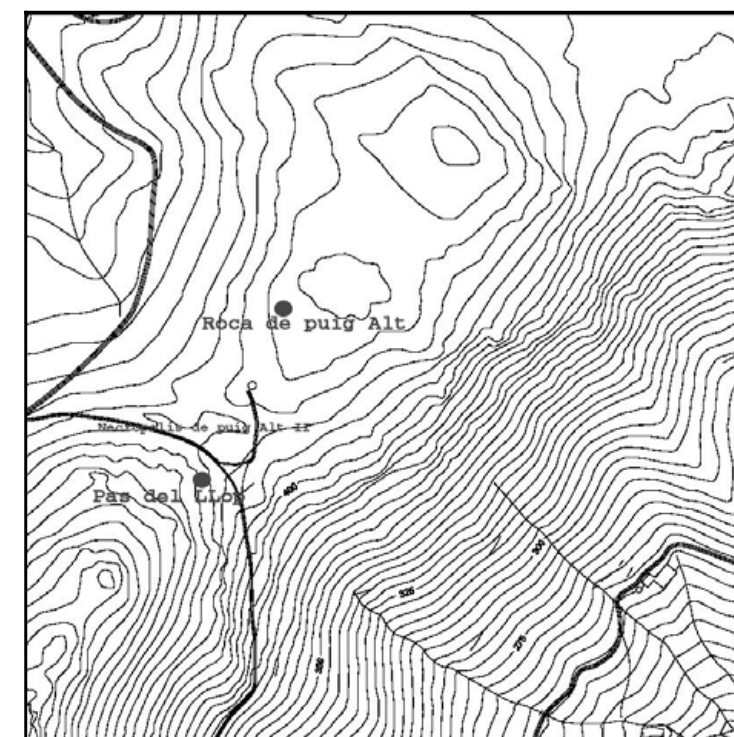
Manifestacions pròpies de la cultura megalítica que enllaçen amb la zona megalítica de la carena del NE (puig Alt i puig Rodó)

DESCRIPCIÓ:

Aflorament natural d'esquist que forma una superfície d'una mica més d'un metre quadrat amb un lleu pendent. Està situada en un terreny planer entre el puig de Pení i el puig Rodó, a uns 100 m al NW del pas del Llop. Aquesta roca d'esquist de superfície llisa presenta unes inscultures gravades

La roca conté una sèrie de inscultures en forma de creu de diferents mides que formen unes alineacions més o menys regulars. També se n'observen dues en forma d'U. Al costat de tramuntana de la composició es localitzen les sis petites cassoletes.

.A uns 20 m a ponent en un altre aflorament, hi ha una gran cassoleta circular. Itambé tot al voltant d'aquest losa hi ha altres cavitats de mides i formes heterogènies distribuïdes de forma irregular que podrien tenir un origen natural però retocades.

SITUACIÓ: Mas Romanyach-Terme de Margarits
COORDENADES UTM: X=4681300 Y=518600
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 400021
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus- Parc Natural

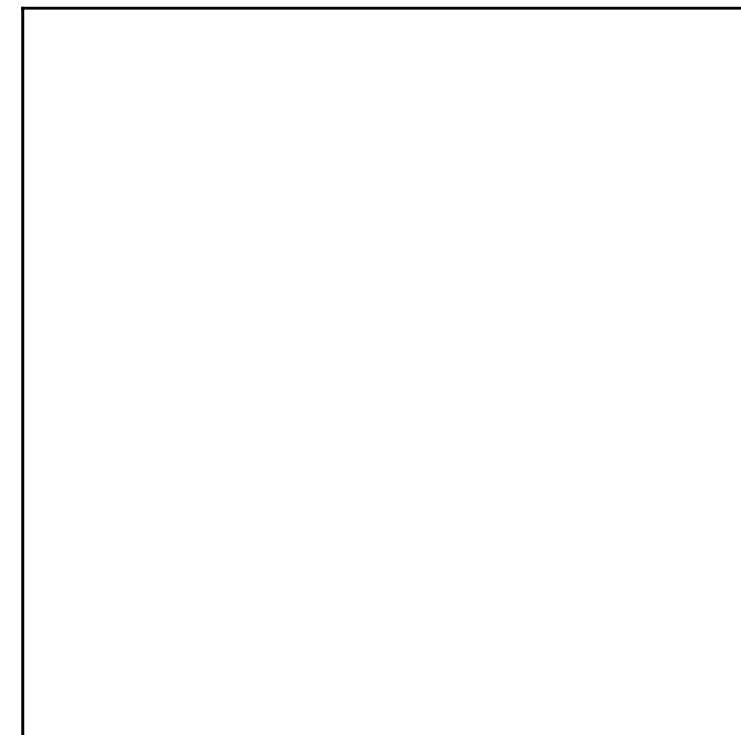
TIPOLOGIA: Lloc de representació gràfica
ÚS ORIGINAL: -
ÚS ACTUAL: -
ESTAT DE CONSERVACIÓ: -

CRONOLOGIA:
AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Aflorament rocós en les immediacions del mas Romanyac que presenta unes inscripcions incises.
Els signes gravats serien unes línies en aspa i el que semblarien unes lletres. Aquesta roca podria haver estat una fita termera utilitzada com a punt de delimitació. No sembla probable, segons especialistes consultats, que es tracti d'una manifestació d'època prehistòrica (similar a la que es localitza a uns 1500 m en direcció sud), més aviat seria d'època moderna.
Element patrimonial no localitzat durant la realització del present catàleg.

SITUACIÓ: Vall de la Trencada
COORDENADES UTM: X=4682400 Y=516250
PROPIETAT: No determinada **DADES CADASTRALS:**
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural

TIPOLOGIA: Lloc d'habitatge - Jaciment arqueològic
ÚS ORIGINAL: Nucli d'habitatge
ÚS ACTUAL: En desús
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Dolent

CRONOLOGIA: S.X-XII

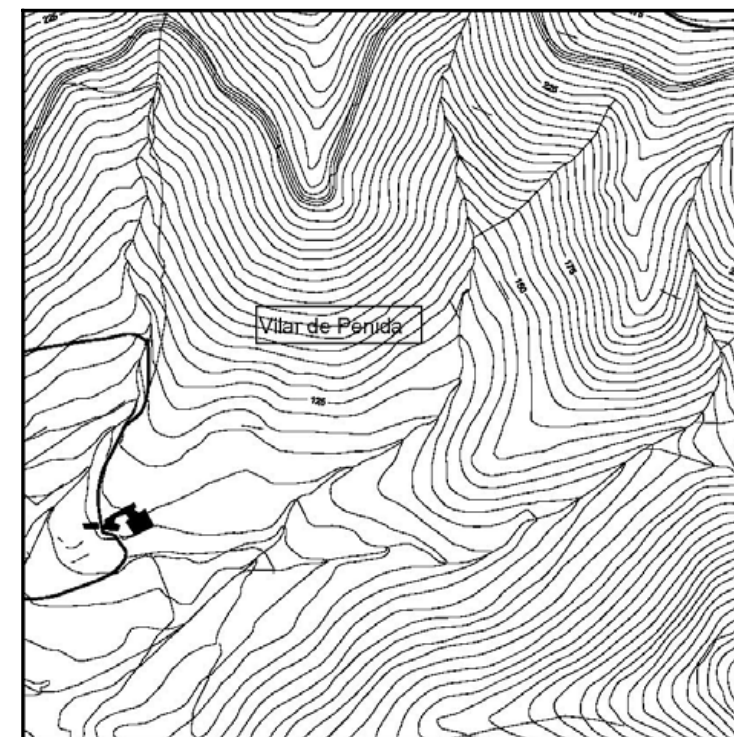
AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Aquest conjunt d'estructures corresponen a un poblat medieval relacionat amb el castell de Bufalaranya i l'antiga església del Sorral, actualment desapareguda. Aquesta ocupació de la vall de la riera de la Trencada podria tenir el seu origen en època antiga. La darrera notícia documental sobre aquest lloc és del 1624 i queda recollida en un capbreu del monestir de Santa Maria de Roses (A.D.G.) on s'esmenta un "lloch anonemat lo veinat de Panida y antes vilar de cans de Panida (després Vilallonga)". Aquest capbreu seria una còpia de documents anteriors (1362, 1500 i mitjans del S.XVI)

DESCRIPCIÓ:

Restes d'un nucli de població situat al naixement de la riera de la Trencada, a prop del mas Berta. Les estructures es localitzen en un terreny cobert de vegetació baixa que en dificulta extremadament la identificació. Les restes dibuixen un poblat que forma un nucli compacte, força extens. Es compon d'uns quatre o cinc habitacles, molt compartimentats i amb passos estrets entre ells. En un extrem hi ha una gran era. Els murs es mantenen en una alçada màxima de 2,5 m, altres estructures estan totalment arrasades. Les construccions són de pedra i fang, amb paraments de lloses de pissarra. En algun punt s'observen filades inclinades i en d'altres, en opus spicatum. Les cantonades estan lligades amb grans blocs; hi ha rengles de forats quadrats.

SITUACIÓ: Pla d'en Seniqueda
COORDENADES UTM: X=4679420 Y=519100
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 500130
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural

TIPOLOGIA: Lloc d'habitatge- Jaciment arqueològic
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: En desús
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Ruïna

CRONOLOGIA: S.IX - XI

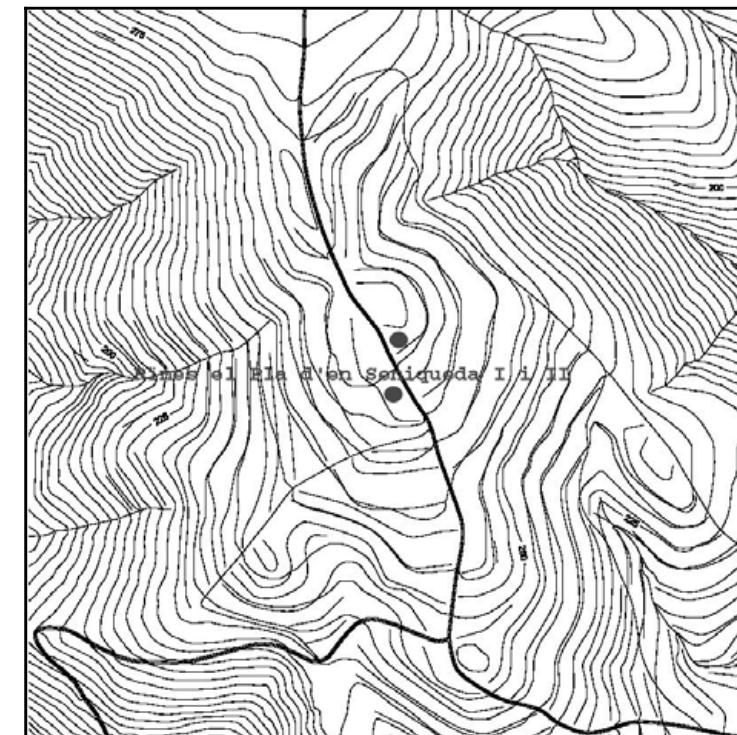
AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Aquest conjunt podrien haver format un hàbitat (allotjament i instal·lacions agropecuàries) que en relació amb l'edifici religiós de puig Alt, situat una mica més amunt.

DESCRIPCIÓ:

Conjunt de construccions situades al pla d'en Seniqueda a banda i banda del camí. El conjunt es distribueix en dues zones separades entre si uns 200 m. Tota la zona es coberta de matolls i vegetació baixa, que amaguen gran part de les estructures conservades. La part oriental inclou un edifici de planta indeterminada del qual es conserven algunes parets a nivell escàs dels fonaments. Les parets conservades amb més alçada no superen els 20 cm. Les restes muràries abarquen una distància màxima de 30m. La construcció s'aixeca sobre terreny no planer i s'adapta a les irregularitats del terreny, aprofitant afloraments rocallosos per a fonamentar parets. Es diferencia una estança rectangular, llarga i estreta, amb l'eix E-W i una altra de perpendicular a aquesta, una mica més petita. Els murs són aproximadament d'un metre de gruix. Estan fets amb lloses de pissarra sense treballar, llargues i primes, ajustades entre si. En alguns punts s'observen lloses inclinades, que fan espiga. Comparant aquestes restes amb les de Rocaplana sembla que aquest seria un edifici més gran. A uns 200 m al SW de l'edifici que sembla el principal hi ha un recinte de planta trapezoïdal del qual es conserva un mur de llargada considerable que es conserva amb 30 cm d'alçada. En algun punt s'observa opus spicatum. Sembla que es tractaria d'un corral o tancat. En aquest punt hi ha un petit bosc de pins. El pas del temps dificulta la detecció d'aquestes restes a causa de la degradació natural, el cobriment vegetal, etc.

SITUACIÓ: Avda Rhode, 4-5

COORDENADES UTM: X

PROPIETAT: Privada

DADES CADASTRALS: 4593020

RÈGIM DEL SÒL: Casc antic

TIPOLOGIA: Plurifamiliar entre mitgeres

ÚS ORIGINAL: Habitatge

ÚS ACTUAL: Habitatge

ESTAT DE CONSERVACIÓ: -Bona

CRONOLOGIA: S- XX

AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Edifici de planta baixa i quatre plantes pis..

És obra de l'arquitecte Raimón Duran iReynals, és pràcticament la última obra que va fer abans de morir

SITUACIÓ:**COORDENADES UTM:** X=4679350 Y=517180**PROPIETAT:** Propietat privada**DADES CADASTRALS:** 500128**RÈGIM DEL SÒL:** Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural**TIPOLOGIA:** Construcció megalítica - Jaciment arqueològic**ÚS ORIGINAL:** Lloc d'enterrament**ÚS ACTUAL:** En desús**ESTAT DE CONSERVACIÓ:** Bo**CRONOLOGIA:** 4000-3500 aC. (CC)**AUTOR:****NOTÍCIES HISTÒRIQUES:**

Cista perifèrica, situada a la carena del NE, que forma part d'un conjunt megalític de tipologia variada en relació amb una àrea geogràfica centrada al paratge de la Casa Cremada.

DESCRIPCIÓ:

La cista de la Tomba del General està situada en terreny planer, a la vora de l'antic camí dit "dels francesos", al coll de l'Alseda, entre el puig Marés i el puig de la Malaterra.

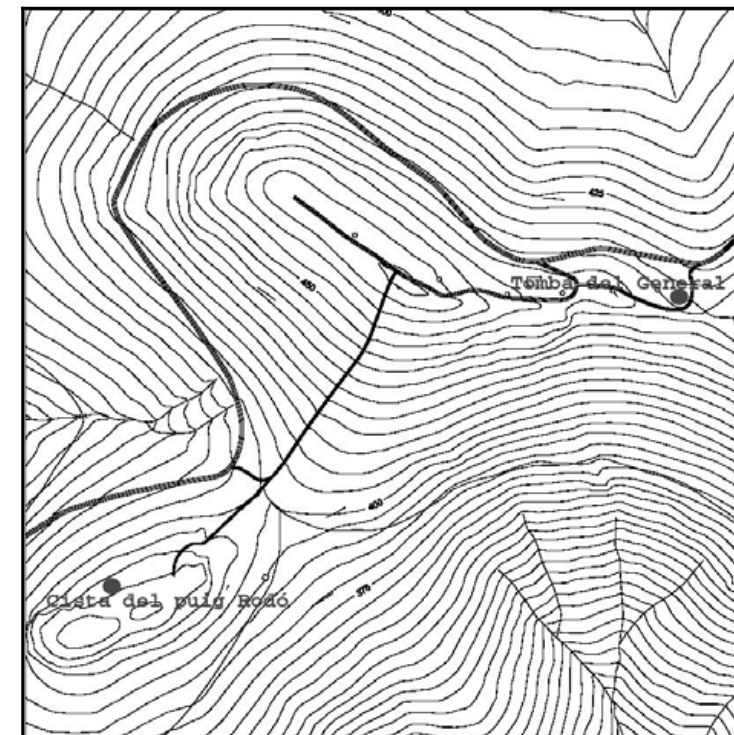
És una cista de planta rectangular proveïda d'un túmul artificial de tendència circular amb peristàlit de blocs ajaguts, molt erosionat. Actualment la cista presenta una cambra formada per 6 lloses de pissarra i hi manca la llosa frontal. Les lloses de coberta en origen estaven disposades en esquena d'ase i mantenien una alçada regular. Actualment, el que es veu no és la coberta original, les tres lloses que cobreixen la cista no es troben en la seva posició original ja que varen ser resituades després de la darrera intervenció arqueològica, l'any 1987. Les mides internes de la cambra són 2'15 m de llarg, per 0'65 m d'ample, per 0'70 m d'altura màxima. El túmul és de forma circular que conserva uns 25 cm del metre original d'alçada. Estava format per lloses de pissarra més algun bloc de quars, tot lligat amb terra. Al costat dret del perímetre extern es conserven restes del peristàlit: són unes grans lloses de pissarra que devien formar la base d'un mur de pedra seca.

Durant l'excavació es va observar que la cista estava subdividida en dues caixes i contenia un disc de pissarra, en posició horitzontal, al mig de la cambra.

És un sepulcre d'inhumació primària individual o de parella, no reutilitzable.

L'alineament longitudinal és de 5° (NE) +- 5° a 185° (SW).

Sobre unes roques a tocar el megalit han estat identificades algunes inscultures.

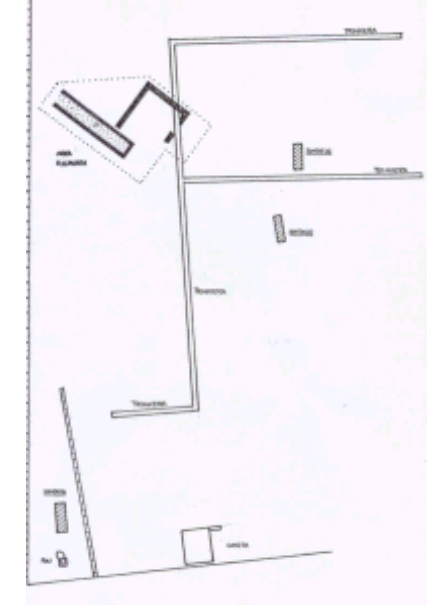

SITUACIÓ:**COORDENADES UTM:** X=4681060 Y=514400**PROPIETAT:** Propietat privada**DADES CADASTRALS:** 800080**RÈGIM DEL SÒL:** SNU-Rústec de protecció 13.3**TIPOLOGIA:** Jaciment arqueològic**ÚS ORIGINAL:** Vinya**ÚS ACTUAL:** Vinya abandonada**ESTAT DE CONSERVACIÓ:** Bo**CRONOLOGIA:** S.II aC - II dC**AUTOR:****NOTÍCIES HISTÒRIQUES:**

Jaciment que il·lustra un període poc conegut pel que fa a les notícies que es tenen de Roses en l'època clàssica.

És l'únic exemple conegut de vil·la agrícola d'època romana dins el terme municipal.

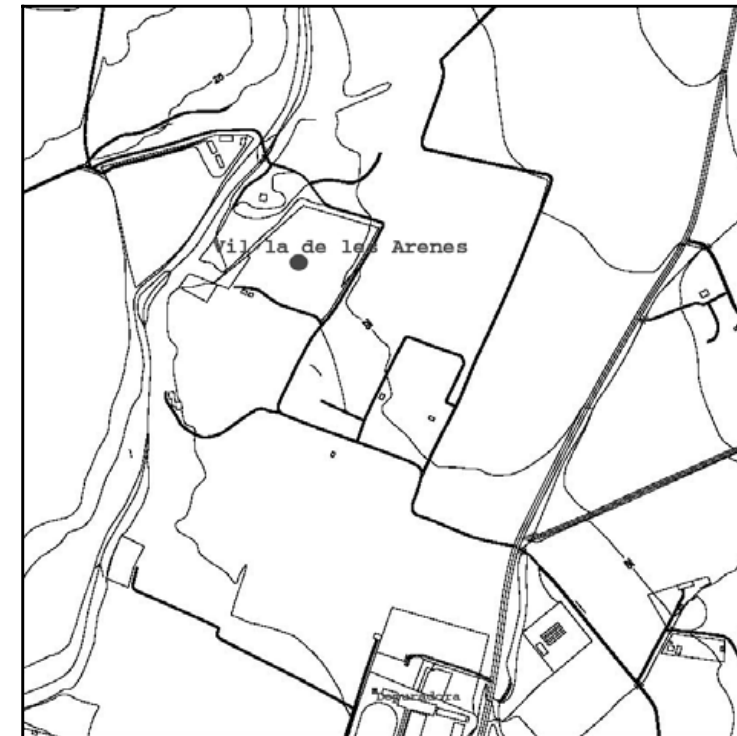
Aquest jaciment pot proporcionar dades importants sobre el procés de romanització del litoral gironí i ajudar a conèixer la dinàmica d'ocupació del territori mitjançant les vil·les, unitats bàsiques d'explotació de la terra.

DESCRIPCIÓ:

Restes d'una vil·la romana situada en una vinya antiga propietat de la família Guerra de Roses. El jaciment es troba a la vora de la riera de la Trencada.

Actualment són visibles les parets, a una alçada màxima de 60-70 cm, de dos espais diferenciats. D'una banda, hi ha una habitació de planta quadrangular, orientada aproximadament en sentit N-S, que fa uns 37 m² de superfície i de la qual només es conserven tres de les parets perimetrals. Les estructures muràries estan construïdes amb grans pedres de formes arrodonides parcialment treballades per tal d'obtenir una cara plana que es disposa al parament intern de la paret.

El segon àmbit se situa a ponent de l'anterior. És un dipòsit de planta rectangular que fa quasi 9 m de llarg per 2,5 m d'ample. L'eix longitudinal s'orienta en sentit N-S. Només conserva tres de les parets perimetrals que estan construïdes amb pedres de diferents mides i fragments de teula i tovot lligats amb morter de calç. El parament extern de la paret de ponent conserva un enlluït, d'uns 3-4 cm de gruix, a base d'opus signinum arremolinat. L'espai intern del dipòsit, fons i paret, apareix revestit amb opus signinum, bastant groller, de manera que l'angle queda minimitzat. Les restes descobertes durant l'excavació arqueològica van ser colgats un cop finalitzada la campanya per la qualcosa actualment no són visibles.

SITUACIÓ: Avda Rhode, 17
COORDENADES UTM: X
PROPIETAT: Privada
RÈGIM DEL SÒL: Casc antic
DADES CADASTRALS: 4592849

TIPOLOGIA: Plurifamiliar entre mitgeres
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: Habitatge segona residència
ESTAT DE CONSERVACIÓ: -Bona

CRONOLOGIA: S- XX
AUTOR:
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Casa Diaz Bonet. Edifici de planta baixa i tres plantes pis.
Obra de l'arquitecte Francisco de Paula Arola Duran.

SITUACIÓ: Avda Rhode, 9
COORDENADES UTM: X
PROPIETAT: Privada
RÈGIM DEL SÒL: Casc antic
DADES CADASTRALS: 4592856

TIPOLOGIA: Unifamiliar entre mitgeres
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: Habitatge
ESTAT DE CONSERVACIÓ: -Bona

CRONOLOGIA: S- XX
AUTOR:
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Casa Vallmitjana. Edifici de planta baixa i tres plantes pis.
Obra de l'arquitecte Josep Maria Bosch Aymerich.

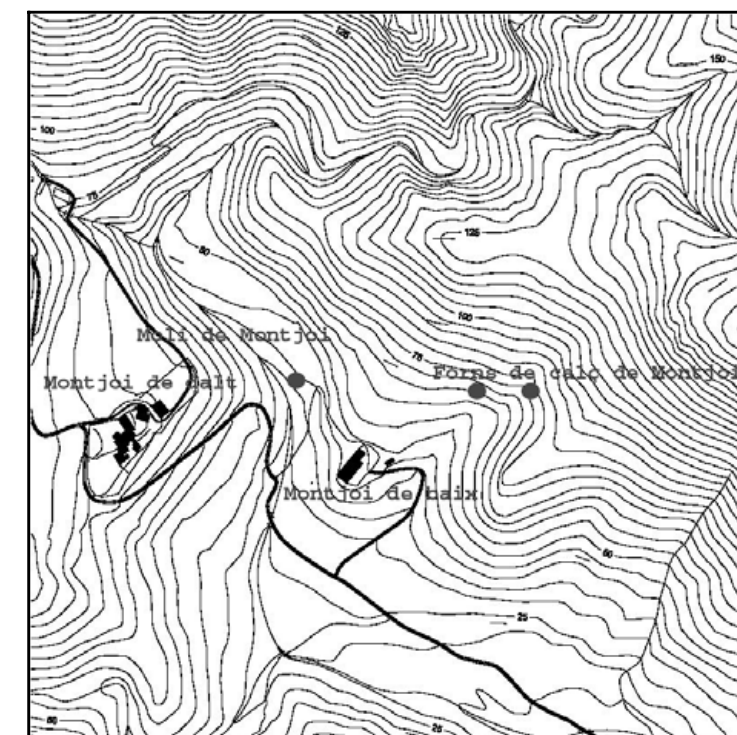

SITUACIÓ:**COORDENADES UTM:** X=4678800 Y=518200**PROPIETAT:** Propietat privada**DADES CADASTRALS:** 500113**RÈGIM DEL SÒL:** Parc Natural del Cap de Creus- PNIN**TIPOLOGIA:** Estructura hidrològica**ÚS ORIGINAL:** Molí**ÚS ACTUAL:** En desús**ESTAT DE CONSERVACIÓ:** Dolent**CRONOLOGIA:** S.XVIII-XIX**AUTOR:****NOTÍCIES HISTÒRIQUES:**

quest molí, la funció del qual resta indeterminada, és interessant per la seva relació amb la xarxa de conduccions d'aigua que s'escampen pel territori circumdant. El seu rendiment amb vista al conreu de les terres del mas de Montjoi de baix evidenciaria un alt grau de producció, tant si es considera un molí d'aigua com un molí fariner.

DESCRIPCIÓ:

Restes d'un molí situat al costat de llevant de la riera de Montjoi, en una zona on hi ha un fort desnivell entre el curs fluvial i les terres del marge. En aquest tram la riera corre planera i el seu llit està format per afloraments rocosos en forma de grans lloses. L'edifici està aixecat contra el pendent del terreny de manera que pel costat de llevant les estructures són visibles només arran de terra i pel costat de ponent les parets són d'uns 4-5 m d'altura. Atès que les restes es troben envoltades d'arbres i cobertes de vegetació, no s'ha pogut copsar la planta completa del molí. Sembla un edifici de planta quadrangular, d'uns 15 m², amb una paret en forma de L adossada pel costat nord. De l'espai interior només són visibles uns petits dipòsits (?) d'obra de forma quadrada d'uns 40 cm de costat. S'observen 7 dipòsits, alineats al parament interior de la paret de tramuntana. No són gaire fondos i conserven parcialment un arrebossat de calç. A prop del molí s'ha conservat part d'una xarxa de conduccions d'aigua fetes amb teules.

SITUACIÓ: Paratge de la Casa Cremada
COORDENADES UTM: X=4679375 Y=516150
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 700055
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural

TIPOLOGIA: Construcció megalítica - Jaciment arqueològic
ÚS ORIGINAL: Fita
ÚS ACTUAL: En desús
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo

CRONOLOGIA: 4.000-2.000 aC.

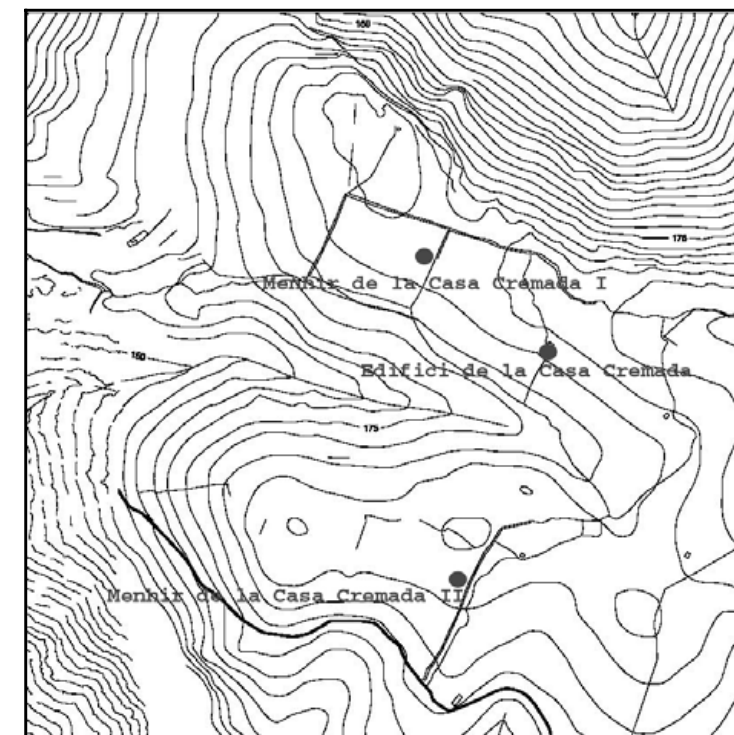
AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Menhir que forma part d'un conjunt megalític de tipologia variada en relació amb una àrea geogràfica centrada al paratge de la Casa Cremada.

DESCRIPCIÓ:

Menhir situat al paratge de la Casa Cremada, al bac de l'Alseda, a uns 50m al sud del vessant que baixa cap a la vall d'aquest nom. El territori està format per antics camps, delimitats amb parets de pedra seca, on es conreava l'olivera. El menhir havia caigut sobre una paret seca, però conservava in situ els fillols o les petites pedres que el falcaven per la base. És un bloc de gneis en forma d'estela i de secció triangular, que fa uns 2'40 m d'altura i 0,90m d'amplada a la base. S'observen els caires repicats per tal d'aconseguir la forma adequada. Presenta una veta de quars blanc que el travessa, en banderola, a la part superior de la cara est.

SITUACIÓ: Paratge de la Casa Cremada
COORDENADES UTM: X=4679100 Y=516810
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 700080
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural

TIPOLOGIA: Construcció megalítica - Jaciment arqueològic
ÚS ORIGINAL: Fita
ÚS ACTUAL: En desús
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo

CRONOLOGIA: 4.000-2.000 aC.

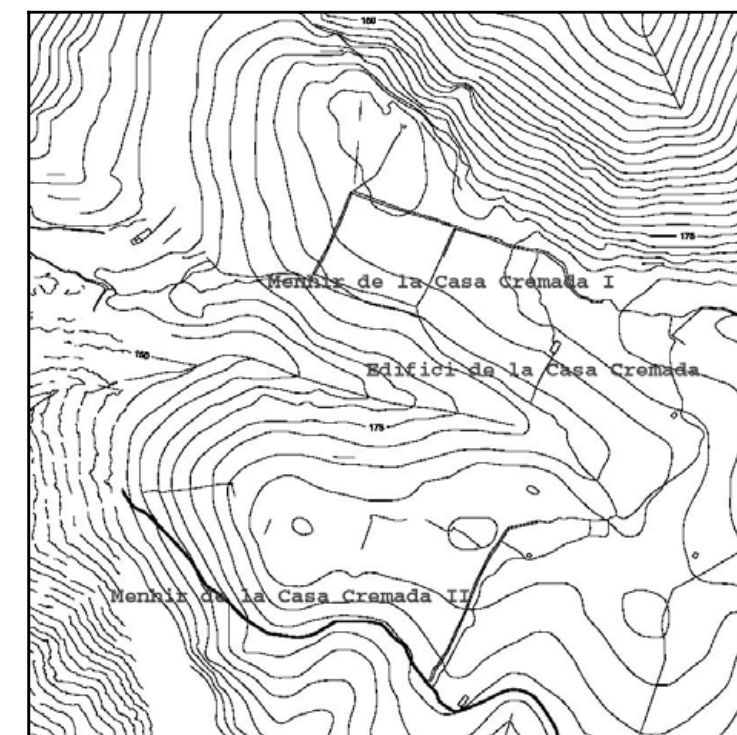
AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Menhir que forma part d'un conjunt megalític de tipologia variada en relació amb una àrea geogràfica centrada al paratge de la Casa Cremada.

DESCRIPCIÓ:

Menhir situat al paratge de la Casa Cremada, a uns 20m de la cista amb el mateix nom. Està a tocar el camí delimitat per parets que ve del dolmen de la Creu d'en Cobertella, a uns 200m.s.n.m.
És una pedra amb forma d'estela i secció triangular que fa uns 2,20 m d'altura per uns 0,80 m d'amplada a la base. A la part de la base en falta un tall. Es va trobar caigut i es va redreçar l'any 1999 en un punt no coincident amb el seu forat d'implantació.

SITUACIÓ:**COORDENADES UTM:** X=4679040 Y=516810**PROPIETAT:** Propietat privada**DADES CADASTRALS:** 700121**RÈGIM DEL SÒL:** Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural**TIPOLOGIA:** Construcció megalítica - Jaciment arqueològic**ÚS ORIGINAL:** Lloc d'enterrament**ÚS ACTUAL:** En desús**ESTAT DE CONSERVACIÓ:** Bo**CRONOLOGIA:** 2.500 -2000 aC.**AUTOR:****NOTÍCIES HISTÒRIQUES:**

Aquest sepulcre megalític forma part del conjunt de la Casa Cremada i ahora constitueix un punt d'unió entre dues zones megalítiques del terme municipal, que presenten característiques diferenciades: d'una banda el paratge de la Casa Cremada, amb quatre dolmens i dos menhirs i, de l'altra, la zona del puig Alt i el pla de les Gates, amb quatre cistes.

DESCRIPCIÓ:

Dolmen situat a la vessant nord-est del puig Mares que davalla cap a la riera de la Quarantena, en un aflorament rocós anomenat els Guills del mas Marés. El megalit està construït sobre un terreny en pendent i aprofita un aflorament rocós per formar la cambra. Completen la estructura de la cova-dolmen un corredor de lloses i dues parets seques. La cambra o cova està coberta per la mateixa la roca natural i s'orienta en direcció sudest a 260º+50. Presenta una planta de tendència el·líptica, molt irregular, fa 2 m de llarg, 3,30 m d'ample i 1,25 d'altura màxima. A l'interior s'ha documentat una capa de lloses de pissarra, com un paviment disposat per aconseguir una superfície planera on dipositar els morts.

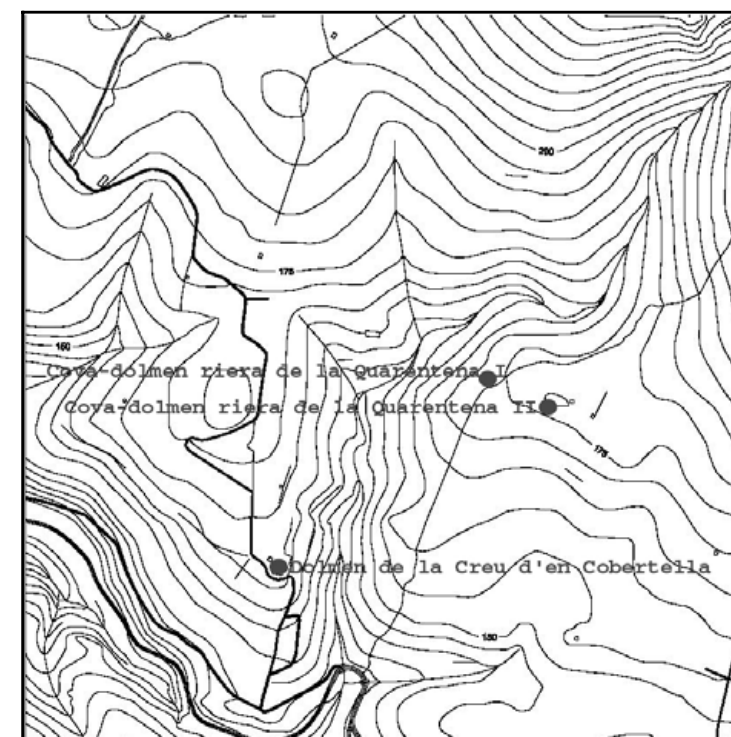
Del corredor es conserven només dues lloses d'esquist ben falcades i treballades. Aquest component del dolmen està a un nivell més baix. La llosa de l'esquerra fa 70cm d'amplada per 90cm d'alçada i 12cm de gruix; la de la dreta fa 65 cm d'amplada, 95cm d'alçada i 12 cm. de gruix.

En aquest cas també presenta un enllosat.

L'espai que resta entre la cambra i el corredor es tanca mitjançant dues parets de pedra seca, que es van trobar en força mal estat, eslleissades cap a l'interior. La paret de l'esquerra disposa d'un suport addicional: una llosa de 65 cm de llargada i d'amplada i 10 cm de gruix.

El túmul que el cobreix el megalit conserva força bé, sobretot a la dreta del corredor, no així el peristàlit exterior que el delimitava perimetralment, que ha desaparegut completament.

Durant l'excavació arqueològica, s'ha constatat la inexistència de restes humanes. La desaparició d'aquest elements estaria en relació amb l'acidessa del sòl i les successives buidades de la cova. De l'aixovar que solia acompanyar els cossos només s'han recuperat diversos fragments informes de ceràmica feta a mà.

SITUACIÓ:**COORDENADES UTM:**

PROPIETAT: Propietat privada

DADES CADASTRALS: 500132

RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural

TIPOLOGIA: Construcció megalítica- Jaciment arqueològic

ÚS ORIGINAL: Lloc d'enterrament

ÚS ACTUAL: En desús

ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo

CRONOLOGIA: 2500-2000 aC.

AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Aquest sepulcre megalític forma part del conjunt de la Casa Cremada i ahora constitueix un punt d'unió entre dues zones megalítiques del terme municipal, que presenten característiques diferenciades: d'una banda el paratge de la Casa Cremada, amb quatre dolmens i dos menhirs i, de l'altra, la zona del puig Alt i el pla de les Gates, amb quatre cistes.

DESCRIPCIÓ:

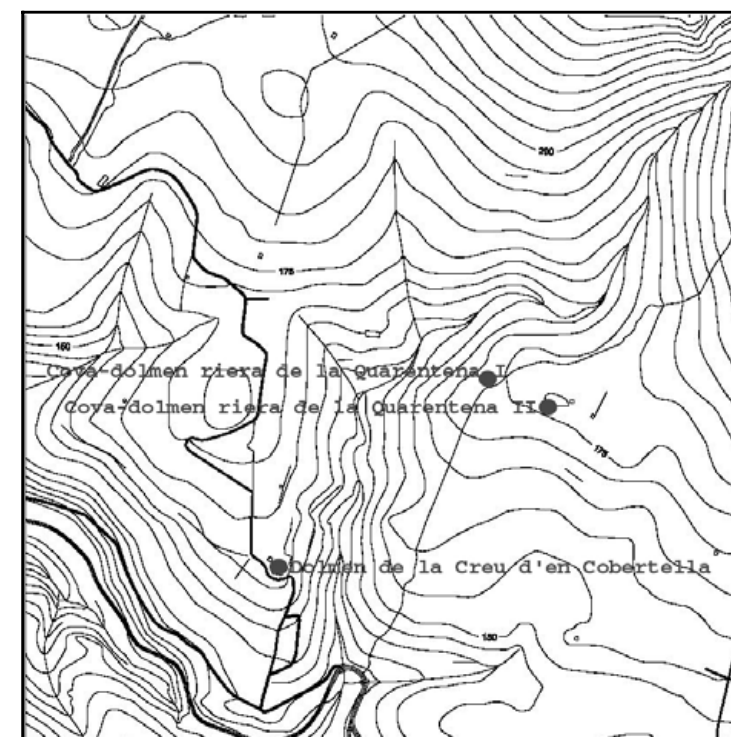
Cova-dolmen situada al vessant nord-est del puig Mares que davalla cap a la riera de la Quarantena, en un aflorament rocós anomenat els Guills del mas Marés, a uns 236m s.n.m.

Està formada per una cavitat natural dins el gneis local tancada amb parets de pedra seca davant de la qual hi ha un corredor megalític d'accés format per tres lloses clavades i murs de pedra seca. Una de les lloses del corredor és de quars, la resta gneis.

L'orientació del corredor és de 270 al SW. Té uns 180cm de longitud i 90/70cm d'amplada, l'altura màxima és de 137cm. L'espai interior de la cambra mesura 3m de longitud per 3'60m d'amplada. El tumul frontal formava un semicercle de blocs mitjans i terra a banda i banda de corredor d'accés. Quedaven pocs testimonis del possible anell de contenció.

Prop de l'entrada, al costat dret del corredor hi ha plantada una estela-menhir. És de secció trinagular i presenta una escotadura a la part alta del costat dret que li proporciona un aspecte antropomorfe. El terraple frontal, que completava la plataforma on és aquesta cova-dolmen, estava format per una paret de pedra seca.

Aquesta megalit va ser excavat l'any 2000, la intervenció va comportar també una feina de consolidació i restauració.

SITUACIÓ:

COORDENADES UTM: X=4677800 Y=516800

PROPIETAT: Propietat privada

DADES CADASTRALS: 600026

RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural

TIPOLOGIA: Edifici indeterminat

ÚS ORIGINAL: Habitatge(?)

ÚS ACTUAL: En desús

ESTAT DE CONSERVACIÓ: Ruïna

CRONOLOGIA: No definida

AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

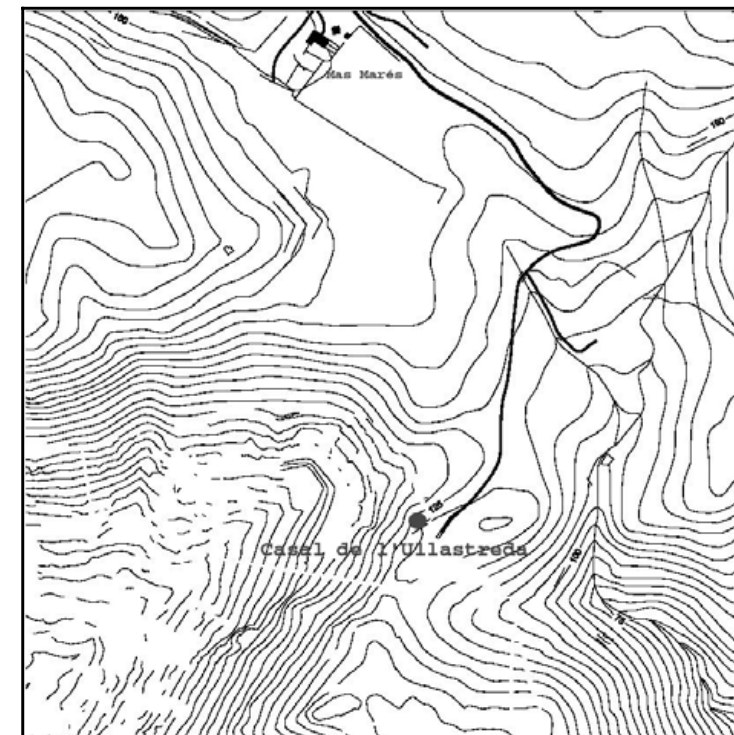
El casal de l'Ullastreda era una de les sorts del mas Marès.

DESCRIPCIÓ:

Restes d'un edifici situat al sud del mas Marès. Des d'aquesta ubicació es veu perfectament la Torre del Sastre i, alhora, es domina la costa des de sobre de la platja de l'Almadrava. Les restes es localitzen enmig d'un oliver abandonat situat a ponent de la pista que ve del mas abans esmentat. L'oliver és ple de parets que semblen de feixa, però que porten orientacions divergents. El paisatge es completa amb afloraments de granit de grans dimensions.

La construcció ocupa una superfície d'uns 400 m² i fa uns 25 m de llarg, en sentit NS, i uns 16 m d'ample. Les parets tenen un gruix de 60-70 cm i es conserven de manera irregular: el punt amb més alçada fa uns 80 cm; altres trams només són visibles a nivell de fonaments. Estan construïdes amb pedres sense treballar, força grosses, disposades de manera poc acurada, i unides amb fang.

Les parets perimetrals són les més ben conservades encara que la planta no es pot restituir de manera íntegra ja que no queden clares les dues cantonades del sector de tramuntana. Per la prolongació de les estructures conservades, es pot dir que l'edifici era de forma rectangular. A migdia s'observa una estança d'uns 4 m d'amplada. No és visible cap tipus d'obertura o accés.

SITUACIÓ: Cap Norfeu
COORDENADES UTM: X=4677040 Y=520730
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 50004
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural Cap de Creus- Reserva Natural Integra

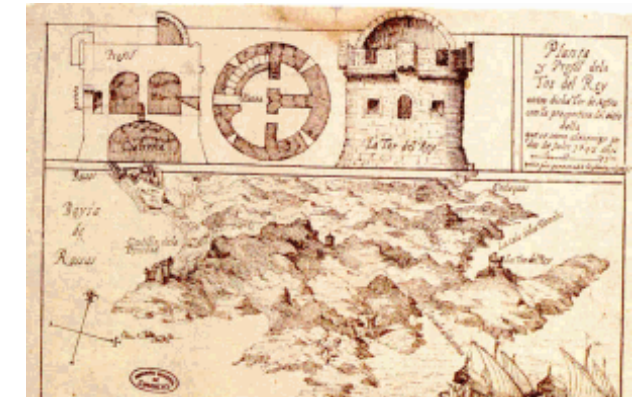
TIPOLOGIA: Torre - Jaciment arqueològic
ÚS ORIGINAL: Torre de defensa/vigia
ÚS ACTUAL: En desús
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Dolent

CRONOLOGIA: S.XVI - XVII

AUTOR:

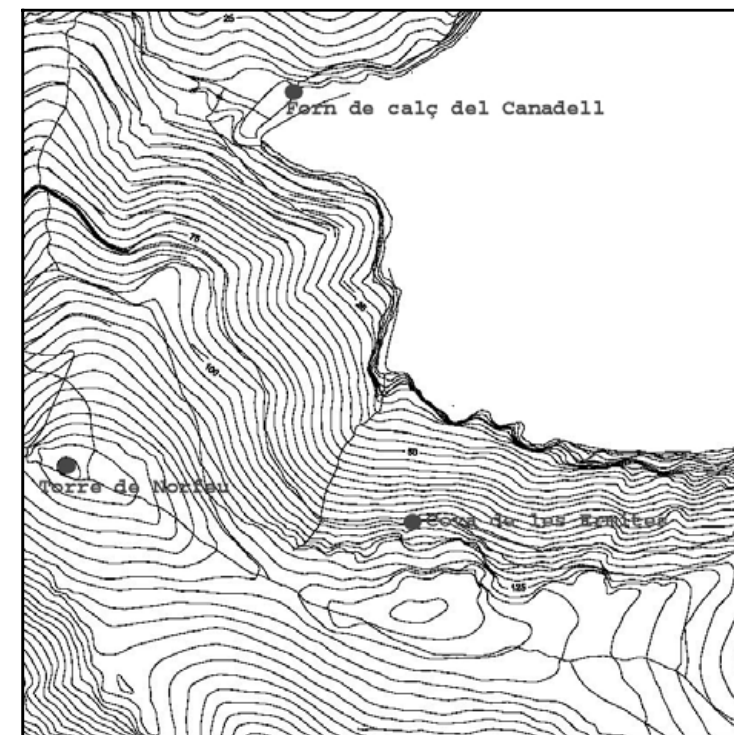
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Aquesta torre formaria part d'una xarxa de protecció del litoral. La seva construcció s'inclouria dins d'un procés de fortificació global de la costa. La seva construcció data de l'any 1599, en resposta al perill que suposaven els atacs de corsaris i pirates. A mitjan de s.XVII té lloc la destrucció de la torre per un llamp.

DESCRIPCIÓ:

Restes d'una torre situada a la part central del cap Norfeu. Actualment, només se'n conserva la part inferior i, al voltant, hi haurien quantitat de blocs i fragments de parament. Originàriament era una torre de planta circular, amb dos pisos i parapet, que mesurava 7,5 m d'alçada. A la planta baixa hi havia una cisterna. S'accedia al primer pis mitjançant una passarel·la de fusta exterior. L'espai estava dividit en quatre estances amb forma de quart de cercle. A cada una hi havia una espitllera per a arma de foc individual. A l'esquerra de la porta hi havia una escala d'obra interior per pujar al parapet. El parapet o nivell superior reposava sobre un cordó o una imposta en forma de mitja canya que donava la volta a la torre. Estava emmerletat i protegit per un matacà o una lladronera a cada costat, excepte per ponent, elements amb funcions defensives. Al costat de llevant del parapet hi havia una volta que protegia els ocupants de la tramuntana. Actualment, només es conserva el primer nivell de la torre, el que es correspon amb la cisterna d'aigua. La coberta del dipòsit era en forma de volta semiesfèrica. Les parets i la volta del dipòsit anaven arrebossades amb una capa de calç hidràulica que es manté de manera puntual. El fons de la cisterna era un paviment de maons, que es conserva força bé. L'extracció de l'aigua es feia a través d'un forat obert al centre de la volta. La cisterna s'omplia amb aigües pluvials. Encara es manté part del sistema de conduccions consistent en unes canonades fetes amb teules lligades amb morter. La part conservada presenta un perfil atalussat i està construïda amb grans carreus sense treballar, extrets dels voltants, lligats amb morter. Hi ha un gran esvoranc a la paret a través del qual s'accedeix a l'interior de la torre. En la selecció del lloc va intervenir Jorge Fratin i el projecte de la torre és de Jerónimo Marchi.

SITUACIÓ: Pla de la Regullosa
COORDENADES UTM: X=4679400 Y=520400
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 500025
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural

TIPOLOGIA: Construcció agropecuària
ÚS ORIGINAL: Corral
ÚS ACTUAL: En desús
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Ruïna

CRONOLOGIA: S.XIX?

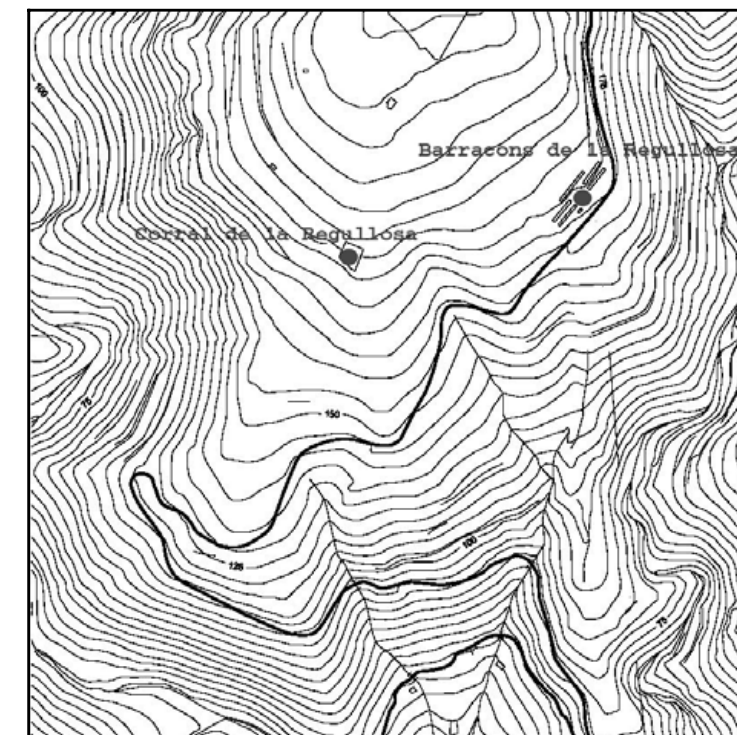
AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Els autors de la Carta Arqueològica van identificar aparell d'opus spicatum en algun punt d'aquesta construcció. La datació proposada en aquest recull probablement situa l'edifici en època altmedieval.
És probable que aquesta construcció estigues relacionada amb alguna de les masies de la zona.

DESCRIPCIÓ:

Restes d'un edifici d'estabulació o corral situat en un replà enlairat anomenat pla de la Regollosa. Per identificar aquest indret també s'utilitza el topònim Santsús.
S'en manté una paret d'un metre i mig aproximadament que forma un tancat de planta quadrangular d'uns 225 m2. En la seva construcció han estat emprades lloses de pissarra o llicorella disposades planeres. La paret sud presenta un parament exterior no alineat.
A l'interior es conserven dos parells d'arcades i s'hi observen restes d'altres, enderrocades. La porta d'accés es devia situar a migdia.

SITUACIÓ: Punta Poncella
COORDENADES UTM: X=4682250 Y=515800
PROPIETAT: Ministerio de Defensa **DADES CADASTRALS:** Finca Registral 191
RÈGIM DEL SÒL: Sistema d'espais lliures

TIPOLOGIA: Construcció militar
ÚS ORIGINAL: Búnquer per canons
ÚS ACTUAL: En desús
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo

CRONOLOGIA: S.XX
AUTOR:

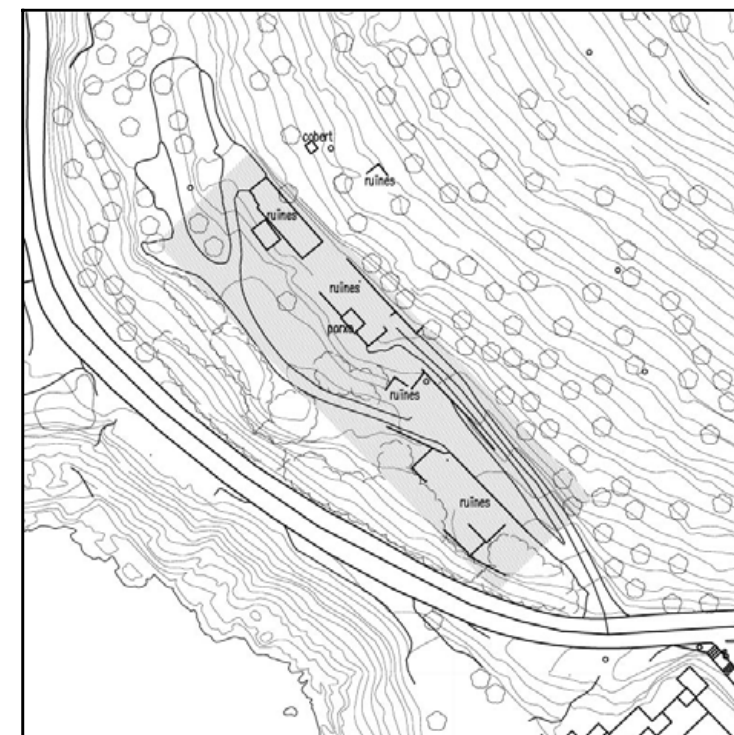
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

1945-4946: el Servicio Militar de Construcción va ser l'organisme responsable de la construcció d'aquests búnquers. De la mateixa època són els de Falconera. Els enginyers militars responsables de la construcció d'aquestes instal·lacions militars, s'allotjaven en uns edificis construïts per a tal funció a la carretera de Montjoi, per sobre de punta Falconera.

DESCRIPCIÓ:

Construccions militars situades a la costa, a tocar la carretera de l'Almadrava, sota el castell de la Trinitat. Eren destinades a allotjar artilleria pesada utilitzada per defensar l'entrada a la badia pel cantó SW. Formen un conjunt de quatre búnquers. N'hi ha tres, alineats, ubicats per sobre de la carretera, i un d'aïllat, situat directament sota el del centre de la línia superior, per sota de la carretera. Els de dalt estan comunicats entre si per un passadís posterior del qual parteixen les bifurcacions que porten a les respectives sales de canons. L'accés general té l'entrada al costat de tramuntana. El primer tram és descobert, retallat a la roca, però després es fa soterrat. A uns 10 m al NE hi ha una petita construcció que protegeix l'escala que baixa cap a la instal·lació subterrània. Al búnquer de sota s'hi accedeix des de la carretera de l'Almadrava. Hi una part descoberta i el tram final, fent corba, és un túnel cobert amb volta semicircular. Segons informacions orals, els tres búnquers de dalt són excavats a la roca; el de la part de baix és una trinxera tallada a la roca, coberta. Tots quatre búnquers, però, presenten una configuració igual. Són elements construïts amb ciment armat i estan coberts amb terra. Els talussos de la terra de cobriment estan reforçats amb paret de seca, feta amb grans carreus disposats de manera irregular. El túnel d'accés segueix una traçat de corba i va a parar a la sala de planta poligonal on hi havia instal·lats els canons. Als paraments laterals hi ha quatre fornícules (?) de forma quadrada. La finestra del búnquer és de forma trapezoïdal. Encara es conserva in situ part del mecanisme metàl·lic que funcionava com a base rotatòria dels canons.

SITUACIÓ: Punta Poncella
COORDENADES UTM: X=4677450 Y=515270
PROPIETAT: Ajuntament de Roses **DADES CADASTRALS:** 56850
RÈGIM DEL SÒL: Sistemes d'espais lliures

TIPOLOGIA: Edifici fortificat
ÚS ORIGINAL: Castell
ÚS ACTUAL: Equipament cultural (futur)
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Mitjà

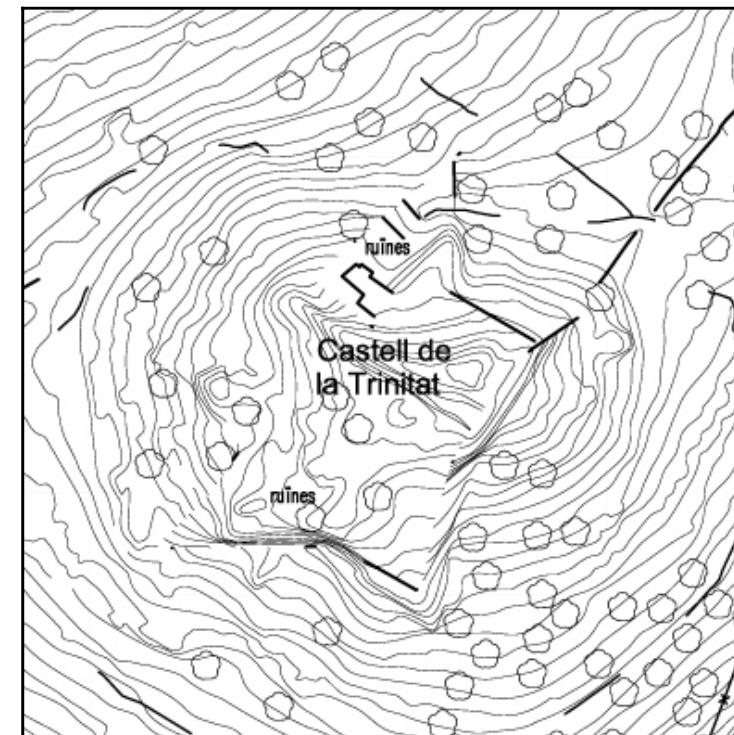
CRONOLOGIA: S.XVI - XIX
AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

El castell de la Trinitat és un dels primers exemples de fortalesa d'artilleria de costa. Cal considerar aquesta castell com un edifici innovador respecte a l'època en què va ser concebut i construït.
 1544: s'inicien les obres per ordre del rei Carles I.
 1553: el perímetre mural ja està construït; falta edificar l'interior.
 1814: el castell és volat pels anglesos ja que no podien protegir la guarnició que el defensava de l'atac de les tropes franceses.

DESCRIPCIÓ:

Castell situat al sector sud de la badia de Roses, en un punt elevat al vessant sud del puig Rom i que acaba a la punta de la Poncella. És un castell en forma d'estrella de quatre puntes, que reben els noms, segons l'orientació, de Roses, de sant Pere de Rodes, de les Medes i de la Trinitat. La planta estrellada es completa amb una estructura de defensa de la porta situada al sector N-W que forma una altra punta. Actualment se'n conserva gran part dels murs perimetrals. Al sector de tramuntana es conserva, en gran alçada, el revellí que protegia la porta i que està format per una punta o un espai obert situat a davant de la porta interior, un reducte o una construcció que dona a l'exterior i al qual s'accedeix des de la punta per una escala que només conserva els primers esglaons, i, finalment, un esperó que abraça els dos elements abans esmentats i que forma una mena de passadís, paral·lel al parament S-W del castell, amb parets que trenquen el recorregut lineal. En aquesta part es conserven restes del paviment empedrat i altres estructures que completaven la defensa. Per accedir a l'interior del castell s'han de traspasar tres portes. La primera i més exterior és la del revellí. La intermèdia és la que dona a l'espai obert de la punta; és una porta d'arc de mig punt fet amb carreus regulars que ha estat reconstruït parcialment amb obra de rajola. Finalment, hi ha la porta principal del castell que presenta les mateixes característiques estilístiques que la precedent. A l'interior del castell les estructures estan completament enrunades. No es conserva res de l'estructura original; tot està cobert de grans blocs de parament procedents de la voladura del castell. A les parets es veuen senyals dels nivells de sòl, de les voltes, etc. que permeten fer-se una idea de la distribució d'espais. Originàriament el castell estava estructurat en tres plataformes de superfície decreixent en alçada. El primer nivell era un espai destinat a l'allotjament del presidi o guarnició habitual de soldats, cisternes, latrines, etc. A sobre, a l'altura de la porta d'entrada hi havia una gran plataforma que ocupava la meitat de migdia i on s'instal·lava l'armament que tenia sortida a través de troneres descobertes. En aquest mateix nivell però del cantó de tramuntana hi havia els elements defensius de la porta, una presó i les dependències dels comandaments. A la terrassa superior, la de menor superfície, hi havia l'església i altres estances. Des de l'exterior es poden veure les troneres obertes als angles que formen les puntes de l'estrella. També es conserva, a una altura considerable del pany de muralla de llevant, una obertura que donava probablement a una garita de la que es conserva el basament en forma de cargol cònic. Les cantonades externes de les puntes estan construïdes amb carreus treballats amb forma corba que tenen un gruix igual. El perfil de les muralles és atalussat. El castell va substituir una antiga torre de probable origen medieval que havia quedat obsoleta

SITUACIÓ: Puig de les Muralles
COORDENADES UTM: X=4678450 Y=515730
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** Sol no subjecte
RÈGIM DEL SÒL: Sistemes d'espais lliures

TIPOLOGIA: Recinte fortificat - Jaciment arqueològic
ÚS ORIGINAL: Defensiva. Habitatge
ÚS ACTUAL: En desús
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Regular

CRONOLOGIA: 650-700 dC.

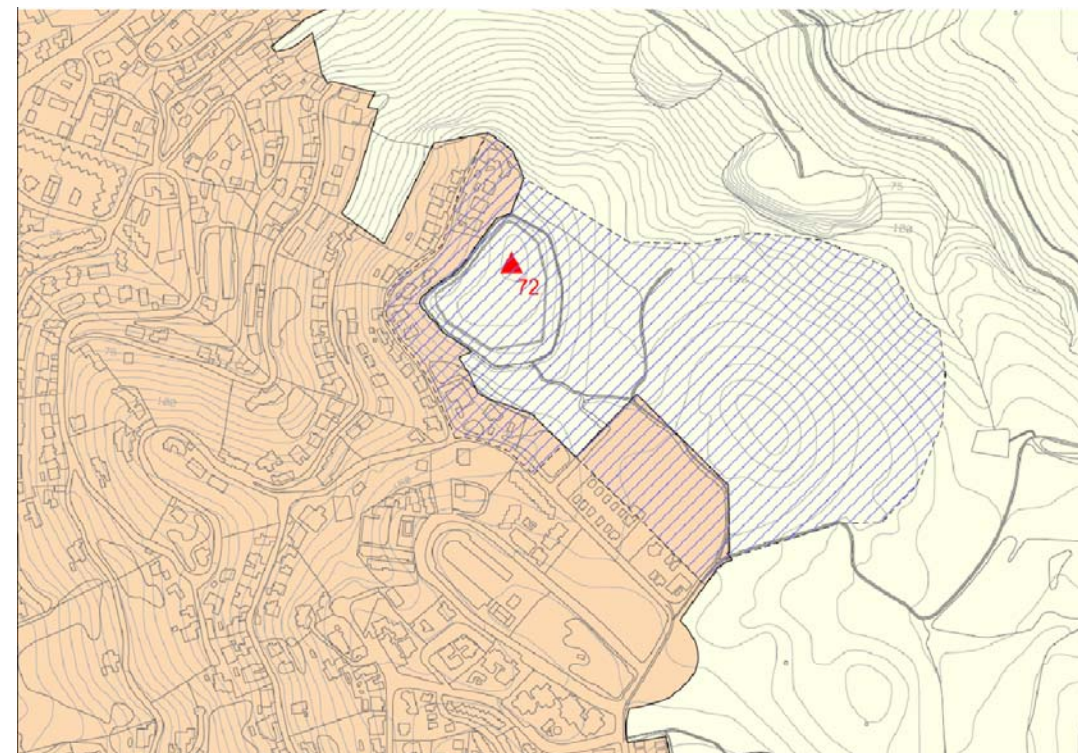
AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

El poblat del puig Rom, el "castro visigodo" com es diu a Roses, és un monument paradigmàtic entre les fortificacions visigòtiques de terres empordaneses. Entre les fortificacions equiparables, és la més ben conservada i la que presenta una tècnica constructiva més acurada. A l'interior del recinte es localitza un jaciment arqueològic cabdal per estudiar un període poc conegut de la història de Roses. En capbreus de Roses (1362-1553), conservats a l'Arxiu Diocesà de Girona, s'esmenta un "castellromà" que es localitzaria al mateix lloc. En un plànol de l'any 1783 apareix el topònim "monte de los romanos" que faria referència al puig en qüestió.

DESCRIPCIÓ:

Fortalesa situada al cim del puig de les Muralles, a tramuntana del puig Rom. El monument es troba envoltat per les edificacions de la urbanització del Puig Rom, menys pel costat nord.
La muralla de la fortificació envolta el cim del puig i segueix la seva configuració, dibuixant un perímetre irregular. Es conserva quasi tot el perímetre llevat del sector nord. La muralla presenta una alçada màxima d'un 3 o 4 m als sectors E i S, els més ben conservats. Té un gruix d'uns dos metres i la tècnica constructiva utilitzada és la de la doble paret amb un reompliment intern. Els dos paraments han estat aixecats amb grans pedres, de granit majoritàriament, disposades en sec. S'observen moltes filades de pedres inclinades i, en alguns trams, col·locades en opus spicatum. El reompliment interior es fa amb pedres, graves i terra. La secció de la muralla mostra un perfil lleument atalussat. La muralla tenia una única porta, que es localitza al sud. Està flanquejada per dos torres de planta quadrangular que van ser adossades amb posterioritat a la muralla. Hi ha una altra torre de similars característiques a uns 15 m al nord.
A l'interior del recinte, les excavacions han posat al descobert dues zones d'habitat a banda i banda de la porta. A ponent es distingeixen un grup de 10 modestes construccions adossades a la muralla. Són habitacles de reduïdes dimensions, de planta quadrangular, delimitats per parets construïdes amb pedres disposades en sec, amb algunes filades en opus spicatum. Al nord, aquestes cases limitarien amb un carrer o zona de pas. Sembla que el sostre era a base de lloses de pissarra. En aquest mateix sector s'han localitzat 13 sitges de formes esfèriques excavades a la roca.
Al costat de llevant, la roca mare apareix a poca profunditat per la qual cosa les estructures muràries només conserven unes quantes filades. Les parts més ben conservades són les que estan a tocar la muralla. Les parets descobertes delimiten tres habitacles. Aquí han aparegut 9 sitges de forma esfèrica irregular d'aproximadament 1'20m de diàmetre.

SITUACIÓ: Les Gorgues
COORDENADES UTM: X=4680875 Y=516525
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 300074
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural

TIPOLOGIA: Jaciment arqueològic
ÚS ORIGINAL: Lloc d'habitatge?
ÚS ACTUAL: En desús
ESTAT DE CONSERVACIÓ:

CRONOLOGIA: S.IV aC.- I aC.

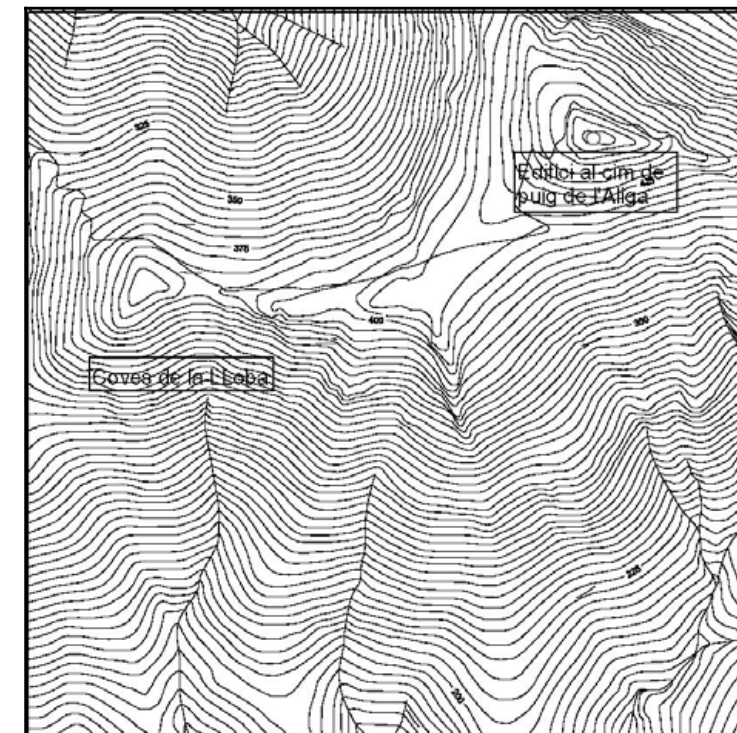
AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Aquest conjunt de coves que presenta possibilitats arqueològiques.

DESCRIPCIÓ:

Cova situada sota el puig Cabrit, de la banda sud-est, la que mira a la vall de l'Alseda.
Aquesta cova va ser prospectada durant la realització de la Carta arqueològica del municipi, l'any 1993. Els seus autors hi varen trobar ceràmica (àmfores itàliques, àmfores de la Campana, àmfores púniques, etc.) davant de la cova i per les pedreres del vessant.
Aquesta cova presenta dues petites entrades més que han estat diferenciades com a cova de la Lloba II i III. A la primera es recolliren en superfície diversos fragments de ceràmica romana i ibèrica, sobretot àmfora. A l'altra no es va detectar cap material.
Davant de la cova de la Lloba I ha estat identificada una llosa de grans dimensions que no apareix associada a cap estructura ni materials arqueològics en superfície. Tot plegat no permet una interpretació tipològica, funcional ni cronològica de l'element.

SITUACIÓ: Queralbs
COORDENADES UTM: X=4683850 Y=514750
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 1000001
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural

TIPOLOGIA: Jaciment arqueològic
ÚS ORIGINAL: Hàbitat?
ÚS ACTUAL: -
ESTAT DE CONSERVACIÓ: -

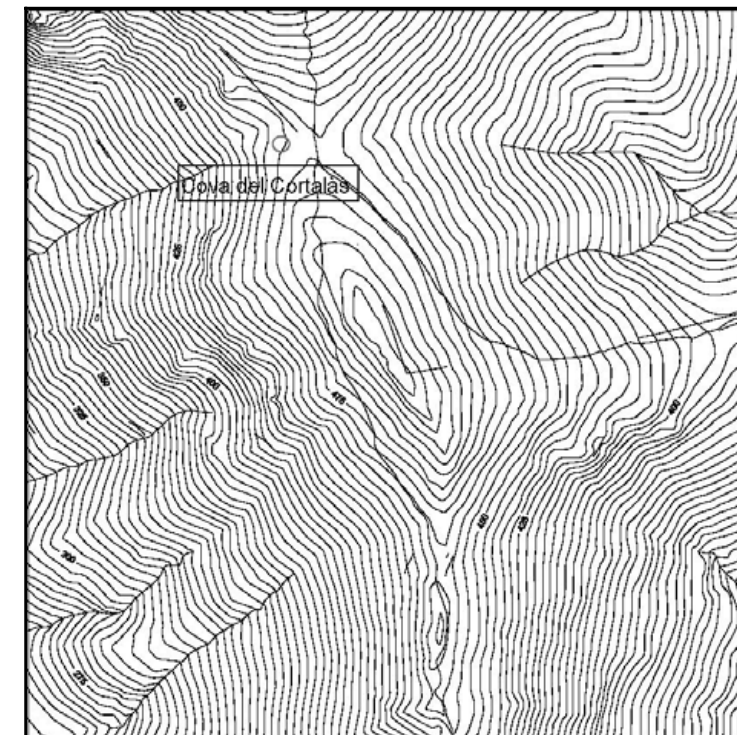
CRONOLOGIA: Indeterminada
AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Aquesta cova que presenta possibilitats arqueològiques

DESCRIPCIÓ:

Cova situada a l'oest del puig de Queralbs. És un petita cavitat oberta en un terreny granític que mesura 9,80 m de llarg per 3 m d'ample. El pis és ascendent cap a l'interior i presenta dues terrasses suportades per feixes de paret seca.
A l'interior d'aquesta cova es van trobar un taló d'una petita destal de pedra polida feta de calcària grisa compacta en la qual s'aprecia un breu rebaix en un dels seus cantons, i un fragment de llosa de marbre blanc amb les superfícies superior i inferior molt polides.
Aquesta cova també es coneguda com del Pla d'Estar.

SITUACIÓ: Cala Jóncols
COORDENADES UTM: Indeterminades
PROPIETAT: No determinada **DADES CADASTRALS:** -
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-PNIN/Ord.específica

TIPOLOGIA: Jaciment arqueològic
ÚS ORIGINAL: Estació indeterminada
ÚS ACTUAL: -
ESTAT DE CONSERVACIÓ: -

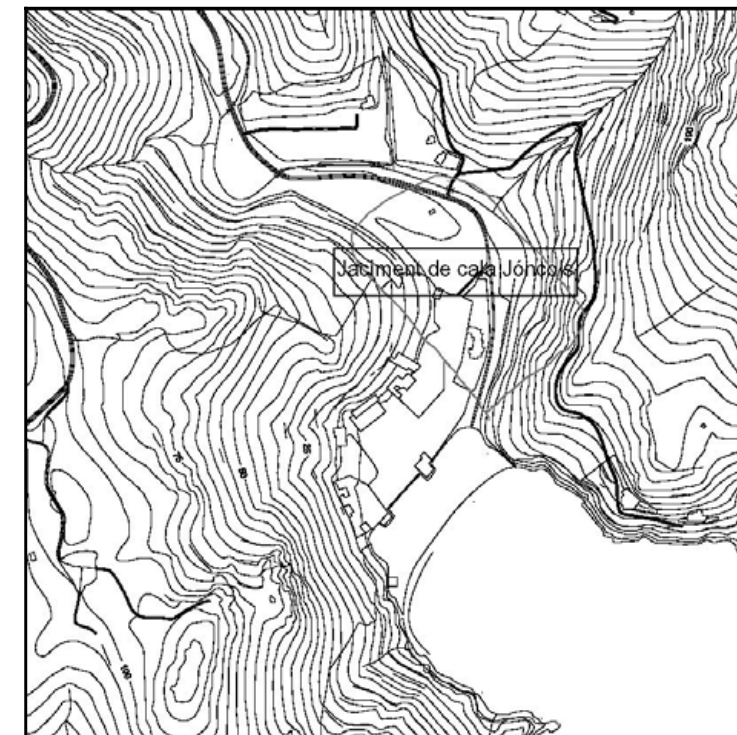
CRONOLOGIA: No definida
AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Tots els indicis permeten suposar que el conjunt de restes materials i estructurals documentades a la zona pròxima a la cala Jóncols deuen correspondre's amb una vil·la romana.

DESCRIPCIÓ:

Jaciment arqueològic situat a la vall de la cala Jóncols. Les notícies recollides fan esment a diferents punts d'interès arqueològic. En un lloc indeterminat, no gaire lluny de la platja, es va constatar l'existència de murs i estructures sòlides fetes amb pedres i argamassa. En relació amb aquestes parets es va recollir ceràmica baix imperial. A l'esquerra de la riera (N), en un olivar conegut com l'olivar de la Petitota, es descobriren molts fragments de ceràmica i tegulae. Finalment, al mateix olivar, però als murs de contenció del rec que passa a l'altra banda del puig i a sota de la barraca de l'olivar, s'observa un mur antic fet amb opus spicatum que serveix de fonament a una altra paret més moderna.

SITUACIÓ: Mas de Montjoi de Baix
COORDENADES UTM: X=4678500 Y=518300
PROPIETAT: No determinada **DADES CADASTRALS:** Múltiple
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus-PNIN

TIPOLOGIA: Jaciment arqueològic
ÚS ORIGINAL: Estació indeterminada
ÚS ACTUAL: -
ESTAT DE CONSERVACIÓ: -

CRONOLOGIA: S.V- S.XI
AUTOR:

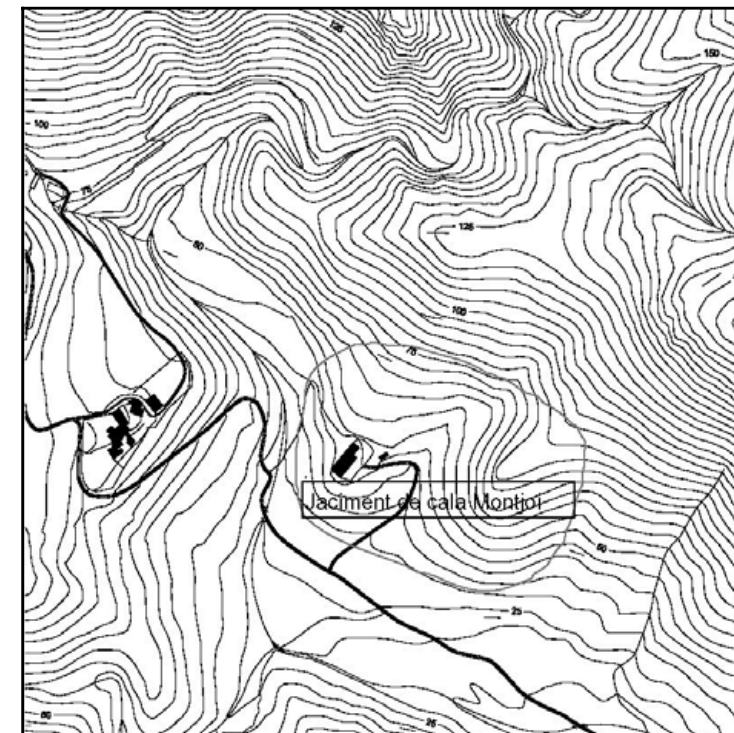
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

L'evolució de la comunitat que ocupà aquest territori, des d'època romana, passant per una fase molt important en època visigòtica i medieval i una perduració en les masies modernes i altres edificis adjacents, constitueix un apartat de coneixement imprescindible de la història de Roses.

DESCRIPCIÓ:

Probable jaciment arqueològic d'època romana i visigòtica, referit al cenobi de Magrigul, situat en un punt indeterminat de la vall de Montjoi. L'estudi de diferents documents medievals ha determinat l'existència d'un cenobi, monestir o església, relacionat amb un nom propi expressat en diverses grafies, Magrivil, Magregul o Magregesum, en un lloc indeterminat de la vall de Montjoi. L'existència d'aquest temple es documenta ja en el S.VIII, encara que, possiblement, el seu origen sigui anterior. A més de l'edifici religiós, les fonts escrites del S.XI també esmenten un castell o castrum. Existeix la teoria que la torre del mas de Montjoi de baix podria correspondre's amb aquest antic castell. En canvi, del monestir d'època visigòtica es desconeixen la dimensió arquitectònica i la ubicació exacta. El fet que la documentació descriu el monestir com un cenobi amb tres advocacions (santa Maria, sant Salvador i sant Miquel) pot ser interpretat de dues maneres: d'una banda podria tractar-se d'un únic temple amb tres altars, i de l'altra, podria ser un monestir amb diferents temples i altres edificis escampats pel territori. A part de les dades que proporciona la documentació escrita, han estat recollits diferents indicis sobre aquest nucli de població des d'època romana fins a època medieval:

- A la part central de la vall, entre l'edifici del mas de Montjoi de baix i la font, es poden veure restes i fragments de murs que presenten un aspecte molt arcaic. Es tracta de parets gruixudes construïdes amb grans pedres i fragments de tegulae lligats amb morter que podrien formar part del nucli del conjunt monàstic.
- La prospecció d'aquest territori ha propiciat la troballa, en superfície, d'abundant material ceràmic d'època romana.
- Davant del mas de Montjoi de baix, formant part d'una paret de feixa, es conserva una gran llosa, utilitzada com a material constructiu, que sembla una ara.

SITUACIÓ: Mas Marés
COORDENADES UTM: X=4678240 Y=516840
PROPIETAT: Privada **DADES CADASTRALS:**
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural de Cap de Creus

TIPOLOGIA: Construcció megalítica - Jaciment arqueològic
ÚS ORIGINAL: Fita
ÚS ACTUAL: En desús
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo

CRONOLOGIA: 4.000-2.000 aC.

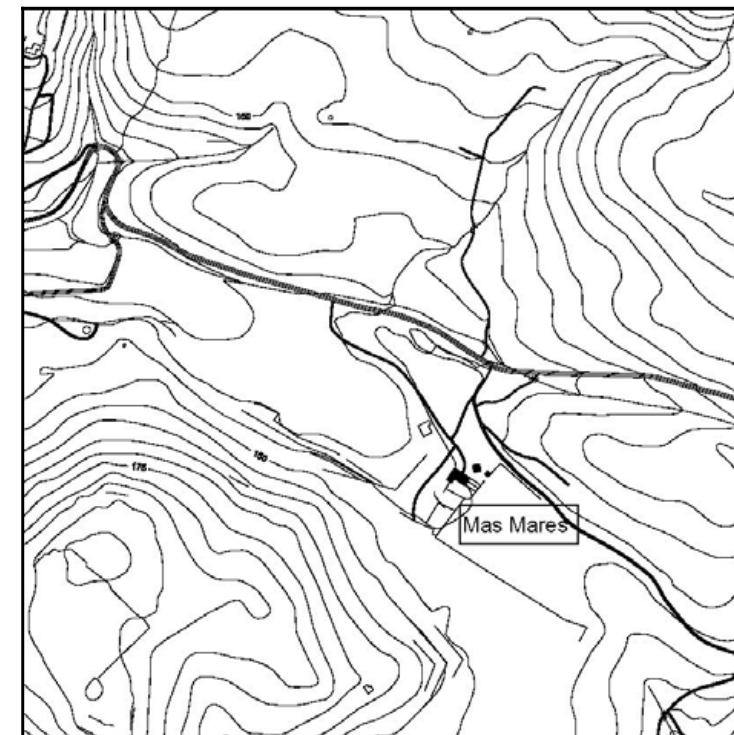
AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Aquest menhir està en relació amb la zona megalítica de la Casa Cremada i les coves-dolmens dels guills d'en Romualdo.

DESCRIPCIÓ:

Pedra de granit localitzada a les immediacions del mas Marés, a l'altra banda de la carretera en mig d'una zona erma però que es prepara per a ser vinya.
Es tracta d'un bloc de granit amb forma d'estela. Té una amplada aproximada de 70cm i un gruix de 30-40cm. L'altura visible del megalit és d'uns 180-200cm. No s'han localitzats els fillols que serveixen per determinar el punt d'implantació.

SITUACIÓ:**COORDENADES UTM:** X=4680225 Y=512520**PROPIETAT:** Varios propietaris privats- carretera **DADENES CADASTRALS:** 24020,23017,2502**RÈGIM DEL SÒL:** Sistemes d'espais- viari, rieres - unifamiliar aïllada**TIPOLOGIA:** Edifici religiós - Jaciment arqueològic**ÚS ORIGINAL:** Convent**ÚS ACTUAL:** -**ESTAT DE CONSERVACIÓ:****CRONOLOGIA:** S.X - XII**AUTOR:****NOTÍCIES HISTÒRIQUES:**

Atribuir a aquesta zona un interès arqueològic potencial és el mínim que cal fer per tal d'intentar recuperar el màxim d'informació sobre l'únic convent femení conegut d'època medieval a Roses.

Si tenim en compte que de la part central del jaciment potser ja no queda gairebé res, cal aprofitar l'oportunitat de que encara es disposa per estudiar-ne les zones perifèriques i obtenir el màxim d'informació per conèixer aquest centre religiós tan antic però tan present, encara que només sigui de manera toponímica.

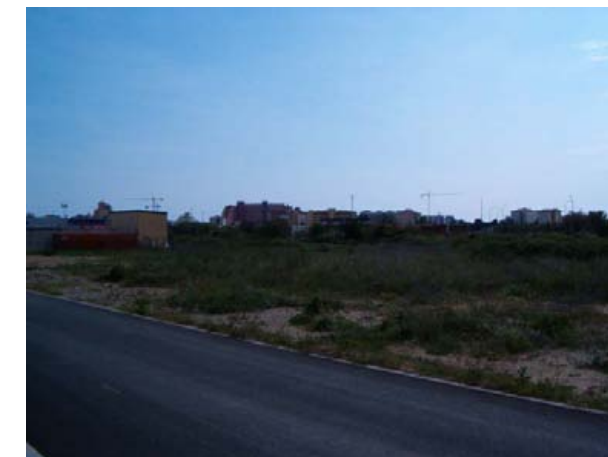
DESCRIPCIÓ:

Terrenys situats a l'entrada del poble, a uns 100 m del quilòmetre 42 de la carretera comarcal 260, a tocar la cruïlla formada per la carretera esmentada (la que comunica Figueres i Roses) i la que porta a Cadaqués, pel costat N-W.

En aquesta zona, en època medieval, hi havia hagut el monestir de monjes benedictines de santa Margarita.

Es desconeix amb exactitud la superfície que ocupava i la seva localització concreta. Actualment aquesta zona està ocupada per una rotonda, un gran magatzem, una botiga de ceràmica, etc.

Per aquest motiu és probable que gran part del jaciment hagi estat destruït de manera definitiva durant com a conseqüència de les diferents intervencions. Amb tot, es considera la zona paral·lela a la carretera de Cadaqués, lloc ocupat per un local comercial i un minigolf, d'interès arqueològic, si més no, amb caràcter potencial in extremis.

SITUACIÓ:
COORDENADES UTM: -
PROPIETAT: No determinada
RÈGIM DEL SÒL: SU
TIPOLOGIA: Jaciment arqueològic
ÚS ORIGINAL: -
ÚS ACTUAL: -
ESTAT DE CONSERVACIÓ: -
CRONOLOGIA: Indeterminada
AUTOR:
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Àrea del nucli urbà de Roses que coincidiria amb part de nucli habitat en època antiga. És una zona que s'ha vist afectada, en primer lloc, per la construcció de la Ciutadella i, posteriorment, per la implantació i el desenvolupament del nucli urbà en època moderna i contemporània. Es considera aquesta àrea con d'espectativa arqueològica
Inclou una franja perifèrica al voltant de la Ciutadella amb diferents graus d'ocupació antròpica: per tramuntana encara està per urbanitzar, a llevant hi ha una zona a mig edificar i, a migdia, s'exten la franja costanera urbanitzada. A llevant, la delimitació d'aquesta àrea d'interès arqueològic ve donada pels diferents punts on es coneix l'existència confirmada de restes (estructures, mosaics, elements arquitectònics, ceràmica en superfície, tombes, etc.). El perímetre respon a la unió lineal dels punts de troballes arqueològiques confirmats situats als extrems, afegint-hi uns 50 m, entesos com a àrea de seguretat, o fins arribar al carrer següent. La zona urbana analitzada estaria limitada a ponent per la Ciutadella i a migdia pel mar, a llevant pel carrer Marià Benlliure, la plaça de l'Empordà, el carrer sant Josep i del Pou i a tramuntana, per la Gran Via.
En aquesta àrea queden inclosos el jaciments registrats a la Carta Arqueològica.

SITUACIÓ: C/ Verones, 7

COORDENADES UTM:

PROPIETAT: Propietat privada

DADES CADASTRALS: 7168603

RÈGIM DEL SÒL: SU urifamiliar aïllada

TIPOLOGIA: Construcció pesquera

ÚS ORIGINAL: Barraca de pescadors

ÚS ACTUAL: Habitatge particular

ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo

CRONOLOGIA: S.XIX

AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Les barraques de pescadors eren refugis comuns on hi havia el necessari (estrís de cuina, llar de foc, etc) per a passar curtes temporades en cas de condicions climàtiques adverses. A Roses hi havia barraca de pescadors a la platja de Jóncols, Montjoi, La Pelosa, Canyelles Grosses o l'Almadrava i Canyelles Petites.

A la platja de Canyelles Grosses o l'Almadrava hi havia hagut una almadrava important. Era un sistema de pesca destinada a capturar espècies migratòries com tonyines o bonitols. La tècnica consistia a tancar un espai de mar per interceptar el pas dels peixos, encerclar-los al fons de la malla i llevar-los amb l'ajut de ganxos i fitores. Altres almadraves del terme de Roses eren a Montjoi i a la caleta de l'Home, sota Norfeu. La pesca amb almadrava era una modalitat poc estesa al cap de Creus, gairabé només es practicava a Roses.

A l'Arxiu Municipal de Roses es conserven imatges de la barraca de finals del segle passat i principis d'aquest.

Durant la Guerra Civil, sembla ser que la barraca va ser ocupada per les tropes republicanes (?).

La botiga comunal va passar a mans privades a finals del 40, quan va ser comprada per un francès.

DESCRIPCIÓ:

Antiga barraca de pescadors localitzada a la platja de l'Almadrava. Actualment és una vivenda particular.

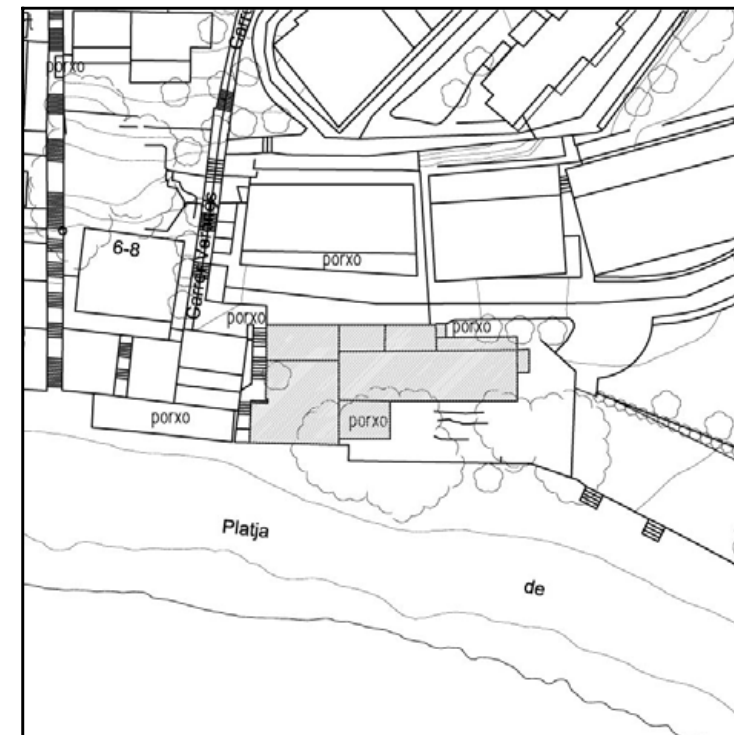
És un edifici de planta rectangular d'uns 20 m de llarg per uns 5 d'ample. La teulada, l'original, és a un vessant, amb la pendent de caiguda sobre la façana.

La casa ha sofert diferents intervencions que han modificat l'interior, les obertures i la configuració del terreny que l'envolta.

A la façana, antigament, hi havia una porta (meitat de ponent), aliniada amb l'escala que pujava de la platja i una segona porta (meitat de llevant). La primera ha estat anulada.

A les cinc finestres originals s'hi han afegit, modernament, tres amb forma d'ull de bou. Les primeres són quadrades i tenen l'esplandit sobresurtint i emmotllurat.

De la terrassa que hi havia davant de la barraca no es conserva res. A l'esquerra de l'edifici hi ha una gran figuera que, segons els propietaris, era utilitzada com a punt de força per a recollir les xarxes.

SITUACIÓ: Salvador Espriu, 10
COORDENADES UTM: X.
PROPIETAT: Privada
RÈGIM DEL SÒL: Casc antic
DADES CADASTRALS: 4

TIPOLOGIA: Cisterna d'aigua
ÚS ORIGINAL: .
ÚS ACTUAL: .Dipòsit
ESTAT DE CONSERVACIÓ: -Bona

CRONOLOGIA: S- XX
AUTOR:
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Es tracta d'una construcció prevista per allotjar el dipòsit d'aigua per abastir als habitatges veïns. Destaquen lesseves proporcions armòniques de forma troncocònica, les rajoles insertades en el cos, les escales volades en espiral i el remat de barana superior .

SITUACIÓ: Terme de Margarits
COORDENADES UTM: X=4681400 Y=519350
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 400010
RÈGIM DEL SÒL: SNU. 16 PARC NATURAL DE CAP DE CREUS.16.4 Parc Natural

TIPOLOGIA: Masia
ÚS ORIGINAL: Masia
ÚS ACTUAL: En desús
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Ruïna

CRONOLOGIA: S.XVI-XVIII

AUTOR:

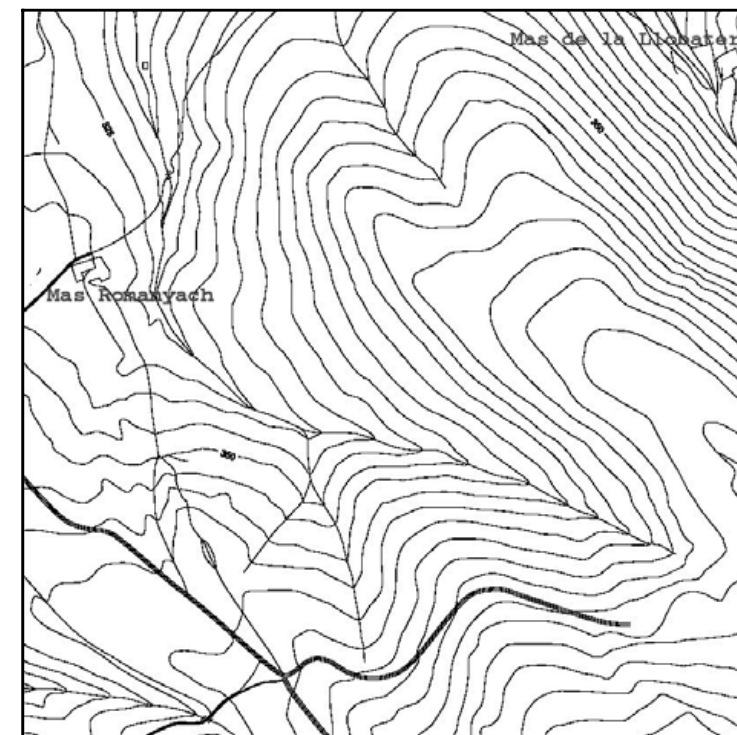
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Restes d'una masia i altres dependències annexes situades al fons d'una vall estreta, als peus del vessant occidental del puig de Pení. La masia està estructurada a partir d'una part que sembla més antiga i que està envoltada de diverses construccions, fruit de diferents etapes constructives. El conjunt és de planta rectangular i tenia dues plantes. No es conserva res de la coberta. La façana principal dona al SW i conserva dues obertures o portes i un arc de descàrrega de mig punt. Davant de la façana principal de la masia hi ha un pati tancat per una paret de pedra seca de traçat irregular. A les parets conservades s'observa l'arrencament de diverses voltes de canó, tant a la planta baixa com al primer pis. A tocar la masia es conserva part d'un passadís cobert amb lloses de pissarra planeres delimitat per parets de pedra seca, una de les quals és la que tanca l'era del mas. Als espais situats a tramuntana es conserva part d'un forn. En relació amb aquesta estructura cal comentar la troballa de gran quantitat de fragments de ceràmica vidriada (monocroma groga, verda, etc) entre la terra esllevisada quan una feixa situada a la part alta del conjunt es va desmuntar.

A ponent de l'edifici principal hi ha l'era, una terrassa artificial continguda per una paret de més de tres metres d'alçada construïda segons la tècnica de la pedra seca, s'han utilitzat pedres mitjanes col·locades verticals formant filades força regulars. La filera superior d'aquesta paret, coincidint amb la cota de pas de l'era, està feta amb lloses de pissarra de grans dimensions.

A les rodalies del mas hi ha diferents elements constructius populars com corrals, estables, fonts, l'era, etc.

SITUACIÓ: Serrat de mas Marés
COORDENADES UTM: X=4678150 Y=516780
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 600026
RÈGIM DEL SÒL: SNU. 16 PARC NATURAL DE CAP DE CREUS.16.4 Parc Natural

TIPOLOGIA: Masia amb elements defensius
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: Magatzem agrícola
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo

CRONOLOGIA: S.XVI - XVIII

AUTOR:

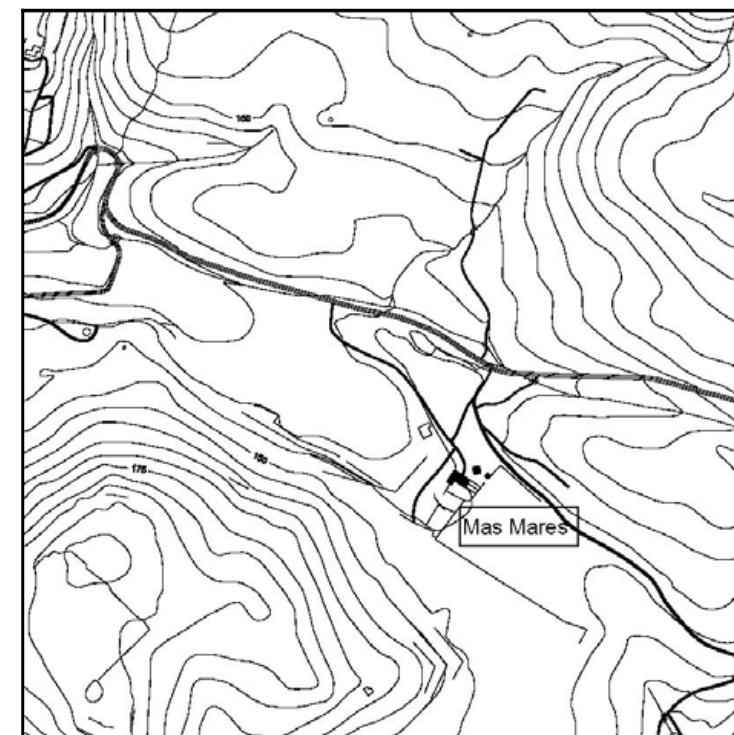
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Malgrat l'estat de conservació, aquest edifici és un exemple de masia fortificada d'època moderna. La torre formaria part d'una xarxa de construccions de vigia i protecció del litoral.

DESCRIPCIÓ:

Masia associada a elements defensius situada en un planell a l'esquerra de la carretera de Roses a Montjoi, a uns 800m. És un edifici que presenta diversos cossos que denoten una evolució arquitectònica complexa i d'èpoques diverses. A uns 5m al NE de l'edifici principal es conserven les restes d'una torre de defensa. És una torre de planta circular amb el basament atalussat. Aquest element està molt enrunat, de fet només es conserva part de la meitat oriental amb una alçada de paret màxima de 5m. A la part alta d'aquest tram de paret més ben conservat s'observa una espitllera feta amb dos carreus escairats. L'aparell de la torre és majoritàriament de pedres de granit, sense treballar, lligades amb morter. A l'espai interior de la torre s'observa un fragment de paret de pedra seca que pertany a una dependència del mas derruïda i on s'ha conservat una porta d'arc de descàrrega. La masia està formada per diferents cossos edificats en fases successives. També formen part del conjunt dos edificis situats a llevant i un a ponent. A la part trasera delmas hi ha la font, uns patis oberts dues rengleres de plàtans que formen una mena de rambla arbrada.

SITUACIÓ: Serrat de la Torre del Sastre
COORDENADES UTM: X=4677420 Y=517870
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:** 600033
RÈGIM DEL SÒL: SNU. 16 PARC NATURAL DE CAP DE CREUS.16.4 Parc Natural

TIPOLOGIA: Masia amb elements defensius
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: Habitatge
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo

CRONOLOGIA: S.XVI - XVII

AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

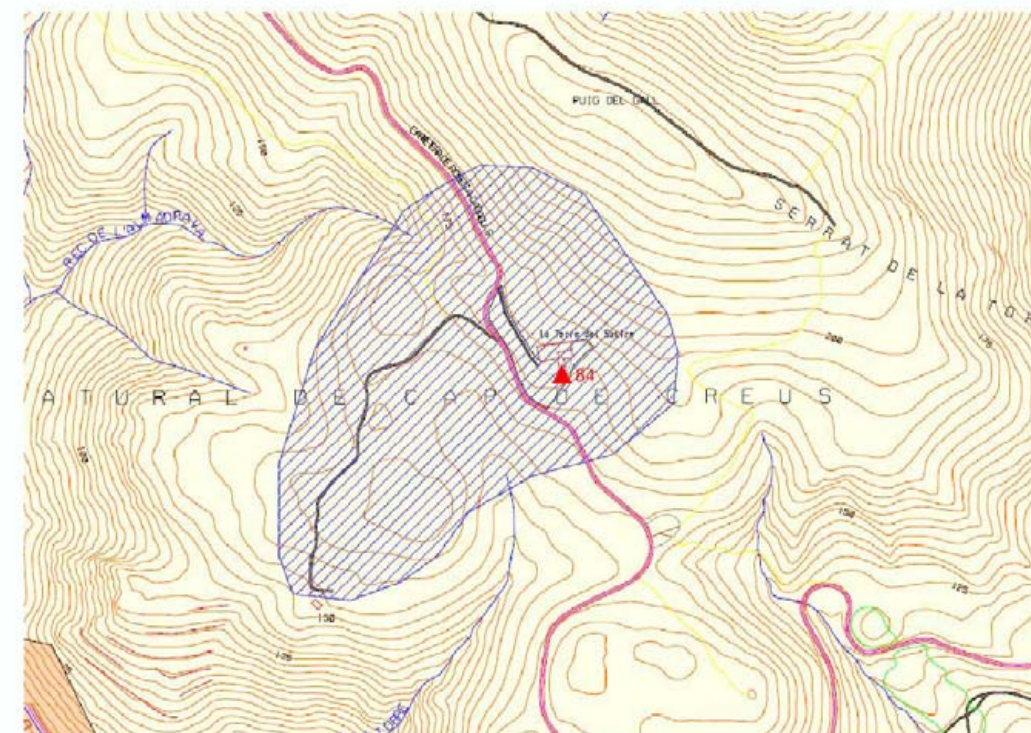
Aquesta és una masia que forma part d'una xarxa d'elements defensius per vigilar la costa i protegir el litoral i les terres de l'interior dels perills que venien per mar. És un exemple de masia fortificada d'època moderna.

DESCRIPCIÓ:

Masia fortificada situada a la vora de la carretera de Roses a Montjoi, a l'altura del km 4. La masia està formada per la casa i una torre de defensa de planta circular.

La casa és de dues plantes i està coberta amb teulada de dues aigües. La façana principal dona a migdia. Al costat esquerra s'obre la porta forana, d'arc de mig punt, que presenta un arc fet amb carreus regulars. A sobre de la porta s'observa una petita fornícula que, originàriament, servia per donar cabuda a una imatge religiosa, probablement. Al primer pis s'obren dues grans finestres quadrades emmarcades amb grans carreus de pedra calcària ben tallats. A llevant de la casa s'adossa una construcció amb coberta a un vessant obert a l'exterior a través de dues arcades.

La torre se situa a ponent. Antigament la torre estava separada de la casa uns tres metres. Aquesta distància va ser anul·lada mitjançant la construcció d'un cos. La torre és de planta circular i fa uns 7,5 m de diàmetre exterior, i uns 18 m d'altura. La paret té un gruix aproximat de 1,30 m. El coronament de la torre és amb merlets esglaonats més o menys conservats. Es conserva la base d'un matacà amb plataforma esglaonada a la inversa i un dels brancals de l'obertura associada. A la cara nord de la torre s'observen diverses saeteres, emmarcades per quatre carreus, distribuïdes a diferents nivells. A migdia, entremig de la heura que cobreix quasi totalment la torre, hi ha un carreu de pedra blanca a on es llegeix "AÑO 1 S 1628"

SITUACIÓ:**COORDENADES UTM:** X=4680300 Y=520125**PROPIETAT:** Propietat privada**DADES CADASTRALS:** 500016**RÈGIM DEL SÒL:** Parc Natural del Cap de Creus-Parc Natural**TIPOLOGIA:** Masia**ÚS ORIGINAL:** Habitatge**ÚS ACTUAL:** En desús**ESTAT DE CONSERVACIÓ:** Dolent**CRONOLOGIA:** S.XV-XVII?**AUTOR:****NOTÍCIES HISTÒRIQUES:**

El mas de la Regullosa és únic dins el conjunt de masies que s'escampen per el terme municipal i aquesta unicitat ve donada per la seva relació integradora amb la roca natural. Igualment, el fet de ser una masia semi rupestre el converteix en un edifici molt singular a l'Empordà.

A finals del s.XVII (1672-1673) el "mas de la Regullosa" apareix en documents relatius a plets entre Roses i Cadaqués, sobre límits i drets de pesca, conservats a l'Arxiu Parroquial de Cadaqués. De fet, el que apareix en aquesta documentació és el mas de la Rovelloza. Així, Regullosa seria una deformació de Rovelloza, que fa referència al color vermellós de les roques dels voltants.

En aquesta època els habitants de la masia eren batejats i enterrats a Roses. I pagaven els seus impostos a la universitat rosinca.

L'any 1906 el propietari era Diego de Moixó i Cerdà, marquès de sant Mori qui el deixà en herència al seu fill Francisco de Moixó i Sentmenat.

DESCRIPCIÓ:

Restes d'una masia situada al vessant sud del puig Paní. L'edifici està adossat a un abríc format per la roca natural. El paisatge de la zona es caracteritza per les afloracions de licorella marronosa que formen petites coves i balmes.

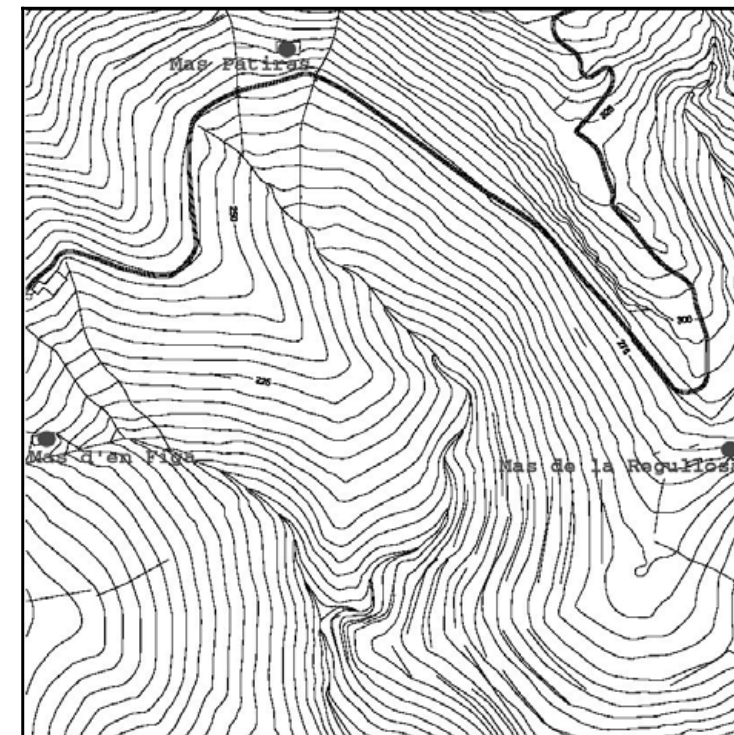
La masia es va construir adossada a la penya i va incloure en la seva superfície l'espai cobert natural. És una masia semi rupestre amb la façana orientada a migdia.

Era un edifici de dues plantes amb teulat a un vessant. No es conserva res de la coberta ni del primer pis. La planta baixa està colgada per l'enderroc del pis superior.

S'observa un cos principal de forma rectangular, dividit en dos àmbits. El del fons quedava en part dins la roca. A la paret de compartimentació es veu la línia dels forats de l'embigat que suportava el primer pis. D'aquest, a la paret de llevant, s'han conservat una porta amb la llinda en forma d'arc rebaixat fet amb lloses col·locades a plec de llibre i una finestra. A la part exterior de l'angle SE hi ha un contrafort de secció triangular. Les parets d'aquest costat, sobretot la de llevant, es mantenen, de manera impressionant, amb tota la seva altura (uns 8 m). A l'angle SW hi ha unes parets que fan angle i que formarien un àmbit indefinit.

A ponent de la part abans descrita s'hi adossen unes parets que donen lloc a una espècie de passadís. És en aquest sector on la cavitat natural és més profunda. A l'angle format per els dos cossos es manté una paret amb forma de quart de cercle.

A uns 25 m, en direcció a ponent, hi ha un espai tancat amb paret seca. Devia ser un estable o corral, d'uns 15 m de llarg per 4 d'ample.

SITUACIÓ:**COORDENADES UTM:** X=4680230 Y=519450**PROPIETAT:** Propietat privada**DADES CADASTRALS:** 500016**RÈGIM DEL SÒL:** SNU. 16 PARC NATURAL DE CAP DE CREUS.16.4 Parc Natural**TIPOLOGIA:** Masia amb elements defensius - Jaciment arqueològic**ÚS ORIGINAL:** Habitatge- defensa**ÚS ACTUAL:** En desús**ESTAT DE CONSERVACIÓ:** Dolent**CRONOLOGIA:** S.XVI-XVIII**AUTOR:****NOTÍCIES HISTÒRIQUES:**

La construcció d'aquesta masia amb torre de defensa estaria en relació amb l'increment de la pirateria durant el s.XVI i principi del s.XVII. Aquest seria un fenomen que explicaria la presència de la majoria de les masies fortificades pròximes a la costa.

DESCRIPCIÓ:

Restes d'una masia fortificada situades a la capçalera de la riera de Jóncols, a la vall que formen el puig Alt i el puig Pení. A la vora de la pista privada que, desde el camí que puja a puig Alt, porta a la base militar de Paní.

El conjunt el formen la masia i la torre, situada a migdia.

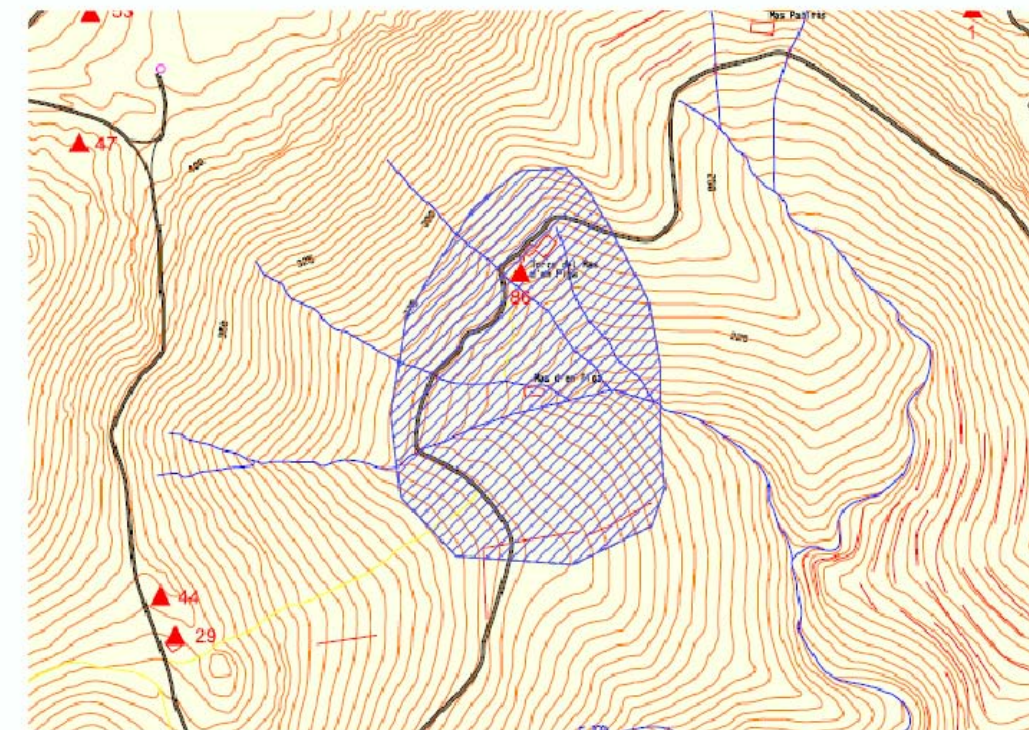
La torre és de planta circular construïda amb lloses de pissarra lligades amb morter. No es conserva en tota la seva alçada, sembla que en falta la meitat superior. La part conservada fa uns 6m d'altura i presenta un perfil atalussat. Es correspon amb la planta baixa que conserva la coberta en forma de volta semiesfèrica on s'observen les empremtes de l'encanyissat. En època moderna s'hi practicà un gran forat, que es va utilitzar com a porta per accedir a l'interior de la torre. Antigament, l'accés es devia fer a través d'un pont que comunicava la torre amb la casa al primer pis. D'aquesta estructura s'observa l'encaix en el parament exterior de la torre.

Actualment, sobre la part alta de les restes conservades de la torre hi ha un cos de diàmetre menor al de la part inferior construït amb pedra seca, que inclou una finestra. Aquest afegit es va fer per aprofitar la base de la torre com a tina, encastant al seu interior un dipòsit i altres elements relacionats amb aquesta nova funció.

La masia presenta un estat de conservació precari. És un edifici de planta rectangular construït sobre la pendent per la qual cosa la distribució dels diferents nivells devia ser esglaonada, és a dir, a la part alta devia ser de planta baixa i a la part baixa tindria dos nivells.

No s'ha conservat res de la coberta ni del primer pis. Les parets, perimetrals per contra, es conserven amb força altura. Dels murs interiors hi ha diferents evidències que permeten reconèixer part de la distribució. A la part baixa de la masia hi ha restes d'arcades.

A uns 50m en direcció sud, a tocar el rec, hi ha una borda i la font.

SITUACIÓ:**COORDENADES UTM:** X=4681580 Y=514800**PROPIETAT:** Propietat privada**DADES CADASTRALS:** 800071**RÈGIM DEL SÒL:** SNU 13.4 Rústec-Esportiu**TIPOLOGIA:** Masia amb element defensius**ÚS ORIGINAL:** Habitatge**ÚS ACTUAL:** Habitatge-establiment comercial**ESTAT DE CONSERVACIÓ:** Bo**CRONOLOGIA:** S.XVIII - XIX**AUTOR:****NOTÍCIES HISTÒRIQUES:**

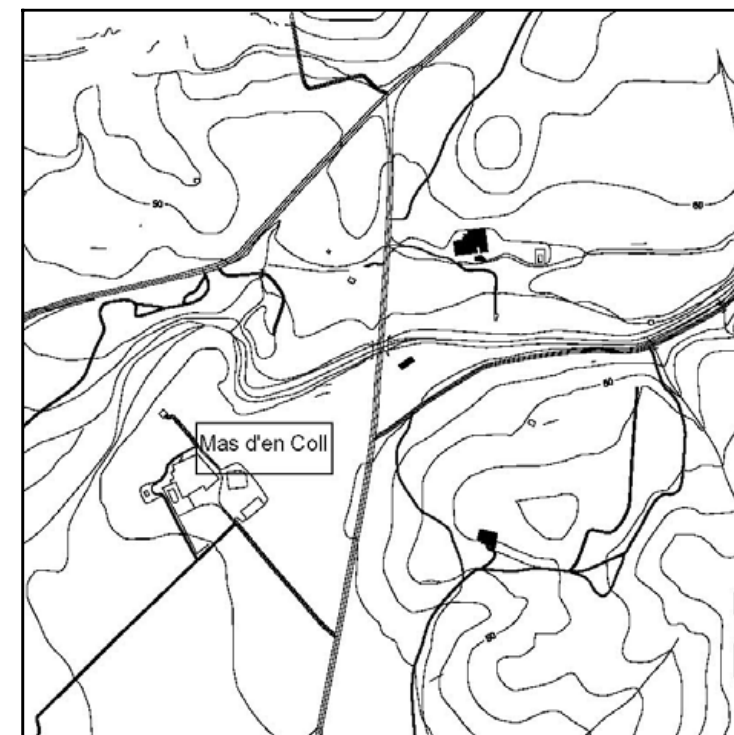
El mas Coll és una casa pairal destacable des del punt de vista arquitectònic així com per la col·lecció d'objectes (mobiliari, pintura, objectes religiosos, objectes quotidians, etc.) conservats a l'interior. L'edifici conserva elements defensius com la torre o les espitlleres. Altres components de la masia com el trull o la capella reuneixen uns valors etnològics i artístics notables.

DESCRIPCIÓ:

Masia amb trets de fortificació situada a l'entrada de la vall de la Trencada, a tocar la carretera de les Arenes. És un edifici format per diferents cossos i estructures afegides que configuren un conjunt complex. La façana principal del conjunt dona a migdia. Darrerament ha estat completament rehabilitada afegint-hi diferents elements ceràmics decoratius en el marc de finestres i portes.

Des d'aquest punt s'identifiquen els diferents components de la masia. A ponent hi ha l'edifici principal de planta baixa i dos pisos cobert amb teulat de quatre vessants, que a la part central presenta una petita torre quadrada descoberta. Davant la façana principal, al nivell de la planta baixa hi ha un cos sobresortint amb tres obertures que a la part superior allotja una gran terrassa que dona al primer pis de la casa. A continuació, hi ha un edifici conegut com el "Quartel" que s'alinea amb el cos sobresortint del costat. És un edifici de planta baixa i primer pis amb finestres d'arc de mig punt que en l'angle SW té una torre de planta circular on s'observen quatre rengles d'espitlleres i la part superior coronada amb una coberta en forma de cúpula. El tercer edifici que completa el conjunt del mas és la masoveria, situada a l'extrem de llevant. Al sector posterior de la casa hi ha una altra torre de planta poligonal utilitzada com a dipòsit d'aigua. En aquesta part de la casa abans hi havia una terrassa que va ser eliminada i en el seu lloc es va construir una piscina.

L'interior de l'edifici principal presenta una planta molt complexa amb gran quantitat d'estances i àmbits destinats a diferents usos. A la planta baixa es distribueixen els espais de producció: el trull d'oli, molt ben conservat, el celler, els antics estables i els magatzems etc. i una capella on es guarda una col·lecció d'objectes litúrgics. El primer pis és la planta noble amb la sala principal, al voltant de la qual es distribueixen diferents habitacions batejades amb noms de personatges carlins. El mobiliari i els elements decoratius i ornamentals constitueixen un important conjunt de notable valor artístic. El pis superior és el que actualment és utilitzat com a residència dels propietaris.

SITUACIÓ: Avda.Rhode, 209-221

COORDENADES UTM:

PROPIETAT: Propietat privada

DADES CADASTRALS: 49882-9

RÈGIM DEL SÒL: SU. Inclòs en Pla Especial Urbanístic Mas de les Figueres

TIPOLOGIA: Masia

ÚS ORIGINAL: Masia

ÚS ACTUAL: Habitatge

ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo

CRONOLOGIA: S.XVI-XVIII

AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Aquesta masia és un edifici en molt bon estat de conservació en el qual les intervencions realitzades han respectat escrupolosament l'aspecte, sobretot, extern de l'edifici. Malgrat l'existència de diversos edificis construïts a les proximitats de la masia que desmereixen el que podria ser la configuració d'aquesta part de la façana marítima del poble, el que es conserva (edifici i terreny al volant) constitueix un espai de gran valor paisagístic i etnogràfic.

De l'any 1566 hi ha un document que parla del celler del mas de les Figueres. A principis del s.XVIII (1715) es realitzen obres d'ampliació del mas que porten a donar-li la forma amb que ha arribar fins avui.

L'any 1785 té lloc plantació de les figueres que van provocar el canvi de nom de les masia, abandonant-se l'antiga denominació de mas Pedro.

A principi del 70 del segle passat s'urbanitza una part de la propietat (a l'oest, la carretera de Montjoi; a l'est, el mar; al nord, aproximadament, el carrer Lluís Companys; i al sud, la muntanya de puig Rom) per part de Juan Martí Vilanova.

DESCRIPCIÓ:

Masia situada al nucli urbà, davant de la platja de la Perola. Conserva l'estructura arquitectònica original, si bé els espais interiors han estat adaptats a les necessitats actuals dels ocupants. Les reformes han afectat el mínim la distribució. L'aspecte exterior ha estat respectat al màxim. Es tracta d'un edifici de planta complexa format per diferents cossos construïts en èpoques successives. La façana principal dona a ponent, de cares al mar. La part de tramuntana de l'edifici principal és la casa dels masovers situada a la primera planta i a la qual s'accedeix per una escala de dos trams i replà superior. A l'interior, com és habitual a les masies, el primer àmbit en entrar és la cuina. Aquí, tot i les reformes, es conserva la gran llar de foc i el forn del pa. Les habitacions, al fons, es reparteixen al voltant d'un àmbit distribuïdor. A la planta baixa hi ha l'estable i la quadra. Al primer dels esmentats s'hi entra per una porta oberta a la façana de tramuntana i, al segon, per una porta d'arc de mig punt situada sota l'escala exterior. També a tramuntana, a pocs metres de l'edifici principal, hi ha dos coberts (possiblement el paller i el corral). També es conserva el pou.

L'espai central de la masia és ocupada per una mena de pati que antigament havia servit per tancar-hi els animals. Finalment, a migdia, hi ha el celler. Aquesta part de la masia és la més antiga. Es tracta d'un cos de planta rectangular cobert amb volta de canó. Les parets fan 1,5 m de gruix. Encara s'hi conserva l'encanyissat interior. A la paret de migdia hi ha cinc espitlleres. Actualment, a l'interior, hi ha unes 8 botes de grans dimensions i la tina d'obra. La part superior del celler està ocupada per l'habitatge de la família propietària i va ser construïda amb posterioritat. Al principi la masia estava formada pel celler i una casa de planta baixa situada a tramuntana. Per documentació en poder dels propietaris, el celler sevia ser del s.XVI. La construcció de les estances superiors del celler i la casa dels masovers dataria de principis del s.XVIII.

SITUACIÓ: Cala Montjoi

COORDENADES UTM: X=4678510 Y=518370

PROPIETAT: Propietat privada

DADES CADASTRALS: 500113

RÈGIM DEL SÒL: SNU. 16 PARC NATURAL DE CAP DE CREUS.16.3 Paratge Natural d'Interès Nacional

TIPOLOGIA: Masia amb elements defensius - Jaciment arqueològic

ÚS ORIGINAL: Masia

ÚS ACTUAL: En desús

ESTAT DE CONSERVACIÓ: Regular-dolent

CRONOLOGIA: S.XVI-XVIII, anterior

AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Aquest edifici és un exemple de masia fortificada en època moderna, però està ubicada en un indret amb restes d'èpoques anteriors. El territori on es localitza podria identificar-se amb un nucli de població d'època medieval anomenat Magrigul. De fet, s'ha dit que la masia s'aixeca en el lloc abans ocupat per l'antic cenobi de Magrigul.

DESCRIPCIÓ:

Edifici civil situat a la vall de Montjoi, a uns 800 m de la cala, en un replà lleugerament enlairat a la dreta de la riera.

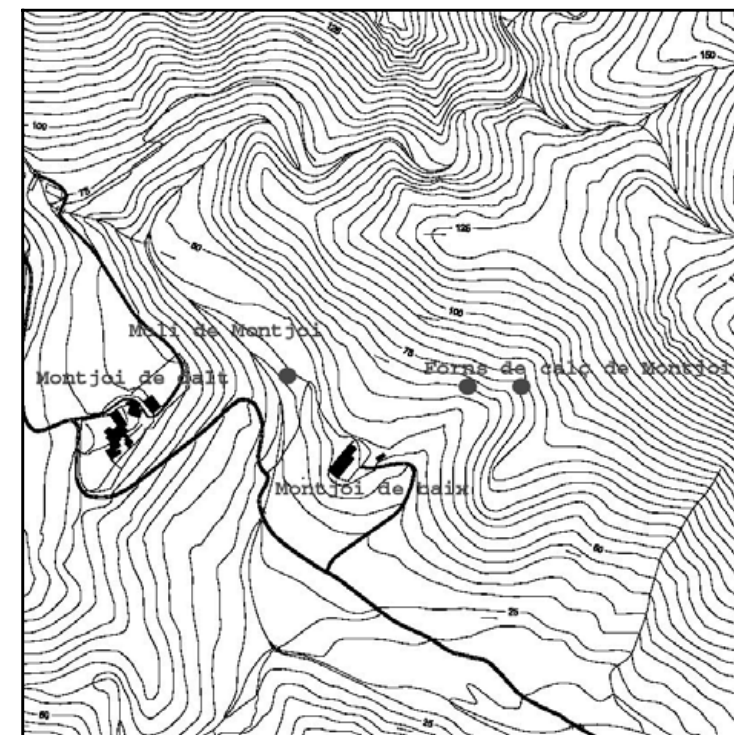
És una masia de planta complexa formada per diferents cossos organitzats al voltant d'una torre de planta quadrada d'uns 6m de costat per 18m d'alçada. La part superior de la torre conserva una renglera de merlets inutilitzats, en la seva majoria, mitjançant el tapiat dels espais entre ells.

Els merlets anul·lats estan senyalitzats per petites mènsules (pedres encastades en el parament) que suportaven el mantellet. Sota aquesta renglera de mènsules, a la cara de migdia, es veuen tres espitlleres fetes amb rajoles. En aquest mateix costat hi ha dues finestres quadrangulars obertes a diferent nivell. Entre la finestra superior i la línia d'espitlleres, a la dreta, hi ha un rellotge de sol. Aquesta cara de la torre presenta el parament cobert amb una capa de morter. La cara sud de la torre ha perdut gran part de l'arrebossat. A mitja altura s'observen dos parells de pedres de diferent mida col·locades en gradació, que funcionarien com a cartel·les per sostenir un matacà, actualment desaparegut.

A l'interior de la torre es conserven restes dels quatre nivells funcionals. Actualment s'observen dues portes: una està oberta a la façana de ponent i donaria al primer pis de la torre, l'altra és un accés independent exterior que dona a la planta baixa de la torre, on es conserven dos grans bassis de pedra de forma rectangular. La primera planta, la que comunica amb la probable porta original, conserva un paviment de rajoles, el sostre és d'embigat i suporta un terra de fusta del pis superior. L'escala per pujar al següent nivell és d'obra i està adossada al parament est. Té dos trams i està tancada dins una caixa. L'accés al següent nivell des del segon pis és a través d'una porta plana a la que s'hi arriba pujant per una escala vertical.

Els diferents cossos que formen la masia presenten un aspecte ruïnós. En conjunt, la masia té planta rectangular amb l'eix longitudinal orientat en sentit NS. A uns 50m al NE hi ha un edifici modern construït sobre terreny en pendent que conté uns dipòsits. Entre aquest i la masia hi ha un gran safareig d'obra de forma rectangular.

Encastada en una paret de pedra seca a prop del safareig es conserva una llosa de marbre blanc que alguns estudiosos han identificat com un fragment d'ara procedent de la possible església que en època medieval ocupava el mateix lloc.

SITUACIÓ: Carretera del Far, 20
COORDENADES UTM:
PROPIETAT: Ministerio de Obras Públicas - **DADES CADASTRALS:** 5273001
RÈGIM DEL SÒL: Sistemes d'equipaments comunitaris

TIPOLOGIA: Construcció militar
ÚS ORIGINAL: Bateria de costa
ÚS ACTUAL: Espai associat al far de Roses
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Regular

CRONOLOGIA: S.XVIII - S.XX

AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

A finals s.XVIII, gràcies a un informe de Ciriaco Galluzo, enginyer de la Ciutadella de Roses, saben que la corona espanyola engega un programa de fortificació amb bateries de la costa entre la frontera i Blanes i que Roses queda contemplada. L'any 1797 és la data del projecte i plànol per a la immediata construcció de la bateria, obra d'Antonio López Sopeña, enginyer director de Catalunya.

DESCRIPCIÓ:

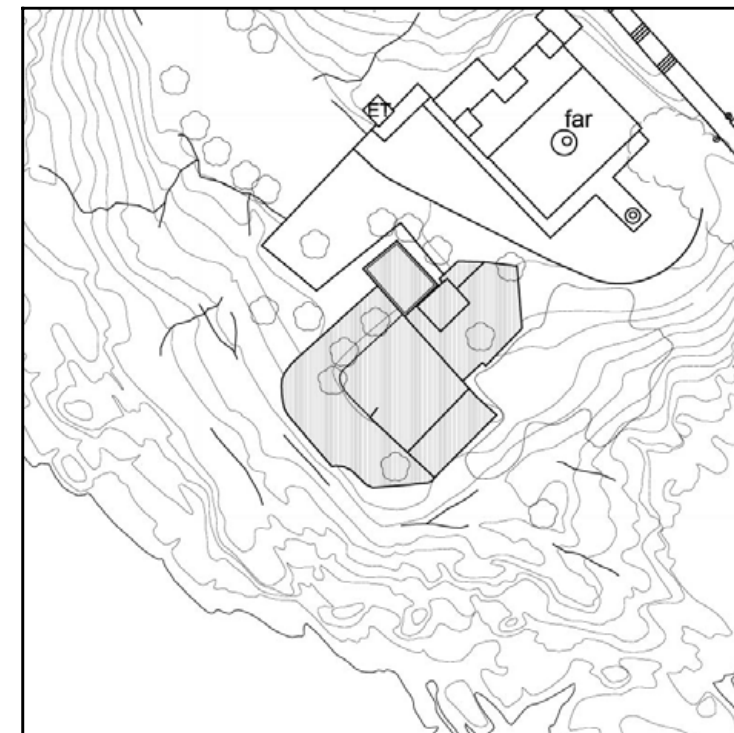
Bateria de costa construïda sobre les roques de la punta de la Poncella, als peus del castell de la Trinitat. Actualment, la bateria està inclosa en el recinte del far de Roses i forma part de la zona de vigilància i salvament, competència que correspon al Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions (Direcció general de la marina mercant) segons l'article 4 de la Llei 28/1968 de 26 d'abril sobre Costes, article 38 i 22 del reglament, i Decret 3787/1970 de 19 de setembre.

Es tracta d'una plataforma artificial, de planta quadrangular amb els angles arrodonits, continguda per una paret aixecada directament sobre la roca. Està construïda amb reble de pedres i morter de calç i parament exterior fet amb pedres de formes heterogènies, treballades per una cara, disposades formant fileres poc regulars. El mur, aixecat sobre el pendent rocallós costaner, es manté amb uns 2 m d'altura. La part superior ha perdut les pedres del parament.

Originàriament, la bateria estava formada per la plataforma i, al costat de tramuntana, un conjunt d'edificacions. Actualment, d'aquella configuració no en queda gaire res. La superfície de la plataforma presenta un perfil irregular, amb la part central enfonsada. De la delimitació per el costat nord es manté part d'una paret lligada a uns pilars coronats en forma piramidal. Aquesta paret no es conserva de manera completa sinó que presenta forats i refets. Al sector de ponent hi ha dos dipòsits rectangulars i un cobert modern. Davant de la paret de tancament hi ha dos petites construccions de planta quadrangular i coberta a dos vessants. Una havia esta una caserna i l'altra un petit arsenal o magatzem de municions. El desnivell entre el terra del far i el de la bateria es salva amb diversos esglaons fets amb carreus treballats.

La bateria tenia cabuda per a cinc peces del calibre 24.

Es fa constar que el present element ocupa la zona de domini públic marítimo-terrestre, per la qual cosa està sotmesa a l'obligat compliment de les disposicions de la llei de costes i al seu reglament.

SITUACIÓ: Punta Poncella
COORDENADES UTM: X=4677270 Y=515180
PROPIETAT: Ministerio de Obras Públicas - **DADES CADASTRALS:** 5273001
RÈGIM DEL SÒL: Sistemes d'equipaments comunitaris

TIPOLOGIA: Edifici civil
ÚS ORIGINAL: Far
ÚS ACTUAL: Far
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo

CRONOLOGIA: S.XIX

AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

En època medieval existia un far al lloc on després s'hi contruí el castell de la Trinitat. En un document de l'any 1362 s'esmenta un "podio de faro" o "puig des far".

En un gravat del s.XVI es representa una torre o far en el mateix punt on poc després s'hi construirà el castell de la Trinitat.

L'edifici actual del far data del 1847, i forma part del pla general d'enllumenat de costes i ports aplicat durant el regnat d'Isabel II.

El 1864 finalitza la construcció del far i funciona per primer cop (1-9-1864).

DESCRIPCIÓ:

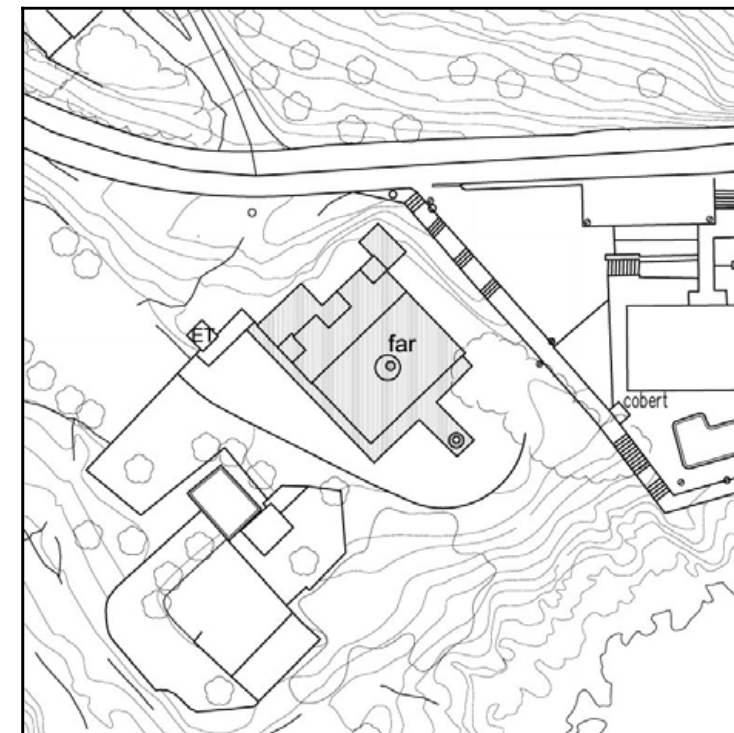
El far de Roses està situat al sector de llevant de la badia, sobre la punta de la Poncella, als contraforts del puig Rom.

És un edifici de planta baixa amb una terrassa superior que presenta una planta rectangular organitzada en tres crugies. La façana principal dona a migdia i presenta una estructuració que segueix la distribució interna tripartida. S'observa la part central delimitada per uns ressalts verticals en forma d'encoixinat, que inclou la porta principal emmarcada per dues finestres. Als dos costats hi ha sengles panys de paret amb una finestra rectangular a cadascun. El coronament de l'edifici és una motllura que forma una cornisa sobre la qual hi ha instal·lada una barana correguda. Al centre de la terrassa s'aixeca la torre del far de planta circular.

És possible que l'enginyer J.M.Faquinetto fos l'autor del projecte.

Al principi la làmpada que permetia la il·luminació era d'oli, més tard fou de parafina i, a finals dels segle XIX, era de petroli. L'enllumenat funcionava amb un aparell catòptic i una làmpada Maris de dos blens. L'electricitat s'hi va instal·lar l'any 1921 i es va dotar d'òptica fixa i bombeta de 500 watts de potència, amb un sistema de rellotgeria per al llum, un transformador i un grup electrògen. L'antiga làmpada va quedar com a llum de reserva. Posteriorment, l'any 1962, es reduí la potència de la làmpada a 250 W i es va instal·lar un canviador automàtic de la casa AGA i un nou grup electrògen.

La llum es troba a 24 m sobre el nivell del mar. Inicialment era una llum blanca amb esclats vermells cada 2 segons, visibles a una distància de 12 milles. Actualment, la senyal és una llum blanca que esclata quatre vegades (una llarga de 6 segons i tres curtes de 1 segon) cada quinze segons i és visible des de 19 milles, és a dir, trenta-cinc quilòmetres de distància.

SITUACIÓ: C/ Francesc Eiximenis, 14

COORDENADES UTM: X=4679530 Y=513700

PROPIETAT: Propietat privada

DADES CADASTRALS: 36956-15

RÈGIM DEL SÒL: SU Plurifamiliar

TIPOLOGIA: Torre

ÚS ORIGINAL: Molí

ÚS ACTUAL: Dependència d'ús indeterminat

ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo

CRONOLOGIA: S.XVIII

AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Aquesta torre i la veïna torre Calsina formarien un conjunt relacionat amb una zona de producció indeterminada que caldria estudiar, potser relacionada amb l'obtenció de sal.

La seva proximitat a la Ciutadella hauria estat un factor que l'hauria implicat en diversos conflictes bèl·lics. Així, durant un setge a la Ciutadella per part de les tropes franceses, en el transcurs de la Guerra Gran (1794-1795), en aquest lloc es va instal·lar una bateria que s'anomenava "de los Molinos".

DESCRIPCIÓ:

Molí situat en un solar edificat del Salatar, un barri localitzat entre la carretera de Roses a Figueres i el mar, a ponent de la riera de la Trencada. Fins fa pocs anys s'hi adossava un edifici d'estiueig de planta irregular construït abans de la Guerra Civil. Se sap que, contemporàniament a la construcció d'aquesta casa, la torre va patir diferents reformes i modificacions. Actualment aquest element queda a la part posterior d'un edifici d'apartaments construït al mateix solar, ocupant el jardí i el lloc de la casa precedent enderrocada. No hi ha contacte físic entre la torre i la construcció moderna, hi ha un parell de metres de separació.

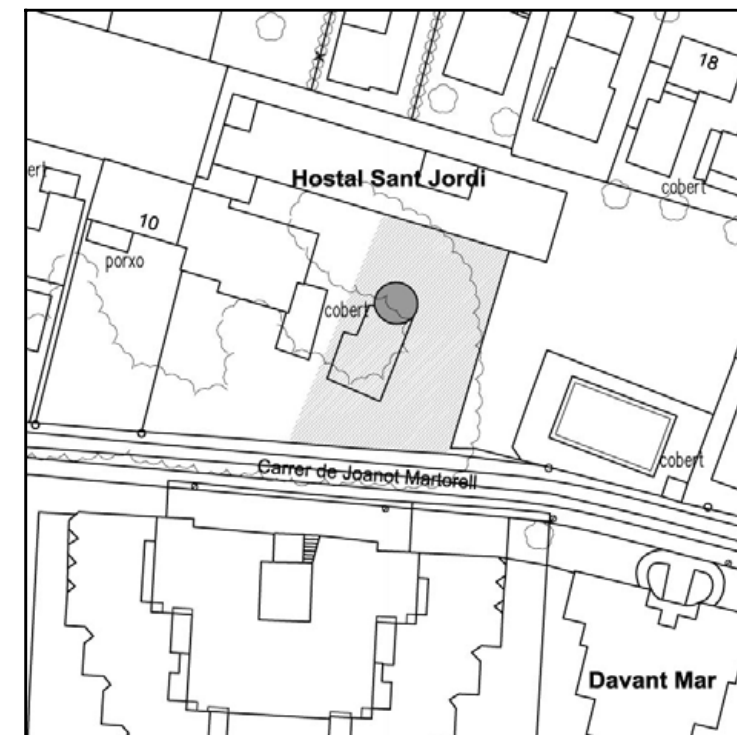
El molí és un edifici de planta circular d'uns 5 m de diàmetre de base per uns 7 m d'alçada estructurat en planta baixa, primer pis i terrassa superior. Presenta un perfil exterior atalussat. El gruix de la paret és minvant en alçada. Està construïda amb pedres de mides i formes heterogènies lligades amb morter. Entre les pedres també s'observen fragments de material constructiu.

A la planta baixa hi ha la porta d'accés oberta al costat de migdia. Fins fa uns anys, la llinda de la porta era una biga i l'alçada total de l'obertura era d'1'50 m. Una reforma posterior va pujar la llinda de la porta a 1,90 m. Es va eliminar la biga i a la llinda, d'obra, se li va donar forma corba. Al cantó de tramuntana hi ha una finestra. A ponent s'observa un armari encastrat al parament intern. L'escala per pujar al primer pis se situa al costat de migdia i passa per sobre de la porta. Aquesta planta baixa presenta tant el sostre com les parets enlluïts amb ciment per la qual cosa no se'n poden definir els trets arquitectònics originals.

A la primera planta només hi ha una finestra oberta a tramuntana. Al sostre es veu l'embigat i la capa superior de rajoles. L'escala per pujar a la terrassa superior segueix el traçat del tram precedent. En aquest espai s'observen, sota un enlluït de morter mal conservat, rajoles aplicades contra les parets.

El darrer tram d'escales puja fins a una porta al sostre que dona accés a la terrassa superior. La part superior de la torre és una terrassa delimitada per una línia de merlets quadrangulars. Aquesta obra és un afegit modern. L'observació del parament de la torre sembla evidenciar que l'edifici antic no superava la cota del paviment de la terrassa superior.

A l'exterior de la torre hi ha una roda de molí reconvertida en taula. El propietari de la finca afirma que procedeix de la torre que en algun moment havia funcionat com a trull (?).

SITUACIÓ: C/ Francesc Eiximenis, 6

COORDENADES UTM:

PROPIETAT: Propietat privada

DADES CADASTRALS: 36956-18

RÈGIM DEL SÒL: SU Unifamiliar

TIPOLOGIA: Torre

ÚS ORIGINAL: Molí

ÚS ACTUAL: Part d'una casa unifamiliar en ruïnes

ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo

CRONOLOGIA: S.XVIII

AUTOR:

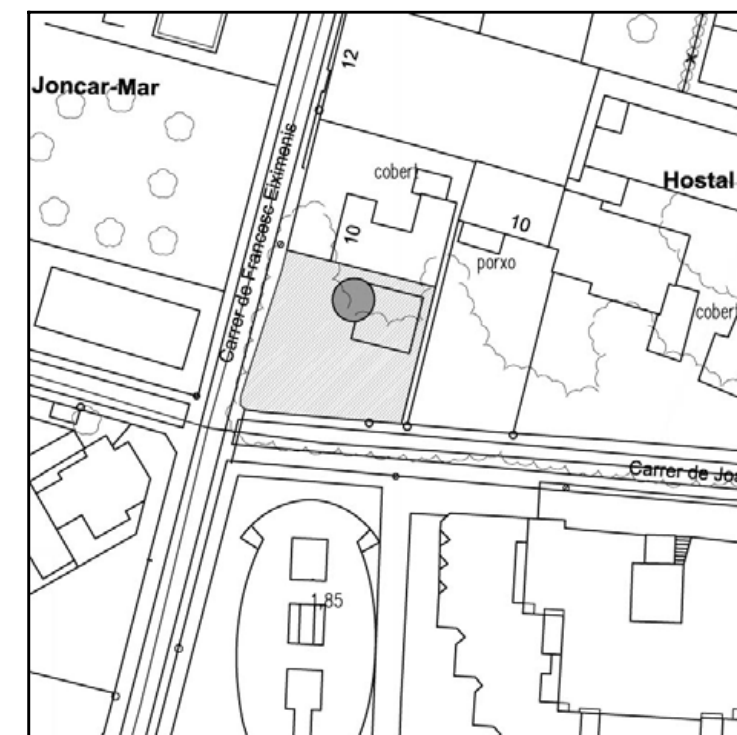
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Aquesta torre i la veïna torre Quimeta formarien un conjunt relacionat amb una zona de producció indeterminada que caldria estudiar, potser relacionada amb l'obtenció de sal. La seva proximitat a la Ciutadella hauria estat un factor que l'hauria implicat en diversos conflictes bèl·lics. Així, durant un setge a la Ciutadella per part de les tropes franceses, en el transcurs de la Guerra Gran (1794-1795), en aquest lloc es va instal·lar una bateria que s'anomenava "de los Molinos".

DESCRIPCIÓ:

Molí situat en un solar edificat del Salatar, un barri localitzat entre la carretera de Roses a Figueres i el mar, a ponent de la riera de la Trencada. Es troba englobat en una casa d'estiueig de planta irregular construïda modernament encara que presenta un aspecte de ruïna i abandonament total.

La torre és de planta circular i té un perfil atalussat. Hi ha una porta oberta a la planta baixa que dona a llevant. A l'altura del primer pis s'observen dues finestres.

SITUACIÓ: Carrer d'en Mairó
COORDENADES UTM:
PROPIETAT: Ajuntament de Roses **DADES CADASTRALS:** 4792702
RÈGIM DEL SÒL: Sistemes d'espais lliures

TIPOLOGIA: estructura hidrològica
ÚS ORIGINAL: Safareig públic
ÚS ACTUAL: Dependència municipal
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Regular

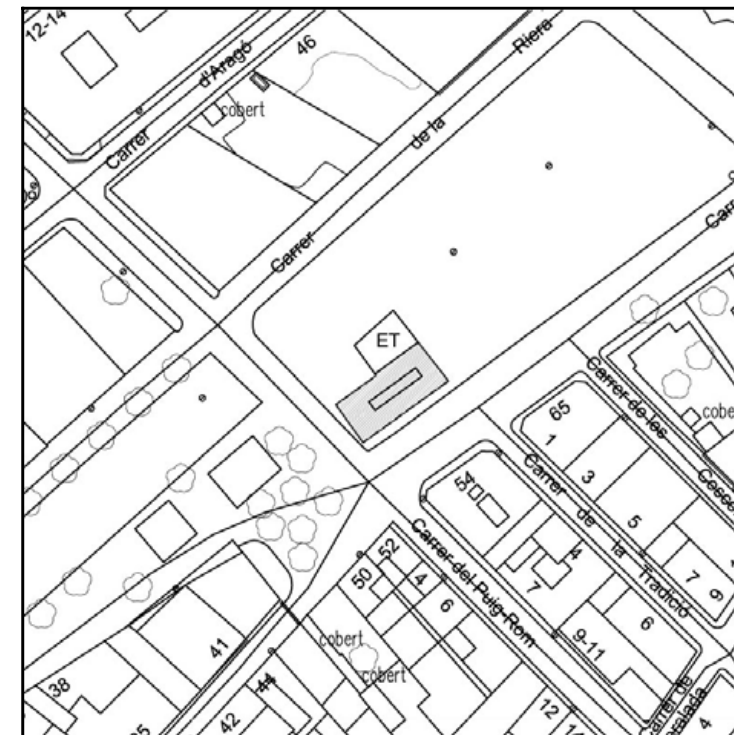
CRONOLOGIA: S.XIX
AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Davant de la transformació urbanística que pateix el centre del poble amb el cobriment de la riera Ginjolers i altres intervencions, el safareig esdevé un recordatori de l'antic paisatge urbà i, sobretot, és un element de gran valor etnològic. El safareig públic va estar en servei fins a finals dels anys 60. En els últims temps, era poc utilitzat. Durant la nit, el safareig era tancat i les claus les tenia una veïna del poble que era l'encarregada d'obrir a les vuit del matí. Sembla ser que havia existit un altre safareig a vora mar. Abans de la construcció del safareig, la gent rentava a la riera i estenia la roba als marges, sobre els matolls. Antigament, el safareig es nodria de l'aigua procedent de can Ponach.

DESCRIPCIÓ:

Safareig públic situat a la cruïlla dels carrers Puig Rom i d'en Mairó, al costat dret de la riera Ginjolers o de la rambla que la cobreix. És un edifici de planta rectangular d'uns 90 m². Consta d'una gran pica central, descoberta, i de tres de petites alineades contra la paret SW (servien per esbandir-hi la roba). L'espai perimetral està cobert amb un teulat a la catalana que consisteix a col·locar sobre l'embigat de fusta un enllatat de través (a la garsa) sobre el qual es forma una solera per a posar-hi les teules damunt. Els punts de recolzament de l'embigat se situen a les parets perimetrals, pilars adossats de secció quadrangular disposats equidistantment, i sis pilars exempts situats al voltant del safareig central. Les bigues queden encastades als pilars normalment només en un extrem (perímetre exterior); les quatre situades als angles ho estan pels dos extrems. L'entramat de llates es fixa per mitjà de tascons clavats a les bigues. Les dues portes originals del safareig estan tapiades: una s'obre del cantó de la riera i l'altre al carrer d'en Mairó. Al voltant de la pica central es conserva la superfície en pendent, utilitzada per a rentar, així com el canaló que recollia l'aigua durant el procés. Tot al voltant de la pica central hi ha una franja de paviment fet amb rajoles. Encara es conserva in situ l'únic tap de la pica principal. Les tres piques laterals estan parcialment desmuntades i, actualment, contenen uns canons antics.

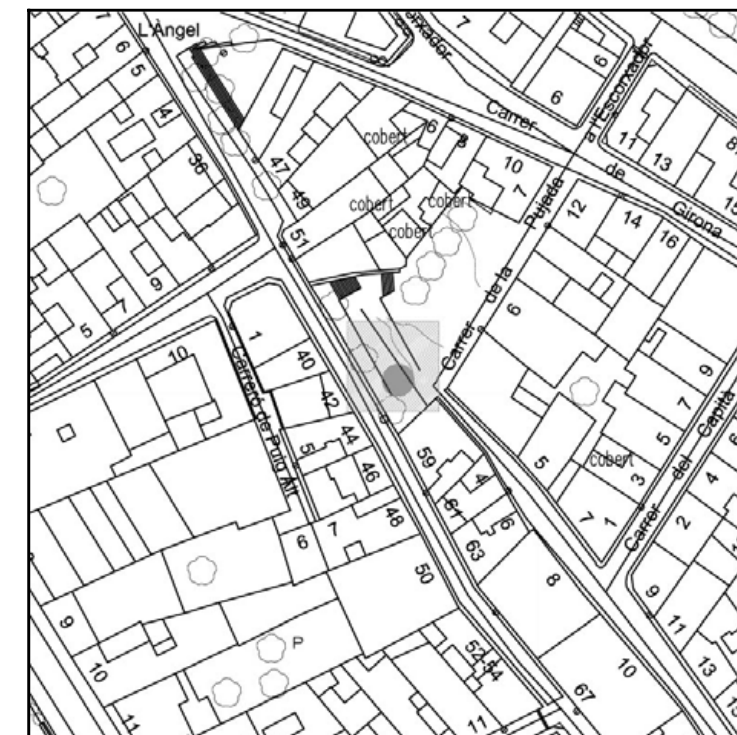

SITUACIÓ: Pujada a l'Escorxador
COORDENADES UTM:
PROPIETAT: Ajuntament de Roses **DADES CADASTRALS:** -
RÈGIM DEL SÒL: Sistemes d'espais lliures- Viari
TIPOLOGIA: Construcció militar
ÚS ORIGINAL: Refugi antiaeri
ÚS ACTUAL: -
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo
CRONOLOGIA: S.XX
AUTOR:
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Refugi antiaeri localitzat al nucli urbà, que va ser construït durant la Guerra Civil entre els carrers Trinitat i Josep Sabater aprofitant el desnivell del terreny entre ambdós carrers.
El refugi era un túnel excavat al subsòl natural (argila ?) que tenia un recorregut sinuós, amb diferents ramals. Segons informacions orals, podia estar a una profunditat d'uns tres metres. Tenia tres entrades: la principal estava situada sota les escales que actualment comuniquen el carrer Trinitat amb la Pujada a l'Escorxador; una altra sortida es trobava a la cantonada del carrer Josep Sabater i carrer Aragó, i la tercera era al final de la Pujada a l'Escorxador, abans d'arribar al carrer Girona. Al terra de la cantonada del carrer Girona amb Josep Sabater hi havia un respirador. Altres informacions recollides parlen d'aquest mateix refugi, amb l'entrada sota les escales abans esmentades, però que es perllongava en direcció a les muralles. La sortida devia estar a l'altura del baluard de Sant Jaume.

SITUACIÓ: Plaça de l'Església s/n

COORDENADES UTM:

PROPIETAT: Bisbat de Girona

DADES CADASTRALS: 48910

RÈGIM DEL SÒL: Sistemes d'equipaments comunitaris

TIPOLOGIA: Edifici religiós

ÚS ORIGINAL: Església parroquial

ÚS ACTUAL: Església parroquial

ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo

CRONOLOGIA: S.XVIII - XIX

AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

L'església parroquial de Santa Maria de Roses va ser l'eix de desenvolupament d'una part de la vila de Roses, que no coincideix, com sol ser l'habitual, amb la part més antiga. El seu paper en l'evolució urbanística del nucli antic no va ser de motor sinó que es va incorporar a la dinàmica general.

Breu cronologia :

1796: Trasllat del sagrament de l'Eucaristia des de l'església del monestir a la Ciutadella. La primera cerimònia va ser el baptisme d'un moro d'Alger.

1936-1939: Destrucció dels altars i de les imatges. Una part del temple es destinà a mercat i l'altra a taller de fusteria. Al costat del mur nord s'hi construí un refugi per als bombardeigs.

1939: Construcció de l'altar major (destruït durant la guerra civil) segons plànols de Pere Quadres, escultor de Vic.1

1960: Construcció de la nova sagristia al solar de l'antic cementiri.

DESCRIPCIÓ:

Església parroquial de Roses situada al centre del nucli antic de la vila.

És d'estil neoclàssic amb tres naus, creuer i capçalera poligonal. Les naus laterals són una successió de tres capelles comunicades. Abans de la reforma dels 90, entre les naus i la part de la capçalera hi havia una diferència de nivell que se salvava gràcies a una escalinata central. La part de la capçalera i el transepte, a un nivell més baix, és corresponien amb la part més antiga, construïda en una primera fase entre els anys 1792-1853. Les naus varen ser construïdes en una segona fase, que aniria de 1853 a 1864. Aquesta intervenció va ser projectada per Martí Sureda i Deulovol.

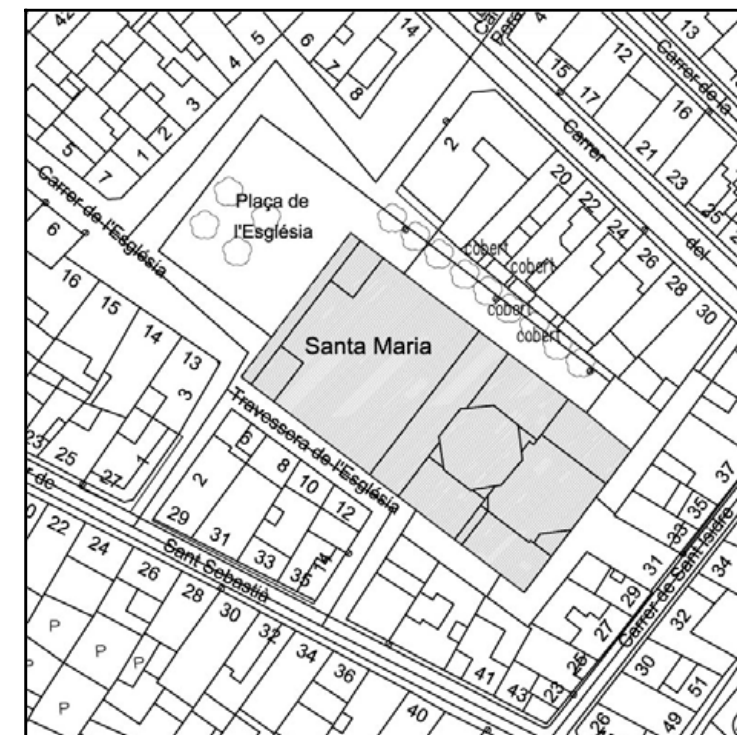
El temple té dues portes en funcionament: la principal, oberta a la plaça, i una altra a l'extrem de ponent del creuer.

La capçalera conté l'altar major, aixecat respecte al nivell de pas del creuer, que presenta un espai perifèric a manera de girola. A la dreta hi ha la sagristia a la qual s'accedeix per una porta lateral al nivell de l'altar. A l'esquerra hi ha una capella a on s'entra per una porta que dona al creuer.

Durant la Guerra Civil varen ser destrossats els altars i les imatges, el que es veu actualment es va instal·lar cap als anys quaranta. L'altar major és dedicat a Maria Assumpta i va ser inaugurat l'any 1951. Va ser construït segons un disseny de l'arquitecte Pelai Martínez i Marés. La imatge de la verge (1949) és una talla de Josep Espelta.

La façana presenta un aspecte que respon al projecte de Sureda, però sense que s'arribés a materialitzar completament. Les obres de restauració dutes a terme en els anys noranta varen marcar-se com a objectiu una sèrie d'intervencions mínimes per tal de concloure les parts iniciades i no acabades i reparar els sectors més degradats.

A la dreta de l'església hi ha un edifici modern, que al primer pis allotja la sagristia i a la planta baixa, unes sales per a la catequesi.

SITUACIÓ: Carretera del mas Oliva s/n

COORDENADES UTM: -

PROPIETAT: Ajuntament de Roses

DADES CADASTRALS: 5197008

RÈGIM DEL SÒL: Sistemes d'equipaments comunitaris

TIPOLOGIA: Recinte religiós

ÚS ORIGINAL: Cementiri

ÚS ACTUAL: Cementiri

ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo

CRONOLOGIA: S.XIX

AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Breu cronologia:

1884: redacció d'un primer projecte de distribució general del cementiri per part de l'arquitecte provincial (només es va materialitzar la paret de tanca perimetral del recinte).

1885: compra d'uns terrenys per part de l'Ajuntament.

1889: expedient sobre la construcció d'un nou cementiri. Encàrrec del projecte al mestre d'obra Josep Vila i Callol (va haver de portar a terme la nova concepció aprofitant el que ja estava fet). Sol·licitud d'informes als metges Francisco Suñer Rovira i Nicolás Suñer Sagrera.

DESCRIPCIÓ:

Recinte funerari de planta aproximadament rectangular que presenta dos sectors diferenciats. El sector situat a llevant, a l'entrada, és el cementiri antic; la part de darrere, a ponent, és una ampliació moderna realitzada els anys 80 i en procés de finalització.

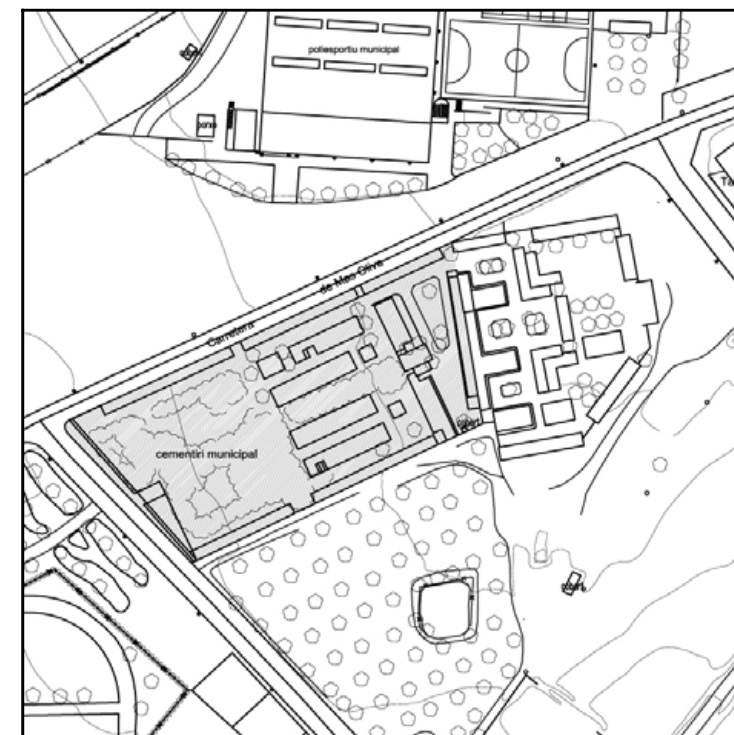
El cementiri antic és un recinte de planta rectangular, tancat amb una paret d'uns tres metres d'alt. La façana principal i l'entrada es troben a llevant. Aquí, la porta principal està emmarcada amb unes motlures en forma de carreus als brancals i un frontó superior amb dues palmetes als extrems. A banda i banda de la porta, la paret de tanca es perllonga uns cinc metres i està decorada amb dos finestrals cecs emmarcats i un frontó superior. La continuació de la tanca perimetral és una paret senzilla, més baixa. Un cop a dins, a la dreta de la porta hi ha una estança que, originàriament, havia estat projectada com a dipòsit de cadàvers.

El recinte interior presenta els nínxols distribuïts de manera perimetral i en diverses illes organitzades segons uns camins que configuren una xarxa en forma de creu. En el punt d'encreuament dels dos vials principals hi ha una gran creu monumental de pedra sobre base esgraonada.

A l'extrem de ponent del camí principal i alineada amb la porta d'entrada es localitza la petita capella. És un petit edifici de planta rectangular coberta amb volta semicircular que té un pòrtic. Presenta una façana amb un arc de mig punt suportat per dues columnes sobre basament, amb capitells decorats amb volutes. El coronament superior de l'arc és una creu senzilla de pedra. A l'interior l'altar està format per una fornicula neoromànica que conté una creu. A l'angle SE hi ha una petita pila de pedra treballada. A la paret de migdia s'obre la porta que dona a la sagristia.

Entre els diferents monuments funeraris que decoren les sepultures destaca el de la família del polític Pere Rahola situat a tocar la paret de tanca, a l'angle NW del recinte antic. Es tracta d'una tomba monumental que representa un gran sarcòfag únicament decorat amb un medalló central en forma de creu de Malta en baix relleu amb una dona asseguda a sobre. La figura femenina porta el cabell recollit i un vestit llarg senzill.

Té la mà dreta sobre el genoll i l'esquerra descansa sobre el sarcòfag. Les cames estan encreuades i per sota de la túnica surt un dels peus, descalçat. L'autor de l'escultura és Josep Llimona i Bruguera.

SITUACIÓ: Platja de l'Almadrava

COORDENADES UTM:

PROPIETAT: Propietat privada

DADES CADASTRALS: 73649-8

RÈGIM DEL SÒL: SU Unifamiliar

TIPOLOGIA: Habitatge unifamiliar aïllat

ÚS ORIGINAL: Habitatge

ÚS ACTUAL: Habitatge

ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo

CRONOLOGIA: S.XX

AUTOR: José Antonio Coderch de Sentmenat

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Aquest és un edifici representatiu d'un corrent arquitectònic mediterrani contemporani (racionalisme)

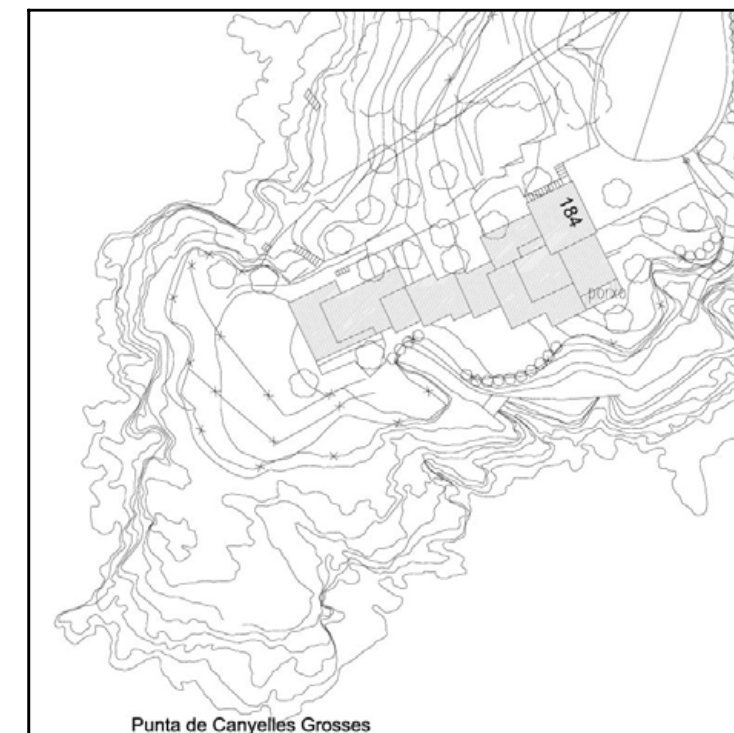

DESCRIPCIÓ:

Edifici unifamiliar aïllat que es troba situat a prop del mar, a la punta de l'Almadrava. És un casa de planta baixa construïda sobre un abrupte relleu rocós que davalla cap al mar i que aprofita la irregularitat del terreny per organitzar-se en petits volums cúbics esglaonats tant en planta com en secció. A la part alta de la casa es situa la zona de dia (sala d'estar, menjador, cuina, etc.) organitzada al voltant d'un pati quadrat central. La zona de nit s'estén de forma allargada cap a la part baixa. Està formada per petits espais quadrats, esgraonats, que es corresponen amb les habitacions. La comunicació es fa a través d'un llarg passadís situat al costat nord. Els dormitoris tenen obertures verticals tancades amb persianes de llibret. A la part alta hi ha grans finestrals protegits per un voladís, que es destaca clarament del conjunt.

Els sostres són terrats planers ocults pels alçats, que no presenten cap ombra ni relleu.

És un projecte de l'arquitecte José Antonio Coderch de Sentmenat (Barcelona 1913-Espolla 1984).

SITUACIÓ: Plaça Catalunya, 3

COORDENADES UTM:

PROPIETAT: Propietat privada

DADES CADASTRALS: 45930-21

RÈGIM DEL SÒL: SU Front de mar- Casc antic

TIPOLOGIA: Habitatge unifamiliar entre mitgeres

ÚS ORIGINAL: Habitatge

ÚS ACTUAL: Habitatge

ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo

CRONOLOGIA: S.XX

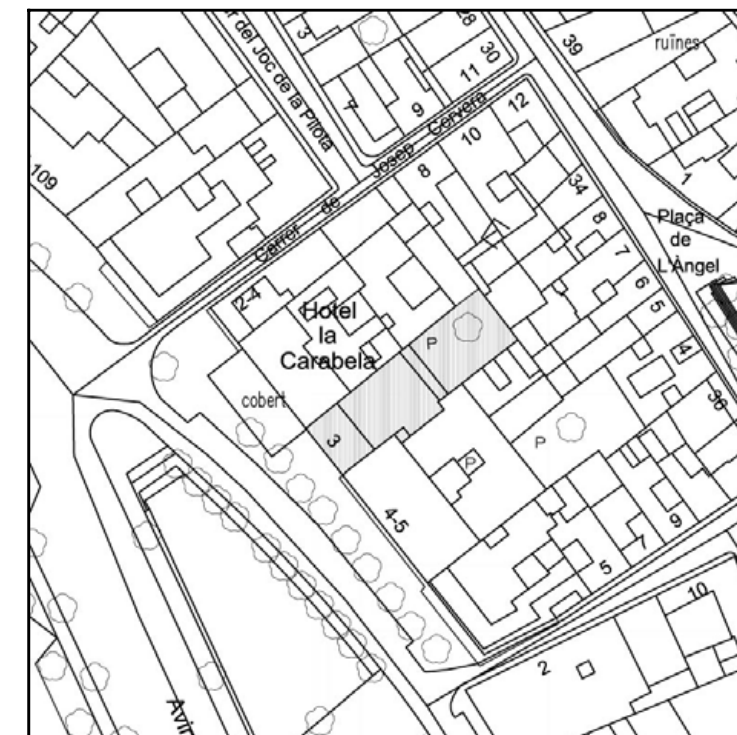
AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Aquesta és de les poques cases que es conserven de l'eixample que, a final del segle passat i a principi d'aquest, va dotar la vila de Roses d'una façana litoral formada per edificis amb una estètica d'acord amb les darreres tendències d'aquell moment.

DESCRIPCIÓ:

Casa entre mitgeres situada al centre de la vila de Roses, al sector que antigament havia estat la façana de mar. Limita a banda i banda amb edificis de quatre plantes, el de la dreta és un hotel i el de l'esquerra una casa d'habitatges. A la planta baixa hi ha la porta principal, al centre de la façana, i una finestra balconera a cada banda. La de l'esquerra ha estat reformada i al seu lloc s'ha obert una altra porta que dóna a un àmbit exterior, independent de la casa. Al primer pis hi ha un balcó corregut amb balustrada i tres portes. Totes les obertures, llevat de la porta principal presenten una ornamentació a la part de la llinda que consisteix en una petita cornisa rematada al centre amb un motiu floral emmarcat per circumferències concèntriques, al primer pis s'hi afegeixen unes palmetes. El coronament de l'edifici és a base de permòdols, que suporten una cornisa sobre la qual hi ha una senzilla barana de ferro de la terrassa superior. Aquesta casa va ser construïda per Joan Marés i Marés, mestre d'obra originari de Roses.

SITUACIÓ: Plaça de Catalunya, núm. 12

COORDENADES UTM:

PROPIETAT: Ajuntament de Roses

DADES CADASTRALS: 45928-53

RÈGIM DEL SÒL: SU Front de mar- Casc antic, Sistemes d'equipaments comunitaris

TIPOLOGIA: - Entre mitgeres.PB+2

ÚS ORIGINAL: Habitatge

ÚS ACTUAL: Administratiu. Ajuntament

ESTAT DE CONSERVACIÓ: Molt bo.Recentment rehabilitada

CRONOLOGIA: S.XX

AUTOR: Joan Marés i Marés

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Aquesta és de les poques cases que es conserven de l'exemple que, a final del segle passat i a principi d'aquest, va dotar la vila de Roses d'una façana litoral formada per edificis amb una estètica d'acord amb les darreres tendències d'aquell moment.

Aquesta casa se situa plenament dins del modernisme i és dels pocs exemples representatius d'aquest corrent artístic a Roses.

DESCRIPCIÓ:

Edifici unifamiliar entre mitgeres situat al centre de la vila, en el que antigament havia estat la façana de mar.

És una casa amb coberta plana de planta baixa, dos pisos i terrassa. La façana està estructurada en dos cossos, que determinen la composició tant vertical com horitzontal. A la dreta de la planta baixa hi ha l'accés principal, una porta d'arc trilobulat resseguit amb una motllura de mitja canya. Presenta dos batents de fusta treballada i un portelló. A l'esquerra hi ha dues finestres balconeres amb reixa de forja amb decoració de motius florals. Les obertures estan tancades amb persianes de llibret amb un remat superior perfilat.

Al costat dret del primer pis, a sobre de la porta principal, destaca una tribuna de planta poligonal segmentada amb un ampit baix col·locat sobre una motllura, amb mènsules inferiors. La tribuna presenta quatre columnes amb capitells cònics, que suporten uns arcs amb decoració floral a les claus. Damunt dels arcs hi ha un fris continu rematat per una motllura sobre la qual descansa una cresteria. Els espais intercolumnes tenen reixes amb decoració floral. L'intradós dels arcs presenta vitralls emplomats. Al costat de l'esquerra hi ha un balcó corregut amb barana de ferro forjat.

Els brancals i els dintells de les obertures estan decorats amb baix relleus amb decoració vegetal sobre les claus dels falsos arcs.

Al segon pis hi ha quatre finestres amb falsos arcs de ferradura fets amb carreus monolítics sostinguts amb columnetes i capitell decorat amb motius vegetals. Sobre la tribuna poligonal, hi ha dos arcs simples; al cos de l'esquerra, les dues finestres són geminades i descansen sobre un fris corregut amb decoració vegetal, que fa les funcions d'ampit. Per sobre de les arcades hi ha un motiu decoratiu en relleu i, per sobre, una cornisa sostinguda per sis mènsules.

El cos de la dreta queda rematat per un element compostiu de tipus emergent, que proporciona a aquest costat de l'edifici un aspecte de torre. És una motllura en forma d'arc mixtilini acabat en dues volutes amb una palmera a la cúspide. Al centre hi ha un medalló amb l'any de construcció reproduït, 1906.

L'interior està estructurat al voltant d'una escala central que a la part de la planta baixa presenta una composició noble amb una barana de ferro forjat molt complexa. Les parets i els sostres de les diferents estances presenten una decoració pictòrica de línia modernista, que ha estat restaurada en els darrers anys.

Aquesta és una casa construïda per Joan Marés i Marés, mestre d'obra originari de Roses, l'any 1906.

SITUACIÓ: Plaça Catalunya, 8

COORDENADES UTM:

PROPIETAT: Propietat privada

DADES CADASTRALS: 45928-57

RÈGIM DEL SÒL: SU Front de mar- Casc antic

TIPOLOGIA: Habitatge unifamiliar

ÚS ORIGINAL: Habitatge

ÚS ACTUAL: Establiment comercial - Dependències municipals

ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo-Restaurat

CRONOLOGIA: S.XX

AUTOR: Joan Marés i Marés

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Aquesta és de les poques cases que es conserven de l'exemple que, a final del segle passat i a principi d'aquest, va dotar la vila de Roses d'una façana litoral formada per edificis amb una estètica d'acord amb les darreres tendències d'aquell moment.

DESCRIPCIÓ:

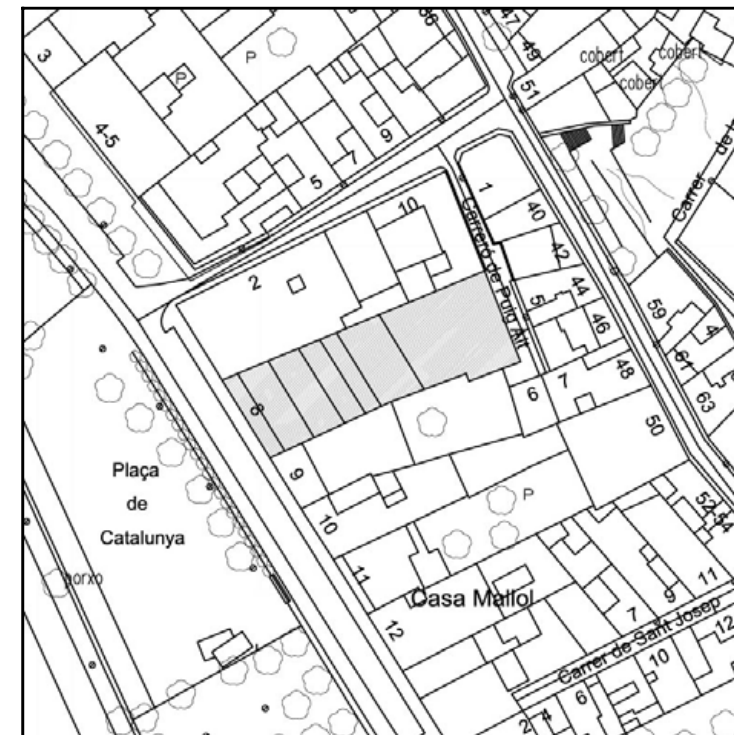
Casa d'estil neogòtic situada al centre de la vila de Roses, en el que antigament havia estat la façana de mar.

De l'edifici original només es conserva la façana, restaurada. Tot l'interior és una obra de l'any 1996. Originàriament era un edifici de tres plantes estructurat verticalment de manera tripartida. Actualment, presenta tres plantes que coincideixen amb les originàries i un quart nivell, reulat, que només és visible a una certa distància.

A la planta baixa hi ha tres portalades d'arc Tudor, una de central més grossa que les dels laterals que són idèntiques, ornades amb motlures. Al primer nivell hi ha una gran balconada correguda amb barana d'obra, que presenta un motiu ornamental segmentat en tres parts. L'ornamentació es basa en quadrifolis emmarcats per formes rombals enllaçades. Al balcó s'obren tres portes que, per damunt de la meitat superior, presenten un voladís ornamental de poc relleu amb mènsules en relleu que representen uns capitells. Rematant la línia superior d'aquest primer pis, hi ha una sanefa rectangular de motius florals en relleu. Al centre aquesta sanefa forma un calaix en resseguir un escut heràldic esculpit en marbre blanc del llinatge Llinàs.

Al pis superior hi ha un espai porxat amb tres obertures sostingudes per columnes. Les dues laterals tenen una columneta al mig, la del centre és més gran i presenta tres elements de suport. La teulada es recolza en una cornisa dentellada, és a dir, sostinguda per permòdols.

Aquesta és una casa construïda per Joan Marés i Marés, mestre d'obra originari de Roses, entre els anys 1900-1910.

SITUACIÓ: Avda.de Rhode, 99-101

COORDENADES UTM:

PROPIETAT: Propietat privada

DADES CADASTRALS: 44939-08

RÈGIM DEL SÒL: SU Front de mar- Casc antic

TIPOLOGIA: Habitatge unifamiliar entre mitgeres

ÚS ORIGINAL: Habitatge

ÚS ACTUAL: Habitatge desocupat

ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo

CRONOLOGIA: S.XX

AUTOR: Joan Marés i Marés

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Aquesta és de les poques cases que es conserven de l'eixample que, a final del segle passat i a principi d'aquest, va dotar la vila de Roses d'una façana litoral formada per edificis amb una estètica d'acord amb les darreres tendències d'aquell moment.

1993 : Obres de consolidació i reestructuració interior per tal d'adequar els espais a un nou ús, l'Oficina de Turisme de Roses. Aquest ús va durar fins l'any 2002 quan l'oficina es va traslladar, des d'aleshores la casa està tancada.

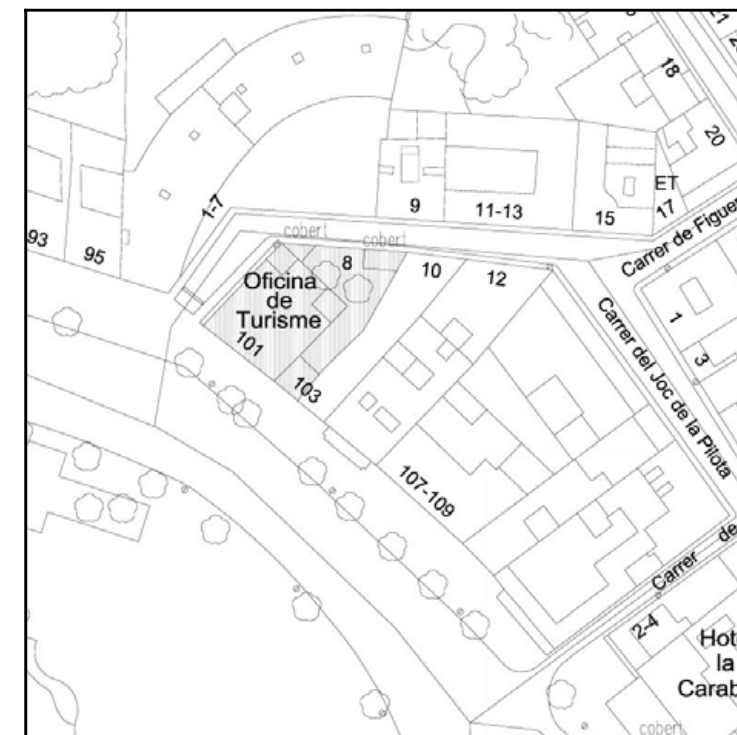
DESCRIPCIÓ:

Casa situada al centre de la vila de Roses, al sector que antigament havia estat la façana de mar, on, actualment, està instal·lada l'oficina de Turisme municipal. L'edifici s'aixeca en una cantonada, a migdia limita amb un edifici de tres plantes. És una casa de planta baixa i sostre pla amb la façana encarada a mar, a ponent. Presenta la porta principal, lleugerament descentrada respecte a l'amplada total de l'edifici, inclosa en una part de parament decorat amb dues falses columnes amb capitell, que suporten una cornisa emmotllurada. A banda i banda de la porta, s'obre una finestra quadrada. El coronament superior de la casa és un fris decorat amb permòdols, que suporten una cornisa sobre la que hi ha la barana de ferro de la terrassa superior. Entre els elements de suport s'observen rajoles ornamentals de ventilació. Directament a sobre de la porta principal, destaca una estructura d'obra, que enllaça amb la barana de ferro; que conté un plafó ceràmic amb la imatge de la verge de Montserrat. A l'extrem esquerra de la façana hi ha una tercera finestra. Tota la façana està pintada en blanc i blau, utilitzat per ressaltar els ornaments arquitectònics.

A l'interior, abans de la intervenció arquitectònica dels anys vuitanta, les estances s'organitzaven a banda i banda de l'espai d'entrada (rebedor, escalinata i espai de distribució). A la dreta hi havia l'habitació principal amb un altell, la cuina i una gran estança a la part posterior. A la dreta hi havia la sala principal, amb la part superior de les parets decorada amb una sanefa de motius vegetals, el bany i una altra habitació. A la part posterior de la casa hi havia un petit jardí al qual es podia accedir des de les habitacions del fons i des de la cuina.

La casa Canals va ser construïda per Joan Marés i Marés, mestre d'obra originari de Roses.

Exemple d'edificació urbana del segle XX de caràcter eclèctic.

SITUACIÓ: Plaça Catalunya, 11

COORDENADES UTM:

PROPIETAT: Propietat privada

DADES CADASTRALS: 45928-54

RÈGIM DEL SÒL: SU Front de mar- Casc antic

TIPOLOGIA: Habitatge unifamiliar

ÚS ORIGINAL: Habitatge

ÚS ACTUAL: Habitatge

ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo

CRONOLOGIA: S.XX

AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Aquesta és de les poques cases que es conserven de l'eixample que, a final del segle passat i a principi d'aquest, va dotar la vila de Roses d'una façana litoral formada per edificis amb una estètica d'acord amb les darreres tendències d'aquell moment.

Durant la Guerra Civil aquesta casa va ser ocupada per les forces republicanes, segons informacions orals de gent de Roses.

DESCRIPCIÓ:

Casa entre mitgeres situada al centre de la vila de Roses, en el que antigament havia estat la façana de mar.

És una casa de planta baixa i dos pisos que presenta un estil de façana diferent als altres edificis del front de mar.

Es caracteritza per un aspecte sobri, sense relleus decoratius i on es juga amb el color del material constructiu per trencar la uniformitat formal i obtenir efectes ornamentals.

S'estructura horitzontalment segons els tres nivells d'ús. La planta baixa i el primer pis tenen el parament alineat, el segon pis presenta una terrassa i la façana reculada.

A la planta baixa hi ha la porta principal emmarcada amb carreus de pedra de color més fosc. La part superior de l'obertura és ocupada per una reixa a on consta l'any de construcció. Aquesta part superior presenta una motllura decorativa senzilla de color blanc, que enllaça amb tres carreus a manera de dovelles, que formen una mena de palma superior. A la dreta de la porta hi ha una finestra i a l'esquerra, dues. Totes són de forma rectangular, amb l'ampit alt respecte al nivell del carrer. Totes tres conserven una petita barana.

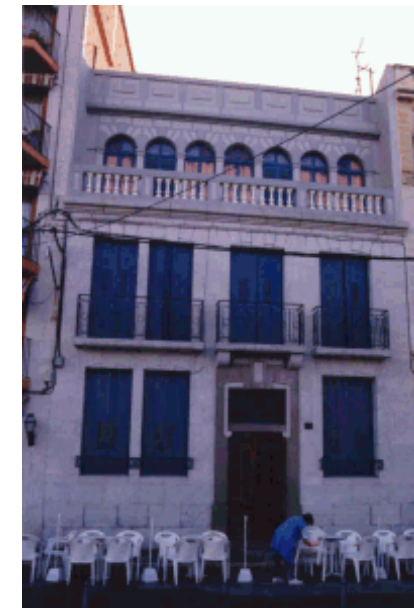
Al primer pis hi ha tres balcons. Entre la planta baixa i el primer pis hi ha una alineació vertical de les obertures; així, el balcó de l'esquerra és doble i té dues portes; al centre i a la dreta hi ha dos balcons simples amb una porta cadascun. El balcó de sobre de la porta principal té la plataforma recolzada sobre dues mènsules senzilles.

Tant les finestres de la planta baixa com les portes del primer pis tenen la llinda feta amb carreus regulars disposats en una mena d'arc rebaixat amb la dovella central destacada.

El segon pis conté una terrassa protegida amb una balustrada i la façana reculada formada per una successió d'arcs de mig punt. La part superior de la paret dels arcs és bicroma. El coronament superior de l'edifici és una ena de fris decorat amb motius quadrats i on també s'utilitza un recurs cromàtic com a decoració.

La part posterior de la casa dona a un jardí interior privat.

Les estances de la planta baixa conserven decoració pictòrica a les parets i als sostres.

SITUACIÓ:**COORDENADES UTM:** X=4679650 Y=514200**PROPIETAT:** Ajuntament de Roses**DADES CADASTRALS:** 42970-7**RÈGIM DEL SÒL:** Sistemes d'equipaments comunitaris Pla Especial Urbanístic de la Ciutadella**TIPOLOGIA:** Jaciment arqueològic- Recinte fortificat- Edifici**ÚS ORIGINAL:** Nucli urbà fortificat**ÚS ACTUAL:** Equipament cultural**ESTAT DE CONSERVACIÓ:** Bo**CRONOLOGIA:** IVaC.-XIX**AUTOR:****NOTÍCIES HISTÒRIQUES:**

La Ciutadella reuneix, a part dels valors arquitectònics intrínsecs, unes característiques de document històric únic com a lloc on es registra l'evolució d'una comunitat humana assentada al mateix indret des de temps molt reculats: engloba la ciutat grega i romana de Rhode, el nucli visigòtic i la Roses medieval passant per les instal·lacions militars modernes i contemporànies.

1543- Projecte de Luis Pizaño per fortificar la vila de Roses amb obra de terra.

1545- Nova orientació del projecte i canvi d'intencions: fortificació de quatre baluards, reaprofitant part de la muralla medieval, amb obra de pedra.

1553- Incorporació de Calvi als treballs. Projecte definitiu que preveu una fortificació de cinc baluards amb obra de pedra.

1642-1645 - Ciutadella adquireix l'aspecte final.

S.XVIII-XIX- La Ciutadella participa en diferents conflictes bèl·lics peninsulars i continentals.

1915- Ciutadella deixa de ser propietat del Ministeri de Defensa i passa a ser del d'Hisenda. S'inicia un procés que ha de portar a la urbanització dels terrenys de l'antiga ciutadella.

1927- Enderrocament del baluard de santa Maria.

1961- Declaració de Monument Nacional que garanteix la conservació del monument.

DESCRIPCIÓ:

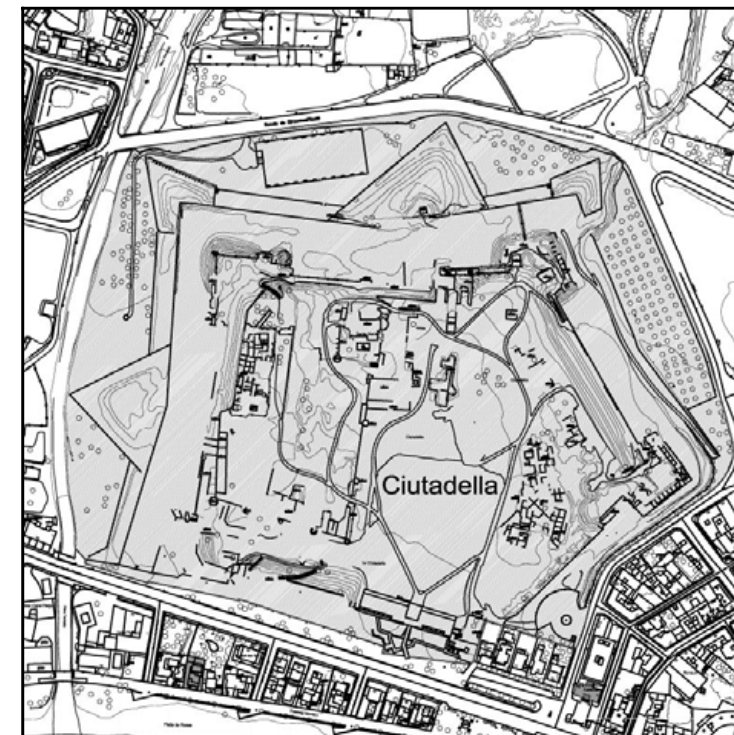
Fortificació renaixentista situada a l'entrada de Roses, per la carretera de Figueres. El monument presenta una forma de pentàgon irregular d'uns 1.013 m de diàmetre. S'estructura en dos nivells defensius concèntrics. El primer perímetre defensiu exterior està format per glacis i contraguàrdies units per una contraescarpa. A l'altre costat d'un ampli fossat s'aixeca el segon perímetre emmurallat, amb les arestes protegides amb baluards. Aquesta muralla interior, present en quatre dels cinc fronts, té una llargària total de 1.218 m. Els cinc baluards que defensen les arestes es coneixen amb els noms de sant Joan i sant Jordi a l'oest; sant Andreu al nord, i sant Jaume i santa Maria a l'est. Aquest darrer baluard ha desaparegut. Al seu lloc s'aixequen diverses edificacions d'habitatges. Els altres quatre tampoc es conserven intactes ja que a principis del segle XIX varen ser volats. El de sant Jaume ha estat reconstruït en la dècada dels 90.

Les cortines, els murs que uneixen els baluards, presenten un perfil exterior atalussat. El parament interior està reforçat amb contraforts distribuïts regularment cada dos metres i trasdossada de terres que formen un terraplè suaument atalussat. L'alçada màxima de les cortines és de 9 m. Presenten com a únic ornament un cordó que separa l'escarpa del parapet.

El recinte conserva les dues portes originàries. A la façana principal, la de migdia, hi ha la porta de Mar que estava defensada per una barbacana de la qual només es mantenen els fonaments. Aquesta porta monumental està construïda amb carreus regulars de pedra calcària, i la seva estructura presenta referències als arcs triomfals clàssics. Al nord hi ha la porta de Terra, o de camp, que estava protegida per un baluard. Aquest accés no tenia cap tipus d'ornamentació.

El subsòl del recinte és un jaciment arqueològic de cronologia molt àmplia amb restes d'època antiga (barri hel·lenístic) i visigòtica o tardo-romana (edifici A). De la Roses medieval són presents el monestir i el nucli urbà que es desenvolupa al voltant amb els diferents perímetres de muralles, finalment de la darrera fase, la d'època moderna, hi ha les restes de diferents edificis militars.

La Ciutadella està sotmesa al vigent Pla Director de la Ciutadella de Roses aprovat el 27 de juliol de 1993, que dona compliment a la Llei de Patrimoni Cultural Català.

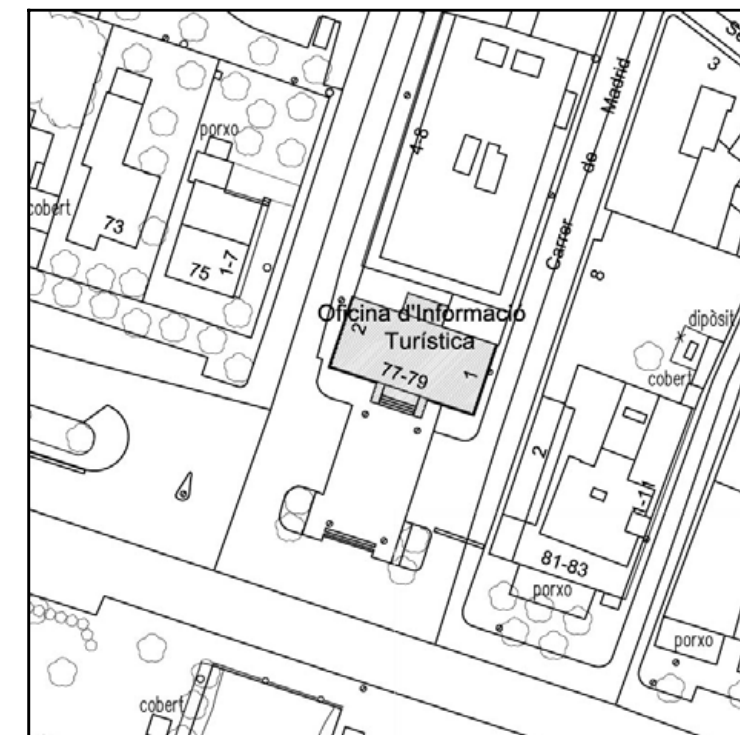
SITUACIÓ: Avda de Rhode, 77-79
COORDENADES UTM:
PROPIETAT: Ajuntament de Roses **DADES CADASTRALS:** 4394204
RÈGIM DEL SÒL: SU Eixample urbà - Sistemes d'equipaments comunitaris

TIPOLOGIA: Edifici aïllat
ÚS ORIGINAL: Dependències de correos
ÚS ACTUAL: Oficina d'Informació i Turisme
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo

CRONOLOGIA: S.XX
AUTOR: Eduardo Olasagasti
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Antic edifici de correus projectat l'any 1965 format per una planta baixa destinada actualment a les dependències municipals d'informació i turisme i una planta pis amb els dos habitatges originals per al personal de correus actualment sense ús i en possible futur ús administratiu. L'edifici ha estat remodelat recentment.

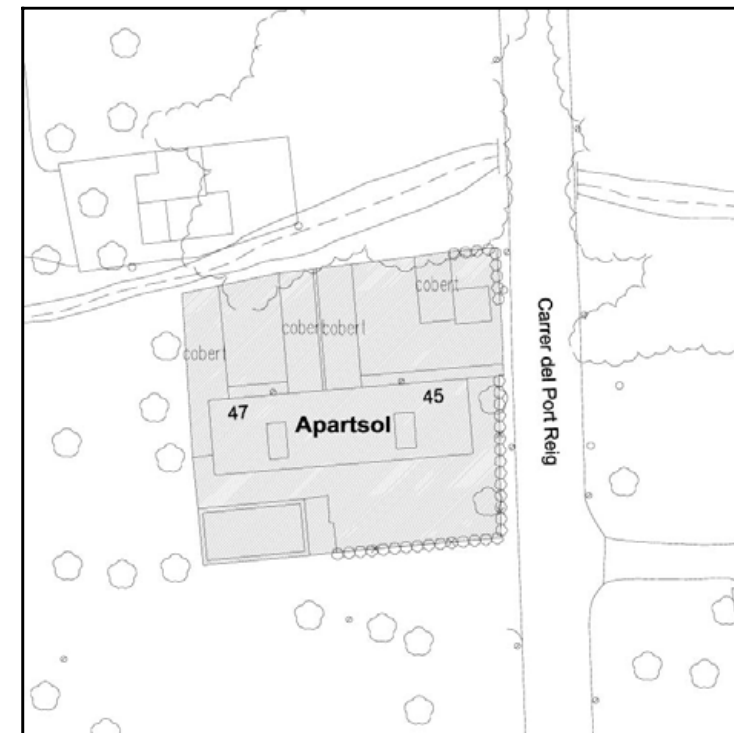

SITUACIÓ: Avda. Port Reig, 45-47
COORDENADES UTM:
PROPIETAT: Privada **DADES CADASTRALS:** 2897701
RÈGIM DEL SÒL: SU Polígon d'actuació Salatà Nord plurifamiliar aïllada
TIPOLOGIA: Edifici d'habitatges plurifamiliar aïllat
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: Habitatge
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo
CRONOLOGIA: S.XX
AUTOR: Lluís Marés i Feliu
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Edifici plurifamiliar aïllat de planta baixa més quatre plantes pis amb quatre apartaments per planta.
El promotor de l'obra va ser Mr Briede i la tramitació de tots els permisos de l'Ajuntament es va iniciar l'any 1966 (núm. d'expedient 242/66)
Edifici de caràcter racionalista del qual cal destacar l'ordre de la façana sud formada per terrasses amb proteccions solars de lamel·les blanques

SITUACIÓ: Avda. Rhode, 103
COORDENADES UTM:
PROPIETAT: Privada **DADES CADASTRALS:** 4493907
RÈGIM DEL SÒL: SU Front de mar -Casc antic

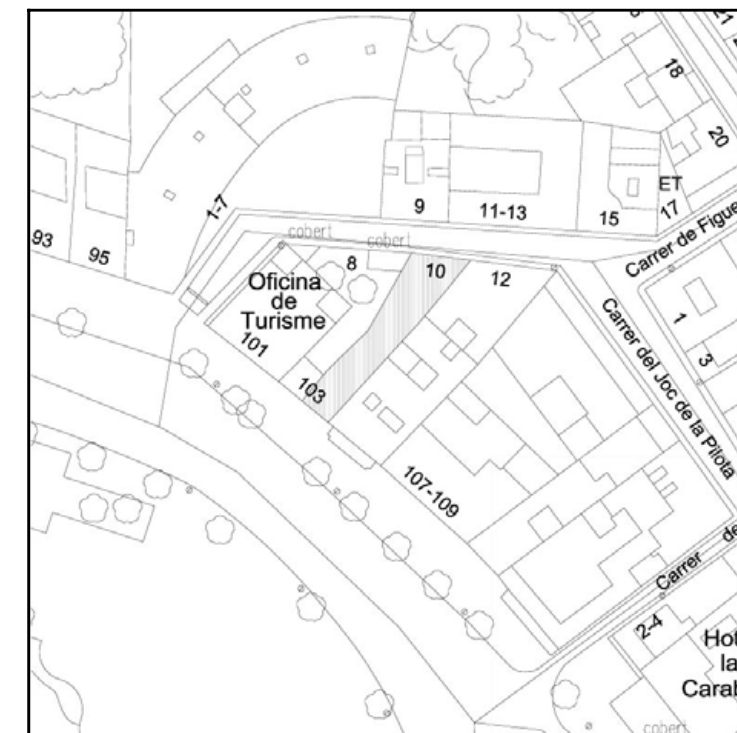
TIPOLOGIA: Habitatge plurifamiliar entre mitgeres
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: Habitatge
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo

CRONOLOGIA: S.XX
AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:
Exemple d'edificació urbana del segle XX de caràcter eclèctic.

DESCRIPCIÓ:

Edificació entre mitgeres de planta baixa més dues plantes pis amb una planta àtic retirada.
La façana està formada per grans obertures i amb elements ornamentals d'un cert aire colonial, com les jardineres de ceràmica vidriada i cornisa amb bigues de fusta.
Exemple d'edificació urbana del segle XX de caràcter eclèctic.

SITUACIÓ: Passeig Marítim, 2
COORDENADES UTM:
PROPIETAT: Privada
RÈGIM DEL SÒL: SU Unifamiliar
TIPOLOGIA: Habitatge unifamiliar aïllat
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: Habitatge
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo
CRONOLOGIA:
AUTOR:
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Habitatge unifamiliar aïllat construït a primera línia de mar que forma part de la franja edificada situada davant de la Ciutadella. És una casa d'estiueig composta de planta baixa i planta pis. Forma part d'un conjunt homogeni.

SITUACIÓ: Passeig Marítim, 3
COORDENADES UTM:
PROPIETAT: Privada **DADES CADASTRALS:** 4194802
RÈGIM DEL SÒL: SU Unifamiliar
TIPOLOGIA: Habitatge unifamiliar aïllat
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: Habitatge
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo
CRONOLOGIA:
AUTOR:
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Habitatge unifamiliar aïllat construït a primera línia de mar que forma part de la franja edificada situada davant de la Ciutadella. És una casa d'estiueig composta de planta baixa i planta pis. Forma part d'un conjunt homogeni.

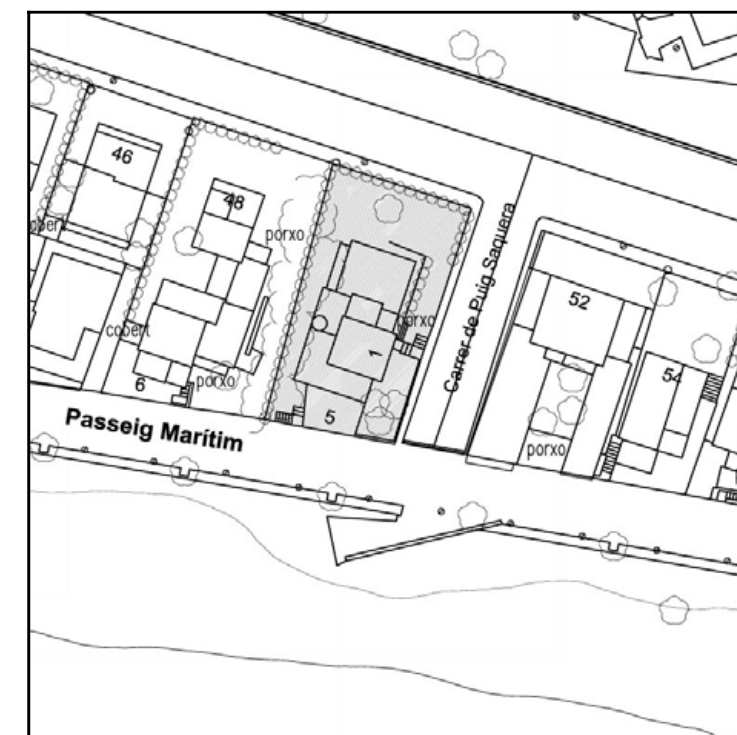

SITUACIÓ: Passeig Marítim, 5
COORDENADES UTM:
PROPIETAT: Privada **DADES CADASTRALS:** 4094704
RÈGIM DEL SÒL: SU Unifamiliar
TIPOLOGIA: Habitatge unifamiliar aïllat
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: Habitatge en desús
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Regular
CRONOLOGIA: S.XX
AUTOR:
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Habitatge unifamiliar aïllat construït a primera línia de mar que forma part de la franja edificada situada davant de la Ciutadella. És una casa d'estiueig composta de planta baixa i planta pis. Forma part d'un conjunt homogeni.

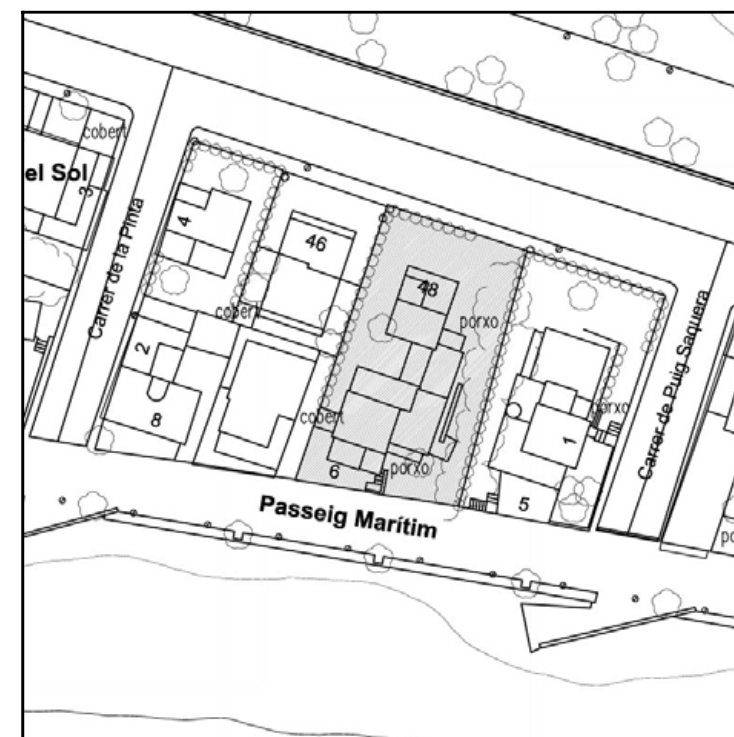

SITUACIÓ: Passeig Marítim, 6
COORDENADES UTM:
PROPIETAT: Privada **DADES CADASTRALS:** 4094703
RÈGIM DEL SÒL: SU Unifamiliar
TIPOLOGIA: Habitatge unifamiliar aïllat
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: Habitatge
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo
CRONOLOGIA: S.XX
AUTOR: Alexandre Bonaterra i Matas
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Casa construïda en primera línia de mar, forma part de la franja edificada situada davant de la Ciutadella.
És una casa d'estiueig composta de planta baixa i planta pis.
El xalet està construït en una parcel·la de 400m².
El promotor de l'obra va ser Rafael Mariano i Blázquez i la tramitació de tots els permisos de l'Ajuntament es va iniciar l'any 1953 (núm. d'expedient 1953/0003)

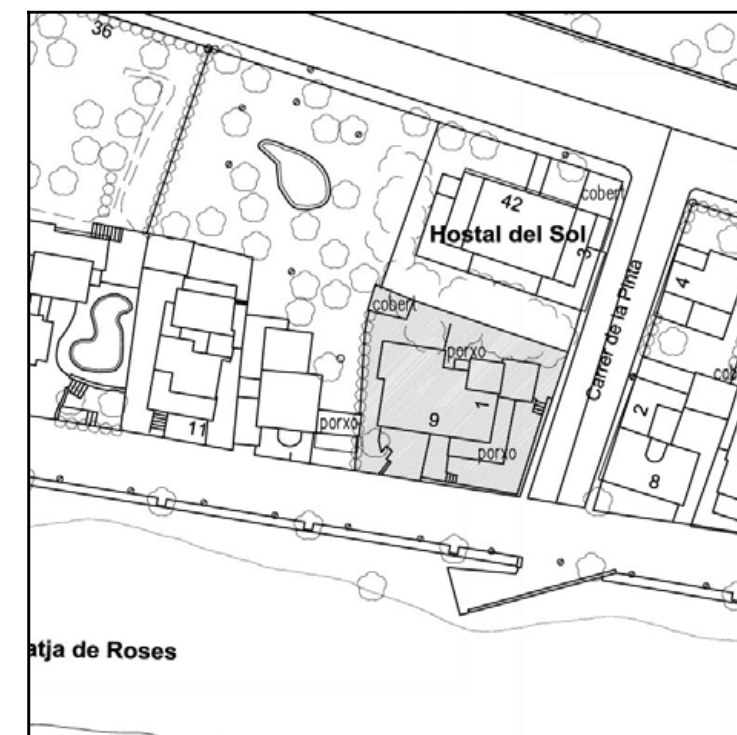

SITUACIÓ: Passeig Marítim, 9
COORDENADES UTM:
PROPIETAT: Privada **DADES CADASTRALS:** 3994604
RÈGIM DEL SÒL: SU Unifamiliar
TIPOLOGIA: Habitatge unifamiliar aïllat
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: Habitatge
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo
CRONOLOGIA: S.XX
AUTOR: Alexandre Bonaterra i Matas
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Habitatge unifamiliar aïllat construït a primera línia de mar que forma part de la franja edificada situada davant de la Ciutadella. És una casa d'estiueig composta de planta baixa (40m²) destinada a garatge i planta pis (114m²) destinada a vivenda. Forma part d'un conjunt homogeni. El xalet presenta una superfície total construïda de 154m² en una parcel·la de 4567m². El promotor de l'obra va ser Roser Vilar i Aymerich i la tramitació de tots els permisos de l'Ajuntament es va iniciar l'any 1953 (núm. d'expedient 1953/0002)

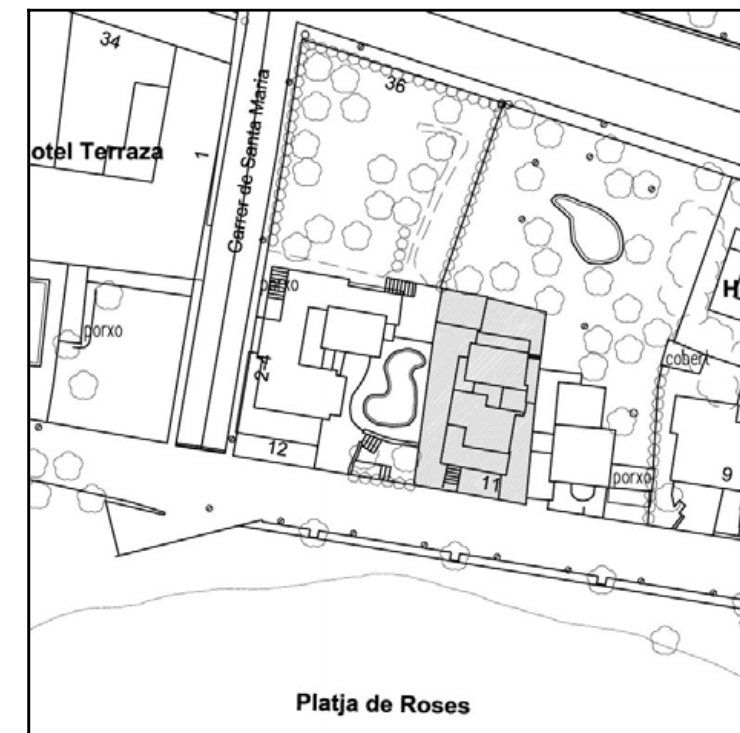

SITUACIÓ: Passeig Marítim, 11
COORDENADES UTM:
PROPIETAT: Privada **DADES CADASTRALS:** 3994605
RÈGIM DEL SÒL: SU Unifamiliar
TIPOLOGIA: Habitatge unifamiliar aïllat
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: Habitatge
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo
CRONOLOGIA: S.XX
AUTOR: Alexandre Bonaterra i Matas
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Habitatge unifamiliar aïllat construït a primera línia de mar que forma part de la franja edificada situada davant de la Ciutadella. És una casa d'estiueig composta de planta baixa, on hi ha el garatge i un magatzem per guardar la barca; i planta pis on hi ha la vivenda. Forma part d'un conjunt homogeni. El xalet està construït en una parcel·la de 386m2. El promotor de l'obra va ser Enric Montserrat i la tramitació de tots els permisos de l'Ajuntament es va iniciar l'any 1954 (núm. d'expedient 1954/0001)

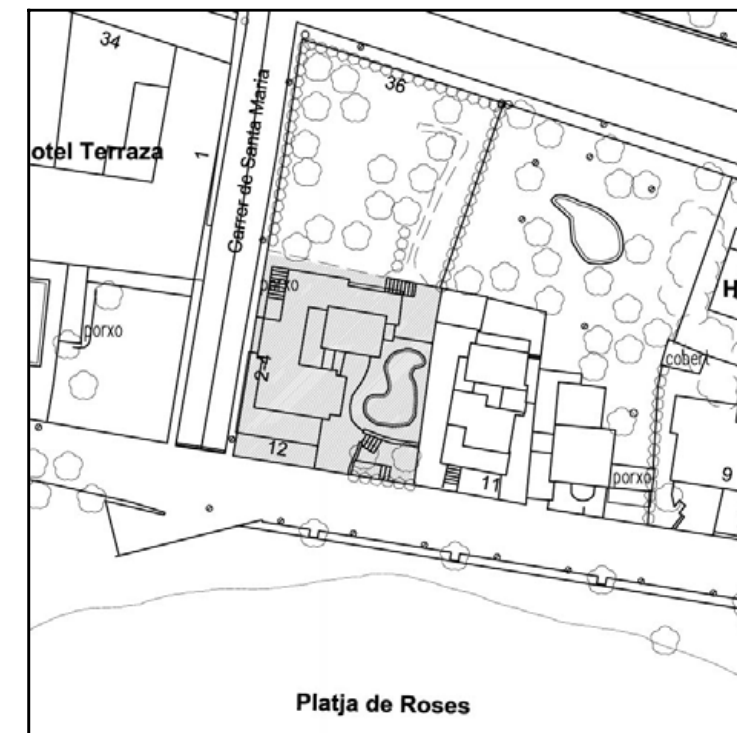

SITUACIÓ: Passeig Marítim, 12
COORDENADES UTM:
PROPIETAT: Privada **DADES CADASTRALS:** 3994601
RÈGIM DEL SÒL: SU Unifamiliar
TIPOLOGIA: Habitatge unifamiliar aïllat
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: Habitatge
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo
CRONOLOGIA: S.XX
AUTOR: Alexandre Bonaterra i Matas
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Habitatge unifamiliar aïllat construït a primera línia de mar que forma part de la franja edificada situada davant de la Ciutadella. És una casa d'estiueig composta de planta baixa, on hi ha el garatge, el celler i el rentador; i planta pis on hi ha la vivenda. Forma part d'un conjunt homogeni. La superfície total construïda és de 584m² (376 a la planta baixa i 208 a la planta pis) en una parcel·la de 1414m². El promotor de l'obra va ser Joan Sagué i Costa i la tramitació de tots els permisos de l'Ajuntament es va iniciar l'any 1954 (núm. d'expedient 1955/0002)

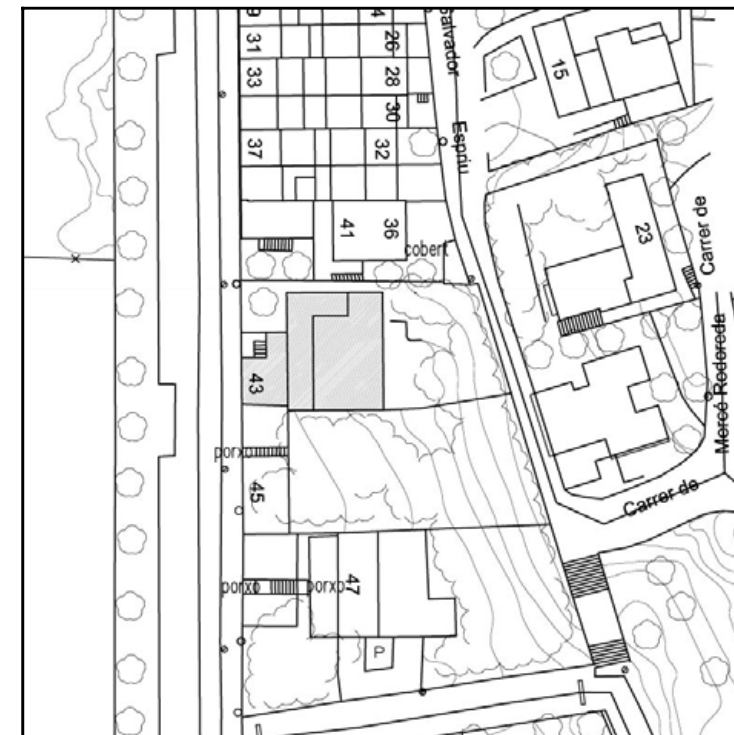

SITUACIÓ: Carretera del Far, 43
COORDENADES UTM:
PROPIETAT: Privada **DADES CADASTRALS:** 5182004
RÈGIM DEL SÒL: SU Unifamiliar
TIPOLOGIA: Habitatge unifamiliar aïllat
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: Habitatge
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo
CRONOLOGIA: S.XX
AUTOR: Alexandre Bonaterra i Matas
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Casa construïda a la zona d'entre molls, davant del port pesquer.
El xalet consta de planta soterrani, destinada a garatge i planta baixa destinada a vivenda.
La parcel·la fa 695m2.
El promotor de l'obra va ser Josep Junyer i Gifre i la tramitació de tots els permisos de l'Ajuntament es va iniciar l'any 1953 (núm. d'expedient 1953/0004).
Forma part d'un conjunt homogeni.

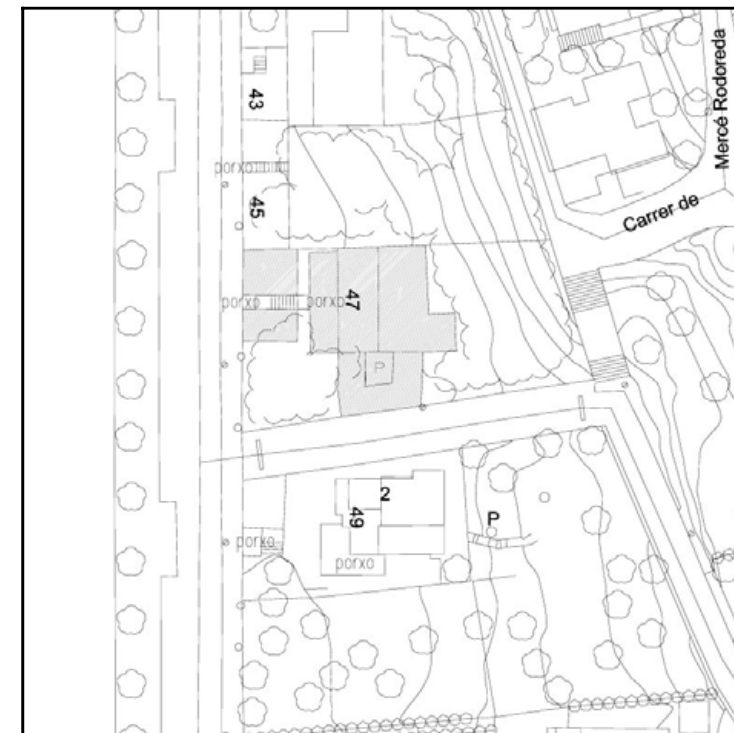

SITUACIÓ: Carretera del Far, 47
COORDENADES UTM:
PROPIETAT: Privada **DADES CADASTRALS:** 5182002
RÈGIM DEL SÒL: SU Unifamiliar
TIPOLOGIA: Habitatge unifamiliar aïllat
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: Habitatge
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo
CRONOLOGIA: S.XX
AUTOR: Pelai Martínez i Paricio
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Casa construïda a la zona d'entre molls, davant del port pesquer.
El xalet és de planta baixa
El promotor de l'obra va ser Tomàs Espigulé i la tramitació de tots els permisos de l'Ajuntament es va iniciar l'any 1947 (núm. d'expedient 1947/0002)
Forma part d'un conjunt homogeni.

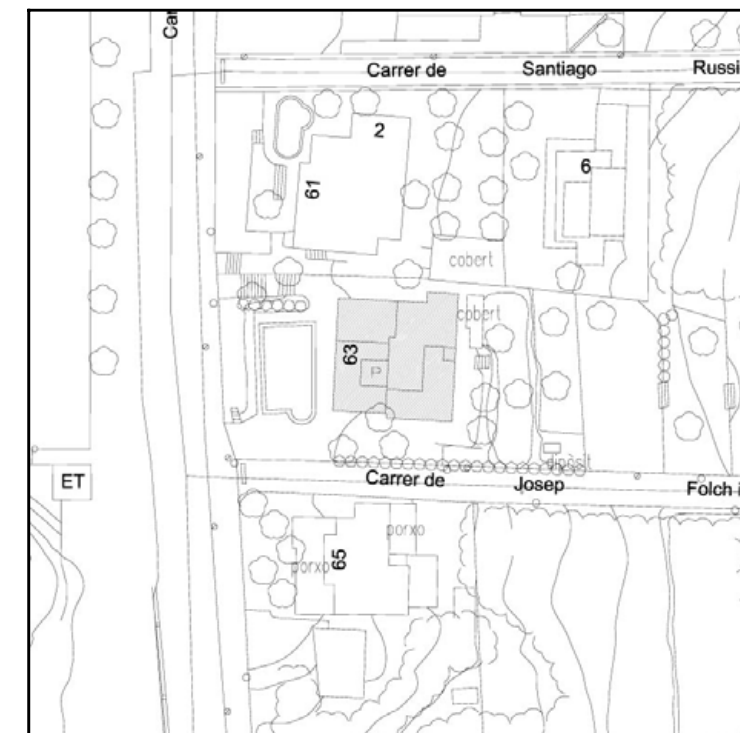

SITUACIÓ: Carretera del Far, 63
COORDENADES UTM:
PROPIETAT: Privada **DADES CADASTRALS:** 5180903
RÈGIM DEL SÒL: SU Unifamiliar
TIPOLOGIA: Habitatge unifamiliar aïllat
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: Habitatge
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo
CRONOLOGIA: S.XX
AUTOR: Pelai Martínez i Paricio
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Casa construïda a la zona d'entre molls, davant del port pesquer.
El xalet és de planta baixa
El promotor de l'obra va ser Dolors Guich i Geli i la tramitació de tots els permisos de l'Ajuntament es va iniciar l'any 1947 (núm. d'expedient 1947/0001)
Forma part d'un conjunt homogeni.

SITUACIÓ: Carretera del Far, 65
COORDENADES UTM:
PROPIETAT: Privada **DADES CADASTRALS:** 5179611
RÈGIM DEL SÒL: SU Unifamiliar
TIPOLOGIA: Habitatge unifamiliar aïllat
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: Habitatge
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo
CRONOLOGIA: S.XX
AUTOR: Emili Blanch i Roig
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Casa construïda a la zona d'entre molls, davant del port pesquer.
Consta d'una vivenda principal, un annexe pel servei i un garatge.
El promotor de l'obra va ser Pilar Bazán i Marín i la tramitació de tots els permisos de l'Ajuntament es va iniciar l'any 1956 (núm. d'expedient 1956/0003)
Forma part d'un conjunt homogeni.

SITUACIÓ: Carretera del Far, 67
COORDENADES UTM:
PROPIETAT: Privada **DADES CADASTRALS:** 5179610
RÈGIM DEL SÒL: SU Unifamiliar
TIPOLOGIA: Habitatge unifamiliar aïllat
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: Habitatge
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo
CRONOLOGIA: S.XX
AUTOR: Joan Aubert (atribuït)
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Casa construïda a la zona d'entre molls, davant del port pesquer.
El xalet consta de planta baixa destinada a vivenda i semisoterrani on hi ha el garatge
El promotor de l'obra va ser Joaquim Maria Aubert i Torres i la tramitació de tots els permisos de l'Ajuntament es va iniciar l'any 1948 (núm. d'expedient 1948/0001)
L'arquitecte autor del projecte podria haver estat Joan Aubert, malgrat que la signatura és poc clara.
Forma part d'un conjunt homogeni.

SITUACIÓ: Cta. de Canyelles, 56
COORDENADES UTM:
PROPIETAT: Privada **DADES CADASTRALS:** 5873912
RÈGIM DEL SÒL: SU Unifamiliar
TIPOLOGIA: Habitatge unifamiliar aïllat
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: Habitatge
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo
CRONOLOGIA:
AUTOR: Alexandre Bonaterra Matas
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Habitatge unifamiliar aïllat situat en una parcel·la amb fort pendent a primera línia de mar.
Destaca el joc de teulades amb pendents oposats originàriament cobertes amb rajola ceràmica.
La tramitació de tots els permisos de l'Ajuntament es va iniciar l'any 1971 (núm. d'expedient 795/71)

SITUACIÓ: Cta. de Canyelles, 70-74

COORDENADES UTM:

PROPIETAT: Privada

RÈGIM DEL SÒL: SU Unifamiliar

DADES CADASTRALS:

TIPOLOGIA: Unifamiliar aparellada

ÚS ORIGINAL: Habitatge

ÚS ACTUAL: Habitatge

ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo

CRONOLOGIA: S.XX

AUTOR: Pelai Martínez i Paricio

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Conjunt format per dos xalets d'estiueig aparellats, construït a la franja costanera situada entre el mar i la carretera, a l'entrada de la platja de Canyelles Petites.

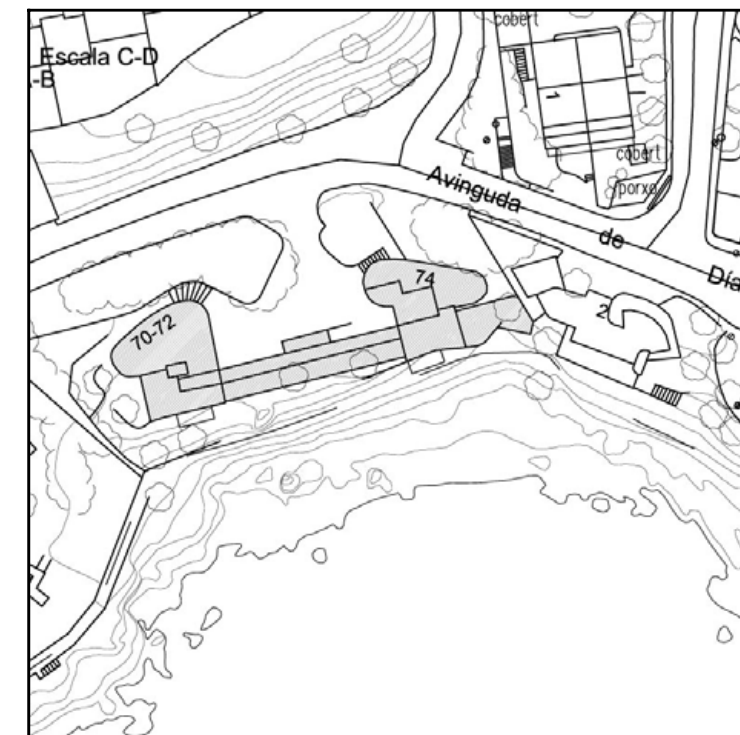
Cada xalet, en una finca diferent, està compost de garatge superior, vestíbul, saló, vuit habitacions, tres banys, cuina, rebost, menajdor-sala d'estar.

La superfície total construïda és de 150m2(???) en una parcel·la de 1200m2.

El promotor de l'obra va ser André Gaillard i la tramitació de tots els permisos de l'Ajuntament es va iniciar l'any 1963 (núm. d'expedient 1963/0006)

Cal destacar la qualitat del projecte tècnic de l'arquitecte suís André Gaillard. Aquest projecte està signat, també, per Pelai Martínez i Paricio per raons de jurisdicció col·legial.

Aquests dos xalets són coneguts popularment com el "El Submarí".

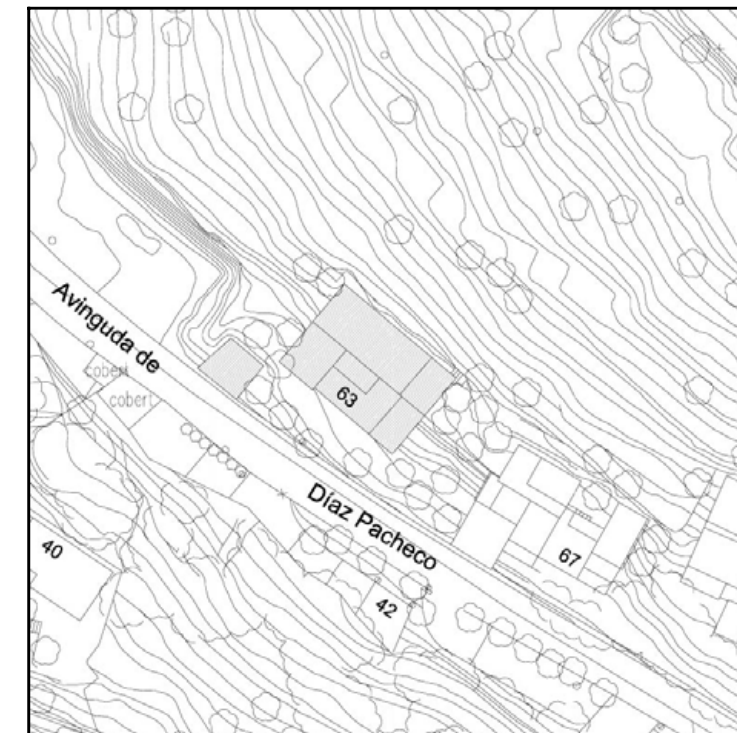

SITUACIÓ: Avda. Díaz Pacheco, 65
COORDENADES UTM:
PROPIETAT: Privada **DADES CADASTRALS:** 6671045
RÈGIM DEL SÒL: SU Unifamiliar
TIPOLOGIA: Habitatge unifamiliar aïllat
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: Habitatge
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo
CRONOLOGIA: S.XX
AUTOR: Pelai Martínez i Paricio
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Casa construïda a la banda nord de la carretera de l'Almadrava, amb la façana principal mirant a mar.
És un xalet d'uns 206m² de superfície total construïda, situat en una parcel·la de 1190m².
Consta de menjador-sala d'estar, cuina, quatre dormitoris, quatre banys i terrassa distribuïts en una única planta.
El promotor de l'obra va ser Jean Penavayre i la tramitació de tots els permisos de l'Ajuntament es va iniciar l'any 1965 (núm. d'expedient 1965/00021)

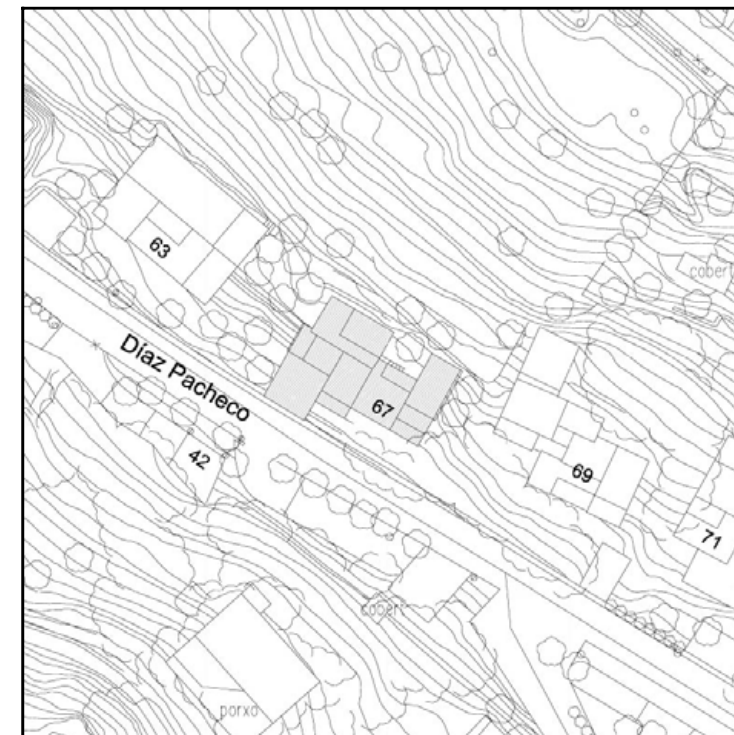

SITUACIÓ: Avda. Díaz Pacheco, 67
COORDENADES UTM:
PROPIETAT: Privada **DADES CADASTRALS:** 6671044
RÈGIM DEL SÒL: SU Unifamiliar
TIPOLOGIA: Habitatge unifamiliar aïllat
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: Habitatge
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo
CRONOLOGIA: S.XX
AUTOR: Pelai Martínez i Paricio
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Casa construïda a la banda nord de la carretera de l'Almadrava, amb la façana principal mirant a mar.
És un xalet d'uns 213m² de superfície total construïda, situat en una parcel·la de 1015m².
És un xalet d'estiueig format per tres cossos d'edifici separats distribuïts a diferents nivells sobre el terreny.
El cos principal és el més gros, fa 153m² i té vestíbul, menjador-sala d'estar, dos banys i dos dormitoris. Tant el segon cos, de 33'77m², com el tercer, de 26'23m², consten d'una habitació i un bany.
El promotor de l'obra va ser Henrich C.D. De Wit i la tramitació de tots els permisos de l'Ajuntament es va iniciar l'any 1964 (núm. d'expedient 1964/0067).

SITUACIÓ: Avda Díaz Pacheco, 69
COORDENADES UTM:
PROPIETAT: Privada **DADES CADASTRALS:** 6671043
RÈGIM DEL SÒL: SU Unifamiliar
TIPOLOGIA: Habitatge unifamiliar aïllat
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: Habitatge
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo
CRONOLOGIA: S.XX
AUTOR: Pelai Martínez i Paricio
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Casa construïda a la banda nord de la carretera de l'Almadrava, amb la façana principal mirant a mar.
És un xalet d'uns 173m2 de superfície total construïda, situat en una parcel·la de 945m2.
Consta de menjador-sala d'estar, cuina, porxo, vestíbul, tres dormitoris i tres banys, distribuïts en una única planta
El promotor de l'obra va ser M.Verhoeff i la tramitació de tots els permisos de l'Ajuntament es va iniciar l'any 1964 (núm. d'expedient 1964/0068)

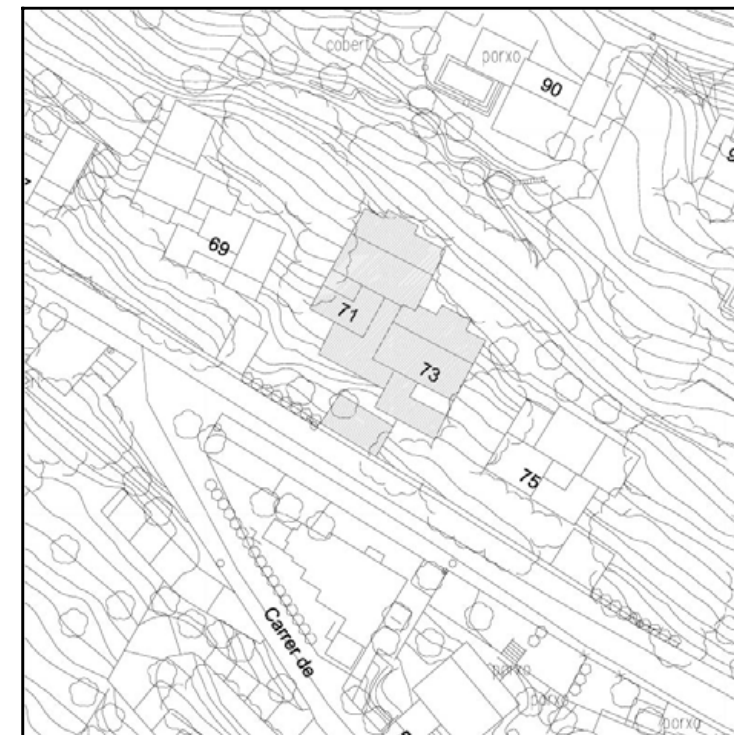

SITUACIÓ: Avda. Díaz Pacheco, 71-73
COORDENADES UTM:
PROPIETAT: Privada **DADES CADASTRALS:** 6671042
RÈGIM DEL SÒL: SU Unifamiliar
TIPOLOGIA: Habitatge bifamiliar aparellat
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: Habitatge
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo
CRONOLOGIA: S.XX
AUTOR: Pelai Martínez i Paricio
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Construcció estructurada en dues unitats arquitectòniques diferenciades, ubicada a la banda nord de la carretera de l'Almadrava, amb la façana principal mirant a mar.
La superfície total construïda és de 233m² dins una parcel·la de 920m².
Cadascun dels dos habitatges que la formen consta de menjador-sala d'estar, cuina, tres habitacions, dos banys i un office. Ambdós configuren un únic edifici de planta baixa.
El promotor de l'obra va ser Jacqueline Planella i la tramitació de tots els permisos de l'Ajuntament es va iniciar l'any 1965 (núm. d'expedient 1965/0033)

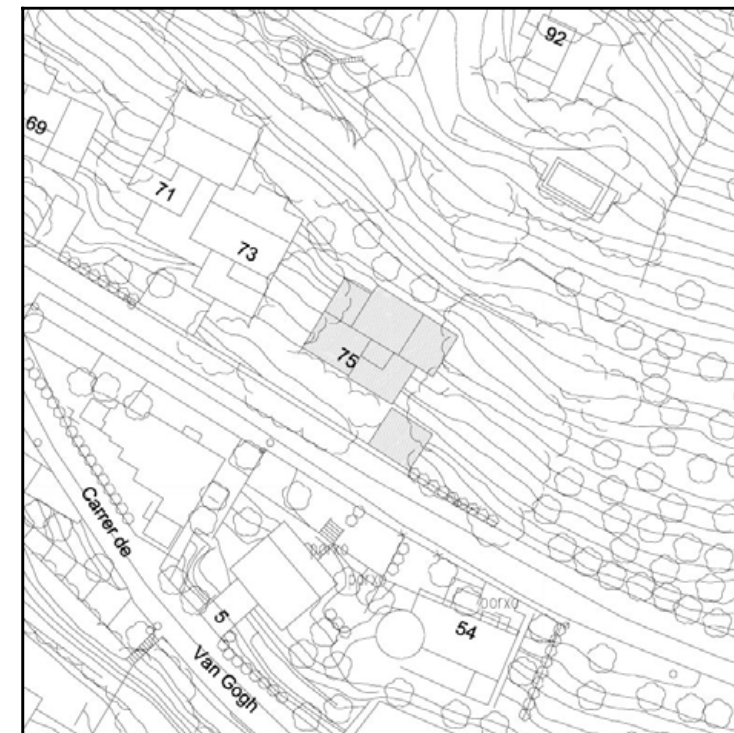

SITUACIÓ: Avda. Díaz Pacheco, 75
COORDENADES UTM:
PROPIETAT: Privada **DADES CADASTRALS:** 6671041
RÈGIM DEL SÒL: SU Unifamiliar
TIPOLOGIA: Habitatge unifamiliar aïllat
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: Habitatge
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo
CRONOLOGIA: S.XX
AUTOR: Pelai Martínez i Paricio
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Casa construïda a la banda nord de la carretera de l'Almadrava, amb la façana principal mirant a mar.
És un xalet d'uns 265m² de superfície total construïda, situat al centre d'una parcel·la de 1480m².
Consta de planta semisoterrània amb un dormitori i escala, planta baixa on hi ha el menjador, la cuina, l a bogaderia, tres banys, la terrassa i escala i, finalment, planta pis amb dos dormitoris i tres banys.
Les superfícies de les diferents plantes són les següents: soterrani de 40m², planta baixa de 179,53m² i primer pis de 45'75m².
El promotor de l'obra va ser Pierre Calvet i la tramitació de tots els permisos de l'Ajuntament es va iniciar l'any 1965 (núm. d'expedient 195/0111)

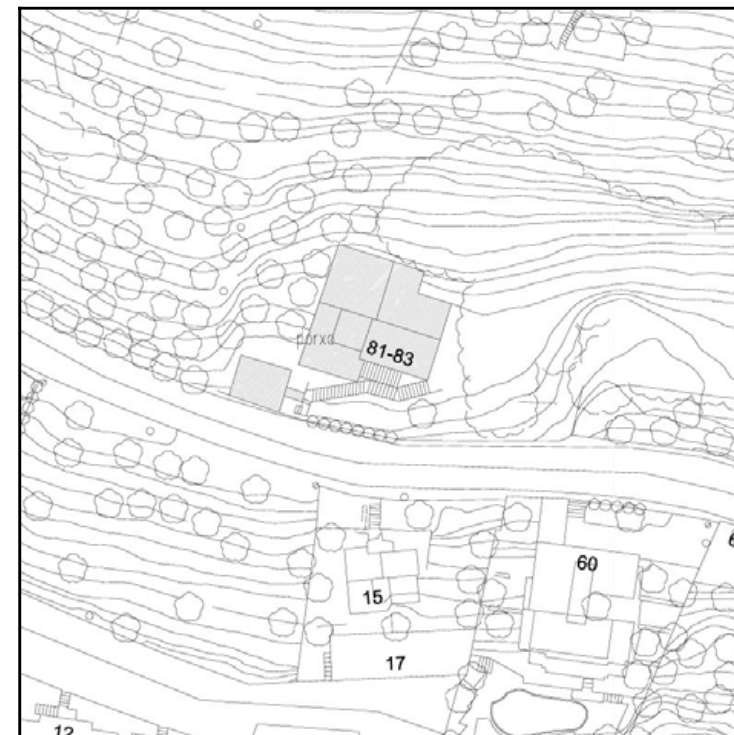

SITUACIÓ: Avda. Díaz Pacheco, 81-83
COORDENADES UTM:
PROPIETAT: Privada **DADES CADASTRALS:** 6671039
RÈGIM DEL SÒL: SU Unifamiliar
TIPOLOGIA: Habitatge unifamiliar aïllat
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: Habitatge
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo
CRONOLOGIA: S.XX
AUTOR:
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Casa construïda a la banda nord de la carretera de l'Almadrava, amb la façana principal mirant a mar.
És un xalet de 374'51m² de superfície total construïda, situat en una parcel·la de 1827m².
Consta de planta semisoterrània amb dos dormitoris, un bany i porxo i planta baixa on hi ha el menjador-sala d'estar, la cuina, quatre habitacions, 2 banys, un traster i un porxo
Les superfícies de les diferents plantes són: soterrani de 139'6m², i planta baixa de 234'9.
El promotor de l'obra va ser Jean Louis Torreilles i la tramitació de tots els permisos de l'Ajuntament es va iniciar l'any 1963 (núm. d'expedient 1963/0062).

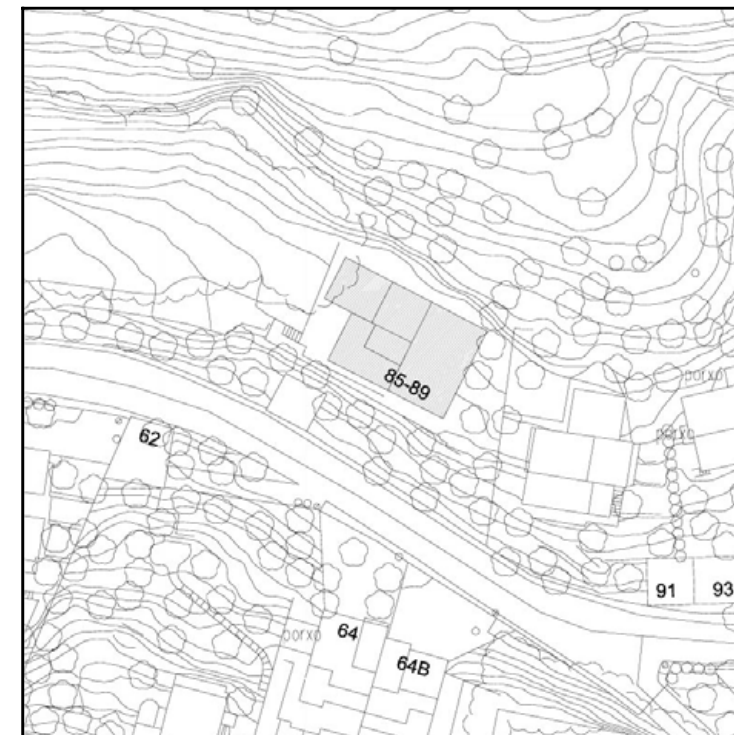

SITUACIÓ: Avda. Díaz Pacheco, 85-89
COORDENADES UTM:
PROPIETAT: Privada **DADES CADASTRALS:** 6671037
RÈGIM DEL SÒL: SU Unifamiliar
TIPOLOGIA: Habitatge unifamiliar aïllat
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: Habitatge
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo
CRONOLOGIA: S.XX
AUTOR: Pelai Martínez i Paricio
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Casa construïda a la banda nord de la carretera de l'Almadrava, amb la façana principal mirant a mar.
És un xalet d'uns 240m2 de superfície total construïda, situat al centre d'una parcel·la de 1500m2.
Consta de menjador-sala d'estar, cuina, quatre habitacions, tres banys i terrassa, distribuït tot en una sola planta.
El promotor de l'obra va ser Jean Louis Torrelles i la tramitació de tots els permisos de l'Ajuntament es va iniciar l'any 1965 (núm d'expedient 1965/0112)

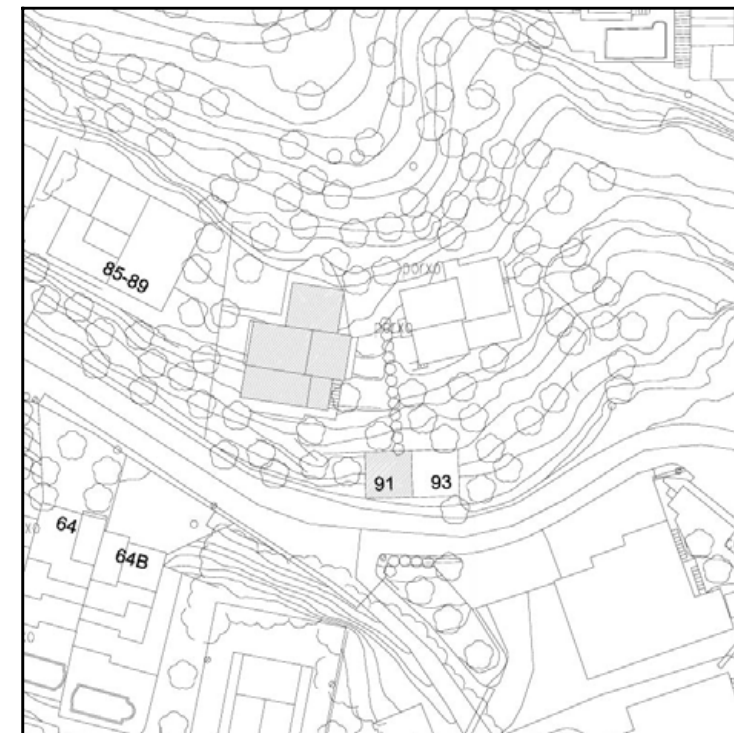

SITUACIÓ: Avda. Díaz Pacheco, 91
COORDENADES UTM:
PROPIETAT: Privada **DADES CADASTRALS:** 6671036
RÈGIM DEL SÒL: SU Unifamiliar
TIPOLOGIA: Habitatge unifamiliar aïllat
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: Habitatge
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo
CRONOLOGIA: S.XX
AUTOR: Pelai Martínez i Paricio
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Casa construïda a la banda nord de la carretera de l'Almadrava, amb la façana principal mirant a mar.
És un xalet de 223'23m² de superfície total construïda, situat en una parcel·la de 930m².
Consta de planta semisoterrània amb tres dormitoris i un bany i planta pis on hi ha el menjador-salad'estar, la cuina, tres banys, tres dormitoris i porxo.
Les superfícies de les diferents plantes són les següents: soterrani de 65'90m² i planta pis de 157'33m².
El promotor de l'obra va ser René Riere i la tramitació de tots els permisos de l'Ajuntament es va iniciar l'any 1964 (núm. d'expedient 1964/0064)

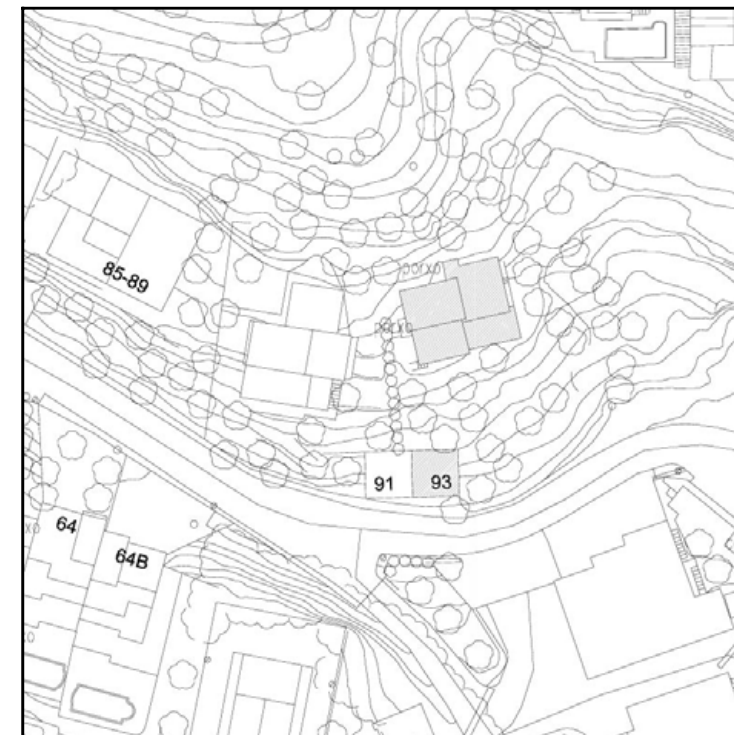

SITUACIÓ: Avda. Díaz Pacheco, 93
COORDENADES UTM:
PROPIETAT: Privada **DADES CADASTRALS:** 6671035
RÈGIM DEL SÒL: SU Unifamiliar
TIPOLOGIA: Habitatge unifamiliar aïllat
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: Habitatge
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo
CRONOLOGIA: S.XX
AUTOR: Pelai Martínez i Paricio
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Casa construïda a la banda nord de la carretera de l'Almadrava, amb la façana principal mirant a mar.
És un xalet d'uns 190'43m2 de superfície total construïda, situat en una parcel·la de 1080m2.
Consta de planta semisoterrània amb tres dormitoris i un bany, i planta pis on hi ha el menjador-sala d'estar, la cuina, tres banys, dos dormitoris i un porxo.
Les superfícies de les diferents plantes són les següents: soterrani de 67'5m2, i planta pis de 123'43m2 .
El promotor de l'obra va ser Laurent Jalote i la tramitació de tots els permisos de l'Ajuntament es va iniciar l'any 1964 (núm. d'expedient 1964/0065)

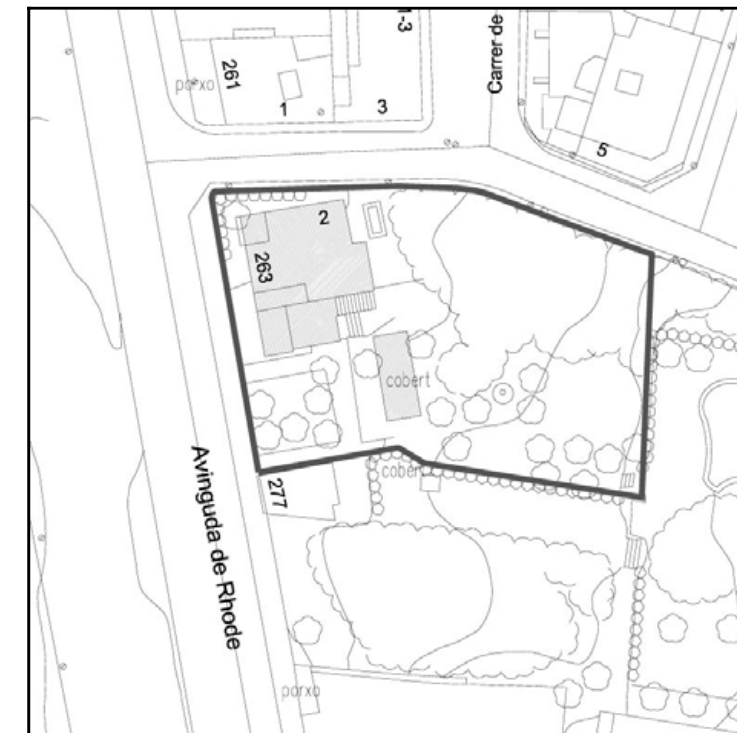

SITUACIÓ: Avda. Rhode, 263-277
COORDENADES UTM:
PROPIETAT: Privada **DADES CADASTRALS:** 5185003
RÈGIM DEL SÒL: SU Unifamiliar
TIPOLOGIA: Habitatge unifamiliar aïllat
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: Habitatge
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo
CRONOLOGIA:
AUTOR:
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Casa unifamiliar aïllada coneguda popularment com a casa dels italians.
És una casa d'estiueig composta de planta baixa i planta pis situada a primera línia de mar.

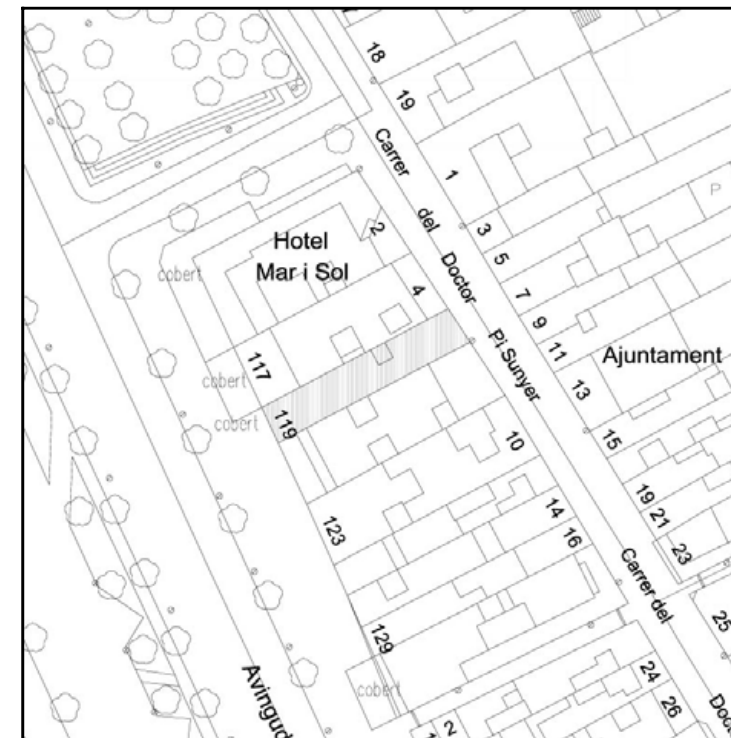

SITUACIÓ: Avda. de Rhode, 119
COORDENADES UTM:
PROPIETAT: Privada **DADES CADASTRALS:** 4591903
RÈGIM DEL SÒL: SU front de mar-Casc antic
TIPOLOGIA: Plurifamiliar entre mitgeres
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: Habitatge -Comercial
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo
CRONOLOGIA: S.XX
AUTOR:
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Edificació de planta baixa i dues plantes pis amb façana ordenada simètricament amb una única obertura per planta. Remat amb balustrada i significació de les ventilacions de la cambra d'aire de la coberta a la catalana. Exemple d'edificació urbana del segle XX de caràcter eclèctic.

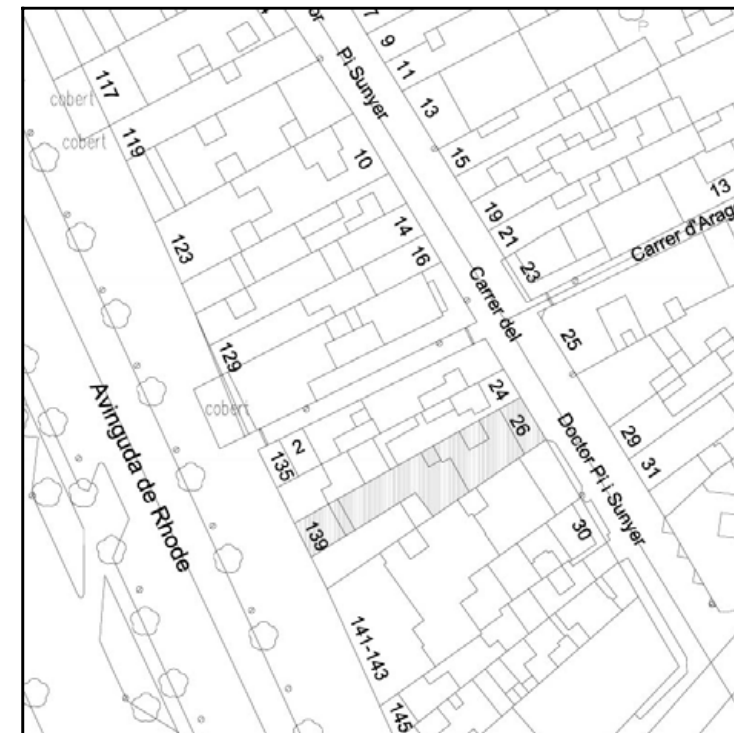

SITUACIÓ: Avda. de Rhode, 139
COORDENADES UTM:
PROPIETAT: Privada **DADES CADASTRALS:** 4500515
RÈGIM DEL SÒL: SU front de mar-Casc antic
TIPOLOGIA: Plurifamiliar entre mitgeres
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: Habitatge - Comercial
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo
CRONOLOGIA: S.XX
AUTOR:
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Edificació de planta baixa i dues plantes pis amb façana ordenada simètricament amb tres obertures per planta.
Remat amb balustrada.
Exemple d'edificació urbana del segle XX de caràcter eclèctic.

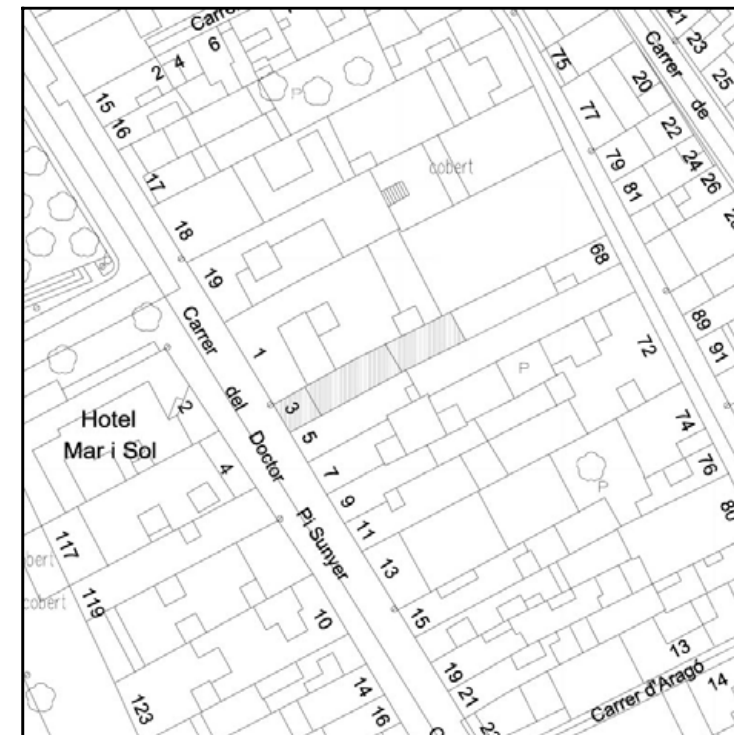

SITUACIÓ: C. Pi i Sunyer, 3
COORDENADES UTM:
PROPIETAT: Privada **DADES CADASTRALS:** 4592845
RÈGIM DEL SÒL: SU Casc antic
TIPOLOGIA: Plurifamiliar entre mitgeres
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: Habitatge - Comercial
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Regular
CRONOLOGIA: S.XIX-XX
AUTOR:
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Edifici de planta baixa i dues plantes pis amb façana neoclàssica ordenada segons eixos verticals. Obertures emmotllurades i cosnises d'ofici amb balaustrada acroteri.
Exemple d'edificació urbana de finals del segle XIX- principis del segle XX de caràcter clàssic.

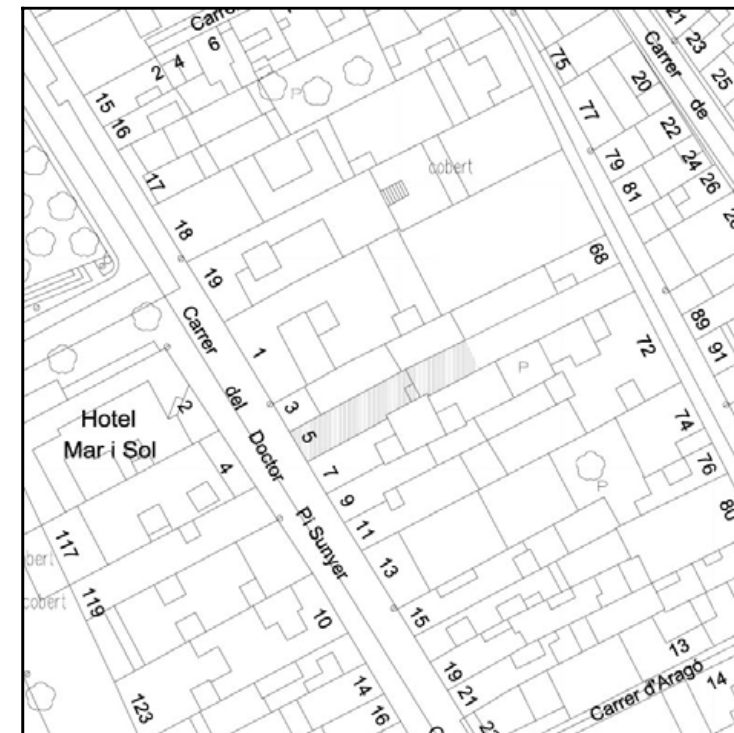

SITUACIÓ: C. Pi i Sunyer, 5
COORDENADES UTM:
PROPIETAT: Privada **DADES CADASTRALS:** 4592844
RÈGIM DEL SÒL: SU Casc antic
TIPOLOGIA: Plurifamiliar entre mitgeres
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: Habitatge - Comercial
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo
CRONOLOGIA: S.XIX-XX
AUTOR:
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Edifici de planta baixa i dues plantes pis amb façana neoclàssica ordenada segons eixos verticals. Obertures emmotllurades i cosnises d'ofici amb balustrada acroteri.
Exemple d'edificació urbana de principis del segle XX de caràcter clàssic.
Exemple d'edificació urbana de finals del segle XIX- principis del segle XX de caràcter clàssic.

SITUACIÓ: Avda Rhode, 75
COORDENADES UTM: X
PROPIETAT: Privada
RÈGIM DEL SÒL: CP Parc territorial
DADES CADASTRALS: 4297001

TIPOLOGIA: Plurifamiliar entre mitgeres
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: Habitatge segona residència
ESTAT DE CONSERVACIÓ: -Bona

CRONOLOGIA: - 1927-1929
AUTOR:
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Villa Neus. Habitatge unifamiliar.
Obra de corrent arquitectonica ben estesa a les comarques gironines fent relectura de formes modernistes europees

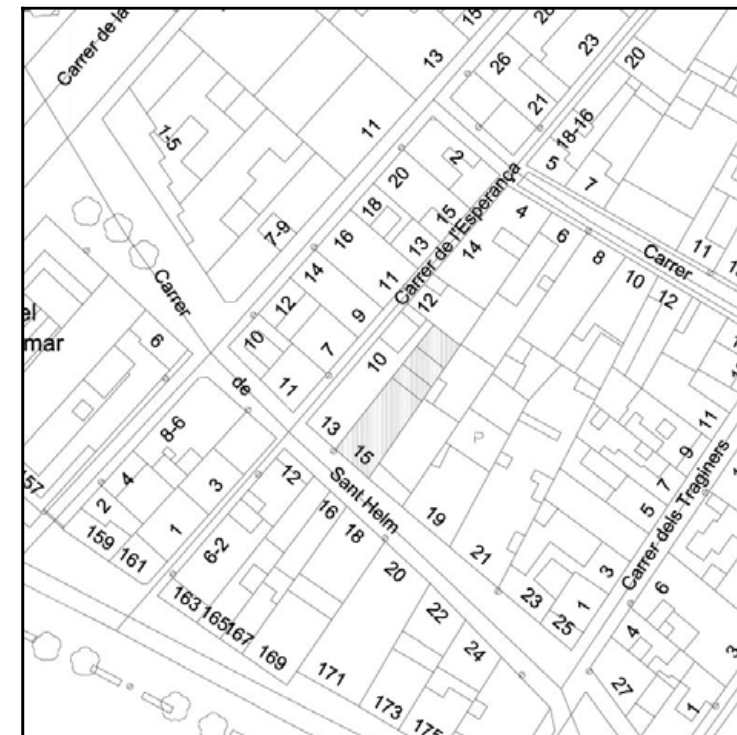

SITUACIÓ: C.Sant Telm,15
COORDENADES UTM:
PROPIETAT: Privada **DADES CADASTRALS:** 4690718
RÈGIM DEL SÒL: SU Casc antic
TIPOLOGIA: Plurifamiliar entre mitgeres
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: Habitatge-Comercial
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo
CRONOLOGIA: S.XIX-XX
AUTOR:
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Edifici de planta baixa i una planta pis amb façana neoclàssica ordenada segons eixos verticals i obertures emmotllurades i cosnises d'ofici amb balaustrada acroteri.
Exemple d'edificació urbana de finals del segle XIX- principis del segle XX de caràcter clàssic.

SITUACIÓ: Carretera de Cadaqués, Km.4
COORDENADES UTM: X=4682340 Y=515300
PROPIETAT: **DADES CADASTRALS:**
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural de Cap de Creus

TIPOLOGIA: Edifici civil
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: Sense ús
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Regular-bo

CRONOLOGIA: S.XIX

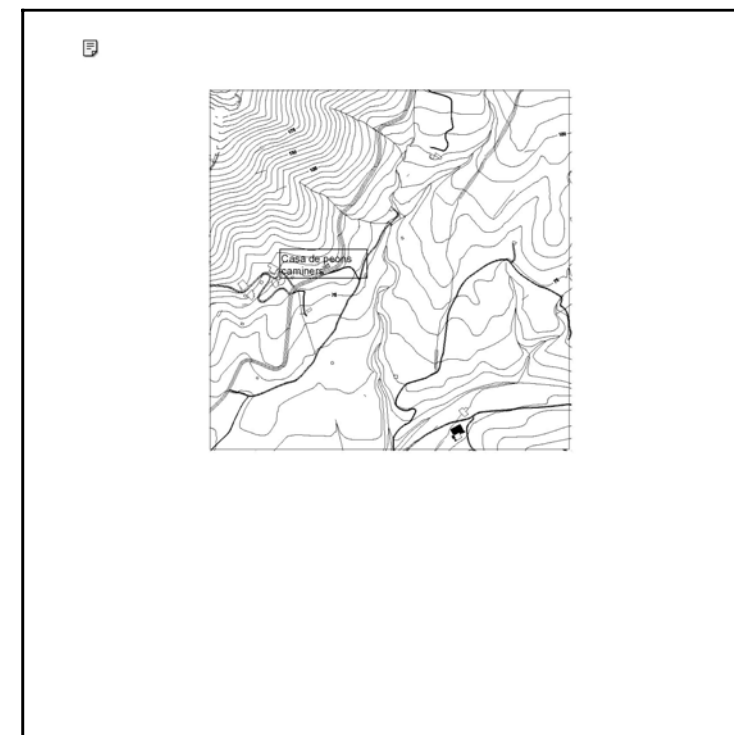
AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

La construcció d'aquest edifici està en relació directa amb la construcció de la via que comunicava els pobles de Cadaqués, Port de la Selva i Selva de Mar amb Roses i la plana.
Aquesta casa era la residència d'un peó caminer encarregat del manteniment de la carretera. S'ha documentat que l'any 1868 els pobles que utilitzaven la carretera pagaven al peó que s'en cuidava.

DESCRIPCIÓ:

Edifici situat, lleugerament elevat, al costat de la carretera de Cadaqués, a l'alçada del quilòmetre 4 aproximadament.
És una casa de planta baixa coberta amb teulada a dues aigües. S'observa el cos de l'edifici i, a la part de darrera, un espai guanyat a la muntanya mitjançant el rebaix de la roca, tancat amb un muret. L'edifici presenta una porta i dues finestres a la façana principal i sengles finestres a les parets dels costats. Actualment totes les obertures estan tapiades. Davant la façana principal hi ha una petita terrassa.
La part superior de les parets, sota la línia de la teulada, presenta una mena de cornisa senzilla sobre permòdols fets amb rajoles. Sota aquests elements sobresortints es dibuixen tres línies paral·lels de motlures decoratives. L'aspecte ornamental es completa amb les cantonades de l'edifici ressaltades amb obra de rajoles. Tots aquests elements descrits són ressaltats amb color vermell vi.

SITUACIÓ: Carretera de Montjoi
COORDENADES UTM: X=4676780 Y=517980
PROPIETAT: Privada **DADES CADASTRALS:**
RÈGIM DEL SÒL: Parc natural de Cap de Creus

TIPOLOGIA: Edifici civil
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: En desús
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Regular-bo

CRONOLOGIA: S.XIX-XX
AUTOR:

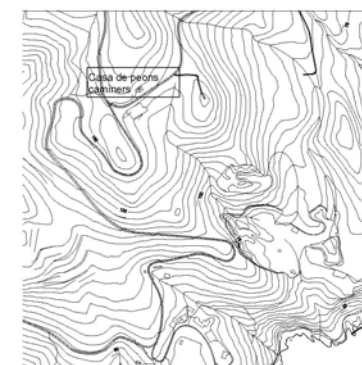
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Aquest edifici està en relació amb la construcció de la primer pista i després carretera que portava de Roses a Montjoi i Jóncols.

DESCRIPCIÓ:

Edifici de planta irregular, de planta baixa construït a la vora de la carretera que va a Montjoi, a l'alçada del desviament que porta a punta Falconera.
S'observa un cos principal i de mides superiors i un altre més petit, reculat situat al costa esquerra. L'interior està distribuït en diferents estances. La coberta és plana rematada amb una motllura de perfil esglaonat.

SITUACIÓ: Ctra. del Far, 1

COORDENADES UTM:

PROPIETAT: Privada

DADES CADASTRALS: 5184202

RÈGIM DEL SÒL: Comercial

TIPOLOGIA: Edificació aïllada

ÚS ORIGINAL: Magatzem

ÚS ACTUAL: Comercial

ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo

CRONOLOGIA: S.XIX

AUTOR:

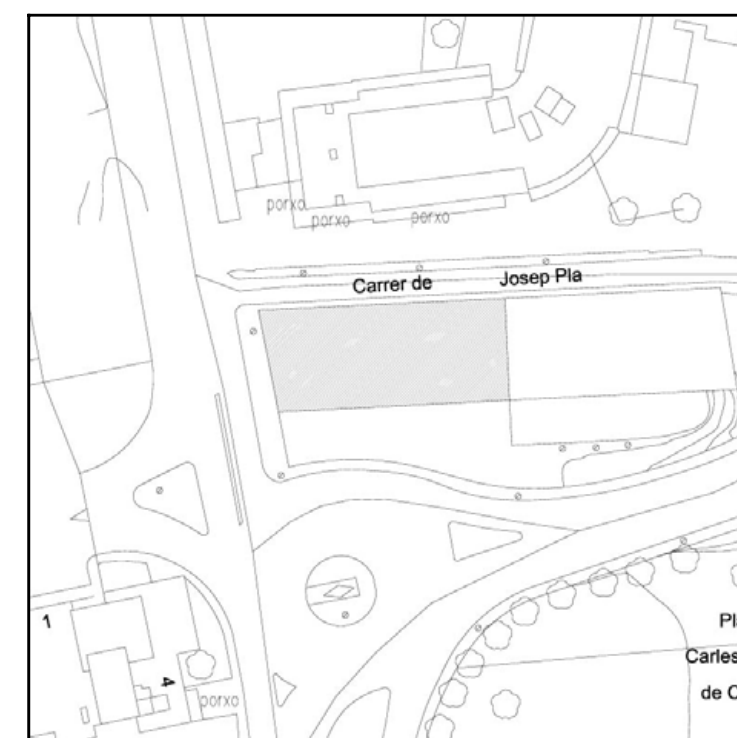
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Aquesta nau es va construir cap a l'any 1921 i qui ostentava la propietat era la societat Bucknall, Schcotz & Co. amb seu a sant Feliu de Guíxols. Aquesta iniciativa s'emmarca en una època de floreixement del port de Roses gràcies al comerç de cabotatge.

DESCRIPCIÓ:

Edifici d'una sola planta, de gran alçada, cobert amb teulada a dues aigües situat a tocar el primer moll del port pesquer de Roses. És de planta rectangular amb l'eix més llarg perpendicular al mar. Actualment presenta una porta a la façana principal, la que dona a mar i dues més a la paret lateral de llevant. Les obertures originals presenten la llinda en forma d'arc rebaixat fet amb rajoles. També s'han obert modernament finestres. Els paraments exteriors són de pedra vista.

SITUACIÓ: Ctra de Palau s/n
COORDENADES UTM: X=4680275 Y=513300
PROPIETAT: Privada **DADES CADASTRALS:** 3002004
RÈGIM DEL SÒL: Sól Urbanitzable no delimitat

TIPOLOGIA: Masia
ÚS ORIGINAL: Habitatge
ÚS ACTUAL: Habitatge
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo

CRONOLOGIA: S.XVIII-XIX

AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

Finals del segle XVIII: durant el setge dels anys 1794-1795, l'exercit francès va emplaçar una bateria en aquest lloc. En aquella època la masia era anomenada "casa de los pastores".

DESCRIPCIÓ:

Masia situada a prop de la carretera de Roses a Vilajuiga, en el kilòmetre 2. Es tracta d'un conjunt complex format per diferents edificis afegits en èpoques successives.

La part central del mas està formada per dos edificis adossats, en forma d'angle recte. La masia antiga està orientada en sentit EW i està precedida d'un pati ampli tancat per una paret i per els diferents edificis que l'envolten. La façana presenta, a la planta baixa, tres arcs d'arc carpanell fets amb rajoles que configuren una mena de porxo. Al fons, al centre, hi ha la porta per accedir als àmbits interiors que havien servit com a quadres i magatzems. Majoritàriament, els sostres són plans, de rajoles i canyes, sobre cairats; només hi ha un espai que té una coberta en forma de volta feta amb pedres. Sobre el porxo d'arcs hi ha una eixida ample a la qual es puja per una escala exterior situada a l'extrem de llevant. La façana del primer pis presenta una porta i dues finestres, la finestra de l'esquerra ha estat transformada en porta. A l'interior hi havia les habitacions, la cuina amb el forn de pa, la sala, etc. Es podia baixar a la planta baixa des del menjador a través d'un batiport amb escala de fusta. La teulada ha estat completament reformada i sobreaixecada.

L'edifici orientat en sentit NS, la vivenda dels masovers, és més modern. Altres edificacions destinades a usos agrícoles i ramaders es situen a llevant.

SITUACIÓ: Serrat de Can Berta
COORDENADES UTM: X= Y=
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:**
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus- Parc Natural
TIPOLOGIA: Lloc de representació gràfica - Jaciment arqueològic
ÚS ORIGINAL: -
ÚS ACTUAL: -
ESTAT DE CONSERVACIÓ: -
CRONOLOGIA: Des de romà a medieval (-218/1492)
AUTOR:
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Fitxa de la carta arqueològica núm. 8863

SITUACIÓ: Serrat de Can Berta
COORDENADES UTM: X= Y=
PROPIETAT: Propietat privada **DADES CADASTRALS:**
RÈGIM DEL SÒL: Parc Natural del Cap de Creus- Parc Natural
TIPOLOGIA: Varis desconegut - Jaciment arqueològic
ÚS ORIGINAL: -
ÚS ACTUAL: -
ESTAT DE CONSERVACIÓ: -
CRONOLOGIA: Desconeguda (400/1492)
AUTOR:
NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

DESCRIPCIÓ:

Fitxa de la carta arqueològica núm. 15898

Estructura formada per dues fileres de lloses clavades verticals al terra, de 8,20m. de llarg x 0,80m. d'ample. L'extrem norest apareix tancat amb una llosa. Presenta una orientació en sentit nord-oest/sud-est.

SITUACIÓ: Muntanya del Pení
COORDENADES UTM: X= Y=
PROPIETAT: Ministeri de Defensa **DADES CADASTRALS:**
RÈGIM DEL SÒL: 0

TIPOLOGIA: Edifici de serveis de base militar
ÚS ORIGINAL: Edifici de serveis dins una base militar
ÚS ACTUAL: -
ESTAT DE CONSERVACIÓ: -

CRONOLOGIA: Desconeguda (400/1492)

AUTOR:

NOTÍCIES HISTÒRIQUES: 1955-

1955-1958: construcció a càrrec de l'administració nordamericana 1958-1965:
funcionament com a dependències d'una base de vigilància aèria de l'exercit dels
E.E.U.U. d'Amèrica

1955-1958: construcció a càrrec de l'administració nordamericana 1958-1965:
funcionament com a dependències d'una base de vigilància aèria de l'exercit dels
E.E.U.U. d'Amèrica

DESCRIPCIÓ:

Edifici construït als peus de la muntanya del Pení, a l'extrem nord de la plana del Mas d'en Causa. Edifici format originàriament per tres naus disposades un forma d'U. Són dues naus curtes de planta baixa i tres pisos unides per un tercer cos més llarg i de dos nivells que allotja els espais comuns (cuina, menjador, cantina, etc.). És un edifici d'estil racionalista construït pels americans a finals dels anys 50.

Fitxa genèrica 1- **BARRAQUES de pedra seca**

DESCRIPCIÓ VALORADA

Construccions de pedra seca associades a explotacions agrícoles (vinya i olivar)

Les barraques servien com a magatzem de les eines utilitzades en el treball del camp, eren refugis en cas de mal temps i també servien com a habitatge on passar dies o la setmana en el cas de les explotacions més allunyades del poble i amb un accés difícil.

Són de planta circular majoritàriament, però també hi ha exemples de planta quadrangular. Tenen una porta oberta en la direcció que proporciona més confortabilitat a l'interior. La porta no s'òl presentar uns brancals destacats i el llindar és una única llosa de gran tamany.

Tècnica constructiva: el materials utilitzats són les pedres del subsòl natural del terreny circumdant (no hi ha moviment de pedres per raons estètiques o funcionals - mal·leabilitat), són pedres sense treballar encara que s'escullen segons la mida i forma que millor s'adeqüi a la construcció. Les pedres es van col·locant formant filades irregulars i no s'utilitza cap material constructiu d'unió. Les parets solen tenir la base ample i, en anar pujant la paret el gruix va disminuint. El cobriment de les barraques circulars és una falsa cúpula aconseguida per l'aproximació al centre de filades de pedra col·locades concèntricament. Hi han casos en els que la pedra central a l'exterior de la coberta no era fixa de manera que es podia posar i treure. Així, si es feia foc a l'interior s'aconseguia un forat per on sortien els fums.

Hi ha casos en els que la paret de la barraca és doble amb la qual cosa a l'alçada de la coberta hi ha com un esglaó.

Distribució: el territori on s'ha documentat l'existència de barraques és el d'antiga explotació agrícola amb la vinya i l'olivar, és a dir, la zona muntanyosa del terme municipal.

A la plana els exemples són inexistents. És possible que alguns hagin estat destruïts però el més segur és que no n'hi havia gaires (la proximitat amb el nucli urbà i la facilitat d'accés no feien necessari aquest tipus de construcció a les vinyes i olivars de la plana).

Les barraques formen conjunt amb les feixes.

Fitxa genèrica 2- PARETS DE PEDRA SECA

DESCRIPCIÓ VALORADA

La tècnica constructiva de la pedra seca basada en l'ús de pedres disposades formant fileres més o menys regulars sense material d'unió està molt present en el terme municipal de Roses i configuren un conjunt patrimonial que mereix ser considerat. Els elements més destacats on s'aplica aquesta tècnica són: les feixes de vinyes i olivars, les parets de delimitació de llera de recs i rieres i els murs de delimitació de camins i carrerades.

Avui en dia, observant les vessants de les muntanyes del terme esglaonades amb feixes hom pot adonar-se de la monumentalitat del treball realitzat ja que fins el racó més recòndit o el lloc més escarpat va ser aprofitat per aconseguir superfície de conreu. La solidesa i rigorositat en la tècnica emprada en la construcció d'aquestes parets ha permès que gran part d'aquestes s'hagin conservat tot i l'abandonament de les vinyes i els olivars. Hi ha una adequació racional de les feixes a la topografia del terreny de manera que sovint s'aprofiten els afloraments rocosos naturals per fixar-les. També l'amplada de la terrassa va en relació a la pendent, és a dir, si hi ha una pendent acusada, la terrassa és més estreta i, si el terreny és més planer, l'amplada s'incrementa.

És probable que la feina de neteja de olivars i vinyes s'aprofités per acumular pedres per a la reparació de les feixes, la construcció de noves o la construcció d'altres estructures. És habitual veure, encara, amuntegaments de pedres, sense cap funció determinada, escampats per les feixes. Així, les pedres utilitzades en la construcció de feixes procedeix del mateix subsòl del territori circumdant. Són pedres sense treball en la forma però si en la mida, ja que s'observa una marcada uniformitat en el tamany de les pedres. De vegades, es donen cantonades on els angles s'aconsegueixen amb pedres més grosses i escollides segons el gruix per tal d'aconseguir un acabament més acurat. Igualment per salvar els desnivells i facilitar la circulació humana es construeixen escales. N'hi ha que són simples lloses, de llargada superior a l'amplada de la paret de feixa, que s'hi encasten esglaonadament, sobresortint entre 50 i 80cm. També hi ha escales de caixa fetes totes elles d'obra de pedra seca. Un element associat a les feixes són les barraques de pedra seca.

Altres elements on s'observa l'aplicació de la pedra seca és a recs i rieres, on per tal de que les aigües torrencials no afectessin les terrasses, les parets a banda i banda de la llera són construïdes amb pedra seca. En algun cas s'observa una variant tècnica amb les pedres col·locades verticals.

Les carrerades o camins antics d'amplada suficient per a la circulació de carros formen una xarxa on la pedra seca és present.

Fitxa genèrica 3- **POUS, FONTS**

DESCRIPCIÓ VALORADA

Aquest grup d'elements, tot i el seu indubtable component natural, es caracteritza pel fet que ha estat l'activitat humana la que els ha creat o si més no modelant. En la majoria dels casos el seu valor es troba més en el seu aspecte antropològic que natural, però no s'ha d'oblidar que és l'aigua l'element configurador de l'interès d'aquest elements patrimonials.

És a causa de l'especial sensibilitat del medi aquàtic, i del fet que tradicionalment les fonts han estat un punt d'atracció i lleure dels ciutadans que convé, no solament conservar de manera activa les fonts que encara existeixen i són conegudes sinó que, a més cal fer l'esforç de conservar les que, tot i estar malmeses, encara es poden recuperar.

De les fonts incloses en aquest fitxa algunes són fonts "urbanitzades", és a dir, existeix una mínima estructura de canalització del punt de brollament de l'aigua i elements associats. D'altres casos són fonts absolutament naturals, punts de brollament sense cap intervenció manufactura de l'home. És possible que d'algunes d'elles s'en hagi perdut la localització o que ni hagi més que no han estat recollides a la fitxa però la memòria popular encara les té present ja que antigament havien sigut punt de referència en el territori.

Tot i que no és una font pròpiament dita, en aquesta fitxa s'inclou la bassa del sorral de can Berta per les seves característiques naturals.

LLISTAT

Font del mas Oliva o d'en Frigola
 Font de Norfeu
 Font del mas Figa
 Font i pou del mas dels Arbres
 Font del mas Romà, o del Lledó
 Bassa del sorral de can Berta
 Font de can Ponach o de la Teula.
 Pous del mas Romanyach.
 Pou del mas Puigmirat.
 Fonts del mas de la Llobatera.
 Font del mas Berta.

Font de la Torre del Sastre
 Font del mas Patirem
 Font de Jóncols.
 Font del segon Moll

 Fitxa genèrica 4- **COVES**

 DESCRIPCIÓ VALORADA

Les coves incloses en la present fitxa són cavitats geològiques en la configuració de les quals no hi ha intervingut l'home, o ho ha fet mínimament però que, en qualsevol cas, formen part de la memòria popular.

L'interès de totes elles és bàsicament natural i geològic però en alguns casos s'hi afegeix un component antropològic. Malgrat que és un tema poc estudiat és possible que en alguna d'aquestes coves haguessin tingut lloc activitats humanes de refugi, habitat temporal o magatzem.

La localització i l'accés dificultós són circumstàncies que les protegeixen i allarguen la seva conservació. Amb tot caldria establir mecanismes de control que n'assegurin la preservació. Una primera mesura podria ser un inventari específic i exhaustiu segons perspectives pluridisciplinars.

LLISTAT

Cova del Lliri o de les Encantades(Norfeu-terra)
 Cova Dormidors (Norfeu-terra)
 Cova del Forat (Norfeu-terra)
 Cova del Tabal (Norfeu-mar)
 Cova del Guill (Norfeu-mar)
 Cova Dormidors (Norfeu-mar)
 Cova del Tamariu (Norfeu-mar)
 Cova Fumada (Norfeu-mar)
 Cova de les Mongetes o cova Gran (Norfeu-mar)
 Cova dels Miracles (Norfeu-mar)
 Cova del Traire (Norfeu-mar)
 Cova del Salt del Llop (Paratge de Roca Negra)
 Cova del Fitor de Baix (vall de Montjoi, vessant oest)
 Cova del Fitor de Dalt (vall de Montjoi, vessant oest)
 Cova de la Malaterra (vall de Montjoi, vessant oest)
 Cova del puig Rodó (vall de Montjoi, vessant oest)
 Cova de l'Aigua (vall de l'Alzeda, vessant sud)
 Coves de la Lloba (vall de l'Alseda, vessant nord)
 Cova del Cortalàs o del pla d'Estar (al nord-oest de puig Saquera)
 Cova del Rellotger (al nord-est de puig Saquera)

Fitxa genèrica 6- CASES DE POBLE

DESCRIPCIÓ VALORADA

El nucli antic de Roses és considerat un document històric amb escassos però suficients elements conservats que permeten identificar la memòria de l'arquitectura de la vila. L'anàlisi i valoració de la tradició arquitectònica del casc antic és una manera de preservar una identitat històrica, una experiència acumulada en el paisatge urbà que hauria de materialitzar-se en la preservació d'un ambient característic.

Davant el creixement urbanístic del Roses, de la transformació de poble en ciutat i el perill de pèrdua definitiva de personalitat del casc antic cal engegar actuacions que no suposin cap fre al desenvolupament natural de la vila però que alhora garanteixin la preservació de l'esperit del poble que un dia Roses va ser.

En aquesta fitxa es contempla un conjunt de cases representatives d'una arquitectura popular que respon a models constructius que no es basen en construccions anteriors sinó que es creen, nous, especialment a partir del segle XVIII.

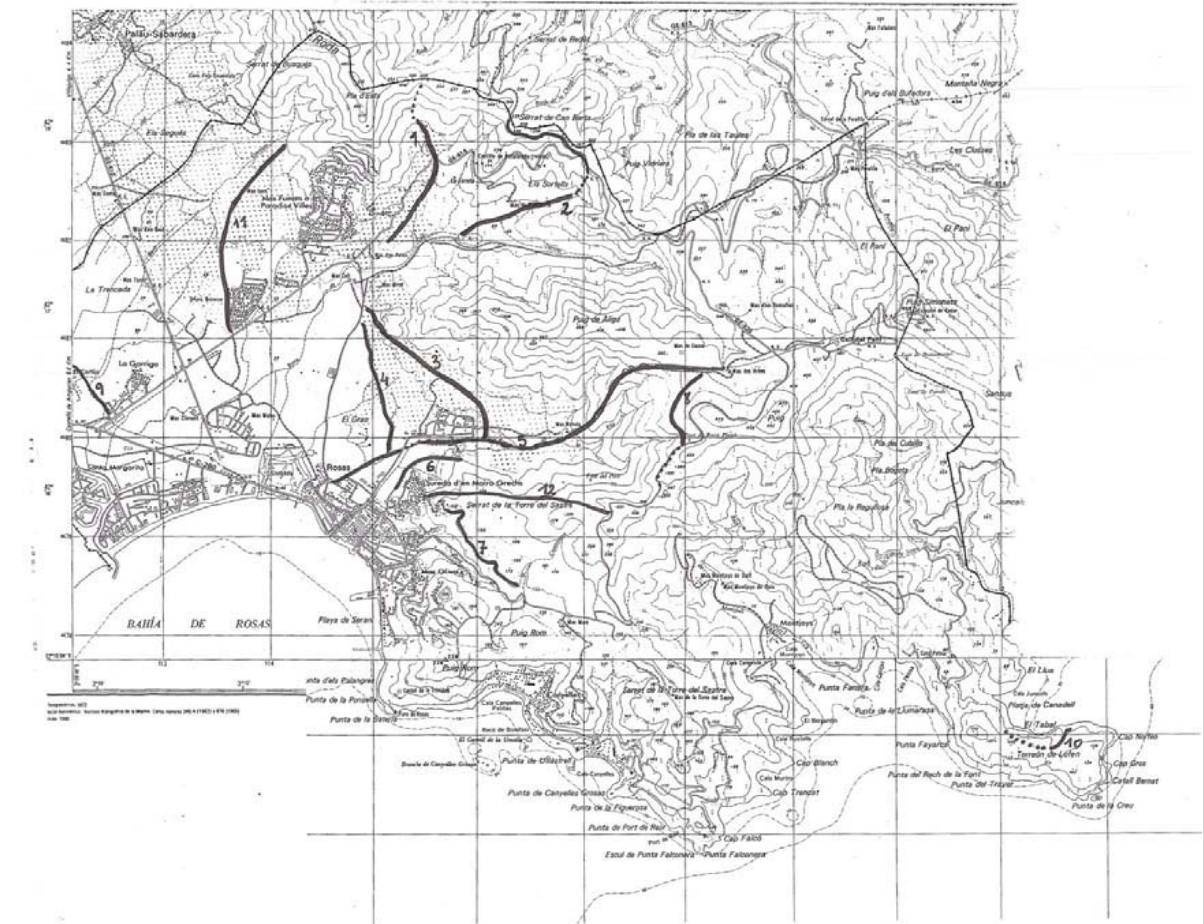
Els edificis en qüestió són majoritàriament cases de planta baixa i un pis, normalment destinades a allotjar una família construïdes amb pedra. A la planta baixa hi ha un portal gran associat a un àmbit ample i una porta petita per accedir a l'escala que puja al pis superior on s'ubica l'habitatge. Al fons de la casa sol haver un pati descobert. Les façanes són encalades i blanques, la teulada sol ser d'una pendent cap al carrer amb un sistema de recollida d'aigües (canal i tub) fet de peces ceràmiques vidrades de color verd o oxidades. Els balcons són de plataforma rectangular o, com tret particular, semicircular amb baranes senzilles. A banda i banda de les finestres pot haver lleixes fetes amb lloses de pissarra.

Fitxa genèrica 8- CAMINS

DESCRIPCIÓ VALORADA

En el terme de Roses es conserven evidències d'antics camins que permeten entendre les antigues xarxes de comunicació. Aquestes es poden entendre a dos nivells; d'una banda parlariem de circuits interns referint-nos als vials que comunicaven els nuclis de població dispersos (masies) entre si, aquests amb el nucli urbà, o les àrees de conreu amb el poble (carrerades). D'altra banda hi hauria els circuits externs o vies de comunicació de la vila de Roses amb els nuclis urbans veïns.

La majoria es conserven fragmentàriament ja que l'evolució del terme ha trencat i desdibuixat aquests vials fent difícil recuperar el traçat original íntegre. Amb tot, l'estat actual de conservació d'aquesta antiga xarxa de camins obliga a implantar, en la mesura del possible, uns paràmetres bàsics de protecció que garanteixin la seva preservació física o memòria.

LLISTAT

1. Carrerada a Port de la Selva pel coll de sant Genís
2. Camí del coll de sant Genís
3. Camí vell dels Síngols
4. Camí de l'Alzeda a la Trencada
5. Camí de Cadaqués
6. Camí del mas Oliva
7. Camí de la Creu d'en Cobertella o de la Casa Cremada
8. Camí dels Francesos
9. Camí vell de Roses a Peralada
10. Camí del rec de la calç
11. Camí de Queralbs
12. Carrerada de la Casa Cremada
- COLL DE SAQUERA
14. Coll de Saquera

Fitxa genèrica 9- CARTA ARQUEOLÒGICA

DESCRIPCIÓ VALORADA

D'acord amb la normativa vigent que indica que el POUM ha d'incorporar tots els jaciments arqueològics registrats a la Carta Arqueològica dins el terme municipal de Roses, s'ha procedit a una revisió i actualització d'aquest document que ha donat lloc a la reconsideració d'algunes d'aquestes fitxes en el moment de la seva inclusió al Catàleg de Patrimoni – Edificis i Béns protegits.

Així, el treball de camp a partir de la CA ha posat de manifest la no existència d'algun dels elements registrats (constatació sobre el terreny, consultes a grups d'aficionats del poble, etc), en altres casos la localització ha estat impossible i, finalment, s'ha redimensionat el potencial de jaciments que han estat objecte d'una pressió urbanística definitiva o que han donat com a resultat una prospecció negativa.

Igualment s'ha realitzat una unificació en el cas de vèries fitxes sobre un mateix element.

La CA desglossa els elements patrimonials associats a la Ciutadella en diferents fitxes. En canvi al Catàleg de Patrimoni del POUM s'ha considerat com un conjunt el format per la fortificació moderna i les diverses construccions modernes i medievals a l'interior així com el jaciment arqueològic del subsòl. També han quedat incloses en una unitat d'inventari (entorn de la Ciutadella) diferents jaciments coneguts localitzats a l'àrea urbana a la dreta de la fortificació renaixentista.

LLISTAT

Inexistència provada
 Puig del Carall

No localitzats- Perduts - Excavats
 Menhir de la Torre del Sastre
 Menhir de Pení
 Sorral d'en Berta
 Necròpolis del Salatar

No aptes : Jaciments subaquàtics

Redimensionats
 La Pelosa
 Mas Mates
 Mas Oliva

Llistat de fitxes de la CA a l'àrea urbana: veure fitxa de l'Inventari de Patrimoni nº79

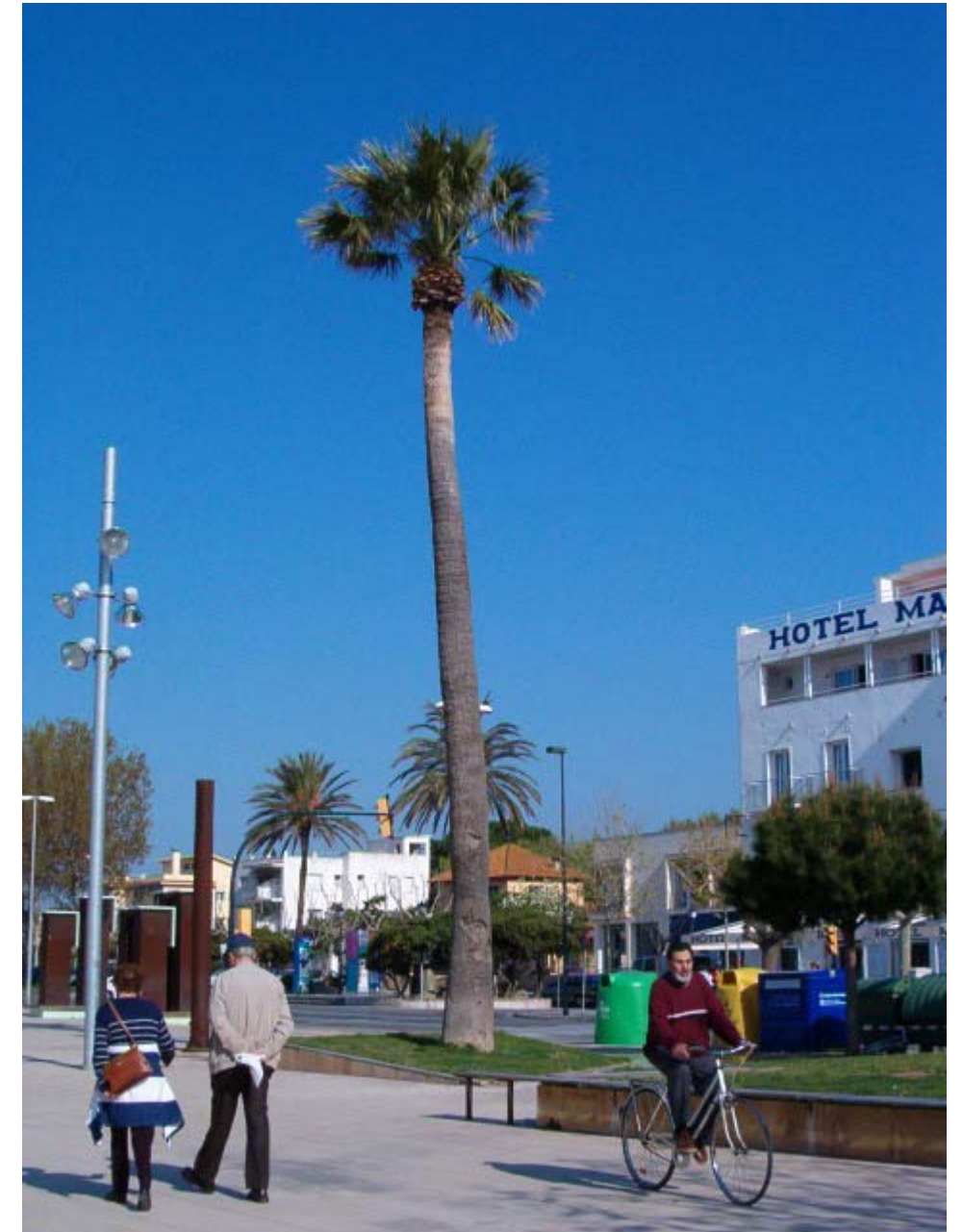
Fitxa genèrica 5- **ARBRES**

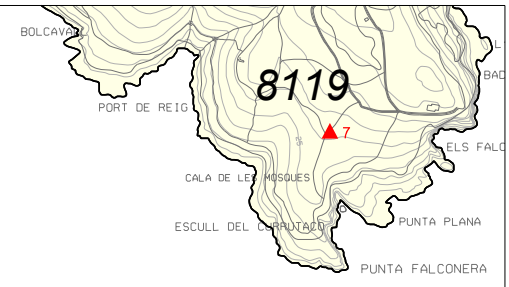
DESCRIPCIÓ VALORADA

Els arbres proposats com a elements d'interès cultural ho han estat per diversos motius, en atenció a criteris biològics s'ha contemplat: la dimensió, l'edat, i la singularitat de l'exemplar o de l'espècie en l'entorn, etc. A banda d'aquest criteris s'han tingut en compte altres aspectes, com la relació amb elements arquitectònics protegits, el valor paisatgístic de l'element en si mateix, els valors antropològics (culturals, històrics, socials, etc.).

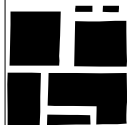
LLISTAT

Pi gros al mas Oliva
Olivera del mas Oliva
Palmera de Correos
Figuera del mas de les Figueres
Lledoners del Cau de les Guilles
Alzina surera/Suros de la font de la Torre del Sastre
Plàtan del col·legi Narcís Monturiol
Pollancre de la Ciutadella

M A R M E D I T E R R À N I A

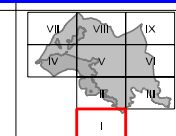
Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
AJUNTAMENT DE ROSES

[TEXT REFÓS](#)

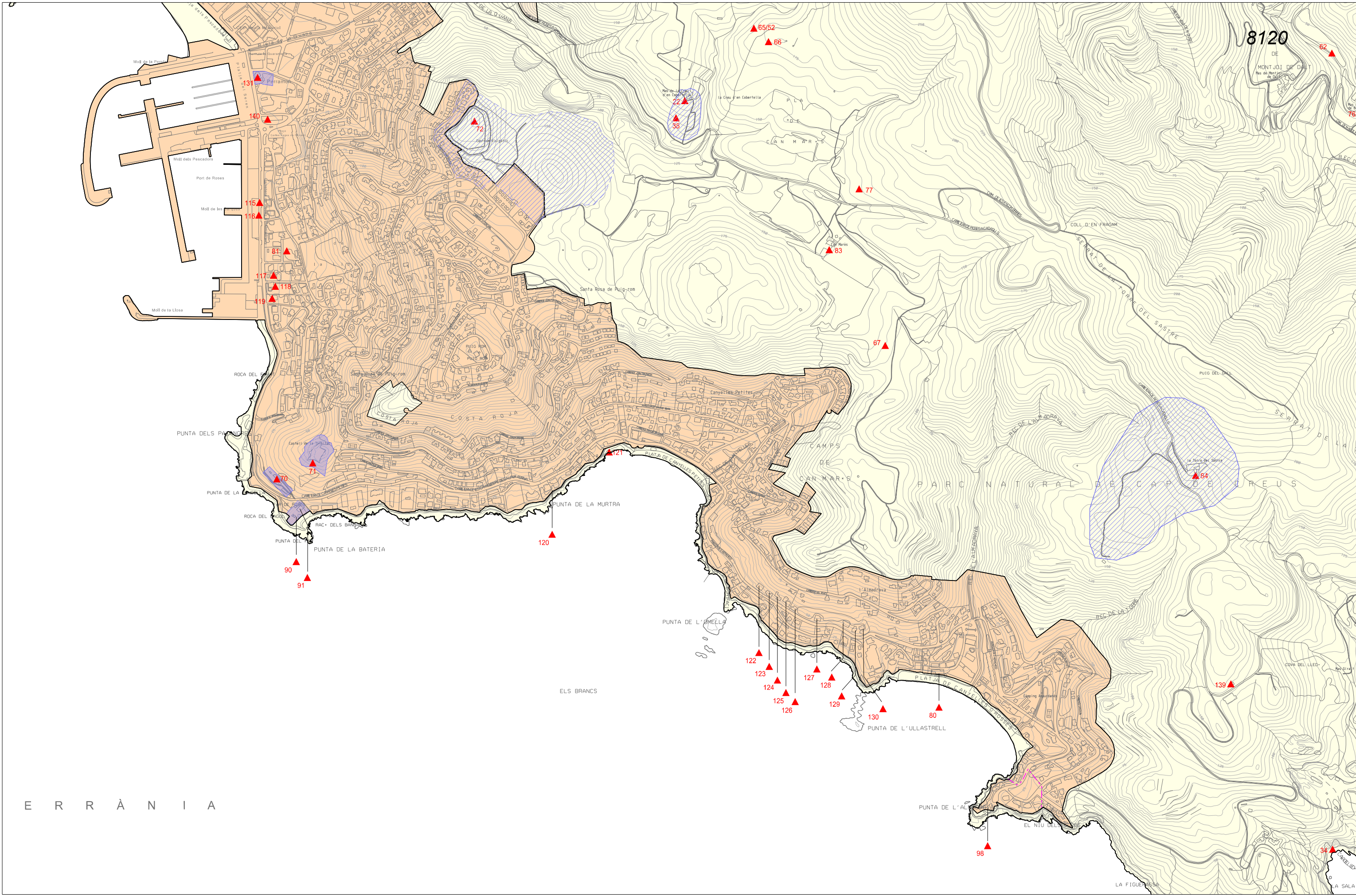
- Masies i cases rurals incloses al catàleg
- ▲ Béns protegits inclosos al catàleg
- Àmbit protecció béns

- CLASSIFICACIÓ
- Sòl Urbà (SU)
 - Sòl Urbanitzable (SUD-SUND)
 - Sòl No Urbanitzable (SNU)

Relació de béns protegits

0 50 100 150m A1: 1/5.000 A3: 1/10.000

E R R À N I A

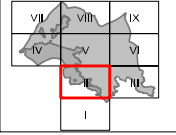
Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
AJUNTAMENT DE ROSES

TEXT REFÓS

- Masies i cases rurals incloses al catàleg
- ▲ Béns protegits inclosos al catàleg
- Àmbit protecció béns

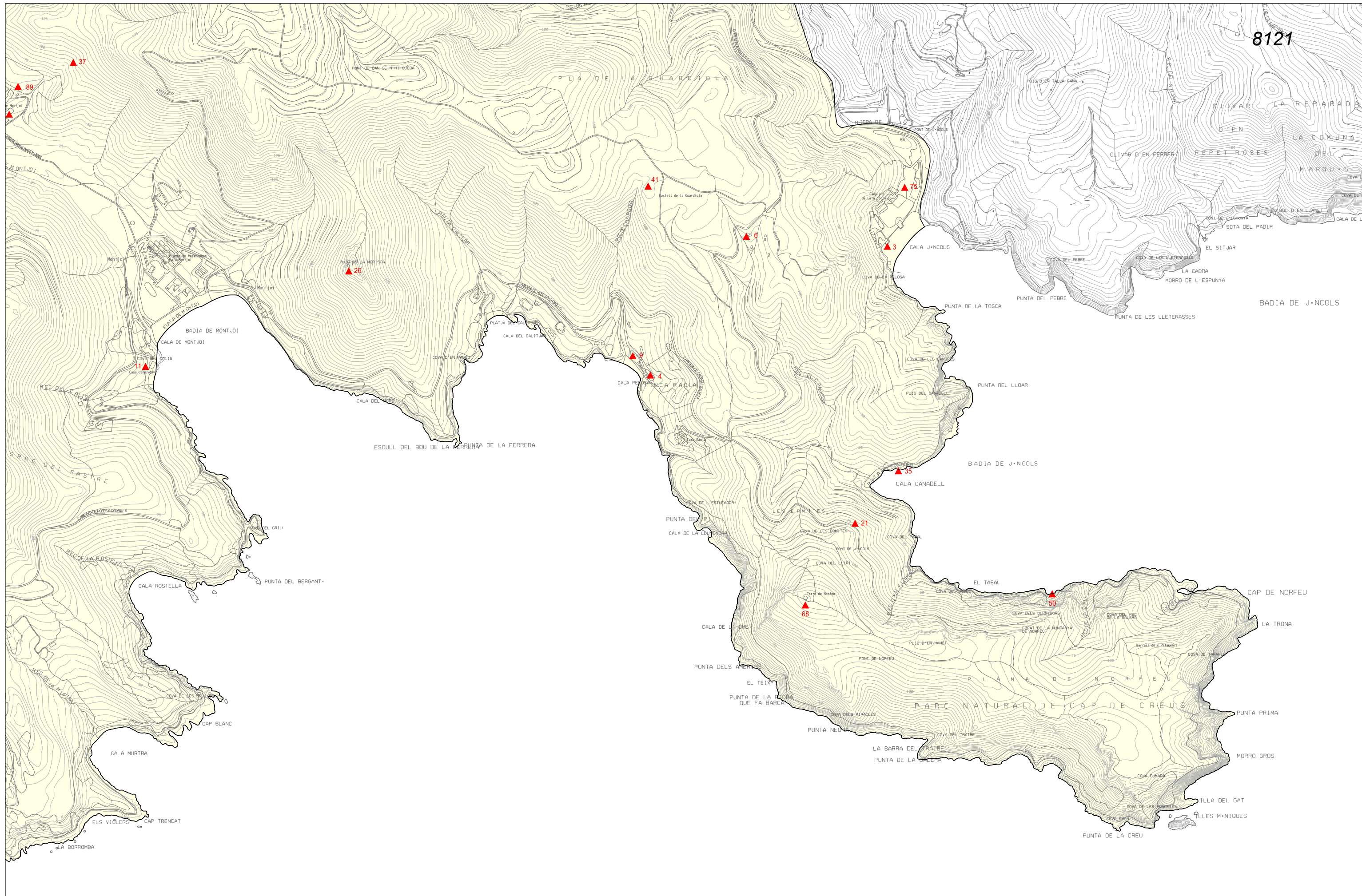
- CLASSIFICACIÓ**
- Sòl Urbà (SU)
 - Sòl Urbanitzable (SUD-SUND)
 - Sòl No Urbanitzable (SNU)

Relació de béns protegits

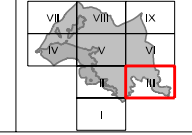
0 50 100 150m A1: 1/5.000 A3: 1/10.000

Imprès març 2010

- Masies i cases rurals incloses al catàleg
- ▲ Béns protegits inclosos al catàleg
- Àmbit protecció béns

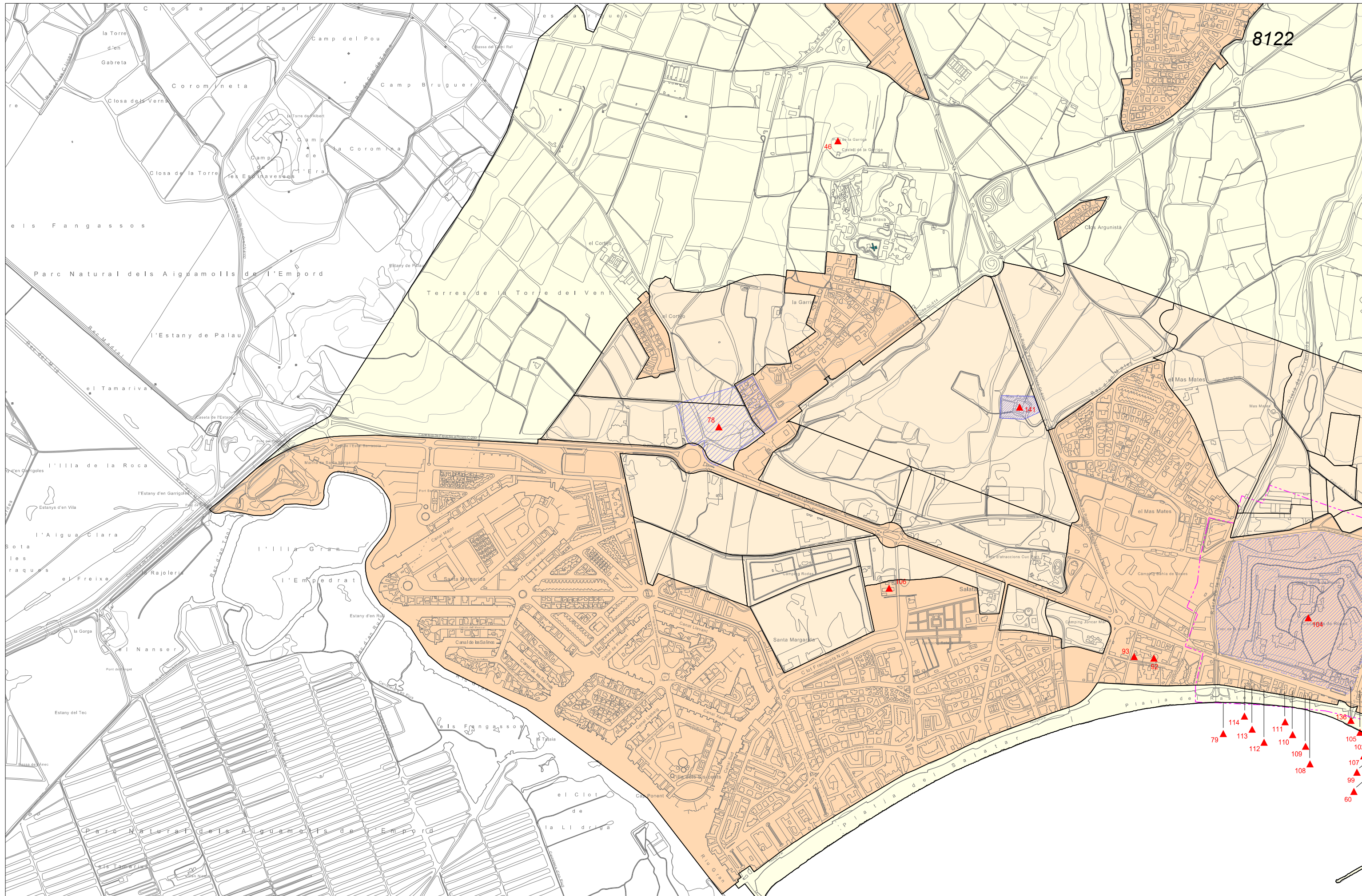
- CLASSIFICACIÓ**
- Sòl Urbà (SU)
 - Sòl Urbanitzable (SUD-SUND)
 - Sòl No Urbanitzable (SNU)

Relació de béns protegits

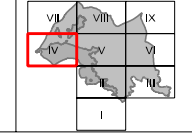
0 50 100 150m A1: 1/5.000 A3: 1/10.000

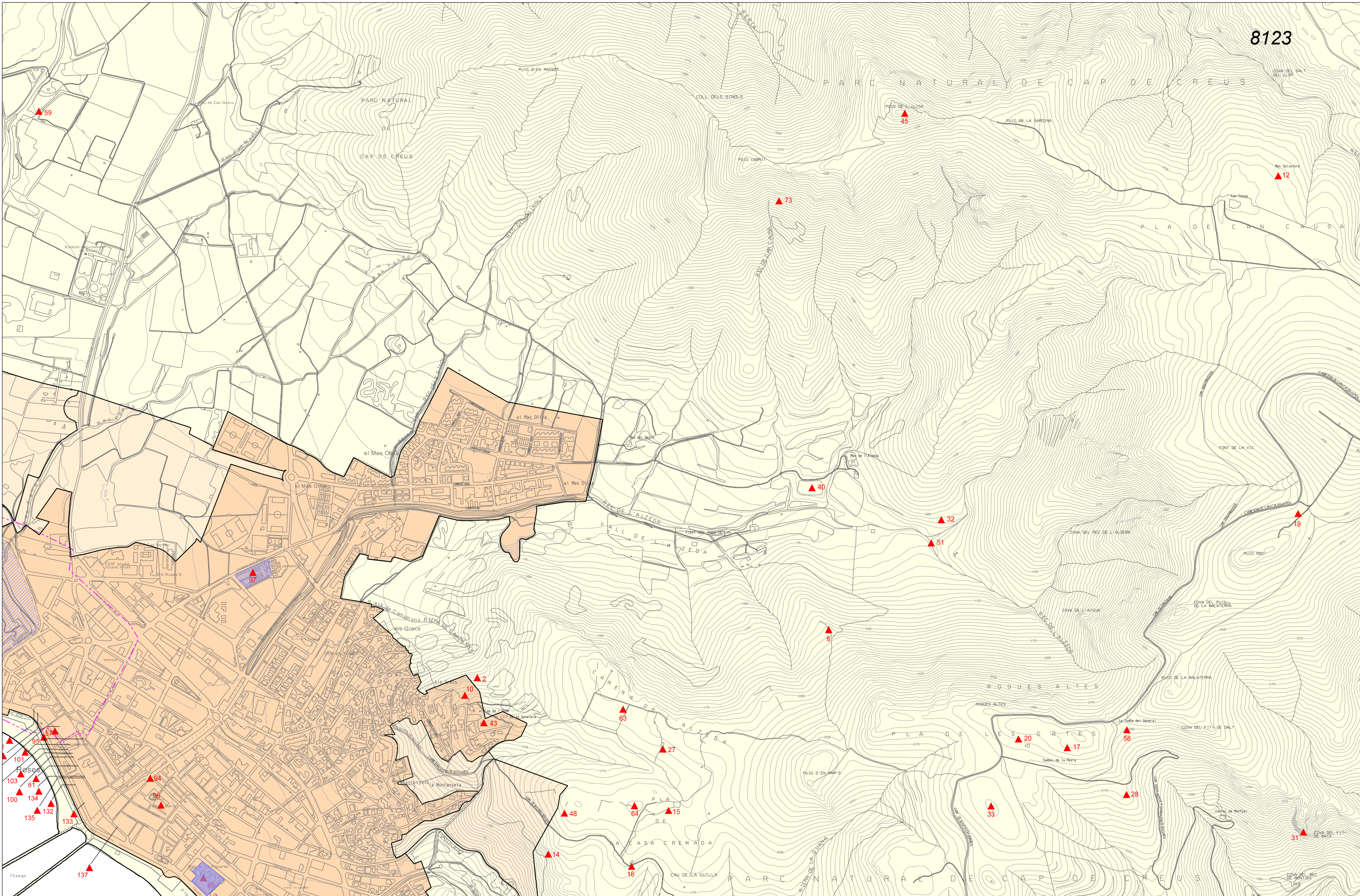
- Masies i cases rurals incloses al catàleg
- ▲ Béns protegits inclosos al catàleg
- Àmbit protecció béns

- CLASSIFICACIÓ**
- Sòl Urbà (SU)
 - Sòl Urbanitzable (SUD-SUND)
 - Sòl No Urbanitzable (SNU)

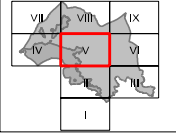
Relació de béns protegits

0 50 100 150m
 A1: 1/5.000 A3: 1/10.000
 Imprès març 2010

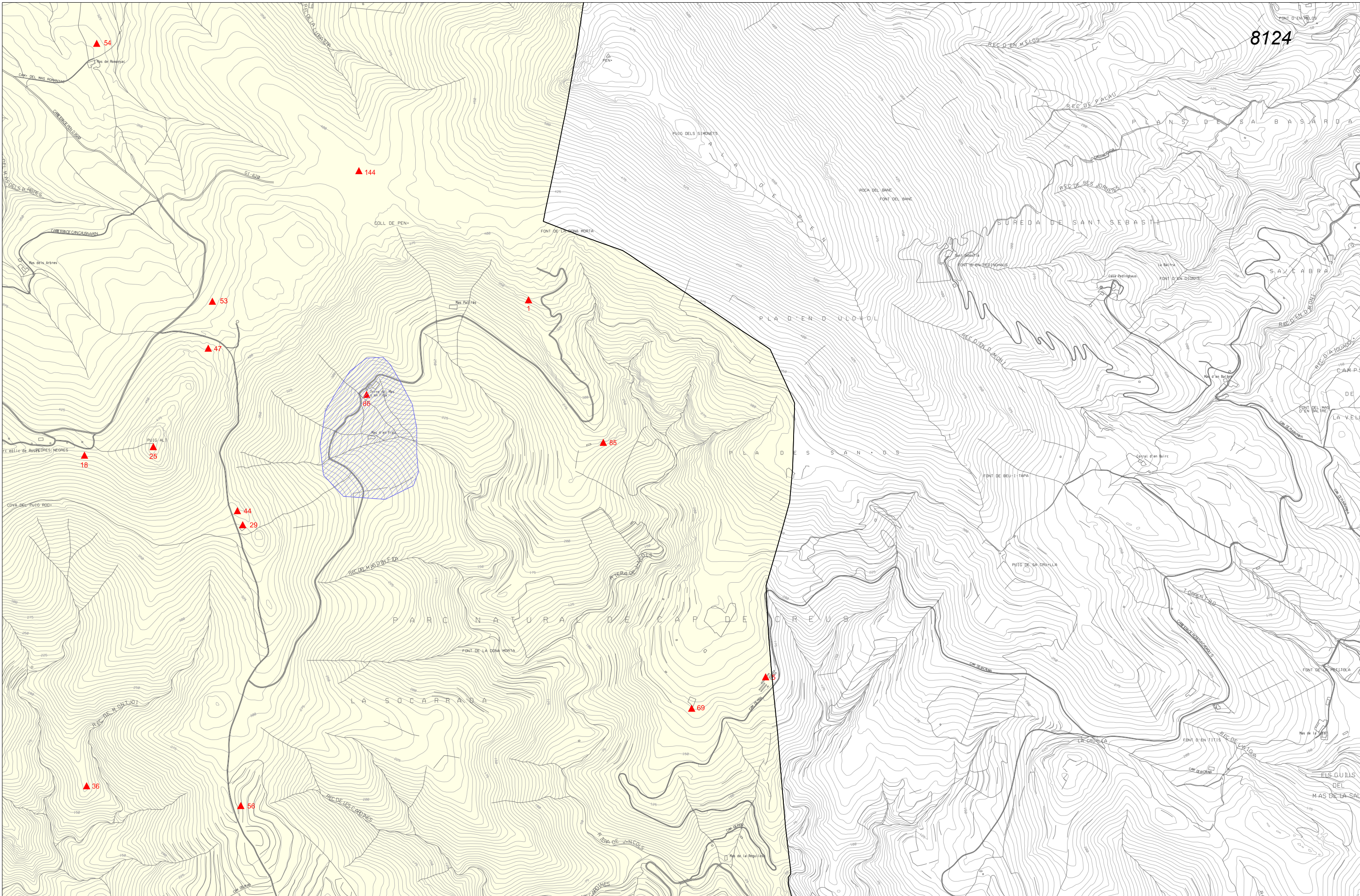
- Masies i cases rurals incloses al catàleg
- ▲ Béns protegits inclosos al catàleg
- Àmbit protecció béns

- CLASSIFICACIÓ**
- Sòl Urbà (SU)
 - Sòl Urbanitzable (SUD-SUND)
 - Sòl No Urbanitzable (SNU)

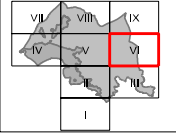

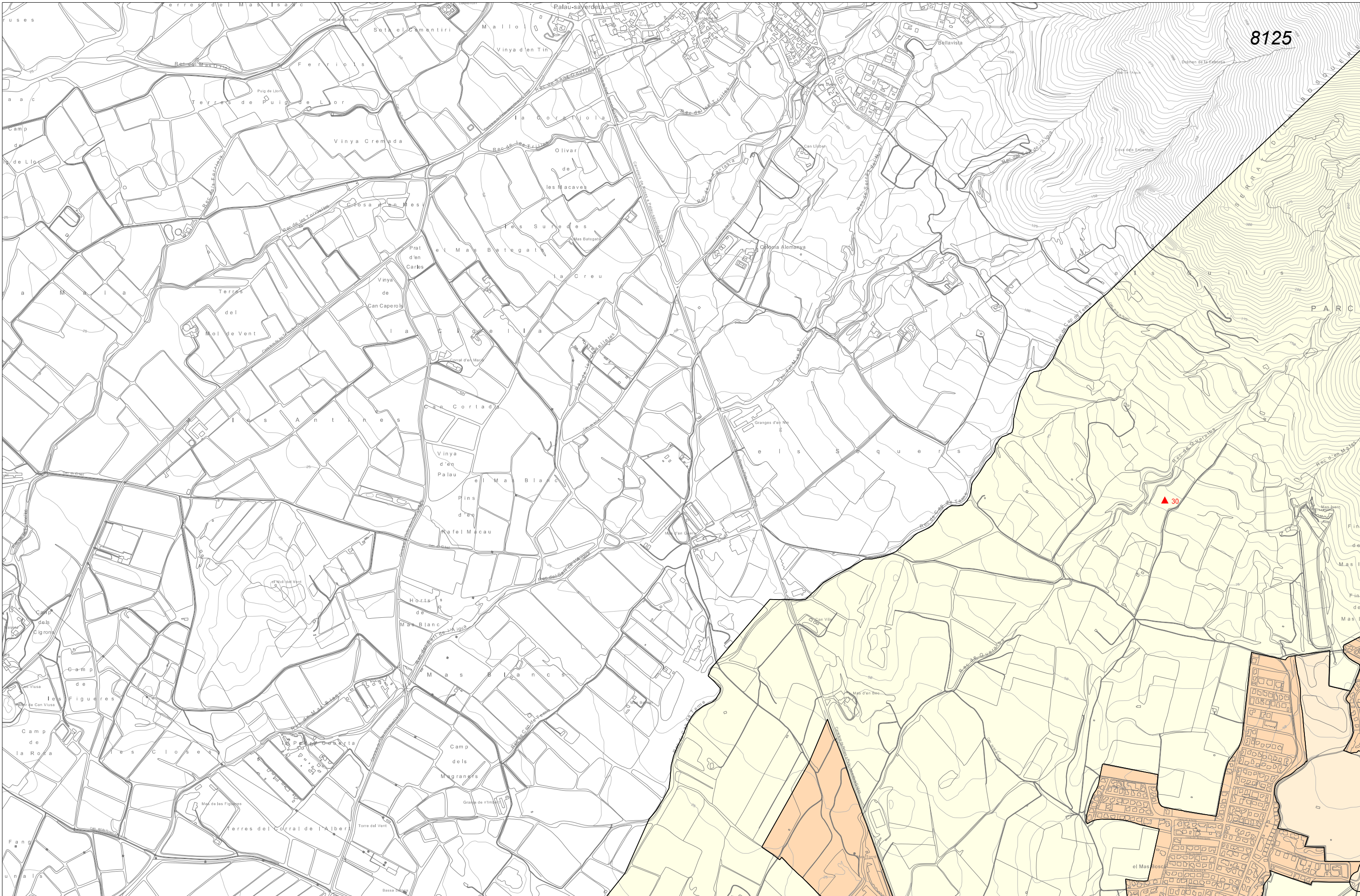
Relació de béns protegits

0 50 100 150m A1: 1/5.000 A3: 1/10.000

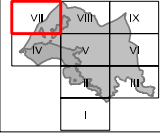
- ▲ Masies i cases rurals incloses al catàleg
 - ▲ Béns protegits inclosos al catàleg
 - Àmbit protecció béns
- CLASSIFICACIÓ**
- Sòl Urbà (SU)
 - Sòl Urbanitzable (SUD-SUND)
 - Sòl No Urbanitzable (SNU)

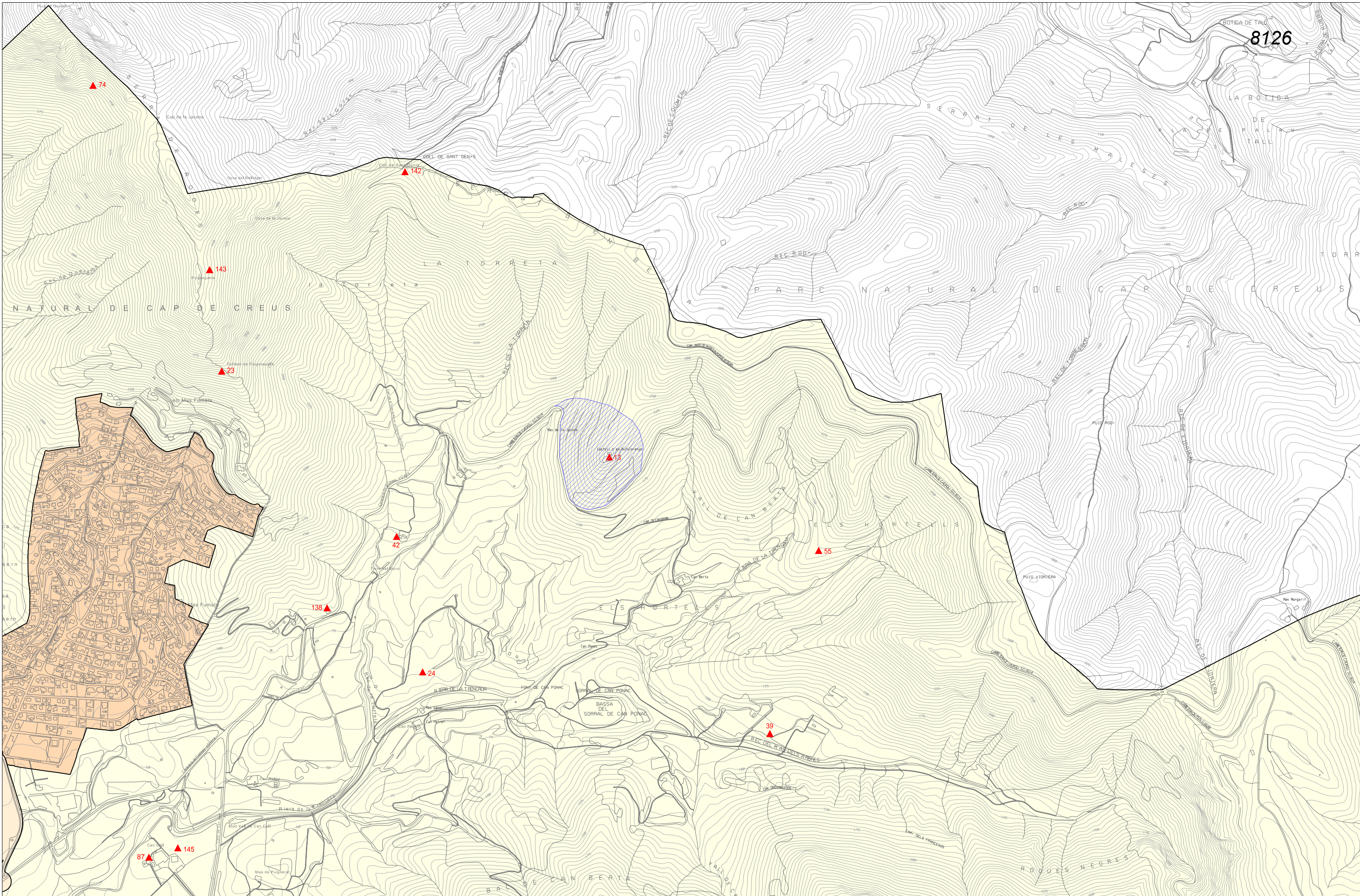

- Masies i cases rurals incloses al catàleg
- ▲ Béns protegits inclosos al catàleg
- Àmbit protecció béns

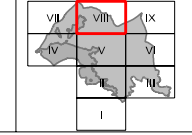
- CLASSIFICACIÓ**
- Sòl Urbà (SU)
 - Sòl Urbanitzable (SUD-SUND)
 - Sòl No Urbanitzable (SNU)

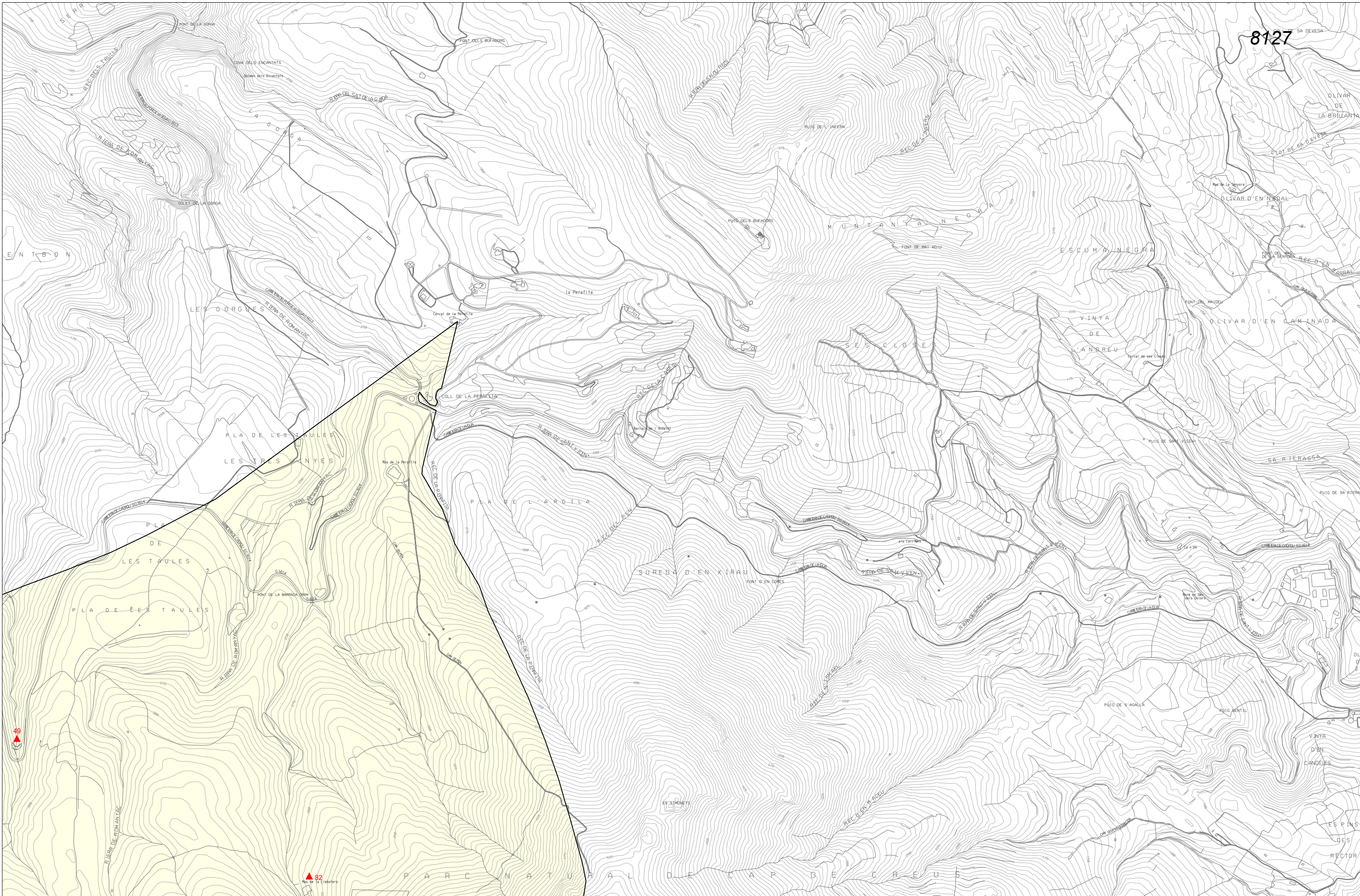

Relació de béns protegits

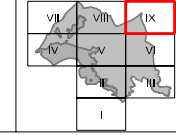
- Masies i cases rurals inclosos al catàleg
 - ▲ Béns protegits inclosos al catàleg
 - ▭ Àmbit protecció béns
- CLASSIFICACIÓ
- Sòl Urbà (SU)
 - ▭ Sòl Urbanitzable (SUD-SUND)
 - ▭ Sòl No Urbanitzable (SNU)

- Masies i cases rurals inclosos al catàleg
- ▲ Béns protegits inclosos al catàleg
- Àmbit protecció béns

- CLASSIFICACIÓ**
- Sòl Urbà (SU)
 - Sòl Urbanitzable (SUD-SUND)
 - Sòl No Urbanitzable (SNU)

Relació de béns protegits

